

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΘ'

Τρίτη 13 Δεκεμβρίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 13 Δεκεμβρίου 2005, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λαρίσης και Α' Θεσσαλονίκης κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ αντίστοιχα κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Δράση Σχολικών Φυλάκων ζητεί την μετατροπή των συμβάσεων των σχολικών φυλάκων σε αορίστου χρόνου κ.λπ.

2) Οι Βουλευτές Β' Πειραιώς και Α' Πειραιώς κυρίες ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ και ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αμπελακίων Σαλαμίνας ζητεί να παραμείνει το ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ στο νησί.

3) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αχιλλέας Ευαγγέλου ζητεί την επίλυση οικονομικού του ζητήματος από την Αγροτική Τράπεζα Βόλου.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδας ζητεί την καταψήφιση στο Ευρωκοινοβούλιο της οδηγίας για κατακράτηση τηλεπικοινωνιακών δεδομένων.

5) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Δελβινακίου ζητεί να παραμείνει σε λειτουργία το στρατιωτικό φυλάκιο στο «Χάνι Δελβινακίου» του Νομού Ιωαννίνων.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην περικοπή των πιστώσεων για την Τοπική Αυτοδιοίκηση της Κρήτης.

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων του Γενικού Νοσοκομείου Κιλκίς ζητεί την πρόσληψη υγειονομικού και διοικητικού προσωπικού από το πιο πάνω Νοσοκομείο κ.λπ.

8) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ – ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Μηχανολόγων Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Νομού Πέλλας ζητεί την αναστολή της υποχρέωσης για κατασκευή εσωτερικής εγκατάστασης φυσικού αερίου στα νέα κτίρια του Νομού Πέλλας.

9) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Συνεταιρισμός Ορυζοκαλλιεργητών Νεοχωρίου Οινιάδων ζητεί η διανομή των επιδοτήσεων του ρυζιού να γίνει με το καθεστώς των προηγούμενων ετών.

10) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Φύλλου Καρδίτσας ζητεί την ένταξη των έργων αναδασμού της περιοχής του στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

11) Ο Βουλευτής Ν. Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός – Περιβαλλοντικός και Αθλητικός Σύλλογος Κατοίκων Μερέντας – Μαρκοπούλου Μεσογαίας Αττικής καταγγέλλουν την παράνομη λειτουργία των Λατομείων Μερέντας – Μαρκοπούλου και την περιβαλλοντική καταστροφή που προκαλούν.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3250/10-10-05 ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ. ΥΦΥΠ.Κ.Ε./229/3-11-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 3250/10-10-05 ερώτησης του Προέδρου του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου, σχετικά με το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Πολιτισμού βρίσκεται σε άμεση και δημιουργική συνεργασία με το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού (ΕΙΠ) και καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ώστε η διεθνής παρουσία του Ιδρύματος να στηριχθεί οικονομικά και θεσμικά.

Γενικότερα η πολιτιστική δραστηριότητα αυτού καλύπτει τους εξής τομείς: επιστημονική έρευνα και εκδοτικό έργο, παρουσίαση συγγραφέων εν γένει, οργάνωση ή/και στήριξη θεατρικών, εικαστικών, μουσικών γεγονότων, συνεργασία με

ξένους πολιτιστικούς φορείς, συμμετοχή σε μεγάλα διεθνή πολιτιστικά γεγονότα.

Ο εγκεκριμένος τακτικός προϋπολογισμός του ΕΙΠ ανέρχεται στο ποσό των 2.500.000,00 ευρώ (αν και τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει περικοπές στο αρχικό ποσό). Δεδομένου ότι το ποσό των 2.200.000,00 περίπου καλύπτει αποκλειστικά τις λειτουργικές δαπάνες του ΕΙΠ και των παραρτημάτων του, απομένει μόνο το ποσό των 300.000,00 για να καλύψει τις δαπάνες για τις πολιτιστικές του εκδηλώσεις.

Η αποδοτικότητα των Παραρτημάτων ΕΙΠ είναι μεγάλη και αξιόλογη σε ότι αφορά την προβολή του Ελληνικού Πολιτισμού στον διεθνή χώρο και στο μέτρο του δυνατού, πράγμα που καθίσταται ιδιαίτερος σημαντικός αν ληφθούν υπόψη οι εξαιρετικά περιορισμένες πιστώσεις που διαθέτει.

Εκδηλώσεις και πρωτοβουλίες του Ιδρύματος

Καταστατικός σκοπός του Ιδρύματος είναι η προβολή, διάδοση και καλλιέργεια στο εξωτερικό του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής γλώσσας, η ενίσχυση της πολιτιστικής, μορφωτικής και επιστημονικής συνεργασίας με άλλες χώρες, και η συμβολή στην καλλιέργεια των διαπολιτισμικών σχέσεων.

Οι υπηρεσίες του Ιδρύματος λειτουργούν αφενός στην Ελλάδα (Αθήνα) και αφετέρου σε παραρτήματα και γραφεία εκπροσώπων στο εξωτερικό. Σήμερα στο ΕΙΠ εργάζονται 55 συνολικά άτομα, 27 στα κεντρικά του γραφεία και 27 στο εξωτερικό.

Από τα πρώτα έτη της λειτουργίας του, το Ίδρυμα προχώρησε στην ίδρυση παραρτημάτων. Σήμερα λειτουργούν τέσσερα παραρτήματα, στην Αλεξάνδρεια, το Βερολίνο, τη Νέα Υόρκη και την Οδησό, καθώς και δύο γραφεία εκπροσώπων στο Λονδίνο και τη Μόσχα. Η δράση των παραρτημάτων επεκτείνεται και πέραν των πόλεων στις οποίες εδρεύουν.

Το Ίδρυμα εγκαινίασε τη λειτουργία του με μία λαμπρή συγκέντρωση προσωπικοτήτων από όλο τον κόσμο, την «Οικουμενική Σύναξη των Φίλων του Ελληνικού Πολιτισμού». Παρουσιάστηκε μία ποιητική βραδιά στο Ηρώδειο, στην οποία συμμετείχε μία πλειάδα διεθνώς αναγνωρισμένων ηθοποιών από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Στην εκδήλωση αυτή παρέστη και ο τότε πρωθυπουργός της χώρας. Στη συνέχεια οι εκατόν εξήντα εκλεκτοί καλεσμένοι από όλο τον κόσμο, διανοούμενοι, καλλιτέχνες, εκπρόσωποι τύπου επισκέφθηκαν τρία νησιά που εκπροσωπούσαν τρεις εποχές του ελληνικού πολιτισμού, τη Σαντορίνη (προϊστορική εποχή), τη Δήλο (κλασική εποχή) και την Πάτμο (Βυζάντιο). Η μεγάλη αυτή εκδήλωση καλύφθηκε με επαινετικά σχόλια από το διεθνή τύπο και έτσι γνωστοποιήθηκε διεθνώς το ξεκίνημα του Ιδρύματος.

Επί δέκα χρόνια το Ίδρυμα παρουσίασε στο εξωτερικό πλειάδα εκδηλώσεων. Χαρακτηριστικά αναφέρονται μερικές από αυτές:

Σε τέσσερα ιστορικά κέντρα του ελληνικού πολιτισμού κατά τη μεταβυζαντινή περίοδο και τα προεπαναστατικά χρόνια, την Οδησό, τη Βενετία, τη Βιέννη και την Αλεξάνδρεια πραγματοποιήθηκαν μεταξύ άλλων οι ακόλουθες σειρές εκδηλώσεων:

Η πρώτη εκδήλωση του ΕΙΠ ήταν η ίδρυση και τα εγκαίνια του Μουσείου της Φιλικής Εταιρείας στην Οδησό στις 25 Μαρτίου 1993. Προσωπικότητες από το πολιτικό και πολιτιστικό φάσμα της Ελλάδας μαζί με Ουκρανούς επισήμους συμμετείχαν στις εκδηλώσεις μεταξύ των οποίων ήταν τα εγκαίνια του δρόμου και της πλατείας Ελλήνων με τα αποκαλυπτήρια των σχετικών πλακών.

Στη Βενετία το Ίδρυμα παρουσίασε μία ελληνική εβδομάδα με τίτλο «Βενετία ένα άλλο Βυζάντιο». Οι εκδηλώσεις περιλάμβαναν τέσσερις εκθέσεις, συναυλία, θεατρική παράσταση και διαλέξεις βυζαντινολόγων Ιταλών και Ελλήνων με την παρουσία του Υπουργού Πολιτισμού της Ιταλίας.

Στη Βιέννη το Ίδρυμα παρουσίασε μία σειρά εκδηλώσεων με τίτλο «Βιέννη: το εργαστήριο της νέας των Γραικών φιλολογίας» που περιλάμβανε: δύο εκθέσεις στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Αυστρίας, έκθεση στην Ακαδημία Καλών Τεχνών Βιέννης αφιερωμένη στον Κωνσταντίνου Παρθένη, Μέγα Εσπερινό στην ελληνική εκκλησία της Αγίας Τριάδος, έκθεση «Η Ζωή και το Έργο του Δημήτρη Μητρόπουλου», συναυλία στη μνήμη του Δημήτρη Μητρόπουλου με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Βιέν-

νης υπό τη διεύθυνση του Ρικάρντο Μούτι.

Στην Αλεξάνδρεια οι εναρκτήριες εκδηλώσεις του Παραρτήματος, το οποίο στεγάζεται στο νεοκλασικό κτίριο του Αβερώνφειου Παρθεναγωγείου που του παραχωρήθηκε από το ελληνικό κράτος, περιλάμβαναν: παράσταση της τραγωδίας «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή με το Αμφιθέατρο του Σπίρου Ευαγγελάτου στην Όπερα του Κοΐρου, συναυλία της Νένας Βενετσάνου με έργα Ελλήνων συνθετών και εγκαίνια της μόνιμης έκθεσης μεταξοτυπιών Ελλήνων ζωγράφων στο Παράρτημα.

Στην Αίγυπτο (Κάιρο και Αλεξάνδρεια) καθιερώθηκε το Ετήσιο Φεστιβάλ Καβάφη και στην Αλεξάνδρεια ιδρύθηκε το Μουσείο Καβάφη.

Αποτελέσματα δράσεων του ΕΙΠ στο εξωτερικό:

Στα 13 χρόνια λειτουργίας του το Ελληνικό Ίδρυμα Πολιτισμού, μέσω των παραρτημάτων και των εκπροσώπων του, συμβάλλει αποτελεσματικά στη συνεχή παρουσία της Ελλάδας συμμετέχοντας σε πολιτιστικά δρώμενα του εξωτερικού, αναπτύσσει σχέσεις και συνεργάζεται με πολιτιστικούς και μορφωτικούς φορείς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Τα παραρτήματα του έχουν πλέον καθιερωθεί ως εστίες επαφής και σύνδεσης με την ελληνική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό. Το κοινό στις διάφορες χώρες παρακολουθεί και συμμετέχει στις δραστηριότητες του Ιδρύματος - και είναι σημαντικό ότι αυξάνεται συνεχώς. Παράλληλα, ο απόδημος ελληνισμός αγκαλιάζει και στηρίζει τις δραστηριότητες υψηλού επιπέδου ελληνικής δημιουργίας που του προσφέρει το Ίδρυμα.

Γλώσσα:

Η συνεχής αύξηση του αριθμού σπουδαστών στα τμήματα διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας στα παραρτήματα Οδησού, Βερολίνου και Αλεξάνδρειας, εντεταλμένα εξεταστικά κέντρα για τη χορήγηση Κρατικού Τίτλου Πιστοποίησης Ελληνομάθειας από το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, σηματοδοτεί το αναπτυσσόμενο ενδιαφέρον για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας.

Λογοτεχνία:

Το παράρτημα Βερολίνου συνέβαλε σημαντικά στην προβολή και προώθηση της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας στη Γερμανία ενισχύοντας τη συμμετοχή και την παρουσία των Ελλήνων συγγραφέων στις διεθνείς εκθέσεις βιβλίου της Φρανκφούρτης και της Λειψίας.

Συνέδρια - Διαλέξεις

Σε συνεργασία με πανεπιστήμια του εξωτερικού πραγματοποίηση συνεδρίων και ημερίδων αφιερωμένα σε Έλληνες δημιουργούς. Ομιλίες 15 καθηγητών από τα μεγαλύτερα αμερικανικά πανεπιστήμια για τον ελληνικό πολιτισμό αρχαίο και σύγχρονο.

Εικαστικά

Παρουσίαση εκθέσεων σημαντικών Ελλήνων καλλιτεχνών / εικαστικών σε όλες τις πόλεις δράσης του ΕΙΠ, όπως: Κανιάρης, Στάμος, Βαρώτσος, Φασιανός, Σάμιος, Ρόρρης, Αντωνόπουλο, Πανιάρας κ.ά. Μεγάλη έκθεση Ελληνοαμερικανών καλλιτεχνών το Μουσείο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης. Έκθεση 14 σύγχρονων Ελλήνων ζωγράφων στη Γκαλερί Μάρσαλ του Βερολίνου.

Κινηματογράφος

Προβολές ελληνικών ταινιών σε όλα τα παραρτήματα, καθώς και συμμετοχή σε τοπικά φεστιβάλ κινηματογράφου. Οργάνωση ετήσιου Φεστιβάλ Κινηματογράφου επί 7 χρόνια στη Νέα Υόρκη.

Μουσική

- Προβολή της έντεχνης και παραδοσιακής ελληνικής μουσικής με

- Συναυλίες αφιερωμένες σε Έλληνες συνθέτες.

- Μουσικά φεστιβάλ σε διάφορες πόλεις με έργα συγχρόνων Ελλήνων συνθετών.

- Για την επέτειο των πενήντα ετών από το θάνατο του Νίκου Σκαλκώτα περιοδεία του Νέου Ελληνικού Κουαρτέτου σε 12 ευρωπαϊκές πόλεις και σε 11 αμερικανικά πανεπιστήμια.

Θέατρο

Συζητήσεις με θέμα την επικαιρότητα που παρουσιάζει το Αρχαίο Δράμα στο σημερινό ανήσυχο κόσμο με τη συμμετοχή Ελλήνων και ξένων διακεκριμένων καθηγητών και ανθρώπων

του θεάτρου. Ενίσχυση παραστάσεων ελληνικών θεατρικών έργων στο εξωτερικό.

Άλλες δραστηριότητες

- Ετήσιος διαγωνισμός παιδικής ζωγραφικής «Η Ελλάδα στα μάτια των παιδιών» για παιδιά ηλικίας 7 έως 15 ετών από την Ουκρανία, διοργάνωση: Παράρτημα Οδησού.

- Δύο διαγωνισμοί αφίσας «Οι Ολυμπιακοί Αγώνες και η Αθήνα» για μαθητές σχολείων της Ουκρανίας και σχολείων της Ελλάδας που συνεργάζονται με ουκρανικά σχολεία, διοργάνωση: Παράρτημα Οδησού σε συνεργασία με το ΑΘΗΝΑ 2004.

- Έκθεση παιδικής ζωγραφικής σε συνεργασία με το Μουσείο Παιδικής Τέχνης και Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου στο Παράρτημα Νέας Υόρκης.

- Παραστάσεις κουκλοθέατρου με θέματα παρμένα από την ελληνική παιδική λογοτεχνία.

- Εορτασμός Εθνικών Επετείων.

Σημαντικότερες Εκδόσεις.

- Mount Athos Treasures in Russia. Tenth to Seventh Centuries. From the Museums, Libraries and Archives of Moscow and the Moscow Regions, Μόσχα 2004 (αγγλικά, ρωσικά)

- Ancient Greek Sites in the Crimea, Κίεβο 2004 (ρωσικά-αγγλικά με ελληνική περίληψη)

- Ancient Greek Sites: On the Northwest Coast of the Black Sea, Κίεβο 2001 (ρωσικά-αγγλικά με ελληνική περίληψη)

- Διά θαλάσσης: Το ελληνικό πλοίο στο χρόνο, Αθήνα 2002 (ελληνικά-αγγλικά)

- Παρθενών και η Δυτική Ζωφόρος: Αποκατάσταση και Συντήρηση ενημερωτικό πολύπτυχο (αγγλικά, αραβικά, ελληνικά, κροατικά, ουκρανικά, ρουμανικά, ρωσικά, σερβικά).

Όσον αφορά τον Οργανισμό Προβολής Ελληνικού Πολιτισμού θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε τα εξής:

Ο ΟΠΕΠ, σύμφωνα με τον ιδρυτικό τον Νόμο και την εν συνεχεία λειτουργία του, υλοποιεί σειρά δράσεων ανάδειξης της πολιτιστικής κληρονομιάς και της σύγχρονης πολιτιστικής δημιουργίας, στοχεύοντας στην προβολή της, στην διευκόλυνση των επισκεπτών σε αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία και την δημιουργία εσόδων μέσα από το δίκτυο των καταστημάτων στους ίδιους χώρους και τις σειρές προϊόντων όπου παράγει. Υλοποιεί, έτσι, ένα εκτεταμένο πρόγραμμα ψηφιακών δράσεων ενταγμένων στην Κοινωνία της Πληροφορίας (επισυνάπτονται), λειτουργεί οκτώ πωλητήρια και έξι αναψυκτήρια σε ισάριθμους αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία (επισυνάπτεται πίνακας καταστημάτων και πωλησέων). Κατά τούτο το αντικείμενό του είναι σαφώς διακριτό από αυτό του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

2. Στην με αριθμό 2097/14-9-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/5479/7-10-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φ. Κουβέλης,, σας γνωρίζουμε ότι στην Ελληνική Αστυνομία έχει ανατεθεί η ευθύνη της διαφύλαξης και προστασίας των πολυτιμότερων ενόμων αγαθών, η δε αρμοδιότητά της και η αποστολή της έχει οριοθετηθεί με σαφήνεια από το Σύνταγμα και τους Οργανικούς νόμους που διέπουν τη λειτουργία της. Σύμφωνα με το πλέγμα των διατάξεων αυτών, κύριο έργο της Αστυνομίας, μεταξύ άλλων, είναι και η περιφρούρηση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και η προστασία των συνταγματικών κατοχυρωμένων ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών και γενικά όλων των ατόμων που ευρίσκονται στη χώρα μας, ημεδαπών και αλλοδαπών, ανεξαρτήτως εθνικότητας, φυλής, γλώσσας, θρησκευτικών και πολιτικών πεποιθήσεων κ.λπ.

Ειδικότερα, οι αυξημένες υποχρεώσεις του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών, ημεδαπών και αλλο-

δαπών, ιδιαίτερος δε των ελεγχόμενων, συλλαμβανομένων ή κρατούμενων ατόμων, προβλέπονται από το πλέγμα των διατάξεων του Συντάγματος, των νόμων, της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, του Διεθνούς Συμφώνου για τα Πολιτικά Δικαιώματα, της Σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, του Κώδικα Συμπεριφοράς Αστυνομικών του Ο.Η.Ε., της Διακήρυξης Κανόνων Δεοντολογίας για την Αστυνομία του Συμβουλίου της Ευρώπης, αλλά και από τους Κανονισμούς της Ελληνικής Αστυνομίας (Π.Δ. 141/1991, Π.Δ. 538/1989), καθώς και τις κατά καιρούς εκδιδόμενες υπηρεσιακές διαταγές.

Για την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών έναντι αυθαιρεσιών κρατικών οργάνων, έχουν θεσπισθεί ποινικές διατάξεις που προβλέπουν αυστηρότατες ποινές, όπως οι διατάξεις του Ν. 1500/1984 (άρθρα 137Α' 137Β', 127Γ' και 137Δ' του Π.Κ.), με τις οποίες χαρακτηρίζονται και τιμωρούνται ως κακούργηματα πράξεις βίας ή προσηλυτισμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και οι διατάξεις των άρθρων 239, 325 και 326 του Π.Κ., με τις οποίες κολάζονται οι περιπτώσεις κατάχρησης εξουσίας και παράνομης κατακράτησης. Επίσης, προβλέφθηκε ότι οι προ ανακρίσεις επί παραβάσεων των άρθρων 137Α'-137Δ' από αστυνομικούς ενεργούνται από τη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων του Αρχηγείου (άρθρο 1 παρ. 2α' Ν.2713/1999).

Εκτός του ποινικού ελέγχου για ενδεχόμενες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι αστυνομικοί υπόκεινται και στο συνεχή διοικητικό έλεγχο, ο οποίος εξασφαλίζεται από το ιδιαίτερα αυστηρό πειθαρχικό δίκαιο, ο δε κολασμός των παραβατικών συμπεριφορών γίνεται με τη μέγιστη δυνατή ταχύτητα. Επισημαίνεται δε ότι οι ενέργειες του προσωπικού και οι συμπεριφορές εν γένει που συνιστούν βαριά προσβολή της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας ή εκτός αυτής, επισύρουν την ποινή της απόταξης (άρθρο 9 Π.Δ.22/1996). Πάντως, για τη μελέτη και εν συνεχεία υποβολή των προτάσεων για την αναθεώρηση των διατάξεων του πειθαρχικού δικαίου του αστυνομικού προσωπικού, με στόχο την ταχύτερη απονομή της πειθαρχικής δικαιοσύνης και γενικά τη δίκαιη και αντικειμενική αντιμετώπιση των πειθαρχικών υποθέσεων των αστυνομικών, με την 7008/12/24 από 25-1-2005 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δημόσιας Τάξης, συστάθηκε Ομάδα Διοίκησης Έργου, η οποία με νεώτερες όμοιες Αποφάσεις ανασυγκροτήθηκε και παρατάθηκε η διάρκεια των εργασιών της μέχρι 31-10-2005.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονισθεί ότι, το Υπουργείο μας είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο στο θέμα της άψογης συμπεριφοράς των αστυνομικών προς τους πολίτες, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και της πιστής εκτέλεσης των καθηκόντων τους, κυρίως σε ό,τι αφορά τον απόλυτο σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων, της διαφορετικότητας και της αξιοπρέπειας των πολιτών, όπως άλλωστε προβλέπεται και από την ισχύουσα νομοθεσία. Για το λόγο δε αυτόν έχουν δοθεί στο προσωπικό συγκεκριμένες εντολές και οδηγίες, ενώ παράλληλα εξαντλείται η αυστηρότητά μας σε όσους γίνονται επιλήσιμονες των υποχρεώσεών τους αυτών.

Επισημαίνεται ότι σε καμία περίπτωση δεν είμαστε διατεθειμένοι να συνεργήσουμε στην ανοχή περιστατικών τα οποία πλήττουν το κύρος της Αστυνομίας ή στην συγκάλυψη καταγγελίας για παράνομη ή αντικανονική δραστηριότητα αστυνομικού. Σταθερή απόφαση και θέλησή μας είναι να αποκαλύπτουμε τα περιστατικά αυτά, παράλληλα δε επιδιώκουμε διαρκώς τη διασφάλιση της αξιοπρέπειας της μέγιστης πλειοψηφίας των αστυνομικών και τη διαφύλαξη του κύρους της Αστυνομίας, μέσα από τη δημοκρατική δομή και λειτουργία της και την αφοσίωση του προσωπικού στους θεσμούς του δημοκρατικού μας πολιτεύματος και στις συνταγματικές και νομικές επιταγές.

Στο πλαίσιο αυτό, κάθε καταγγελία ή πληροφορία, για ανάρμοστη συμπεριφορά αστυνομικού κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή όταν ευρίσκεται εκτός διατεταγμένης υπηρεσίας

και γενικά για 'ενέργεια ή παράλειψη των αστυνομικών αντίθετη με το σύνταγμα, τους ισχύοντες νόμους και κανονισμούς και την ηθική τάξη, εξετάζεται σε βάθος με ιδιαίτερη προσοχή και σχολαστικότητα και εφόσον διαπιστωθεί παράβαση αυτών εφαρμόζεται με αυστηρότητα η κείμενη νομοθεσία. Η ευαισθησία μας αυτή για την πάταξη κάθε πράξης ή παράλειψης που δεν συμβιβάζεται με το λειτούργημα του αστυνομικού έχει επανειλημμένα δηλωθεί και έμπρακτα αποδειχθεί.

Πάντως, για την πειθαρχική διερεύνηση καταγγελιών για ενέργειες και συμπεριφορές που συνιστούν βαριά προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, διατάσσονται ένορκες διοικητικές εξετάσεις, η ενέργεια των οποίων για τις περιοχές της Αττικής και της Θεσσαλονίκης ανατίθενται στις ειδικές προς τούτο Υπηρεσίες (Υποδιευθύνσεις Διοικητικών Εξετάσεων), με τις οποίες ουδείς διοικητική εξάρτηση έχουν οι καταγγελλόμενοι αστυνομικοί. Για τις υπόλοιπες περιοχές της χώρας, οι εξετάσεις αυτές ανατίθενται για λόγους αντικειμενικότερης διερεύνησης υποχρεωτικά σε αξιωματικό άλλης Αστυνομικής Διεύθυνσης από αυτή που ανήκει ο εγκαλούμενος αστυνομικός. Σε κάθε περίπτωση, η έκδοση της σχετικής διαταγής για τη διερεύνηση της προαναφερόμενης αρμοδιότητα υπηρεσιακών κλιμακίων ανωτέρων της υπάγεται διοικητικά ο καταγγελλόμενος αστυνομικός.

Από το Αρχηγείο της Αστυνομίας, προκειμένου να διασφαλισθεί η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την αστυνομική δράση, έχουν εκδηλωθεί οι παρακάτω ενέργειες:

- Με εγκύκλιο διαταγή του Αρχηγού Αστυνομίας παρασχέθηκαν συγκεκριμένες οδηγίες για την εφαρμογή των ισχυουσών διατάξεων στην πράξη και θεσπίστηκαν τα πληροφοριακά δελτία για την ενημέρωση όλων των κατηγοριών των κρατούμενων από τις αστυνομικές Αρχές (υπό διοικητική απέλαση, για ποινικά αδικήματα κ.λπ.), τα οποία διατίθενται σε 14 διαφορετικές γλώσσες και επιδίδονται σε κάθε κρατούμενο.

- Με διαταγές που ακολουθήσαν τονίστηκε η σημασία που αποδίδουμε στην εφαρμογή της νομοθεσίας και των εγκυκλίων διαταγών που αφορούν τα δικαιώματα των κρατούμενων και δόθηκαν εντολές για την ανάρτηση των πληροφοριακών δελτίων στους χώρους κράτησης των αστυνομικών Υπηρεσιών, πέραν της επιδόσής τους σε κάθε κρατούμενο.

- Επίσης, με διαταγή ρυθμίστηκε, σύμφωνα με σχετική απόφαση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, το θέμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων και γενικότερα της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής των συλλαμβανόμενων από τις αστυνομικές Αρχές, με την απαγόρευση της δημοσιοποίησης στοιχείων της ταυτότητάς τους, όπως η ανακοίνωση κοινωνικής ομάδας, φυλετικής καταγωγής, εθνικής προέλευσης ή υπηκοότητας συλληφθέντος προσώπου, ενώ με ιδιαίτερη προσοχή αντιμετωπίζονται θέματα ανακοινώσεων για ανηλίκους παραβάτες.

- Εκδόθηκε εγκύκλιος διαταγή του Αρχηγού της Αστυνομίας για τη μεταχείριση και τα δικαιώματα των κρατούμενων από τις αστυνομικές Αρχές, με την οποία επιλύονται προβλήματα που αφορούν την πρακτική εφαρμογή των δικαιωμάτων τους, όπως η ενημέρωση για το λόγο και τον τόπο κράτησης και για τα δικαιώματά τους, η επικοινωνία με δικηγόρο, τους οικείους και οργανώσεις προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ιατρική φροντίδα. Με την ίδια διαταγή επισημαίνεται ότι το προσωπικό, πέραν του απόλυτου σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οφείλει να επιδεικνύει αυξημένη ευαισθησία στην περίπτωση κράτησης προσώπων που χαρακτηρίζονται ιδιαίτερα ευάλωτα, όπως οι αναλφάβητοι, οι πολιτικοί πρόσφυγες, οι αιτούντες πολιτικό άσυλο και γενικά οι αλλοδαποί.

- Θεσπίστηκε, με το ν.3169/2003, σύγχρονο, σαφές και λειτουργικό πλαίσιο, που διέπει το ιδιαίτερα κρίσιμο ζήτημα της χρήσης των όπλων από τους αστυνομικούς και της εκπαίδευσής τους σε αυτά.

Πέραν αυτών, κατά τον τελευταίο χρόνο, για το θέμα της προστασίας των δικαιωμάτων των πολιτών, εκδηλώθηκαν οι κατωτέρω ενέργειες:

- Εκδόθηκε η υπ' αριθ. 7100/26/5-ε' από 4-8-2004 εγκύκλιος διαταγή του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, για τη μη χρήση

απαξιωτικών όρων για τον προσδιορισμό των μελών της ομάδας των Ρομά, σε αλληλογραφία, γραπτές ανακοινώσεις και προφορικές εκδηλώσεις Υπηρεσιών και προσωπικού και τη σύσταση να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ο όρος Ρομά ή ο ελληνικός όρος τσιγγάνος.

- Κοινοποιήθηκε η 3η Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας (ECRI) για την κατάσταση στην Ελλάδα, στις συναρμόδιες Διευθύνσεις του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας, με σκοπό την προσαρμογή των δράσεών τους σε θέματα ρατσισμού και μισαλλοδοξίας και προστασίας των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όπως οι Ρομά και οι πρόσφυγες.

- Κοινοποιήθηκε σε όλες τις Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας η υπ' αριθ. 8 Σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά του Ρατσισμού και της Μισαλλοδοξίας (ECRI) του Συμβουλίου της Ευρώπης, με θέμα «Αντιμετωπίζουμε το ρατσισμό ενώ μαχόμαστε κατά της τρομοκρατίας», που άπτεται άμεσα και των αρμοδιοτήτων της Αστυνομίας, με στόχο τη μελέτη και εναρμόνιση των δράσεων σε θέματα ρατσισμού και μισαλλοδοξίας.

- Διανεμίστηκε σε όλες τις αστυνομικές Υπηρεσίες ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Αστυνομικής Δεοντολογίας (Σύσταση 10/2001 Επιτροπής Υπουργών Συμβουλίου της Ευρώπης), στον οποίο περιλαμβάνονται κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση του ρατσισμού και την προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων κατά την αστυνομική δράση.

- Διανεμίστηκε σε όλο το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας το εγχειρίδιο της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου με τίτλο «Διεθνείς Κανόνες Προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κατά την Επιβολή του Νόμου - Εγχειρίδιο για την Αστυνομία», που μεταφράστηκε από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Στο εν λόγω εγχειρίδιο παρατίθενται το σύνολο των κυριότερων κανόνων και αρχών για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κατά την επιβολή του νομού από την Αστυνομία.

- Εκδόθηκε π.δ. «Κώδικας δεοντολογίας αστυνομικού» (π.δ. 254/2004), στον οποίο περιλαμβάνονται κανόνες για το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την προστασία των ευάλωτων προσώπων και κοινωνικών ομάδων. Για την κατάρτισή του ελήφθησαν υπόψη ο Ευρωπαϊκός Κώδικας Αστυνομικής Δεοντολογίας, οι διεθνείς διακηρύξεις για τους κανόνες συμπεριφοράς των αστυνομικών, οι παρατηρήσεις και προτάσεις της Εθνικής Επιτροπής Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, του Συνηγόρου του Πολίτη, του Γραφείου της Ύπατης Αρμοστείας για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα και των Ομοσπονδιών του αστυνομικού προσωπικού.

Πρόσφατα (Ιούνιος 2005), από το Αρχηγείο της Αστυνομίας, εκδόθηκε και διανεμίστηκε σε όλες τις αστυνομικές Υπηρεσίες εγχειρίδιο, όπου περιλαμβάνονται εγκύκλιες διαταγές με θέμα τους ελέγχους και τις προσαγωγές των πολιτών, ημεδαπών και αλλοδαπών, τη μεταχείριση και τα δικαιώματα των κρατούμενων από τις αστυνομικές Αρχές, σύμφωνα με τις προτάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη. Το περιεχόμενο του εγχειριδίου αποτελεί αντικείμενο διαρκούς ενημέρωσης του προσωπικού κατά τις πραγματοποιούμενες συγκεντρώσεις, ενώ διατάχθηκαν οι Γενικοί Αστυνομικοί Διευθυντές και Αστυνομικοί Διευθυντές να ασκούν διαρκή εποπτεία και έλεγχο για την πιστή εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας και των περιεχομένων στο προαναφερόμενο εγχειρίδιο εγκυκλίων διαταγών του Αρχηγείου της Αστυνομίας για το ποινικό, το διοικητικό, το ασφαλιστικό, το κοινωνικό και το πολιτικό πεδίο. Επισημαίνεται ότι με αφορμή την έκδοση της 7100/22/4-α από 17-6-2005 διαταγής «Οι προσαγωγές ατόμων ως προληπτική και κατασταλτική ενέργεια στην άσκηση της αστυνομικής αρμοδιότητας», η οποία περιλαμβάνεται στο ανωτέρω εγχειρίδιο, ο Συνήγορος του Πολίτη συγκαίρει το Αρχηγείο της Αστυνομίας για το περιεχόμενό της, επισημαίνοντας παράλληλα ότι αυτή χαρακτηρίζεται από πληρότητα νομικής επιχειρηματολογίας, καθώς συνεκτιμούνται τα σύγχρονα διεθνή δεδομένα, ενώ εκφράζει και την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι σε αυτήν καθίσταται σαφές ότι η συνεργασία με το Συνήγορο του Πολίτη αποτελεί υποχρέωση των αστυνομικών Υπηρεσιών.

Σε ό,τι αφορά την πρόσφατη έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, όπου αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι σε τέσσερις περι-

πτώσεις είχε την άποψη ότι έπρεπε να διενεργηθεί ένορκη διοικητική εξέταση και οι αρμόδιες αστυνομικές Υπηρεσίες αρνήθηκαν να ενεργήσουν καταλλήλως, σας πληροφορούμε ότι και στις τέσσερις αυτές περιπτώσεις, από τις αρμόδιες Υπηρεσίες μας, διενεργήθηκαν προκαταρκτικές έρευνες σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 του π.δ. 22/1996, ενώ παράλληλα ενημερώθηκε για τις ενέργειες αυτές ο Συνήγορος του Πολίτη.

Επισημαίνεται πάντως ότι, σε κάθε περίπτωση, ο τύπος της διοικητικής έρευνας τελεί σε συνάρτηση με τη σοβαρότητα των καταγγελλόμενων πράξεων και τα λοιπά στοιχεία που συνοδεύουν τη σχετική καταγγελία. Για το λόγο δε αυτό, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις του Πειθαρχικού Δικαίου (π.δ. 22/1996), είναι δυνατό για τη διερεύνηση καταγγελιών να διαταχθεί και η διενέργεια προκαταρκτικής έρευνας (άρθρο 22 παρ. 3), προκειμένου ο αρμόδιος για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης, εκτιμήσει αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την άσκησή της με την έκδοση διαταγής προς διενέργεια Ε.Δ.Ε., εφόσον συντρέχει περίπτωση πειθαρχικών παραπτώματων που επισύρουν ανώτερη πειθαρχική ποινή (άρθρο 27 παρ. 1).

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ»

3. Στην με αριθμό 3222/10-10-05 ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Αντωνίου Σκυλλάκου, Άγγελου Τζέκη και Ελπίδας Παντελάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ13100/24563/1779/20-10-05 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης των Βουλευτών Κ.Κ. Αντώνη Σκυλλάκου, Άγγελου Τζέκη και Ελπίδας Παντελάκη ως προς την επαναχορήγηση του επιδόματος 15% στους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 1976/91 καταργήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 1648/1986, που προέβλεπαν την προσαύξηση του μισθού ή της σύνταξης των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης κατά 15%. Επίσης καταργήθηκε και κάθε άλλη διάταξη που προέβλεπε τη χορήγηση του εν λόγω επιδόματος στις συντάξεις των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης.

Η υπ' αριθ. 3833/2004 απόφαση του Α' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, εκδόθηκε Κατόπιν προσφυγής συνταξιούχου του ΤΑΠ-ΑΤΕ, δεσμεύει και εκτελείται μόνο για τον συνταξιούχο υπέρ του οποίου εκδόθηκε.

Ωστόσο η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας προβληματίζεται για το θέμα και διερευνά όλες τις υπάρχουσες δυνατότητες.

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

4. Στην με αριθμό 2818/30-9-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/23816/1744/20-10-05 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Β. Κεγκέρογλου και σχετικά με το ανωτέρω θέμα αρμοδιότητάς μας, σας γνωρίζουμε ότι ήδη το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας με την Φ80000/22534/1655/27-9-2005 εγκύκλιο του προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ΟΓΑ, ΤΕΒΕ, ΤΑΕ, ΤΣΑ) έδωσε οδηγίες για τον τρόπο εξαγοράς των απαιτούμενων από τις διατάξεις των παρ. 1 Ο και 11 του άρθρου 91 του ν. 3386/05 ημερών ασφάλισης για την ανανέωση και νομιμοποίηση της διαμονής στη χώρα των υπηκόων τρίτων χωρών.

Ήδη, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχει επίσης εκδώσει και αποστέλλει στα υποκαταστήματά του (δημοσιεύεται δε και στο διαδικτυακό τόπο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ - www.ika.gr) την 70/2005 εγκύκλιο με την οποία παρέχει σχετικές οδηγίες για την εφαρμογή των άρθρων 10, 11 του άρθρου 91 του ν.3386/2005).

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

5. Στην με αριθμό 2578/26-9-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7854/19-10-05 έγγραφο από τον Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 2578/26-9-2005 ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη, σχετικά με την αντιπλημμυρική προστασία της Θεσσαλονίκης και το έργο καθαρισμού των φρεατίων και ρεμάτων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με τη παρ. 2 του άρθρου 24 του Ν. 2937/2001 «Η ευθύνη για την αποχέτευση των ομβρίων υδάτων και την αντιπλημμυρική προστασία στην εκάστοτε περιοχή δραστηριότητας της Ε.Υ.Α.Θ Α.Ε ανήκει, με την επιφύλαξη τυχόν ειδικότερων διατάξεων, στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, το οποίο μεριμνά για τη μελέτη, κατασκευή, συντήρηση και επέκταση δικτύων ομβρίων υδάτων καθώς και των έργων αντιπλημμυρικής προστασίας...».

Με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 43 του ν.3316/2005, δόθηκε η δυνατότητα υπογραφής συμβάσεως μεταξύ του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και της Ε.Υ.Α.Θ Α.Ε., με αναδρομική ισχύ από 26-7-2001, για θέματα που σχετίζονται μεταξύ των άλλων και με τη συντήρηση του δικτύου ομβρίων υδάτων.

Σε εφαρμογή των ανωτέρω οριστικοποιήθηκε σύμβαση, η οποία πρόκειται να υπογραφεί σύντομα.

Με δεδομένα την επικείμενη υπογραφή της σύμβασης και τις δυνατότητες που παρέχει ο Ν. 3316/05, να αποζημιώνεται η Ε.Υ.Α.Θ Α.Ε. για τις εργασίες που θα εκτελέσει μέχρι την υπογραφή της, αυτή συνεχίζει να ασχολείται με τη συντήρηση του δικτύου ομβρίων υδάτων και συγκεκριμένα:

1. Λειτουργεί αντλιοστάσια ομβρίων υδάτων.
2. Προβαίνει σε καθαρισμό των αγωγών ομβρίων υδάτων.
3. Αποκαθιστά βλάβες καθώς και κατασκευάζει έργα που συμπληρώνουν το υφιστάμενο δίκτυο (κατασκευή φρεατίων υδροσυλλογής, επεκτάσεις του δικτύου ομβρίων όταν γίνονται διαπλάτυνσεις και διανοίξεις οδών, ασφαλτοστρώσεις κ.λ.π)
4. Καθαρίζει 30.000 φρεάτια υδροσυλλογής.

Το τελευταίο χρονικό διάστημα ελέγχθηκε το σύνολο σχεδόν των φρεατίων υδροσυλλογής στην περιοχή αρμοδιότητας της Ε.Υ.Α.Θ Α.Ε. και καθαρίστηκαν 7.979 φρεάτια που παρουσίαζαν πρόβλημα. Στον αριθμό αυτό δεν περιλαμβάνονται τα φρεάτια υδροσυλλογής των Δήμων Αμπελοκήπων και Σταυρούπολης, τα οποία, σε συνεννόηση που έγινε με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθαρίστηκαν από το προσωπικό των ανωτέρω Δήμων με τη χρήση των βυτίων της Ε.Υ.Α.Θ Α.Ε.

Παράλληλα, συγκροτήθηκε Μονάδα Άμεσης Επέμβασης πλήρως εξοπλισμένη που τίθεται σε επιφυλακή όταν ειδοποιείται από το γραφείο ΠΣΕΑ ή το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε και δραστηριοποιείται στις περιπτώσεις έντονων βροχοπτώσεων, ενώ στο εργοτάξιο αποχέτευσης, που είναι εγκατεστημένο στην Πυλαία, λειτουργεί καθ' όλη τη διάρκεια του εικοσιτετραώρου τηλεφωνικό κέντρο (τηλ. 2310 300846 και 2310 318314) που δέχεται τα αιτήματα των πολιτών για καθαρισμό φρεατίων υδροσυλλογής.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ»

6. Στις με αριθμό 1014/4-8-05 και 1987/2005 ερωτήσεις της Βουλευτού κ. Τόνιας Αντωνίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 9983/20-10-05 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις υπ' αριθμ. 1014/4-8-2005 και 1987/2005 ερωτήσεις, που κατατέθηκαν στη Βουλή από τη Βουλευτή κα Τόνια Αντωνίου, σχετικά με την τοποθέτηση γιατρού στα κρουαζιερόπλοια του κοινωνικού τουρισμού, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 3 του Π.Δ. 376/95 (άρθρο 2 της οδηγίας 92/29/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1992), για τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ), δεν προκύπτει υποχρέωση τοποθέτησης γιατρού στα

κρουαζιερόπλοια, που χρησιμοποιούνται στο πρόγραμμα του κοινωνικού τουρισμού.

Η ασφάλεια, όμως, των διακινούμενων δικαιούχων του ΟΕΕ - εκδρομέων (είτε μέσω χερσαίου, είτε μέσω θαλάσσιου προγράμματος) ενδιαφέρει πρωτίστως τον Οργανισμό Εργατικής Εστίας και στις σχετικές διακηρύξεις του λαμβάνονται υπόψη η σχετική νομοθεσία, κοινοτικές οδηγίες κλπ.

Για το λόγο αυτό, ο Οργανισμός Εργατικής Εστίας, παρόλο που δεν είναι υποχρεωμένος για την τοποθέτηση γιατρού στα κρουαζιερόπλοια και παρά την σχετική οικονομική επιβάρυνση, για τις κρουαζιέρες που θα προγραμματισθούν στο μέλλον, θα εξετάζει την αναγκαιότητα τοποθέτησης γιατρού στα κρουαζιερόπλοια, ανάλογα με τη διάρκεια της κρουαζιέρας, την συνέχεια ή μη του πλου κλπ.

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

7. Στην με αριθμό 1503/26-8-05 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Αντωνίου Σκυλλάκου και Λιάνας Κανέλλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 10011/20-10-05 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην αριθμ. 1503/2005 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Αντ. Σκυλλάκο και Λ. Κανέλλη, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στο ξενοδοχείο «Σόφιτελ» στην Αθήνα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στις 13-9-05, πραγματοποιήθηκε σύσκεψη συμφιλίωσης στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, βάσει του άρθρου 13 του ν. 1876/90, υπό την προεδρία της υπαλλήλου της Διεύθυνσης Αμοιβής Εργασίας του Υπουργείου μας, κας Μαρίας Αντωνοπούλου, μεταξύ του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΟΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ και του ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ SOFITEL με αντικείμενο συζήτησης «Απολύσεις εργαζομένων».

Μετά το τέλος της συμφιλιωτικής διαδικασίας συντάχθηκε πρακτικό συμφιλίωσης αντίγραφο του οποίου σας επισυνάπτουμε για ενημέρωσή σας.

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 4293/8.11.2005 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή αγροτικών αποζημιώσεων από τον παγετό του 2004 στο Νομό Αχαΐας.

Αναλυτικότερα η ερώτηση του κ. Σπηλιόπουλου έχει ως εξής:

Είναι εκτεταμένη, αλλά δικαιολογείται να τη διαβάσουμε ολόκληρη, μια και έκανε τον κόπο να διαβάσει τις αναφορές.

«Οι αγρότες της Αχαΐας μετά από τις αλλεπάλληλες διαβεβαιώσεις και υποσχέσεις για το ζήτημα των αποζημιώσεων από τη θεομηνία του παγετού τον Φεβρουάριο του 2004, βλέπουν τις υποσχέσεις αυτές συνεχώς να διαψεύδονται.

Αν και α) ο κ. Κατσαρός, Πρόεδρος των ΕΛ.Γ.Α., με το υπ' αριθμ. 6863/14.4.2005 έγγραφό του ενημερώνει το Υπουργείο Γεωργίας ότι σε διάστημα δύο μηνών μετά την έγκριση του Προγράμματος θα ακολουθήσει η καταβολή των ενισχύσεων, β) ο Υπουργός Γεωργίας με Δελτίο Τύπου (5.7.2005) μας πληροφορούσε ότι «μετά την έγκριση του Προγράμματος οι ΕΛ.Γ.Α. θα κοινοποιήσει τα πορίσματα των ζημιών και θα είναι σε θέση να καταβάλει τις οικονομικές ενισχύσεις στους δικαιούχους εντός δύο μηνών από την κοινοτική έγκριση και πάντως πολύ νωρίτερα απ' όσο στο παρελθόν», γ) ανακοινώθηκε ότι το Πρόγραμμα FROST, που εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Α.Π. 4098/2005), είναι ύψους 280.000.000 ευρώ και διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Γεωργίας στις 17.10.2005, εντούτοις ο κ. Μπασιάκος με καινούργιο Δελτίο Τύπου (7.11.2005), καταργώντας τον εαυτό του, μας πληροφορεί ότι απομένει ακόμη πλήθος ενεργειών μέχρι την πληρωμή των αγροτών και ότι η πληρωμή θα γίνει μετά τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της κοινής υπουργικής απόφασης. Πότε θα γίνει αυτό; Άγνωστο.

Το σημαντικό, όμως, είναι πως ξεχνώντας ό,τι έχει πει μέχρι σήμερα, μας διαβεβαιώνει πλέον ότι η πληρωμή θα γίνει πριν περάσουν τρία (3!) χρόνια. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι μεθοδεύουν με διάφορα τερτίπια και με διάφορους υπολογισμούς να αποκλείσουν από τις αποζημιώσεις τους ελαιοπαραγωγούς της Αιγαίας.

Κατόπιν αυτών ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Α) Ισχύουν ή όχι οι προηγούμενες δηλώσεις του Υπουργού Γεωργίας;

Β) Ισχύουν ή όχι οι διαβεβαιώσεις του προέδρου των ΕΛ.Γ.Α.;

Γ) Γιατί δεν υπογράφεται η Κοινή Υπουργική Απόφαση αφού πλέον υπάρχει η έγκριση του Προγράμματος από την Ευρωπαϊκή Ένωση και γιατί δεν ολοκληρώνονται οι γραφειοκρατικές διαδικασίες;

Δ) Μεθοδεύεται ή όχι η μη αποζημίωση των ελαιοπαραγωγών της Αιγαίας;

Ε) Υπάρχει ή όχι σχέση της συνεχούς αναβολής της πληρωμής των αποζημιώσεων με τα προβλήματα που έχει «ο πρώτος αξιόπιστος προϋπολογισμός» της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας;

ΣΤ) Μπορεί ή όχι και ο Υπουργός να διαβεβαιώσει τους αγρότες της Αχαΐας για το πότε θα πάρουν τις αποζημιώσεις;»

Στην ερώτηση του κ. Σπηλιόπουλου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κοντός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από το τέταρτο ερώτημα του συναδέλφου, που λέει αν μεθοδεύεται ή όχι η μη αποζημίωση των ελαιοπαραγωγών της Αιγαίας.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω, κύριε συνάδελφε, ότι μεθοδεύεται η αποζημίωση, όχι η μη αποζημίωση.

Το Πρόγραμμα FROST, λοιπόν, στο οποίο αναφέραστε, καλύπτει ζημιές που έγιναν το Φεβρουάριο του 2004. Είναι ένα Πρόγραμμα το οποίο καλύπτεται από την Π.Σ.Ε.Α. και ως γνωστόν

τα προγράμματα αυτά υφίστανται καθυστερήσεις. Παλαιότερα είχαμε καθυστερήσεις τριών ετών. Τώρα γίνεται προσπάθεια και έχει συντομευθεί ο χρόνος αυτός. Έχουμε πάρει έγκριση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά υπάρχει ένα πρόβλημα.

Το πρόβλημα είναι ότι οι ζημιές σε πάρα πολλές περιοχές δεν ξεπερνούν το 30%, που λέει ο κανονισμός της Π.Σ.Ε.Α., εάν τις συγκρίνουμε με το μέσο όρο των προηγούμενων δύο ετών.

Για το λόγο αυτό προκειμένου να ξεπεραστεί το πρόβλημα - γιατί εάν πηγαίναμε με βάση τα δύο προηγούμενα χρόνια, πάρα πολλές περιοχές, ακόμη και του Νομού Αχαΐας που αναφέρατε, θα είχαν εξαιρεθεί από τις αποζημιώσεις - ζητήσαμε και έχουμε πάρει έγκριση από την Ευρωπαϊκή Ένωση έτσι ώστε ως έτη αναφοράς να μη ληφθούν τα δύο προηγούμενα έτη από τις ζημιές, αλλά να πάρουμε προηγούμενα έτη όπου είχαμε μεγάλες παραγωγές. Αντιλαμβάνεστε ότι αν δεν παίρναμε αυτή την έγκριση τότε, οι μισές τουλάχιστον ελαιοπαραγωγικές ζώνες που αναφέρονται στο πρόγραμμα FROST, θα ήταν εκτός αποζημίωσης.

Πήραμε, λοιπόν, την έγκριση αυτή. Εντός των ημερών υπογράφεται η κοινή υπουργική απόφαση και από το Υπουργείο Οικονομικών. Από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης έχει υπογραφεί. Θα γίνει η εξατομίκευση των ζημιών και πολύ σύντομα θα πληρωθούν οι αγρότες όλης της χώρας και ιδιαίτερα οι αγρότες που ενδιαφέραστε, οι αγρότες του Νομού Αχαΐας.

Όπως προανέφερα, μεθοδεύεται ώστε και από τα Π.Σ.Ε.Α. τα τρία χρόνια πλέον να γίνουν ένας χρόνος. Δηλαδή μέσα σ' ένα χρόνο να μπορούμε να αποζημιώνουμε και από τα Π.Σ.Ε.Α. Έχουμε πάρει σχετική έγκριση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να αποζημιώνουμε και εκ των υστέρων να έρχονται οι υπηρεσίες και να βεβαιώνουν ότι πραγματικά συνέβησαν οι καταστροφές. Αντίστοιχη προσπάθεια γίνεται και από πλευράς ΕΛ.Γ.Α. Είμαστε απόλυτα συνεπείς με την προεκλογική μας εξαγγελία και όλες οι ζημιές που γίνονται και καλύπτονται από τις ΕΛ.Γ.Α. μέσα σε τρεις μήνες από τη συγκομιδή του προϊόντος, αποζημιώνονται.

Για να σας δώσω το μέγεθος των αποζημιώσεων θέλω να πω ότι πέρυσι ενώ οι ΕΛ.Γ.Α. από εισφορές είχαν εισπράξει περίπου 70.000.000 ευρώ, πλήρως αν ζημιές 500.000.000 ευρώ. Μάλιστα όλες οι εκτιμήσεις έγιναν κατ' απόλυτα αντικειμενικό και δίκαιο τρόπο. Δεν υπάρχουν σ' όλη την Ελλάδα παράπονα από αγρότες που επλήγησαν από ακραία καιρικά φαινόμενα. Οργανώνονται οι ΕΛ.Γ.Α. Οι ΕΛ.Γ.Α. πλέον λειτουργούν σαν ένα καλοκουρδισμένο, θα έλεγα, ρολόι έτσι ώστε όλοι οι αγρότες να νιώθουν ότι είναι καλυμμένοι για τις περιπτώσεις όπου από ακραία καιρικά φαινόμενα υποστούν ζημιές στην παραγωγή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο ερωτών συνάδελφος κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, πέρασαν δύο χρόνια από τη μεγάλη θεομηνία του παγετού του Φεβρουαρίου του 2004. Από τότε μέχρι σήμερα οι αγρότες στερήθηκαν εισοδήματα. Δεν είχαν κανένα εισόδημα και βεβαίως δεν πήραν και καμία αποζημίωση. Τα παράπονά τους είναι και δικαιολογημένα και πολλά.

Πρώτα-πρώτα, γιατί καθυστέρησε τόσο πολύ να εγκριθεί το περίφημο πρόγραμμα FROST; Η Κυβέρνηση που ήταν; Που ήταν και ο Πρωθυπουργός που έχει πει πολλές φορές ότι μόνος του θα πήγαινε στις Βρυξέλλες και θα διαπραγματευόταν τα προγράμματα και να έρθουν γρηγορότερα οι αποζημιώσεις στους αγρότες; Επιτέλους το πρόγραμμα εγκρίθηκε στα μέσα του Οκτώβρη.

Και σεις έχετε δεσμευθεί, επανειλημμένα το Υπουργείο και οι ΕΛ.Γ.Α. και εγγράφως -έχω μαζί μου και τις δηλώσεις σας- ότι σε διάστημα δύο μηνών από την ώρα που θα εγκριθεί το πρόγραμμα, είστε έτοιμοι να καταβάλετε τις αποζημιώσεις. Ο χρόνος αυτός των δύο μηνών τελειώνει τέλος Δεκεμβρίου.

Σας ρωτώ λοιπόν: Θα πληρωθούν μέχρι τέλος Δεκεμβρίου οι αγρότες; Ή τέλος πάντων, πότε θα πληρωθούν;

Επειδή είδαμε μια πρόσφατη ανακοίνωση του Υπουργείου, αυτή η πληρωμή πηγαίνει στο μέλλον. Πριν περάσουν τρία χρό-

νια, μας λείπει η καινούργια ανακοίνωση του Υπουργείου. Οι αγρότες θεωρούν ότι εμπαίζονται, δεν ξέρουν τι να πιστέψουν.

Μπορείτε να δεσμευθείτε ενώπιον της Βουλής, τότε θα πληρωθούν αυτοί οι άνθρωποι; Υπάρχει πρόβλημα με τους ελαιοπαραγωγούς; Κι αυτό γιατί είναι ανάστατη η περιοχή. Υπάρχει συσχέτιση με το ζήτημα του προϋπολογισμού; Γιατί υπάρχει αυτή η αδυναμία να πληρωθούν οι αγρότες; Φτάνουμε στα δύο χρόνια.

Παρά τις διαβεβαιώσεις και τις δηλώσεις ότι θα πληρωθούν σε δύο μήνες μετά την έγκριση του προγράμματος, δεν μπορούν να εφαρμοστούν αυτά που έχετε πει. Δεν ξέρουν τι να πιστέψουν οι αγρότες. Μπορείτε να δεσμευθείτε εδώ στη Βουλή ότι θα πληρωθούν κάποια στιγμή και τότε;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής ανάπτυξης και Τροφίμων): Καμία απολύτως σχέση δεν έχει η καταβολή των αποζημιώσεων με τον προϋπολογισμό. Μόλις εγκρίνεται ένα πρόγραμμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν ζητούμε τις ξεκαθαρίσεις τι αποζημιώσεις, πληρώνουμε. Αυτόματα από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών εγκρίνεται η σχετική πίστωση και καταβάλλονται οι αποζημιώσεις των αγροτών.

Όσον αφορά το θέμα που θέτει ο κύριος συνάδελφος, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι το δίλημμα που μπαίνει είναι το εξής: Να πληρωθούν όλοι ή να μην πληρωθούν. Διότι όπως σας είπα, οι περισσότερες περιοχές του Νομού Αχαΐας, εάν πηγαίναμε με βάση τον Κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν ζητούσαμε ειδική εξαίρεση, θα ήταν εκτός αποζημιώσεων Π.Σ.Ε.Α. Κι αν υπήρξε μία πολύ μικρή καθυστέρηση –και δεν μιλώ για τα τρία χρόνια που πλήρωναν τα προγράμματα Π.Σ.Ε.Α. επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ.- οφείλεται στο ότι δώσαμε μάχη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αποσπάσαμε την έγκριση, ώστε να συμπεριληφθούν όλες οι ελαιοπαραγωγικές ζώνες και να δοθούν οι αποζημιώσεις.

Οι ζημιές που πάθαμε ήταν μικρότερες από το 30% που απαιτείται του μέσου όρου της προηγούμενης διετίας. Πήραμε έγκριση και υπολογίζουμε για την κάθε ζώνη πλεόν ποίες χρονιές θα λάβουμε, έτσι ώστε να δοθούν οι αποζημιώσεις. Θα πληρωθούν το ταχύτερο δυνατόν. Είναι έτοιμη η κοινή υπουργική απόφαση. Γίνεται η εξατομίκευση των ζημιών. Και σας λέω ότι καταβάλλεται προσπάθεια να πληρωθούν μέχρι τέλος Δεκεμβρίου. Εάν δεν προλάβουμε να πληρώσουμε μέχρι τέλος Δεκεμβρίου, θα πληρώσουμε αρχές Ιανουαρίου. Αυτή είναι μία δέσμευση της Κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ την κ. Κανέλλη και τον κύριο Υπουργό να δεχθούν να προηγηθεί η ερώτηση που είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μάλιστα κύριε πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ.

Αναφορές και Ερωτήσεις δευτέρου κύκλου

Θα συζητηθεί η με αριθμό 4319/8.11.2005 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τον εθνικό σχεδιασμό για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή οδηγία 60/2000/ΕΚ.

Αναλυτικότερα η ερώτηση του κ. Στρατάκη έχει ως εξής:

«Με την παραπομπή της χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο πριν από λίγες μέρες, επειδή δεν εφαρμόζει την ευρωπαϊκή οδηγία για τη διαχείριση υδάτων, καταδεικνύεται με τον πιο έντονο τρόπο η αδιαφορία και η έλλειψη σχεδιασμού από μέρους της Κυβέρνησης για το θέμα αυτό, αν και στο εθνικό δίκαιο είχε μεταφερθεί η οδηγία 60/2000/ΕΚ.

Η Ελλάδα δεν γνωστοποίησε τα στοιχεία, όπως όφειλε να είχε πράξει έως το Μάρτιο του 2005, για την κατάσταση, καθώς και τις επιδράσεις από τη γεωργία, τα λιπάσματα, τη βιομηχανική χρήση κ.α., που δέχονται τα νερά στη χώρα μας.

Επειδή ένα τόσο σημαντικό ζήτημα όπως η επάρκεια των

υδατικών πόρων από τη μια και η ρύπανσή τους από την άλλη, έχει τεράστιες κοινωνικές, οικονομικές αλλά και πολιτικές προεκτάσεις για την Ελλάδα, αφού τόσο το μέλλον του αγροτικού κόσμου όσο και αυτό των περισσότερων ελληνικών νησιών, που αντιμετωπίζουν οξύτατο πρόβλημα όλο το χρόνο, αλλά κυρίως τους θερινούς μήνες που είναι και τουριστική περίοδος με καθολική σημασία για τα εισοδήματα των κατοίκων τους.

Επειδή ο υδροφόρος ορίζοντας σε πολλές περιοχές της χώρας έχει κατέβει αρκετά και σύμφωνα πάντα με την ευρωπαϊκή οδηγία τα μέτρα που θα παρθούν και πρέπει να γνωστοποιηθούν έως το 2009, θα είναι ανά λεκάνη απορροής ώστε τα νερά στη χώρα μας να βρίσκονται σε καλή κατάσταση, αφού σύμφωνα με τα μέτρα αυτά προβλέπεται η επίτευξη των στόχων της οδηγίας ως το 2012.

Επειδή το νερό αποτελεί τον σημαντικότερο παράγοντα για έναν αναπτυσσόμενο αγροτικό τομέα.

Επειδή η καταβολή των επιδοτήσεων θα απαιτεί την εφαρμογή περισσότερων φιλικών προς το περιβάλλον λύσεων στη γεωργία και είναι ορατός ο κίνδυνος για περικοπή κονδυλίων.

Επειδή η βιολογική γεωργία αποτελεί λύση, η οποία όχι μόνο δεν έχει αξιοποιηθεί αλλά δέχεται και επιθέσεις, αφού υπάρχουν αποφάσεις για κατάργηση των λαϊκών αγορών των βιολογικών προϊόντων (σχετική ερώτησή μου 4127/2.11.2005).

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

Εάν θα υπάρξει πολιτική βούληση διαχείρισης των υδατικών πόρων σύμφωνα με την ευρωπαϊκή οδηγία, ποια μέτρα και πότε θα συνθέσουν το θεσμικό πλαίσιο το οποίο θα δώσει τη λύση τόσο στο θέμα της επάρκειας των υδατικών πόρων όσο και της ρύπανσης των υδάτων.»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κοντός.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Το θέμα της αξιοποίησης των υδάτινων πόρων είναι ένα μείζον θέμα για την ελληνική γεωργία, ένα μείζον θέμα για τη χώρα μας. Βέβαια, δεν είναι δυνατόν στα πλαίσια του χρόνου που έχουμε με τη συζήτηση μιας ερώτησης να μπορούμε να καλύψουμε το θέμα αυτό.

Επιγραμματικά, λοιπόν, θα πω απαντώντας στο συνάδελφο ότι οι υδάτινοι πόροι θεωρούνται ότι είναι ένα κοινωνικό αγαθό και χρησιμοποιούνται για την ικανοποίηση των αναγκών της γεωργίας και της κτηνοτροφίας κατά 85%, των αστικών και τουριστικών περιοχών, της βιομηχανίας και της βιοτεχνίας και των φυσικών και ημιφυσικών οικοσυστημάτων.

Η αύξηση των αρδευομένων εκτάσεων συνέβαλε και συμβάλει αποφασιστικά στην ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών. Ωστόσο, η αύξηση αυτή, σε συνδυασμό με τη σπατάλη τη χρήση αδόκιμων πρακτικών καλλιέργειας και άρδευσης, δημιούργησε αρκετά προβλήματα, στη βάση των οποίων είναι η υπεράντληση των υπόγειων υδροφορέων, με αποτέλεσμα ο κίνδυνος υφαλμύρωσής τους να είναι ορατός, η υποβάθμιση του εδάφους κυρίως λόγω της προσθήκης αλάτων που είναι πηγή ερημοποίησης και διάβρωσης με αδόκιμες πρακτικές, η ρύπανση υπόγειων και επιφανειακών νερών, συνέπεια κυρίως των χρησιμοποιούμενων πρακτικών παραγωγής και διαχείρισης των αποβλήτων και η καταστροφή των υδροβιότοπων.

Προκειμένου να κάνουμε την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των υδάτινων πόρων έχουμε πάρει μία σειρά από μέτρα και έχουμε ξεκάθαρες στρατηγικές, οι οποίες αποσκοπούν στη βελτίωση του υδάτινου ισοζυγίου, ιδίως μέσω της μείωσης της σπατάλης με δράσεις που αφορούν τον εκσυγχρονισμό των αρδευτικών δικτύων σε όλη τη χώρα και τη μετάβαση σε βελτιωμένες πρακτικές άρδευσης, τον εμπλουτισμό των υπόγειων υδροφορέων με μικρά έργα ορεινής και πεδινής υδρονομίας, τη στήριξη της καλλιέργειας ξερικών ή λιγότερο υδρόφιλων καλλιεργειών, καθώς επίσης και την υιοθέτηση των πρακτικών αγρανάπαυσης πέραν των υποχρεωτικών, τη βελτίωση της δασοκάλυψης ιδίως στις επικλινείς εκτάσεις, την απορρόπηση των νερών, που γίνεται κυρίως σε περιοχές που εμφανίζουν έντονα προβλήματα μέσω της στήριξης μεθόδων μείωσης των εφαρμοζόμενων ποσοτήτων νιτρικών και παρασιτοκτόνων

πέραν των ελαχίστων επιτρεπτών –και θέλω να σας πω ότι σε πάρα πολλές περιοχές της χώρας εφαρμόζονται με μεγάλη επιτυχία προγράμματα απονιτρορύπανσης- την παροχή οικονομικών ενισχύσεων στους γεωργούς για την τήρηση των κανόνων περιβαλλοντικής διαχείρισης των εκμεταλλεύσεων τους στις λεκάνες απορροής και γενικότερα στα παραποτάμια και παραλίμνια οικοσυστήματα και τη δημιουργία, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο, τεχνητών υγρότοπων. Επίσης, θέλω να σας πω ότι πλέον αξιοποιούμε με τον καλύτερο τρόπο το πρόγραμμα «NATURA», έτσι ώστε και να προστατεύσουμε το περιβάλλον και να κάνουμε την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των υδάτινων πόρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, λυπάμαι που θα σας στεναχωρήσω, γιατί όλα αυτά τα οποία μας είπατε είναι ευχολόγια. Είναι ευχολόγια και γράφονται επανειλημμένα στα χαρτιά σε κάθε περίπτωση που μιλάμε για ένα τόσο σημαντικό θέμα, αλλά αποδεικνύεται στην πράξη ότι το θέμα του νερού, ενώ είναι τόσο μείζον θέμα, όπως και εσείς πολύ καλά λέτε, δεν είναι ψηλά στην πολιτική ατζέντα της Κυβέρνησης. Απόδειξη; Το ότι ήδη πριν από λίγες μέρες έγινε προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διότι, ενώ η οδηγία έχει ψηφιστεί από το 2003, εμείς δεν έχουμε κάνει ως χώρα καμία ουσιαστικά κίνηση προς την κατεύθυνση αυτή, ώστε να περιφρουρήσουμε αυτό το κοινωνικό αγαθό γιατί περί αυτού πρόκειται. Και δεν έχουμε κάνει καμία κίνηση, ούτε σε ό,τι αφορά τις υπηρεσίες που πρέπει να δημιουργηθούν ούτε σε ό,τι αφορά τις λεκάνες απορροής ούτε για την προστασία ούτε τίποτα, γιατί διαφορετικά, αν ίσχυαν όλα αυτά τα οποία λέτε και τα είχατε αποστείλει ως δράσεις και μέτρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ασφαλώς και δεν θα γινόταν καμία προσφυγή. Στην πράξη όμως συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο.

Εμείς εδώ σήμερα με αυτήν την ερώτηση και εγώ προσωπικά θέλω να σας ευαισθητοποιήσω, γιατί πιστεύω ότι το ζήτημα του νερού είναι μεγάλο πρόβλημα. Δράττομαι της ευκαιρίας -μια και στο Προεδρείο είναι ο κ. Σούρλας- να πω ότι στην περιοχή της Θεσσαλίας η πτώση του υδροφόρου είναι δεκάδες μέτρα και δεν είναι μόνο της Θεσσαλίας αλλά σε πάρα πολλές περιοχές της χώρας μας. Καταλαβαίνουμε όλοι μας ότι υπάρχει μείζον πρόβλημα.

Βέβαια, πρέπει να πούμε εδώ ότι η χώρα μας δεν είναι φτωχή σε νερά, είναι από τις χώρες που έχουν τις μεγαλύτερες βροχοπτώσεις, περίπου στα επτακόσια χιλιοστά, σε αντίθεση με άλλες χώρες που έχουν λύσει σε κάποιο βαθμό το πρόβλημα ενώ οι βροχοπτώσεις είναι πολύ χαμηλότερες.

Αρα, λοιπόν, κύριε Υφυπουργέ θα ήθελα να παρακαλέσω επί της ουσίας να ασχοληθεί το Υπουργείο. Επί της ουσίας σημαίνει ότι λαμβάνουμε υπ' όψιν μας αυτά που έχουμε ψηφίσει εμείς εδώ, προσαρμόζοντας το εθνικό δίκαιο στις ευρωπαϊκές οδηγίες, λαμβάνουμε τα μέτρα που προβλέπουν και τις διαδικασίες που πρέπει να τηρούνται, ώστε από τη μία πλευρά να αποφεύγουμε τις ποινές που μας επιβάλλονται και από την άλλη να προστατεύουμε πραγματικά αυτό το μεγάλης σημασίας κοινωνικό αγαθό, προκειμένου να δώσουμε λύση σε προβλήματα που είναι υπαρκτά.

Τα στοιχεία που αναφέρετε είναι σωστά. Είπατε ότι το 85% των υδάτων αξιοποιείται από τον αγροτικό τομέα. Όμως, με αυτή την τακτική που πάμε, φοβάμαι ότι οι νέες καλλιέργειες που πρέπει να δημιουργήσουμε και τα νέα δεδομένα που πρέπει να διαμορφώσουμε στον αγροτικό τομέα δεν μπορούν να επιτευχθούν με έλλειψη νερού. Γι' αυτό ακριβώς κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας υπάρχει ένα παράδοξο φαινόμενο. Το φαινόμενο αυτό είναι από την μια μεριά ο υδροφόρος ορίζοντας συνεχώς να πέφτει και από την άλλη πλευρά πολύ μεγά-

λες ποσότητες νερού να χύνονται στη θάλασσα και να μην αξιοποιούνται. Αυτό συμβαίνει, διότι επί σειρά ετών δεν φροντίσαμε να αξιοποιήσουμε τους υδάτινους πόρους της χώρας, δεν φροντίσαμε να δημιουργήσουμε όλα εκείνα τα έργα υποδομής, τα οποία απαιτούνται, έτσι ώστε να συλλέγουμε το νερό και να το χρησιμοποιούμε στη γεωργία. Μικρά φράγματα, υδατοδεξαμενές ποτέ δεν κατασκευάστηκαν στη χώρα. Ακόμη πρέπει να πούμε ότι τα έργα που υπάρχουν στους Τ.Ο.Ε.Β. και στους Γ.Ο.Ε.Β. είναι σε πολύ κακή κατάσταση, με αποτέλεσμα να σπαταλώνται πλέον κάθε χρόνο μεγάλα ποσά για να μπορέσουμε να τα συντηρήσουμε.

Εκείνο, λοιπόν, το οποίο κάναμε από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε είναι να τρέξουμε τις μελέτες και όπου βρήκαμε μελέτες να κάνουμε προκήρυξη έργων. Ήδη θέλω να σας πω ότι σε όλη τη χώρα κατασκευάζονται και φράγματα και μικρές δεξαμενές, έτσι ώστε να αξιοποιηθούν με τον καλύτερο τρόπο οι υδάτινοι πόροι της χώρας.

Πέρα απ' αυτό, πρέπει να σας πω ότι προγράμματα τα οποία βρήκαμε «στη ναφθαλίνη», όπως είναι τα προγράμματα της απονιτρορύπανσης, όπως είναι το πρόγραμμα «NATURA», είναι μια σειρά προγραμμάτων τα οποία πραγματικά προφυλάσσουν το περιβάλλον και πραγματικά αξιοποιούν τους υδάτινους πόρους της χώρας. Όλα αυτά τα έχουμε αξιοποιήσει με τον καλύτερο τρόπο και αυτό το γνωρίζουν οι αγρότες. Αξιοποιούμε τα προγράμματα αυτά, έτσι ώστε και να προστατεύσουμε το περιβάλλον αλλά και να πάμε σε καλλιέργειες οι οποίες να είναι φιλικές για το περιβάλλον, γιατί έτσι όπως πηγαίνουμε οδηγούμεστε σίγουρα σε καταστροφή του περιβάλλοντος και των καλλιεργειών της χώρας μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση της δεύτερης με αριθμό 4155/3-11-2005 ερώτησης του πρώτου κύκλου της Βουλעותού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αντιπλημμυρική προστασία της Ανατολικής Αττικής.

Η ερώτηση της κυρίας συναδέλφου έχει ως εξής:

«Ολόκληρη η περιοχή της Ανατολικής Αττικής είναι μια περιοχή όπου τα τελευταία χρόνια έχουν κατασκευαστεί μερικά από τα μεγαλύτερα και πιο δαπανηρά έργα όλης της χώρας, όπως η Αττική Οδός, το Αεροδρόμιο των Σπάτων, ολυμπιακές εγκαταστάσεις και δρόμοι. Αυτά όμως συνυπάρχουν με την αυθαίρετη δόμηση, το μπάζωμα των ρεμάτων και τη διαρκή αποψίλωση των δασών εξαιτίας των πυρκαγιών, των καταπατήσεων και της οικοπεδοποίησης. Πρόκειται για μια περιοχή εντελώς ανοχύρωτη από πλευράς αντιπλημμυρικής προστασίας.

Οι πολιτικές των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας θέτουν την αντιπλημμυρική προστασία των κατοίκων και των περιουσιών τους σε δεύτερη μοίρα, με αποτέλεσμα ο λαός να πληρώνει πάντα βαρύτατο τίμημα για την αποκατάσταση των καταστροφών.

Στην Ανατολική Αττική κυλούν τα 2/3 των ρεμάτων της Αττικής, πολλά από τα οποία είναι σήμερα μπαζωμένα και τσιμεντοποιημένα, με συνέπεια οι δίοδοι του νερού προς τη θάλασσα να είναι από ανεπαρκείς έως ανύπαρκτοι. Η περιοχή βρίσκεται μπροστά σε έναν διαρκή κίνδυνο πλημμυρών και κανένα μεγάλο έργο υποδομής και προστασίας δεν εκτελείται αυτήν τη στιγμή ούτε προβλέπεται στο ορατό μέλλον, αφού δεν υπάρχουν καν οι αναγκαίες μελέτες. Τα πιο έντονα προβλήματα αντιμετωπίζουν οι περιοχές τις οποίες διαπερνούν ή καταλήγουν ρέματα ή έχουν γίνει διάφορα έργα χωρίς καμία αντιπλημμυρική προστασία. Τέτοιες περιοχές είναι του Μαραθώνα, της Ραφίνας, το Αεροδρόμιο, η Λεωφόρος Βάρης-Κορωπίου, η Λεωφόρος Μεσογείων, η Σαρωνίδα, η Ανάβυσσος, ο δρόμος Μαρκόπουλου-Κερατέας-Λαυρίου κ.α.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός, ποια συγκεκριμένα μέτρα θα πάρει για έργα αντιπλημμυρικής προστασίας στην Ανατολική Αττική, ώστε να πάψουν οι κάτοικοί της να κινδυνεύουν με κάθε νεροποντή».

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Ξανθόπουλος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, πρέπει να ομολογήσουμε ότι, όπως έχω πει και άλλη φορά σε ανάλογες ερωτήσεις, πρώτον, η ερώτηση τιμά την κ. Κανέλλη και τους άλλους Βουλευτές για την ευαισθησία τους και δεύτερον, αναδεικνύει και ένα γεγονός του οποίου εγώ τουλάχιστον ως κάποιος ηλικίας εκτιμώ την πολιτική σημασία. Δηλαδή, ότι στο ισχύον σε όλο τον κόσμο σήμερα πρακτικώς σύστημα της ελεύθερης οικονομίας, τα έργα υποδομής τα οποία δεν είναι άμεσα ανταποδοτικά και δεν φαίνονται, υστερούν κατάφωρα. Αυτή είναι μια πραγματικότητα, την οποία οφείλουμε να ομολογήσουμε.

Στο πλαίσιο αυτό, η Ελλάδα δεν αποτελεί εξαίρεση. Πράγματι, όπως πολύ σωστά επισημαίνετε, τα αντιπλημμυρικά έργα Ανατολικής Αττικής και όχι μόνο, υστερούν επίσης κατάφωρα έναντι των όσων έπρεπε να έχουν γίνει μέχρι σήμερα για να μην πνίγονται οι άνθρωποι σε κάθε πλημμύρα. Αυτή είναι η πραγματικότητα σε γενικές γραμμές.

Τώρα και για να αποδώσουμε και την εικόνα όπως ακριβώς έχει, θα ήθελα να πω ότι τα ολυμπιακά έργα είχαν και μια σειρά από σημαντικά έργα παράλληλα και αντιπλημμυρικά, για να καλύψουν όμως μόνο τη ζώνη την οποία εξυπηρετούσαν.

Από εκεί και πέρα, οι αποδέκτες των ομβρίων που μαζεύονταν γύρω από τα μεγάλα ολυμπιακά έργα, κυρίως αυτοκινητόδρομους, πήγαιναν στα παλιά ρεύματα –εν πολλοίς μπαζωμένα- και από εκεί στη θάλασσα με το χειρότερο δυνατό τρόπο. Πράγματι, αυτή είναι η γενική εικόνα.

Επιπλέον, πράγματι, όπως επίσης έχουμε πει ξανά, η Αττική για να προστατευθεί από τις πλημμύρες αντιπλημμυρικά θέλει μια μεγάλη επένδυση ύψους περίπου κατ' ελάχιστον 700.000.000 ευρώ η οποία αν δεν γίνει, θα λέμε τα ίδια πράγματα και τα επόμενα χρόνια.

Αυτή η επένδυση θα γίνει μόνο αν μπει σε ένα πρόγραμμα, το οποίο θα την ολοκληρώσει σε έναν ορατό ορίζοντα -για παράδειγμα, έστω μιας δεκαετίας- γεγονός που σημαίνει ότι κάθε χρόνο θα πρέπει να υλοποιούνται έργα τουλάχιστον 70.000.000 ευρώ σε σημερινές τιμές. Αυτό πράγματι δεν γίνεται μέχρι στιγμής και το λέω ευθέως. Ελπίζουμε βέβαια ότι θα γίνει με καλύτερες οικονομικές συνθήκες στο μέλλον.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ειδικότερα τώρα θα μπορούσα να πω δύο πράγματα για τα επιμέρους ζητήματα. Πρέπει να σας πω ότι η ερώτησή σας είναι πραγματικά πολύ πλήρης και ακριβής. Επισημαίνετε τα πράγματα όπως ακριβώς έχουν.

Όμως, θα πούμε μερικές άλλες αλήθειες που απαλύνουν λίγο τη σκληρότητα της πραγματικότητας και ξεκινάω από το ρέμα του Ποδονίφτη. Έγινε μία σήραγγα τριών χιλιομέτρων για να τον εκτρέψει -ως όφειλε- στο �έμα Παναγίτσας, διευθετήθηκαν περίπου επτάμισι χιλιόμετρα από εκεί και κάτω μέχρι τις παρυφές του ρέματος Ραφήνας και πράγματι στο �έμα Ραφήνας δεν έχει γίνει τίποτα. Εκεί υπάρχει σε εξέλιξη μια διαδικασία μελέτης, η οποία ελπίζουμε ότι όταν ολοκληρωθεί κάποια στιγμή να μπορέσει να υλοποιηθεί ένα έργο που επιτέλους θα ανακουφίσει όλη την περιοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Με τη σειρά που τα έχετε θέσει, πάμε στο �έμα Ερασίνου που πιάνει τα Κεντρικά Μεσόγεια και το αεροδρόμιο και τα αποχετεύει. Η κατάσταση είναι περίπου ανάλογη. Εκπονείται μελέτη με τίτλο «Διευθέτηση ρέματος Ερασίνου» και σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα, θα έχουμε οριστική μελέτη για τη δημοπράτηση σε ένα με δύο χρόνια. Αυτή τη στιγμή, δυστυχώς έχει γίνει μόνο η προμελέτη και η οριοθέτηση του ρέματος Αγίου Γεωργίου και του ρέματος Μαλέξη. Αυτή είναι η εικόνα.

Στη συνέχεια, πάμε στο Κέντρο Ιππασίας και στο Μαρκόπουλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, θα σας παρακαλούσα να συνεχίσετε στη δευτερολογία σας.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η κ. Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Οφείλω να ομολογήσω ότι η ευπρεπής παραδοχή μιας δραματικής πραγματικότητας καθιστά ευκολότερο το έργο.

Κύριε Υπουργέ, παραδέχεστε ότι δεν έγινε τίποτα. Πανάκριβα έργα τα οποία θα διαφήμιζαν τη χώρα στο εξωτερικό δεν έγιναν αφορμή, κύριε Πρόεδρε, για να ξεδοθούν κονδύλια και να προστατευθεί ο λαός, ο οποίος εν τέλει δια των ζημιών καταβάλει ο ίδιος, και ως φορολογούμενος και ως πληγείς, το κόστος κάποιων έργων τα οποία έχουν υψηλότερη ανταποδοτικότητα για τους αναδόχους ή κατασκευαστές και μηδενική για τους πολίτες.

Ωστόσο, η έννοια της αντιπλημμυρικής προστασίας σε ένα υπερφορτωμένο με κατασκευές, με τσιμέντο και άναρχη δόμηση, απίστευτα μεγάλο πληθυσμιακό Λεκανοπέδιο, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί -και χαίρομαι που συμφωνείτε- με τη διαδικασία του by-pass. Δεν μπορεί να κάνουμε by-pass σε μια περιοχή.

Άρα, εμείς ζητάμε κάτι πολύ συγκεκριμένο -και αυτό είναι δουλειά της Πολιτείας- ανεξαρτήτως των κονδυλίων για τα οποία θέλω να πιστεύω ότι λογικά δεν θα υπήρχε αντίρρηση. Η αγορά μπορεί να είχε αντίρρηση, αλλά από τη Βουλή και τα πολιτικά κόμματα αποκλείεται να υπήρχε αντίρρηση σε έναν μακρόπνοο σχεδιασμό.

Πρώτον, λοιπόν, πρέπει να επικαιροποιήσουμε τις μελέτες. Η μελέτη πρέπει να είναι συνολική και όχι αποσπασματική για το Λεκανοπέδιο σε συνεργασία με τους ειδικούς φορείς και την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Δεύτερον, πρέπει να θεσμοθετήσουμε έναν φορέα, κύριε Υπουργέ. Αν δεν θεσμοθετηθεί ένας φορέας ο οποίος να μελετά και να μπορεί να διεκπεραιώνει τη στοιχειώδη θωράκιση του Λεκανοπεδίου, η οποία θα πρέπει να παρακολουθείται και να ελέγχεται από τη Βουλή επί μια δεκαετία, δεν κάνουμε τίποτα.

Τρίτον, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, δέκα μέρες κοσκινίζει. Άρα, η διαδικασία της μελέτης είναι μια διαδικασία η οποία μπορεί, αφού υπάρξει ο φορέας, και να ιεραρχηθεί και να κοστολογηθεί εγκαίρως και να μην κοστίζει πολλά πράγματα και κυρίως, να μην είναι το άλλοθι αυτής, της επόμενης ή της οποιασδήποτε κυβέρνησης για να καταναλώνει το χρόνο ο οποίος όσο κυλάει θα επιβαρύνει τους πολίτες, θα εξαθλιώσει το λαό και θα πηγαίνει πίσω τον προγραμματισμό σε μια εικοσαετία.

Το νερό είναι δημόσιο αγαθό, όταν καταναλώνεται και εμπορευματικό όταν διαπραγματεύεται η Ε.Υ.Δ.Α.Π. ή οποιοσδήποτε άλλος με την απελευθέρωση στα χρηματιστήρια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Παραμένει όμως δώρο Θεού που μετατρέπεται σε κατάρα όταν πέφτει ανεξέλεγκτα και δεν μπορεί κάποιος να το διαχειριστεί.

Κατ' αυτήν την έννοια, ένας φορέας, ένας μακρόπνοος σχεδιασμός, οι επικαιροποιημένες μελέτες που θα ήταν εγκαίρως καταρτισμένες και κυρίως μια συνολική λύση, ίσως να αποτελούσαν μια ελπίδα για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Τουλάχιστον, η νομοθετική συνείδηση αυτού του τόπου να μην έχει το άλλοθι να ζητάει μια συγγνώμη επί πτωμάτων ή χαμένων περιουσιών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Ξανθόπουλος.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ήθελα να πω στην κυρία Κανέλλη ότι αυτός ο φορέας θεσμοθετήθηκε από το 1999 και είναι το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. -δυστυχώς για το Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε.. Τότε, αφαιρέθηκε από την Ε.Υ.Δ.Α.Π. η σχετι-

κή ευθύνη που είχε μία υποδομή και πέρασε σε έναν άλλο φορέα που ήταν ανέτοιμος για κάτι τέτοιο, με αποτέλεσμα ακόμα και οι μελέτες της Ε.Υ.Δ.Α.Π. τότε να σταματήσουν και να τις παραλάβουμε εμείς μόλις πρόσφατα με υπογραφές του κ. Σουφλιά. Χάθηκαν, δηλαδή, έξι χρόνια! Τώρα όμως υπάρχει φορέας και την ευθύνη την έχουμε αποκλειστικά εμείς.

Αρα, οφείλουμε να κάνουμε αφενός μεν μία συνολική μελέτη -η οποία γίνεται- για να ιεραρχήσει τα πράγματα και να μπορέσει να δώσει πράγματι μια μακροπρόθεσμη λύση και να τεκμηριώσει και την αίτηση χρημάτων συνολικά και μακροπρόθεσμα και δεύτερον βέβαια, να πιέσουμε ασφυκτικά για χρήματα που δυστυχώς δίνονται από εθνικούς πόρους.

Δράττομαι της ευκαιρίας της παρουσίας του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών για να του θέσω και εγώ το εξής αίτημα: Θέλουμε 70.000.000 το χρόνο γι' αυτά τα έργα, κυρία Κανέλλη, επί δέκα χρόνια. Αν αυτό δεν γίνει, όπως πολύ σωστά είπατε, θα συνεχίσουμε να ταλαιπωρούμαστε και κυρίως οι

φτωχοί άνθρωποι -όχι εμείς, γιατί εκεί που μένω εγώ δεν θα ταλαιπωρούμαι και το λέω με ντροπή μου- για τους οποίους πράγματι δεν υπάρχει ανταπόδοση, παρά μόνο η υποχρέωση της πολιτείας να τους προστατεύσει.

Έχω και άλλα στοιχεία να σας δώσω σχετικά με τα έργα που είναι σε εξέλιξη, αλλά θα σας πω με δύο λόγια ότι εξαντλούμε τις δυνατότητές μας για μελέτες τώρα, για να ξεκινήσουμε κάποτε επιτέλους τα έργα και να πιέσουμε όλοι μαζί να πάρουμε τα χρήματα, για να μπορέσουμε πράγματι να πούμε ότι σε δέκα χρόνια τουλάχιστον θα έχουμε θωρακίσει την Αττική αντιπλημμυρικά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κύριο Ξανθόπουλο.

Με την απάντηση αυτή, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφώνηση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Φόρος Προστιθέμενης Αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί Δ.Ε.Κ.Ο.».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Ανάπτυξης.

Ενιαία συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Απελευθέρωση αγοράς φυσικού αερίου», σύμφωνα με τα άρθρα 72, παράγραφος 4 του Συντάγματος και 108, παράγραφος 7 του Κανονισμού της Βουλής.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της από 31 Οκτωβρίου 2005 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Παράταση της αναστολής ισχύος των διατάξεων του ν. 3310».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Δομή και λειτουργία της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Φόρος Προστιθέμενης Αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Φόρος Προστιθέμενης Αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Φόρος Προστιθέμενης Αξίας στις νέες οικοδομές, μεταβολές στη φορολογία κεφαλαίου και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΦΟΡΟΣ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΕΣ

Άρθρο 1

Οι διατάξεις του Κώδικα Φ.Π.Α. ο οποίος κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α') τροποποιούνται, αντικαθίστανται και συμπληρώνονται ως εξής:

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 μετά την περίπτωση β' προστίθεται νέα περίπτωση γ', ως εξής:

« γ) κάθε πρόσωπο, το οποίο πραγματοποιεί ευκαιριακά πράξεις του άρθρου 6, εφόσον με δήλωσή του ενταχθεί στο κανονικό καθεστώς Φ.Π.Α.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 αντικαθίσταται ως εξής:

« 1. Παράδοση ακινήτων είναι η μεταβίβαση αποπερατωμένων ή ημιτελών κτιρίων ή τμημάτων τους και του οικοπέδου που μεταβιβάζεται μαζί με αυτά ως ενιαία ιδιοκτησία ή ιδανικών μεριδίων οικοπέδου επί των οποίων εφαρμόζεται το αμάχητο τεκμήριο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του α.ν. 1521/1950 (ΦΕΚ 245 Α') που κυρώθηκε με το ν. 1587/1950 (ΦΕΚ 294 Α'), εφόσον πραγματοποιείται από επαχθή αιτία πριν από την πρώτη εγκατάσταση σε αυτά.

Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου θεωρούνται:

α) ως κτίρια, τα κτίσματα γενικά και οι κάθε είδους κατασκευές που συνδέονται με τα κτίσματα ή με το έδαφος κατά τρόπο σταθερό και μόνιμο,

β) ως πρώτη εγκατάσταση, η πρώτη χρησιμοποίηση με οποιονδήποτε τρόπο των κτιρίων ύστερα από την ανέγερσή τους, όπως είναι η ιδιοκατοίκηση, η ιδιόχρηση, η μίσθωση ή άλλη χρήση. Θεωρείται επίσης ότι πραγματοποιείται η πρώτη εγκατάσταση κατά το χρόνο που συμπληρώνεται πενταετία από την ημερομηνία έκδοσης της οικοδομικής αδείας.»

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για ακίνητα, των οποίων η άδεια κατασκευής εκδίδεται ή αναθεωρείται από 1ης Ιανουαρίου 2006, εφόσον μέχρι την ημερομηνία αναθεώρησης δεν έχουν αρχίσει οι εργασίες κατασκευής. Εφόσον έχει κατατεθεί πλήρης φάκελος στην πολεοδομία και έχει υπογραφεί προσύμφωνο και εργολαβικό συμβόλαιο κατασκευής μέχρι την 25.11.2005, μπορεί να χορηγηθεί εξαίρεση από την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής, με αίτηση των ενδιαφερομένων.»

4. Στο άρθρο 6 προστίθεται νέα παράγραφος 5 ως εξής:

« 5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα και λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.»

5. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής:

« γ) η ιδιοκατοίκηση, η ιδιόχρηση ή η παράδοση σε μη φορολογητέα δραστηριότητα του ιδίου υποκειμένου, η μίσθωση, η δωρεάν παραχώρηση της χρήσης, ή η χρησιμοποίηση για οποιονδήποτε σκοπό ξένο προς την επιχείρηση, των ακινήτων που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6, ».

6. Η παράγραφος 3 του άρθρου 16 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ειδικά για τις πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6, η φορολογική υποχρέωση γεννάται και ο φόρος καθίσταται απαιτητός κατά το χρόνο:

α) υπογραφής του οριστικού συμβολαίου,

β) σύνταξης της έκθεσης κατακύρωσης στην περίπτωση εκούσιου ή αναγκαστικού πλειστηριασμού,

γ) μεταγραφής στις λοιπές περιπτώσεις που δεν απαιτείται η κατάρτιση συμβολαιογραφικού εγγράφου,

δ) πραγματοποίησης των πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 7,

ε) υπογραφής προσυμφώνου, με τον όρο της αυτοσύμβασης που προβλέπει το άρθρο 235 του Αστικού Κώδικα εφόσον καταβλήθηκε ολόκληρο το τίμημα και παραδόθηκε η νομή του ακινήτου.»

7. Στο άρθρο 16 προστίθεται νέα παράγραφος 4, ως εξής:

« 4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα και λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.»

8. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 19 αντικαθίσταται ως εξής:

« δ) για τις πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 περίπτωση α' του άρθρου 6, ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται το τίμημα που έλαβε ή θεωρείται ότι έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο υποκείμενος από τον αγοραστή, τον λήπτη ή τρίτο πρόσωπο, προσυμφωνημένο με οποιαδήποτε παροχή που συνδέεται με τις πράξεις αυτές.

Για τις παραδόσεις ακινήτων στον κύριο του οικοπέδου που αναθέτει σε εργολάβο την ανέγερση οικοδομής με το σύστημα της αντιπαροχής, ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται η αξία των κτισμάτων που παραδίδονται σε αυτόν, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η αξία του ιδανικού μεριδίου του οικοπέδου που αντιστοιχεί σε αυτά. Η αξία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την αξία των ποσοστών του οικοπέδου που μεταβιβάζονται από τον κύριο του οικοπέδου στον εργολάβο κατασκευαστή ή στον από αυτόν υποδεικνυόμενο τρίτο.»

9. Η περίπτωση λα' της παραγράφου 1 του άρθρου 22 αντικαθίσταται ως εξής:

«λα) α) η παράδοση ακινήτων, εκτός από:

- την παράδοση που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6

- τις παραδόσεις που προβλέπουν οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 7

β) η παράδοση ακινήτων σε δικαιούχους απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης κατά την απόκτηση πρώτης κατοικίας. Η απαλλαγή αυτή από τον Φ.Π.Α. κρίνεται οριστικά κατά το χρόνο της παράδοσης του ακινήτου.»

10. Οι παράγραφοι 7 και 8 του άρθρου 31 αναριθμούνται σε 8 και 9 αντίστοιχα και προστίθεται νέα παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Προκειμένου για πράξεις σε ακίνητα που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6, η έκπτωση του φόρου εισροών ενεργείται σύμφωνα με το ποσοστό συμμετοχής της κάθε ιδιοκτησίας στο συνολικό φόρο εισροών, ο οποίος διαμορφώνεται με βάση την πραγματική διάθεση των αγαθών και υπηρεσιών ανά οικοδομή, όπως προκύπτει από τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Β.Σ.»

11. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) να υποβάλλει στον αρμόδιο Προϊστάμενο Δ.Ο.Υ.:

i) ειδική δήλωση Φ.Π.Α., όταν ενεργεί πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6. Η δήλωση αυτή υποβάλλεται κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 16. Με την υποβολή της δήλωσης αυτής, καταβάλλεται εφάπαξ ο αναλογών στην παράδοση του ακινήτου φόρος, αφού συμψηφισθεί ο φόρος εισροών κατά το ποσοστό που βαρύνει τη μεταβιβαζόμενη ιδιοκτησία, όπως έχει διαμορφωθεί μέχρι τη χρονική στιγμή γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης,

ii) ειδικά έντυπα απεικόνισης του συνολικού κόστους της οικοδομής και κατανομής αυτού στις επί μέρους ιδιοκτησίες, προϋπολογιστικά και απολογιστικά.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ορίζεται ο τύπος, το περιεχόμενο και η διαδικασία υποβολής της ειδικής δήλωσης και των ειδικών εντύπων, καθώς και ο χρόνος υποβολής των εντύπων αυτών και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.»

12. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Κατά την υποβολή της ειδικής δήλωσης Φ.Π.Α. που προβλέπεται από τις διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 36 και σε περίπτωση κατά την οποία το δηλούμενο από τον υποκείμενο στον φόρο τίμημα υπολείπεται της αγοραίας αξίας, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ελέγχει άμεσα την ακρίβεια της υποβαλλόμενης δήλωσης, λαμβάνοντας υπόψη του τις αξίες όπως αυτές ισχύουν στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων και στη φορολογία εισοδήματος, καθώς και το συνολικό κόστος του παραδιδόμενου ακινήτου σε συνδυασμό με τα τεχνικά, ποσοτικά και οικονομικά δεδομένα που αφορούν την άδεια

ανέγερσης του ακινήτου. Σε περίπτωση κατά την οποία ο υποκείμενος στο φόρο δεν αποδέχεται το αποτέλεσμα του ελέγχου αυτού, η αξία του παραδιδόμενου ακινήτου υπόκειται στη δεσμευτική κρίση του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ρυθμίζεται ο τρόπος, η διαδικασία και κάθε αναγκαίο στοιχείο ή λεπτομέρεια που αφορά τον έλεγχο αυτόν.»

13. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 50 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Προκειμένου για επιχειρήσεις ανέγερσης και πώλησης οικοδομών, ο Προϊστάμενος Δ.Ο.Υ. μπορεί να εκδώσει προσωρινή πράξη προσδιορισμού του φόρου και ανά ειδική δήλωση Φ.Π.Α. που προβλέπεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 36.»

14. Η παράγραφος 8 του άρθρου 62 καταργείται και η παράγραφος 9 αναριθμείται σε 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΦΟΡΟΣ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΥΠΕΡΤΙΜΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 2 Αντικείμενο του φόρου

1. Επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτάται με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006 και μετά την κτήση αυτή μεταβιβάζεται περαιτέρω με επαχθή αιτία, επιβάλλεται φόρος αυτομάτου υπερτιμήματος (Φ.Α.Υ.) στη διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης αυτού και της τιμής πώλησής του. Ως κτήση του ακινήτου νοείται η αγορά ή η με άλλη αιτία κτήση του, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή της.

2. Στην έννοια του όρου μεταβίβαση για την εφαρμογή του παρόντος περιλαμβάνονται:

α) η μεταβίβαση της πλήρους ή ψιλής κυριότητας, καθώς και η μεταβίβαση υπό αναβλητική ή διαλυτική αίρεση ή με τον όρο της εξώνησης,

β) η σύσταση επικαρπίας, οίκησης ή άλλης δουλείας των άρθρων 1188 έως 1191 του Αστικού Κώδικα,

γ) η παραίτηση από την κυριότητα ακινήτου ή από εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου,

δ) η σύσταση, η απόσβεση ή η μεταβίβαση μαζί με το δεσπόζον ακίνητο πραγματικής δουλείας των άρθρων 1118 έως 1141 του Αστικού Κώδικα,

ε) η μεταβίβαση του τίτλου μεταφοράς συντελεστή δόμησης,

στ) η παραχώρηση του δικαιώματος αποκλειστικής χρήσης επί κοινόκτητων κυρίων, βοηθητικών ή ειδικών χώρων κτισμάτων ή επί κοινόκτητου τμήματος οικοπέδου,

ζ) η ανάκληση απαλλοτριώσεως, η οποία έχει συντελεστεί υπέρ προσώπου υποκείμενου σε φόρο αυτομάτου υπερτιμήματος,

η) η εκποίηση ακινήτου συνεπεία εκούσιου ή δικαστικού πλειστηριασμού.

3. Δεν υπάγονται σε φόρο αυτομάτου υπερτιμήματος:

α) οι περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του α.ν. 1521/1950,

β) η επικύρωση ανώμαλων δικαιοπραξιών,

γ) η αυτούσια διανομή, ανταλλαγή ή συνένωση ακινήτων,

δ) η κατά τη διάλυση εταιρίας μεταβίβαση της ακίνητης περιουσίας της στα μέλη της,

ε) η μεταβίβαση ποσοστών εξ αδιαιρέτου κυριότητας επί οικοπέδου ή γηπέδου, εφόσον έχει το χαρακτήρα εργολαβικού ανταλλάγματος για την ανέγερση επί του οικοπέδου ή γηπέδου οικοδομής, καθώς επίσης η μεταβίβαση ποσοστών εξ αδιαιρέτου κυριότητας επί του οικοπέδου ή γηπέδου από την αντιπαροχή του οικοπεδούχου.

Άρθρο 3 Φορολογητέα αξία

1. Ως αξία υποκείμενη σε φόρο λαμβάνεται η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης του ακινήτου ή του

εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος.

2. Ως τιμή κτήσης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο απόκτησής του, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 41 παρ. 1, 2, 3 εδ. α' και 4 έως 7 και στο άρθρο 41α παρ. 1, 2 και 4 έως 10 του ν. 1249/1982 (ΦΕΚ 42 Α'), όπου εφαρμόζεται το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού, και στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950, στις λοιπές περιπτώσεις.

3. Ως τιμή πώλησης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο μεταβίβασής του, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή της πράξης μεταβίβασης, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 41 παρ. 1, 2, 3 εδ. α' και 4 έως 7 και στο άρθρο 41α παρ. 1, 2 και 4 έως 10 του ν. 1249/1982, όπου εφαρμόζεται το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού και στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950, στις λοιπές περιπτώσεις. Σε περίπτωση μεταβίβασης ακινήτου ή εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος, το οποίο μετά την κτήση του εντάχθηκε σε σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας του, ως τιμή πώλησης λαμβάνεται η αξία που προσδιορίζεται με βάση το σύστημα αυτό ή το δηλούμενο τίμημα, εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο.

4. Σε περιπτώσεις κτήσης του ακινήτου αιτία θανάτου, δωρεάς ή γονικής παροχής, ως χρόνος απόκτησης για τον προσδιορισμό του φόρου αυτομάτου υπερτιμήματος θεωρείται ο χρόνος επαγωγής της κληρονομιάς ή ο χρόνος κατάρτισης του συμβολαίου δωρεάς ή γονικής παροχής, έστω και αν συντρέχει νόμιμος λόγος μετάθεσης του χρόνου γένεσης της φορολογικής ενοχής.

5. Για τον καθορισμό της αξίας της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης, της περιορισμένης προσωπικής δουλείας ή της πραγματικής δουλείας επί ακινήτου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Λαχεία, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2961/2001 (ΦΕΚ 266 Α').

Άρθρο 4 **Υποκείμενο του φόρου**

Ο φόρος αυτομάτου υπερτιμήματος βαρύνει τον πωλητή.

Άρθρο 5 **Καταβολή του φόρου**

Ο φόρος αυτομάτου υπερτιμήματος καταβάλλεται εξ ολοκλήρου με την υποβολή της δήλωσης και πριν από την κατάρτιση του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Άρθρο 6 **Φορολογικοί συντελεστές**

Ο φορολογικός συντελεστής ορίζεται σε ποσοστό:

- α) είκοσι τοις εκατό (20%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα έως και πέντε (5) ετών από την κτήση του ακινήτου,
 - β) δέκα τοις εκατό (10%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) έως και δεκαπέντε (15) ετών από την κτήση του ακινήτου,
 - γ) πέντε τοις εκατό (5%), αν η μεταβίβαση γίνει σε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δεκαπέντε (15) έως και είκοσι πέντε (25) ετών από την κτήση του ακινήτου.
- Αν η μεταβίβαση γίνει μετά την πάροδο είκοσι πέντε (25) ετών από την κτήση του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος, δεν επιβάλλεται φόρος αυτομάτου υπερτιμήματος.

Άρθρο 7 **Απαλλαγές**

Δεν υπόκεινται σε φόρο αυτομάτου υπερτιμήματος:

- α) Το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., οι Ο.Τ.Α., οι ιεροί ναοί και οι ιερές

μονές.

β) Η μεταβίβαση ακινήτων από μη κερδοσκοπικό οικοδομικό συνεταιρισμό στα μέλη του.

γ) Η πρώτη, μετά την έκδοση, μεταβίβαση του τίτλου μεταφοράς συντελεστή δόμησης.

δ) Η πώληση οικοδομής που ανεγέρθηκε από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο ασκεί επιχείρηση ανέγερσης και πώλησης οικοδομών και του οποίου τα καθαρά κέρδη από τις εργασίες αυτές υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος.

ε) Η μεταβίβαση ακινήτου από οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση, για την οποία υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, κατά τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.

Άρθρο 8 **Διαδικαστικά ζητήματα**

Για την υποχρέωση και τη διαδικασία υποβολής της δήλωσης, την καταβολή του φόρου, τις συνέπειες της μη δήλωσης, της εκπρόθεσμης και της ανακριβούς δήλωσης, τον έλεγχο της δήλωσης από τη φορολογούσα αρχή, τη διαδικασία επίλυσης των φορολογικών διαφορών, τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης, την επιστροφή του φόρου, τις υποχρεώσεις συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων και Δημόσιων Αρχών, καθώς και για κάθε θέμα που δεν ρυθμίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται οι διατάξεις του α.ν. 1521/1950, όπως ισχύουν.

Άρθρο 9 **Παραγραφή**

Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου αυτομάτου υπερτιμήματος παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η οικεία δήλωση. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης το δικαίωμα του Δημοσίου παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών από το τέλος του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης.

Άρθρο 10 **Εξουσιοδοτική διάταξη**

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη βεβαίωση και είσπραξη του φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' **ΤΕΛΟΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ**

Άρθρο 11 **Αντικείμενο του τέλους**

1. Επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτάται με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2006 και μετά την κτήση αυτή μεταβιβάζεται περαιτέρω με επαχθή αιτία, αντί του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, επιβάλλεται τέλος συναλλαγής επί της αξίας του.

Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση μεταβίβασης οικοδομής που ανεγέρθηκε επί οικοπέδου ή γηπέδου που αποκτήθηκε μετά την ανωτέρω ημερομηνία επιβάλλεται φόρος μεταβίβασης ακινήτων.

2. Τέλος συναλλαγής επιβάλλεται στις περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε' και η' της παραγράφου 3 και της παραγράφου 4 του άρθρου 1, καθώς και στις περιπτώσεις του άρθρου 2 του α.ν. 1521/1950. Οι περιπτώσεις διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων, τα οποία αποκτήθηκαν στο σύνολό τους ή μερικώς μετά την 1.1.2006, υπόκεινται σε τέλος συναλλαγής.

3. Δεν υπάγεται σε τέλος συναλλαγής η μεταβίβαση ποσών εξ αδιαιρέτου κυριότητας επί οικοπέδου ή γηπέδου, εφό-

σον έχει το χαρακτήρα εργολαβικού ανταλλάγματος για την ανέγερση επί του οικοπέδου ή γηπέδου οικοδομής, καθώς επίσης η μεταβίβαση ποσοστών εξ αδιαίρετου κυριότητας επί του οικοπέδου ή γηπέδου από την αντιπαροχή του οικοπεδούχου.

Άρθρο 12 **Φορολογητέα αξία**

1. Για τον υπολογισμό του τέλους συναλλαγής, ως αξία του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λογίζεται η αξία που ορίζεται στα άρθρα 41 και 41α του ν. 1249/1982, όπου εφαρμόζεται το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού, και στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950, στις λοιπές περιπτώσεις. Σε περίπτωση που, στο μεταβιβαστικό συμβόλαιο, το τίμημα ή, επί αναγκαστικού ή εκούσιου πλειστηριασμού, το εκπλειστηρίασμα, είναι μεγαλύτερο της αξίας που προκύπτει με την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, το τέλος συναλλαγής υπολογίζεται με βάση το τίμημα ή το εκπλειστηρίασμα αντίστοιχα.

2. Για τον καθορισμό της αξίας της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης, της περιορισμένης προσωπικής δουλείας ή της πραγματικής δουλείας επί ακινήτου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών.

Άρθρο 13 **Υποκείμενο του τέλους**

Το τέλος συναλλαγής βαρύνει τον αγοραστή. Ως αγοραστής νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αποκτά ακίνητο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του παρόντος.

Άρθρο 14 **Καταβολή του τέλους**

Το τέλος συναλλαγής καταβάλλεται εξ ολοκλήρου με την υποβολή της δήλωσης και πριν από την κατάρτιση του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Άρθρο 15 **Συντελεστής του τέλους**

1. Το τέλος συναλλαγής ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος.

2. Σε περίπτωση διανομής, ανταλλαγής ή συνένωσης ακινήτων το τέλος συναλλαγής υπολογίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας των ακινήτων που λαμβάνει ο κάθε συμβαλλόμενος.

Άρθρο 16 **Απαλλαγές**

Από το τέλος συναλλαγής απαλλάσσονται μόνο:

α) το Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., οι Ο.Τ.Α., οι ιεροί ναοί και οι ιερές μονές,

β) οι δικαιούχοι απαλλαγής πρώτης κατοικίας μέχρι του ποσού που ορίζεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 (ΦΕΚ 238 Α'), όπως ισχύουν,

γ) οι αγρότες κατά την αγορά ή ανταλλαγή γεωργικών ή κτηνοτροφικών εκτάσεων κατά τις διατάξεις των νόμων 634/1977 (ΦΕΚ 186 Α') και 2520/1997 (ΦΕΚ 173 Α'), όπως ισχύουν,

δ) η εισφορά και μεταβίβαση ακινήτων κατά τη συγχώνευση ή μετατροπή επιχειρήσεων κατά τις διατάξεις του ν.δ. 1297/1972 (ΦΕΚ 217 Α'), όπως ισχύουν,

ε) η εισφορά και μεταβίβαση ακινήτων κατά το μετασχηματισμό επιχειρήσεων κατά τις διατάξεις του ν. 2166/1993 (ΦΕΚ 137 Α'), όπως ισχύουν,

στ) η αναγκαστική απαλλοτρίωση κτημάτων κατά τις διατάξεις του Αγροτικού Κώδικα,

ζ) η ανάκληση απαλλοτρίωσης ακινήτων,

η) η μεταβίβαση ακινήτων από μη κερδοσκοπικό οικοδομικό συνεταιρισμό στα μέλη του,

θ) οι αγορές ακινήτων από αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις για τη δημιουργία επιχειρήσεων μέσα στην περιφέρειά τους, κατά τις διατάξεις του άρθρου 35 του ν. 2810/2000 (ΦΕΚ 61 Α'),

ι) η μεταβίβαση ακινήτων προς αμοιβαία κεφάλαια ακίνητης περιουσίας, καθώς και η μεταβίβαση ακινήτων προς εταιρίες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία, κατά τις διατάξεις του ν. 2778/1999 (ΦΕΚ 295 Α'),

ια) οι εταιρίες επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία στην περίπτωση που σχηματισθούν μετά από συγχώνευση δύο ή περισσότερων εταιριών, οι οποίες διαθέτουν ακίνητη περιουσία, ή μετά από διάσπαση ή απόσχιση υφιστάμενης εταιρίας που εισφέρει ακίνητη περιουσία της σε νέο ή υφιστάμενο νομικό πρόσωπο το οποίο λειτουργεί ως εταιρία επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία, κατά τις διατάξεις του ν. 2778/1999,

ιβ) η αγορά ακινήτων από πληγέντες από σεισμούς, πλημμύρες και λοιπές θεομηνίες κατά τις διατάξεις των νόμων 867/1979 (ΦΕΚ 4 Α') και 2576/1998 (ΦΕΚ 25 Α'), όπως ισχύουν,

ιγ) η αγορά ακινήτων από τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων (Ο.Σ.Κ.),

ιδ) οι συγχωνεύσεις ανωνύμων κτηματικών εταιριών, εφόσον η απορροφώσα κατέχει το σύνολο των μετοχών της απορροφώμενης, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του ν. 3091/2002 (ΦΕΚ 330 Α'), όπως ισχύουν.

Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αφορά απαλλαγές από φόρους ή τέλη, πλην των ανωτέρω, δεν εφαρμόζεται για το τέλος συναλλαγής.

Άρθρο 17 **Διαδικαστικά ζητήματα**

Για την υποχρέωση και τη διαδικασία υποβολής της δήλωσης, την καταβολή του τέλους, τις συνέπειες της μη δήλωσης, της εκπρόθεσμης και της ανακριβούς δήλωσης, τον έλεγχο της δήλωσης από τη φορολογούσα αρχή, τη διαδικασία επίλυσης των φορολογικών διαφορών, τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης, την επιστροφή του τέλους, τις υποχρεώσεις συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων και Δημόσιων Αρχών, καθώς και για κάθε θέμα που δεν ρυθμίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται οι διατάξεις του α.ν. 1521/1950, όπως ισχύουν.

Άρθρο 18 **Παραγραφή**

Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του τέλους συναλλαγής παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους εντός του οποίου υποβλήθηκε η οικεία δήλωση. Σε περίπτωση μη υποβολής της δήλωσης το δικαίωμα του Δημοσίου παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ετών από το τέλος του έτους εντός του οποίου λήγει η προθεσμία για την υποβολή της δήλωσης.

Άρθρο 19 **Εξουσιοδοτική διάταξη**

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' **ΛΟΙΠΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

Άρθρο 20 **Φορολογία κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών**

1. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Κώδι-

κα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) συνένωση επικαρπίας ακινήτων ή κινητών γενικά πραγμάτων με την ψιλή κυριότητα, λόγω θανάτου του επικαρπωτή ή διάλυσης του νομικού προσώπου, αν ο επικαρπωτής είναι νομικό πρόσωπο, όταν η κτήση ή μεταβίβαση με επαχθή αιτία της ψιλής κυριότητας αυτών και η κτήση της επικαρπίας ή η παρακράτησή της έγιναν από 2 Απριλίου 1980. Στις περιπτώσεις αυτές θεωρείται ότι η επικαρπία περιέρχεται στον κατά το χρόνο της συνένωσης ψιλό κύριο από τον επικαρπωτή αιτία θανάτου και η αξία αυτής προσδιορίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας, μετά την αφαίρεση από αυτή του τμήματος της αξίας που αναλογεί στο ποσοστό για το οποίο ο ψιλός κύριος είχε υπαχθεί σε φόρο κατά την απόκτηση της ψιλής κυριότητας.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν στις υποθέσεις στις οποίες η συνένωση της επικαρπίας με την ψιλή κυριότητα γίνεται από την 1η Ιανουαρίου 2006.

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 της ενότητας Β' του άρθρου 10 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της δήλωσης ο υπόχρεος σε φόρο δύναται, χωρίς φορολογική επιβάρυνση, εφόσον διαπιστώσει ότι έγινε οποιοδήποτε λογιστικό λάθος κατά τη σύνταξη του φύλλου υπολογισμού της αξίας των ακινήτων ή εσφαλμένη επιλογή των προκαθορισμένων τιμών εκκίνησης ή των συντελεστών αυξομειώσεώς τους, να υποβάλει νέα δήλωση και να ζητήσει επαναπροσδιορισμό του φόρου.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 16 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν η ψιλή κυριότητα ακινήτων μεταβιβασθεί και πάλι λόγω κληρονομιάς ή κληροδοσίας, δωρεάς και γονικής παροχής πριν από την επάνοδο σε αυτήν της επικαρπίας, δεν οφείλεται φόρος για τη μεταβίβαση αυτή. Κατά τη συνένωση της επικαρπίας στην κυριότητα ο τότε ψιλός κύριος υπόκειται στο φόρο της κτήσης αιτία θανάτου, ο οποίος υπολογίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας κατά το χρόνο αυτόν και με βάση τη συγγενική του σχέση με τον αρχικά κληρονομηθέντα κατά το διαχωρισμό της επικαρπίας από την ψιλή κυριότητα. Στην περίπτωση, όμως, που με βάση τη συγγενική αυτού σχέση με αυτόν από τον οποίο περιήλθε η ψιλή κυριότητα αναλογεί μεγαλύτερος φόρος, τότε οφείλεται ο μεγαλύτερος αυτός φόρος. Τυχόν βελτιώσεις που έγιναν, δεν υπολογίζονται κατά τον καθορισμό της αξίας της πλήρους κυριότητας.»

4. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 της ενότητας Α' του άρθρου 26 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«Η απαλλαγή παρέχεται για ποσό αξίας:

α) κατοικίας μέχρι εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000) ευρώ για κάθε άγαμο κληρονόμο ή κληροδόχο και μέχρι εκατόν δεκαπέντε χιλιάδων (115.000) ευρώ για κάθε έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους, εφόσον στον δικαιούχο κληρονόμο ή κληροδόχο περιέρχεται μία μόνο κατοικία εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα και όχι ποσοστό εξ αδιαίρετου,

β) οικοπέδου μέχρι τριάντα πέντε χιλιάδων (35.000) ευρώ για κάθε άγαμο κληρονόμο ή κληροδόχο και μέχρι εξήντα τεσσάρων χιλιάδων (64.000) ευρώ για κάθε έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους, εφόσον στον δικαιούχο κληρονόμο ή κληροδόχο περιέρχεται ένα μόνο οικόπεδο εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα και όχι ποσοστό εξ αδιαίρετου.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν στις υποθέσεις στις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννιέται από την 1η Ιανουαρίου 2006.

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 29 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι δικαιούχοι της κτήσης, ανάλογα με τη συγγενική τους σχέση προς τον κληρονομούμενο, κατατάσσονται στις επόμενες τρεις κατηγορίες. Για καθεμιά από τις κατηγορίες αυτές ισχύει χωριστή φορολογική κλίμακα ως εξής:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α'

Για κληρονομική μερίδα ή κληροδοσία που περιέρχεται σε: α) σύζυγο του κληρονομούμενου, β) κατιόντες πρώτου βαθμού (τέκνα από νόμιμο γάμο, τέκνα χωρίς γάμο έναντι της μητέρας, αναγνωρισθέντα εκούσια ή δικαστικά έναντι του πατέρα, νομιμοποιηθέντα με επιγενόμενο γάμο ή δικαστικά έναντι και των δύο γονέων), γ) κατιόντες εξ αίματος δεύτερου βαθμού, δ) ανιόντες εξ αίματος πρώτου βαθμού.

Κλίμακια (σε ευρώ)	Συντελεστής Κλιμακίου (%)	Φόρος Κλιμακίου (σε ευρώ)	Φορολο- γητέα περιουσία (σε ευρώ)	Φόρος που ανα- λογεί (σε ευρώ)
80.000	---	---	80.000	---
20.000	5	1.000	100.000	1.000
120.000	10	12.000	220.000	13.000
Υπερβάλλον	20			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β'

Για κληρονομική μερίδα ή κληροδοσία που περιέρχεται σε: α) κατιόντες τρίτου και επόμενων βαθμών, β) ανιόντες δεύτερου και επόμενων βαθμών, γ) εκούσια ή δικαστικά αναγνωρισθέντα τέκνα έναντι των ανιόντων του πατέρα που τα αναγνώρισε, δ) κατιόντες του αναγνωρισθέντος έναντι του αναγνωρίσαντος και των ανιόντων αυτού, ε) αδελφούς (αμφιθαλείς ή ετεροθαλείς), στ) συγγενείς εξ αίματος τρίτου βαθμού εκ πλαγίου, ζ) πατριούς και μητριές, η) τέκνα από προηγούμενο γάμο του συζύγου, θ) τέκνα εξ αγχιστείας (γαμπρούς - νύφες) και ι) ανιόντες εξ αγχιστείας (πεθερό - πεθερά).

Κλίμακια (σε ευρώ)	Συντελεστής Κλιμακίου (%)	Φόρος Κλιμακίου (σε ευρώ)	Φορολο- γητέα περιουσία (σε ευρώ)	Φόρος που ανα- λογεί (σε ευρώ)
15.000	---	---	15.000	---
45.000	10	4.500	60.000	4.500
160.000	20	32.000	220.000	36.500
Υπερβάλλον	30			

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ'

Για κληρονομική μερίδα ή κληροδοσία που περιέρχεται σε οποιονδήποτε άλλον εξ αίματος ή εξ αγχιστείας συγγενή του κληρονομούμενου ή εξωτικό.

Κλίμακια (σε ευρώ)	Συντελεστής Κλιμακίου (%)	Φόρος Κλιμακίου (σε ευρώ)	Φορολο- γητέα περιουσία (σε ευρώ)	Φόρος που ανα- λογεί (σε ευρώ)
5.000	---	---	5.000	---
55.000	20	11.000	60.000	11.000
160.000	30	48.000	220.000	59.000
Υπερβάλλον	40			

Στο ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση τις πιο πάνω κλί-

μακες περιλαμβάνεται ο φόρος υπέρ του Δημοσίου και οι πρόσθετοι σε αυτόν φόροι:

α) 3% υπέρ δήμων και κοινοτήτων, που προβλέπεται από τις διατάξεις του β.δ. 24/9-20.10.1958 (ΦΕΚ 171 Α') και

β) 7% υπέρ νομαρχιακών ταμείων οδοποιίας που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 3155/1955 (ΦΕΚ 63 Α'). Η απόδοση των φόρων υπέρ τρίτων γίνεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 81 του παρόντος νόμου.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν στις υποθέσεις στις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννιέται από την 1η Ιανουαρίου 2006.

6. Στην παράγραφο 2 της ενότητας Α' του άρθρου 34 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών προστίθεται περίπτωση στ' που έχει ως εξής:

«στ) συνένωση επικαρπίας ακινήτων ή κινητών γενικά πραγμάτων με την ψιλή κυριότητα, λόγω συμπλήρωσης του χρόνου διάρκειας της επικαρπίας, όταν η κτήση ή μεταβίβαση με επαχθή αιτία της ψιλής κυριότητας αυτών και η κτήση της επικαρπίας ορισμένου χρόνου ή η παρακράτησή της για ορισμένο χρόνο γίνεται από την 1η Ιανουαρίου 2006, είτε από φυσικό είτε από νομικό πρόσωπο. Στις περιπτώσεις αυτές θεωρείται ότι η επικαρπία περιέρχεται στον κατά το χρόνο της συνένωσης ψιλό κύριο από τον επικαρπωτή αιτία δωρεάς και η αξία αυτής προσδιορίζεται στην αξία της πλήρους κυριότητας, μετά την αφαίρεση από αυτή του τμήματος της αξίας που αναλογεί στο ποσοστό για το οποίο ο ψιλός κύριος είχε υπαχθεί σε φόρο κατά την απόκτηση της ψιλής κυριότητας.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2006.

7. Το δεύτερο εδάφιο της ενότητας Β' του άρθρου 34 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

« Το ποσό αυτό ορίζεται στις εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ αυτοτελώς για κάθε γονέα και αυξάνεται σε εκατόν τριάντα χιλιάδες (130.000) ευρώ, όταν ο ένας από τους γονείς έχει αποβιώσει.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν στις υποθέσεις στις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννιέται από την 1η Ιανουαρίου 2006.

8. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 42 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης δεν οφείλεται φόρος, όταν η επιπλέον έκταση δεν υπερβαίνει το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) της έκτασης που αναγράφεται στο συμβόλαιο που επαναλαμβάνεται και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.»

9. Η ενότητα Α' του άρθρου 43 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«Α. Απαλλαγή πρώτης κατοικίας

Σε περίπτωση μεταβίβασης με γονική παροχή εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα, με τους όρους και τις προϋποθέσεις της ενότητας Α' του άρθρου 26:

α) κατοικίας, δεν υπόκειται σε φόρο ποσό μέχρι εβδομήντα πέντε χιλιάδες (75.000) ευρώ για κάθε άγαμο δικαιούχο. Το ποσό αυτό ανέρχεται σε εκατόν δεκαπέντε χιλιάδες (115.000) ευρώ, προκειμένου για έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους, και προσauξάνεται κατά είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους,

β) οικοπέδου, δεν υπόκειται σε φόρο ποσό μέχρι τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ για κάθε άγαμο δικαιούχο. Το ποσό αυτό ανέρχεται σε εξήντα τέσσερις χιλιάδες (64.000) ευρώ, προκειμένου για έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους, και προσauξάνεται κατά δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν στις υποθέσεις στις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννιέται από την 1η Ιανουαρίου 2006.

10. Η περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 67 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Ο αριθμός φορολογικού μητρώου του υπόχρεου σε φόρο και του κληρονομούμενου.»

11. Το άρθρο 72 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Επιτρέπεται η εν όλω ή εν μέρει ανάκληση της δήλωσης, που υποβλήθηκε από τον φορολογούμενο, λόγω ουσιώδους πλάνης περί τα πράγματα που αποδεικνύεται προσηκόντως ή λόγω εσφαλμένης ερμηνείας των διατάξεων του νόμου αυτού. Η ανάκληση της δήλωσης δεν μπορεί να αφορά την αξία των αντικειμένων της κληρονομίας.

2. Η ανάκληση της δήλωσης μπορεί να γίνει μέχρι και το στάδιο της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς ή την ανακοίνωση για την ειλικρίνεια της δήλωσης. Μετά το στάδιο αυτό η ανάκληση της δήλωσης μπορεί να γίνει σε κάθε στάδιο της δίκης ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου.

3. Για το αποδεκτό ή μη της ανάκλησης, που έγινε μέχρι και το στάδιο της διοικητικής επίλυσης της διαφοράς ή την ανακοίνωση για την ειλικρίνεια της δήλωσης, αποφαίνεται ο προϊστάμενος της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον υπόχρεο. Κατά της απόφασης αυτής μπορεί να ασκηθεί προσφυγή και λοιπά ένδικα μέσα.

4. Σε περίπτωση υποβολής συμπληρωματικής δήλωσης ως προς την περιγραφή μεταβιβασθέντος ακινήτου, μετά την οριστική περαίωση της υπόθεσης ή μετά την πάροδο της προθεσμίας των είκοσι (20) ημερών, που ορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου 5 της ενότητας Β' του άρθρου 10, από τον υπόχρεο σε φόρο ή τους ειδικούς ή καθολικούς διαδόχους αυτού, επιβάλλεται φόρος για την κατά το χρόνο της υποβολής της συμπληρωματικής δήλωσης επιπλέον αξία. Δεν επιβάλλεται φόρος αν η διαφορά μεταξύ της έκτασης, όπως αυτή προσδιορίστηκε οριστικά και της πραγματικής που προκύπτει μετά από νεότερη καταμέτρηση, δεν υπερβαίνει το ποσοστό 2% αυτής που οριστικά προσδιορίστηκε και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.»

12. Η παράγραφος 1 του άρθρου 82 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο φόρος που βεβαιώνεται:

α) Μετά από δήλωση ή πράξη προσδιορισμού φόρου, που έγινε οριστική λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής, καταβάλλεται σε είκοσι τέσσερις (24) ίσες διμηνιαίες δόσεις.

β) Μετά από διοικητική επίλυση της διαφοράς και την καταβολή του ενός πέμπτου (1/5), το υπόλοιπο καταβάλλεται σε είκοσι τέσσερις (24) ίσες διμηνιαίες δόσεις.

γ) Μετά από απόφαση διοικητικού δικαστηρίου ή δικαστικό συμβιβασμό, καταβάλλεται σε έξι (6) ίσες διμηνιαίες δόσεις.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις κάθε δόση δεν μπορεί να είναι μικρότερη των πεντακοσίων (500) ευρώ, εκτός της τελευταίας, και η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση ή την υπογραφή του πρακτικού και οι υπόλοιπες μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα των διμηνών που ακολουθούν.

Αν ο υπόχρεος σε φόρο είναι ανήλικος κατά το χρόνο απόκτησης του τίτλου βεβαίωσης του φόρου, ο αριθμός των δόσεων, που ορίζεται στα προηγούμενα εδάφια, διπλασιάζεται. Ο διπλασιασμός του αριθμού των δόσεων δεν ισχύει για τις κτήσεις αιτία δωρεάς ή γονικής παροχής.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν σε υποθέσεις στις οποίες η βεβαίωση του φόρου στο τμήμα εσόδων γίνεται από τη δημόσια υπηρεσία του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

13. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 88 του

Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Ο αριθμός φορολογικού μητρώου των συμβαλλομένων.»

14. Η παράγραφος 2 του άρθρου 99 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Για την ακύρωση ή τροποποίηση της πράξης του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, αποφαινεται τριμελής επιτροπή που αποτελείται από τον αρμόδιο οικονομικό επιθεωρητή, τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και τον προϊστάμενο της Υποδιεύθυνσης Φορολογίας αυτής ή, στις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες στις οποίες δεν υπάρχει Υποδιεύθυνση Φορολογίας, τον υπεύθυνο για τη φορολογία κεφαλαίου, με αίτηση του φορολογουμένου ή του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, που υποβάλλεται μέσα σε μία τριετία από την οριστικοποίηση της πράξης και, προκειμένου για εγγραφές για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί πράξη, από την ημερομηνία καταχώρησης της σχετικής ανακοίνωσης. Η απόφαση της επιτροπής εκδίδεται μέσα σε τρεις (3) μήνες από την υποβολή της αίτησης ή, εφόσον ζητηθεί η προσκόμιση στοιχείων από τον αιτούντα, μέσα σε ένα (1) μήνα από την προσκόμιση αυτών, και σε κάθε περίπτωση μέσα σε έξι (6) μήνες από την κατάθεση της αίτησης κατ' ανώτατο όριο. Κατά της απόφασης της τριμελούς επιτροπής επιτρέπονται τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν σε αιτήσεις που υποβάλλονται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

15. Η προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 102 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1989.

Άρθρο 21 **Φορολογία μεταβίβασης ακινήτων**

1. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 1 του α.ν. 1521/1950 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν οφείλεται φόρος, όταν η επιπλέον έκταση δεν υπερβαίνει το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) της έκτασης που αναγράφεται στο συμβόλαιο που επαναλαμβάνεται ή διορθώνεται και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 1 του α.ν. 1521/1950 αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεν οφείλεται φόρος, αν η επιπλέον έκταση δεν υπερβαίνει το ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) της έκτασης που αναγράφεται στον αρχικό τίτλο κτήσης και η αξία του ποσοστού αυτού δεν υπερβαίνει τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.»

3. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Η ημέρα σύνταξης του συμβολαιογραφικού προσυμφώνου, αν το οριστικό συμβόλαιο συντάσσεται μέσα σε δύο (2) χρόνια από την κατάρτιση του προσυμφώνου. Στην περίπτωση αυτή ο φόρος υπολογίζεται με βάση τους συντελεστές που ίσχυαν κατά το χρόνο σύνταξης του προσυμφώνου. Σε κάθε περίπτωση σύνταξης οριστικού συμβολαίου σε εκτέλεση προσυμφώνου και ανεξάρτητα από το χρόνο σύνταξης του προσυμφώνου ή του οριστικού συμβολαίου, στην αξία του ακινήτου δεν υπολογίζονται οι προσθήκες και βελτιώσεις που έχουν πραγματοποιηθεί από τον εκ προσυμφώνου αγοραστή μετά την υπογραφή του προσυμφώνου και πριν την κατάρτιση του οριστικού συμβολαίου, με την προϋπόθεση ότι κατά τη σύνταξη του προσυμφώνου καταβλήθηκε εξ ολοκλήρου το συμφωνηθέν τίμημα και παραδόθηκε στον αγοραστή η χρήση, νομή και κατοχή του ακινήτου. Τα ανωτέρω ισχύουν για οριστικά συμβόλαια μεταβίβασης, τα οποία συντάσσονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, ανεξάρτητα από το χρόνο κατάρτισης του προσυμφώνου.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 αντικα-

θίσταται ως εξής:

«4. Για τον καθορισμό της αξίας της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης, της περιορισμένης προσωπικής δουλείας ή της πραγματικής δουλείας επί ακινήτου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών.»

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 1078/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η απαλλαγή που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο παρέχεται:

α) για αγορά κατοικίας από άγαμο μέχρι ποσού αξίας εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000) ευρώ,

β) για αγορά κατοικίας από έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα, που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους μέχρι ποσού αξίας εκατόν δεκαπέντε χιλιάδων (115.000) ευρώ. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά είκοσι τρεις χιλιάδες (23.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά τριάντα πέντε χιλιάδες (35.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους,

γ) για αγορά οικοπέδου από άγαμο μέχρι ποσού αξίας τριάντα πέντε χιλιάδων (35.000) ευρώ, ενώ από έγγαμο και διαζευγμένο ή χήρο ή άγαμο γονέα που έχουν την επιμέλεια των τέκνων τους μέχρι ποσού αξίας εξήντα τεσσάρων χιλιάδων (64.000) ευρώ. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα αυτών και κατά δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα τους.»

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής ισχύουν από την 1η Ιανουαρίου 2006.

6. Μεταβιβάσεις υποκείμενες σε φόρο αυτομάτου υπερτιμήματος δεν υπόκεινται σε φόρο μεταβίβασης ακινήτων (Φ.Μ.Α.).

Άρθρο 22 **Σύνταξη οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων σε εκτέλεση προσυμφώνων**

Κατά τη σύνταξη με αυτοσύμβαση οριστικών συμβολαίων μεταβίβασης ακινήτων με επαχθή αιτία σε εκτέλεση προσυμφώνων, που έχουν συνταχθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1997 και κατά τη σύνταξη των οποίων καταβλήθηκε ολόκληρο το συμφωνηθέν τίμημα και παραδόθηκε στον αγοραστή η χρήση, νομή και κατοχή του ακινήτου, επιτρέπεται η υποβολή της δήλωσης φόρου μεταβίβασης μόνο από τον αγοραστή ή τους ειδικούς ή καθολικούς διαδόχους αυτού, εφόσον συνταχθούν μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Κατά τη σύνταξη των συμβολαίων αυτών, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, δεν απαιτείται η αναγραφή του αριθμού φορολογικού μητρώου του πωλητή και η προσκόμιση από αυτόν του αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας, του πιστοποιητικού ή της δήλωσης των άρθρων 81 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και 32 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α') και του πιστοποιητικού του άρθρου 105 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών. Αντίγραφα των οριστικών συμβολαίων, που καταρτίζονται κατά τα προηγούμενα, αποστέλλονται με ευθύνη του συμβολαιογράφου στην αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του πωλητή δημόσια οικονομική υπηρεσία.

Άρθρο 23 **Δήλωση στοιχείων ακινήτων**

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια, κατοικία ή έδρα του, το οποίο έχει την 1η Ιανουαρίου εμπράγματο δικαίωμα πλήρους ή ψιλής κυριότητας ή επικαρπίας ή οίκησης σε ακίνητο που βρίσκεται στην Ελλάδα, υποχρεούται να υποβάλει δήλωση στοιχείων ακινήτων.

Η δήλωση στοιχείων ακινήτων υποβάλλεται μία φορά, στο έτος που προκύπτει τέτοια υποχρέωση, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Η πρώτη εφαρμογή ήταν την 1η Ιανουαρίου 2005.

Σε περίπτωση μεταβολής της περιουσιακής ή οικογενειακής κατάστασης του υποχρέου την 1η Ιανουαρίου, υποβάλλεται δήλωση μεταβολής στοιχείων ακινήτων το αντίστοιχο έτος.

Η δήλωση στοιχείων ακινήτων συνυποβάλλεται με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών ή νομικών προσώπων που αναφέρονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 2 και στο άρθρο 101 του ν. 2238/1994.

Υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος υπάρχει και όταν συντρέχει υποχρέωση υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων, με την επιφύλαξη των διατάξεων των επόμενων εδαφίων.

Τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 2 του άρθρου 101 του πιο πάνω νόμου, τα οποία δεν έχουν υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, υποβάλλουν τη δήλωση στοιχείων ακινήτων στις προθεσμίες που ορίζονται από την περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 107 του ίδιου νόμου.

Τα νομικά πρόσωπα τα οποία, λόγω υπερδωδεκάμηνης χρήσης, δεν υποβάλλουν δήλωση φορολογίας εισοδήματος με τη λήξη του πρώτου τμήματος αυτής, δωδεκάμηνης ή μικρότερης χρονικής διάρκειας, εντός του οποίου πραγματοποιήθηκε η μεταβολή, υποβάλλουν τη δήλωση στοιχείων ακινήτων μέχρι τη 10η ημέρα του πέμπτου μήνα από τη λήξη του οικείου ημερολογιακού έτους.

Σε περίπτωση μετασχηματισμού επιχειρήσεων, η προερχόμενη από τη μετατροπή ή συγχώνευση επιχείρηση, καθώς και η απορροφώσα, σε περίπτωση συγχώνευσης με απορρόφηση, υποχρεούται σε υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων για λογαριασμό της επιχείρησης που μετασχηματίστηκε, ταυτόχρονα με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος που θα υποβάλει στο όνομα της τελευταίας.

Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και επί εισφοράς κλάδου από επιχείρηση σε άλλη επιχείρηση.

Τα νομικά πρόσωπα που υποβάλλουν δήλωση φορολογίας εισοδήματος με τη λήξη της εκκαθάρισης ή της διάλυσης, υποχρεούνται να συνυποβάλουν και δήλωση στοιχείων ακινήτων.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, καθορίζεται κατ' έτος ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης στοιχείων ακινήτων, καθώς και ο τρόπος, οι προθεσμίες υποβολής και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή για ακίνητα του Δημοσίου.

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 15 του άρθρου 5 του ν. 3296/2004 (ΦΕΚ 253 Α') καταργούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 24 Δαπάνες επιχειρήσεων

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 31 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, όπως αυτός κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), προστίθενται περιπτώσεις σ', τ', υ', φ', χ', ψ', ω' που έχουν ως εξής:

« σ) Των ποσών που καταβάλλει η επιχείρηση για δαπάνες ταξιδιών που πραγματοποιούν στην αλλοδαπή διευθυντικά και άλλα στελέχη της που εργάζονται σε αυτήν, καθώς και αντιπρόσωποι ή ειδικοί επιστήμονες που εκπροσωπούν την επιχείρηση στην αλλοδαπή και αφορούν έξοδα ξενοδοχείων, εισιτήρια και έξοδα διατροφής. Τα έξοδα διατροφής αναγνωρίζονται μέχρι του ποσού που αντιστοιχεί στο κόστος διαμονής.

Οι διατάξεις της περίπτωσης αυτής ισχύουν με την προϋπόθεση ότι ο σκοπός του ταξιδιού συνδέεται με την ασκούμενη δραστηριότητα της επιχείρησης.

τ) Των ενοικίων που καταβάλλει η επιχείρηση για τη διαμονή εργαζομένων της σε ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια ή οικίες που βρίσκονται σε διαφορετικό μέρος από τον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους, λόγω εκτός έδρας εργασίας τους. Στην περίπτωση αυτή, η απόσταση του τόπου εργασίας και προσω-

ρινής διαμονής πρέπει να απέχει από τη μόνιμη κατοικία του εργαζομένου εκατό (100) χιλιόμετρα και άνω και επιπλέον τα δικαιολογητικά να έχουν εκδοθεί στο όνομα της επιχείρησης.

υ) Του ανταποδοτικού τέλους που καταβάλει επιχείρηση λόγω της συμμετοχής της σε συλλογικό σύστημα εναλλακτικής διαχείρισης σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2939/2001 (ΦΕΚ 179 Α') κατά το χρόνο καταβολής.

φ) Των δώρων της επιχείρησης προς πελάτες, επιχειρήσεις ή μη, εφόσον φέρουν την επωνυμία της και έχει καταβληθεί το αναλογούν δημοτικό τέλος για τη συνολική αξία των δώρων αυτών. Το ποσό της δαπάνης που εκπίπτει με βάση τις διατάξεις της περίπτωσης αυτής, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δεκαπέντε (15) ευρώ για κάθε δώρο χωριστά.

χ) Των παροχών σε χρήμα ή σε είδος της επιχείρησης προς εργαζομένους της για επιβράβευση της απόδοσής τους και με την προϋπόθεση ότι έχουν καταβληθεί οι αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές.

ψ) Των ποσών που καταβάλλει η επιχείρηση για έξοδα κινητής τηλεφωνίας για λογαριασμούς που ανήκουν στην επιχείρηση και με την προϋπόθεση ότι οι λογαριασμοί αυτοί δεν θα υπερβαίνουν τον αριθμό των απασχολούμενων στην επιχείρηση υπαλλήλων αυτής. Από το συνολικό ποσό αυτής της δαπάνης ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) αναγνωρίζεται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα.

ω) Των δαπανών οργάνωσης ενημερωτικών ημερίδων και συναντήσεων για τους εργαζομένους ή πελάτες της, εφόσον οι εκδηλώσεις πραγματοποιούνται στο νομό που εδρεύει η επιχείρηση ή σε άλλο μέρος στο οποίο λειτουργεί υποκατάστημά της.»

2. Το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικά για τις επιχειρήσεις σταθερής και κινητής τηλεφωνίας, τις επιχειρήσεις ύδρευσης - αποχέτευσης, τις επιχειρήσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, τις επιχειρήσεις εκμετάλλευσης συνδρομητικών τηλεοπτικών σταθμών, καθώς και τις επιχειρήσεις διανομής και παροχής φυσικού αερίου, το ποσό της πρόβλεψης υπολογίζεται με ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας των αγαθών ή υπηρεσιών ή συνδρομητικών που αναγράφεται στα εκδιδόμενα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Β.Σ. Στοιχεία προς επιτηδευματίες ή ιδιώτες, με εξαίρεση αυτά που εκδίδονται προς το Δημόσιο, δήμους και κοινότητες, δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμούς ή επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.»

3. Η περίπτωση ρ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«ρ) των ποσών που καταβάλλει η επιχείρηση για την αγορά ειδικής ενδυμασίας του προσωπικού, η οποία επιβάλλεται για λόγους υγιεινής, ασφάλειας και ομοιόμορφης εμφάνισης, ως απαραίτητη για την εκτέλεση των καθηκόντων του.»

4. Οι παράγραφοι 16, 17, 18 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αναριθμούνται σε 17, 18, 19 αντίστοιχα και προστίθεται νέα παράγραφος 16, που έχει ως ακολούθως:

« 16. Ποσά που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις οικειοθελώς σε εργαζομένους της ή σε τρίτους, πλην των περιπτώσεων που περιλαμβάνονται στο άρθρο αυτό, και δεν αφορούν αμοιβές ή αποζημιώσεις αυτών για άμεση ανταπόδοση παρεχόμενης υπηρεσίας ή δεν προκύπτει από διάταξη νόμου ο υποχρεωτικός χαρακτήρας τους, δεν αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα.»

5. Στην παράγραφο 19 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε., όπως αυτή αναριθμήθηκε με το παρόν άρθρο, προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

« Επίσης και για τις δαπάνες οι οποίες δεν αναγνωρίζονται από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων αποφαίνεται η επιτροπή της παραγράφου αυτής και περιλαμβάνονται σε ιδιαίτερη απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που εκδίδεται κάθε χρόνο, σύμφωνα με τη διαδικασία που ακολουθείται και για τις δαπάνες που αναγνωρίζονται προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων.»

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή για ισολογισμούς που κλείνουν μετά την 30ή Δεκεμβρίου 2005.

Άρθρο 25 Παράταση προθεσμιών

1. Η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 118 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2015 για τα εισοδήματα που αποκτώνται μέχρι την ημερομηνία αυτή και των υπολοίπων διατάξεων του ίδιου άρθρου μέχρι τις 18.2.2017.

2. Η προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 1 του ν.δ. 1297/1972 (ΦΕΚ 217 Α'), όπως ισχύει, παρατείνεται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2008.

Άρθρο 26 Λοιπές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος

1. Τα ποσά των χιλίων διακοσίων (1.200) ευρώ και δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 και το ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ που αναφέρεται στην υποπερίπτωση εε' και στο προτελευταίο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αυξάνονται σε δύο χιλιάδες εννιακόσια (2.900) ευρώ το πρώτο ποσό και σε έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ το επόμενο ποσό, αντίστοιχα.

2. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Το τεκμαρτό εισόδημα που προκύπτει από τη δωρεάν παραχώρηση της χρήσης κατοικίας εμβαδού μέχρι εκατό (100) τετραγωνικά μέτρα, από τον γονέα που έχει την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τα τέκνα του ή από τα τέκνα που έχουν την κυριότητα ή την επικαρπία αυτής προς τους γονείς τους, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία.»

3. Στο άρθρο 18 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος οι περιπτώσεις ιγ', ιδ' και ιε' αναριθμούνται σε ιδ', ιε' και ιστ' αντίστοιχα και προστίθεται περίπτωση ιγ' ως εξής:

«ιγ') Προκειμένου για τεκμαρτή δαπάνη που προκύπτει με βάση σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, κυριότητας ή κατοχής μόνιμων κατοίκων εξωτερικού.»

4. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 114 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«Εξαιρετικά, αν ο δικαιούχος του εισοδήματος από κινητές αξίες, εκτός μερισμάτων και τόκων από μετοχές και ιδρυτικούς τίτλους, που προέρχονται από τα διανεμόμενα κέρδη ημεδαπής ανώνυμης εταιρείας, είναι πρόσωπο από τα αναφερόμενα στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 101, το οποίο όμως δεν έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) στο εισόδημα αυτό και ο αλλοδαπός δικαιούχος δεν υποχρεούται στην υποβολή της ετήσιας φορολογικής δήλωσης για το πιο πάνω εισόδημα. Εξαιρετικά για τους τόκους που καταβάλλονται από την 1η Ιανουαρίου μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου του έτους 2006, το ποσοστό του παρακρατούμενου φόρου ορίζεται σε είκοσι εννέα τοις εκατό (29%).»

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 9 του ν. 2992/2002 (ΦΕΚ 54 Α') καταργούνται για κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν από την 1η Ιανουαρίου 2005 και μετά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ, ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Α.Ν. 89/1967 «ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ» (ΦΕΚ 132 Α')

Άρθρο 27

Το άρθρο 1 του α.ν. 89/1967 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1

1. Αλλοδαπές εταιρείες μπορούν να εγκαθίστανται στην

Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, με αποκλειστικό σκοπό να παρέχουν στα κεντρικά τους καταστήματα ή σε συνδεδεμένες με αυτές, υπό την έννοια του άρθρου 42ε του κ.ν. 2190/1920, και μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα επιχειρήσεις, υπηρεσίες συμβουλευτικού χαρακτήρα, κεντρικής λογιστικής υποστήριξης, ελέγχου ποιότητας παραγωγής, προϊόντων, διαδικασιών και υπηρεσιών, κατάρτισης μελετών, σχεδίων και συμβάσεων, διαφήμισης και μάρκετινγκ, επεξεργασίας στοιχείων, λήψης και παροχής πληροφοριών και έρευνας και ανάπτυξης. Οι εγκαθιστάμενες εταιρείες υποχρεούνται: α) εντός δώδεκα (12) μηνών από την ημερομηνία που εκδίδεται η απόφαση της επόμενης παραγράφου και εφεξής να απασχολούν στην Ελλάδα προσωπικό τουλάχιστον τεσσάρων ατόμων και β) να έχουν δαπάνες λειτουργίας στην Ελλάδα τουλάχιστον εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ ετησίως.

Για παραβάσεις της νομοθεσίας περί εισόδου και διαμονής αλλοδαπών ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με την εταιρεία και ο νόμιμος εκπρόσωπός της στην Ελλάδα, ανεξαρτήτως της τυχόν ποινικής ευθύνης του.

2. Για την υπαγωγή στις διατάξεις του παρόντος απαιτείται ειδική άδεια, η οποία χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εντός πενήντα (50) ημερών από την υποβολή σχετικής αίτησης στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

3. Με όμοια απόφαση ανακαλείται η άδεια, εφόσον διαπιστωθούν παραβάσεις των όρων της ή του παρόντος νόμου. Πριν από την ανάκληση η διοίκηση οφείλει να καλέσει εγγράφως την εταιρεία προκειμένου να εκθέσει εγγράφως τις απόψεις της για τις παραβάσεις που της αποδίδονται μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την κοινοποίηση της πρόσκλησης.»

Άρθρο 28

Το άρθρο 2 του α.ν. 89/1967 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

1. Τα ακαθάριστα έσοδα των εταιρειών του άρθρου 1 από τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους, τα οποία εισπράττονται υποχρεωτικά μέσω τραπεζικών εμβασμάτων, προσδιορίζονται με την προσθήκη ενός ποσοστού κέρδους στο σύνολο των πάσης φύσεως εξόδων και αποσβέσεων τους, πλην του φόρου εισοδήματος (μέθοδος cost-plus). Το εφαρμοζόμενο σε κάθε εταιρεία ποσοστό κέρδους προκύπτει από την εφαρμογή των κριτηρίων της κανονιστικής απόφασης της πρώτης παραγράφου του άρθρου 3 του παρόντος και διαπιστώνεται με την απόφαση της δεύτερης παραγράφου του προηγούμενου άρθρου, μετά από έλεγχο Επιτροπής, η οποία συνιστάται στο Υπουργείο αυτό και συγκροτείται με απόφαση του ίδιου Υπουργού. Η Επιτροπή αποτελείται από έναν Σύμβουλο ή Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που υπηρετεί στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, ως Πρόεδρο και από τους Προϊσταμένους της Διεύθυνσης Φορολογίας Εισοδήματος και της Διεύθυνσης Κεφαλαίων Εξωτερικού του ίδιου Υπουργείου, καθώς και από έναν ορκωτό ελεγκτή, ως μέλη. Το ως άνω ποσοστό κέρδους επανεξετάζεται ανά πενταετία ή νωρίτερα εφόσον διαφοροποιούνται σημαντικά οι συνθήκες της αγοράς.

2. Για τον καθορισμό των ποσοστών κέρδους, τα οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερα από πέντε τοις εκατό (5%), λαμβάνονται υπόψη ιδίως το είδος των παρεχόμενων από αυτές υπηρεσιών, ο κλάδος δραστηριότητας και οι Οδηγίες του Ο.Ο.Σ.Α. για τις χρεώσεις εντός ομίλων επιχειρήσεων.

3. Για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος της εταιρείας, όλα τα έξοδα επί των οποίων υπολογίζεται το ποσοστό κέρδους εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδά της, εφόσον τεκμηριώνονται από αντίστοιχα παραστατικά στοιχεία που πληρούν τις προϋποθέσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

4. Αν για οποιονδήποτε λόγο τα έσοδα της εταιρείας, όπως προκύπτουν από τα βιβλία που τηρεί, είναι μεγαλύτερα από τα έσοδα που προσδιορίζονται με τη μέθοδο της πρώτης παρα-

γράφου του παρόντος, λαμβάνονται υπόψη τα έσοδα που προκύπτουν από τα βιβλία.»

Άρθρο 29

1. Το άρθρο 3 του α.ν. 89/1967 αναριθμείται σε 5 και αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5

Όλες οι δημόσιες υπηρεσίες και αρχές, καθώς και οι ιδιώτες οφείλουν να παρέχουν στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών κάθε πληροφορία που τους ζητείται και κάθε δυνατή συνδρομή για την απρόσκοπτη εφαρμογή του παρόντος νόμου.»

2. Προστίθεται άρθρο 3 ως εξής:

«Άρθρο 3

1. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών: α) καθορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να περιέχουν οι αιτήσεις και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την υπαγωγή των εταιρειών στις διατάξεις του παρόντος, β) εξειδικεύονται τα κριτήρια του άρθρου 2 παρ. 2 του παρόντος, γ) ορίζονται τα όργανα και η διαδικασία ελέγχου των εταιρειών αυτών, καθώς και οι λόγοι ανάκλησης των αδειών τους και δ) ορίζεται η διαδικασία και τα απαραίτητα δικαιολογητικά για την επιστροφή των εγγυητικών επιστολών που προβλέπονταν στις διατάξεις του παρόντος πριν την αντικατάστασή τους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εκτέλεση του παρόντος.

2. Με όμοια απόφαση είναι δυνατόν να καθορίζονται και άλλες υπηρεσίες συντονιστικού ή επικουρικού χαρακτήρα, πέραν των αναφερομένων στο άρθρο 1 του παρόντος, τις οποίες επιτρέπεται να παρέχουν οι εταιρείες που υπάγονται στον παρόντα νόμο.»

Άρθρο 30

Το άρθρο 4 του α.ν. 89/1967 αναριθμείται σε 6 και προστίθεται άρθρο 4 ως εξής:

«Άρθρο 4

Στις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων υπάγονται κατόπιν σχετικής αιτήσεως και ημεδαπές εταιρείες, εφόσον παρέχουν αποκλειστικά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος σε υποκαταστήματά τους στην αλλοδαπή ή σε συνδεδεμένες με αυτές και μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα εταιρείες.»

Άρθρο 31

Αλλοδαπές εταιρείες ήδη εγκατεστημένες στην Ελλάδα μπορούν να υπαχθούν στις διατάξεις του α.ν. 89/1967, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τις διατάξεις του παρόντος, από 1ης Ιανουαρίου 2006, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 27 του παρόντος, με αίτησή τους, που υποβάλλεται μέχρι 31 Μαρτίου 2006 στη Διεύθυνση Κεφαλαίων Εξωτερικού του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Μέχρι την έκδοση της άδειας, οι εταιρείες αυτές διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος και των υπουργικών αποφάσεων που θα εκδοθούν κατ' εξουσιοδότησή του, οι δε άδειες παραμονής και εργασίας του αλλοδαπού προσωπικού των ήδη εγκατεστημένων εταιρειών, οι οποίες πρόκειται να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την ημερομηνία λήξης τους. Μετά τη λήξη τους ισχύουν και για τις άδειες αυτές οι διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 3386/ 2005 (ΦΕΚ 212 Α').

Άρθρο 32

1. Επιβατικά αυτοκίνητα που έχουν εισαχθεί κατ' εφαρμογή

των διατάξεων του α.ν. 89/1967, πρέπει μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος να επανεξαχθούν ή να αποσταλούν σε άλλο κράτος-μέλος της Ε.Ε. ή να καταστραφούν ή να εγκαταλειφθούν υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ή να καταβληθεί το είκοσι τοις εκατό (20%) του αναλογούντος τέλους ταξινόμησης, καθώς και οι λοιπές προβλεπόμενες επιβαρύνσεις. Η δυνατότητα της μειωμένης καταβολής του τέλους ταξινόμησης ισχύει για επιβατικά αυτοκίνητα, τα οποία παρελήφθησαν ατελώς μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 2004. Για τα υπόλοιπα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 121 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α'), όπως ισχύει.

2. Απαγορεύεται η μεταβίβαση της κυριότητας ή η παραχώρηση της χρήσης των αυτοκινήτων που τακτοποιούνται σύμφωνα με τα παραπάνω, προ της παρελεύσεως διετίας από τη δημοσίευση του παρόντος. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης του προηγούμενου εδαφίου, καθίσταται αμέσως απαιτητό το σύνολο των δασμοφορολογικών επιβαρύνσεων των αυτοκινήτων αυτών.

3. Τα είδη οικόσχευής που έχουν εισαχθεί με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 και εξακολουθούν να βρίσκονται στο καθεστώς της προσωρινής εισαγωγής, εάν δεν επανεξαχθούν, θεωρούνται τακτοποιημένα χωρίς να απαιτούνται οι προβλεπόμενες επιβαρύνσεις, εφόσον οι δικαιούχοι καταθέσουν σχετική αίτηση για την τακτοποίησή τους στην αρμόδια τελωνειακή αρχή εντός έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 33

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του επόμενου άρθρου, όπου στην κείμενη νομοθεσία γίνεται αναφορά στις διατάξεις του α.ν. 89/1967, αυτός νοείται όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 34

Ναυτιλιακές επιχειρήσεις, που έχουν υπαχθεί ή θα υπαχθούν στις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α'), διέπονται αποκλειστικά από τις διατάξεις αυτού και του α.ν. 378/1968 (ΦΕΚ 82 Α'), όπως ισχύουν, καθώς και από τις κανονιστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των νόμων αυτών, χωρίς να ισχύουν οι αναφορές τους στον α.ν. 89/1967.

Άρθρο 35

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του προηγούμενου άρθρου, καταργούνται από 1ης Ιανουαρίου 2006 όλες οι κανονιστικές και ατομικές διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή του α.ν. 89/1967.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 36

Εισφορά μετοχών μη εισηγμένων σε χρηματιστήριο για την κάλυψη ή αύξηση κεφαλαίου εταιρείας

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθενται δύο νέα εδάφια που έχουν ως εξής:

«Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και επί εισφοράς των τίτλων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, για την κάλυψη του κεφαλαίου νεοϊδρυόμενης, ημεδαπής ή αλλοδαπής εταιρείας ή για την αύξηση του κεφαλαίου υφιστάμενης. Ως πραγματική αξία των μετοχών που εισφέρονται για την κάλυψη ή αύξηση του κεφαλαίου ημεδαπής εταιρείας, λαμβάνεται η αξία η οποία προσδιορίζεται από την Εκτιμητική Επιτροπή του άρθρου 9 του κ.ν. 2190/1920.»

Άρθρο 37**Προσαύξηση ποσών φόρου και εισφοράς πλοίων**

1. Τα κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 (ΦΕΚ 77 Α') ποσά φόρου προσαυξάνονται για την πενταετία 2006-2010 κατά ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) ετησίως. Το ποσό που προκύπτει από τον υπολογισμό της προσαύξησης προστίθεται στα διαμορφωθέντα κατά το έτος 2005 ποσά φόρου, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 και σε αυτά των επόμενων ετών, όπως αυτά θα διαμορφωθούν μέσα στην παραπάνω πενταετία.

Τα ανωτέρω εφαρμόζονται αναλόγως και κατά τον υπολογισμό της κατά το άρθρο 10 του ν. 27/1975 οφειλόμενης εισφοράς.

2. Τα κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 (ΦΕΚ 75 Α') ποσά εισφοράς προσαυξάνονται για την πενταετία 2006-2010 κατά ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) ετησίως.

Το ποσό που προκύπτει από τον υπολογισμό της προσαύξησης προστίθεται στα διαμορφωθέντα κατά το έτος 2005 ποσά εισφοράς, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 και σε αυτά των επόμενων ετών, όπως αυτά θα διαμορφωθούν μέσα στην παραπάνω πενταετία.

Άρθρο 38**Ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση**

Ο συντελεστής του ειδικού φόρου, ο οποίος επιβάλλεται στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση, με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 1326/1983 (ΦΕΚ 19 Α'), μειώνεται σε δέκα τοις εκατό (10%) από την κατάθεση του παρόντος νόμου, σε πέντε τοις εκατό (5%) από την 1η Νοεμβρίου 2006 και μηδενίζεται από την 1η Νοεμβρίου 2007 και μετά.

Άρθρο 39**Κατάργηση ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων**

Τα άρθρα 2 και 3 του ν. 3220/2004 (ΦΕΚ 15 Α'), που προβλέπουν το σχηματισμό ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, καταργούνται για εισοδήματα που προκύπτουν από την 1η Ιανουαρίου 2005 και μετά, καθώς και για κέρδη που προκύπτουν από ισολογισμούς που κλείνουν από την ίδια ημερομηνία και μετά.

Άρθρο 40**Ανώνυμες εταιρείες παροχής δανείων και πιστώσεων**

Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 105 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος εφαρμόζονται ανάλογα και στις ανώνυμες εταιρίες, οι οποίες ασχολούνται κατ' επάγγελμα με την παροχή δανείων και πιστώσεων με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης και της έκδοσης πιστωτικών καρτών για τη διάθεση αγαθών και την παροχή υπηρεσιών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α'), όπως ισχύει.

Άρθρο 41**Τροποποίηση άρθρου 177 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα**

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 177 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα που κυρώθηκε με το ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες κατάσχονται χερσαία ή εναέρια μεταφορικά μέσα ή εμπορευματοκιβώτια, ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας ή λαθρομεταναστών, το Υπηρεσιακό Όργανο το οποίο

επέβαλε την κατάσχεση ή η Υπηρεσία στην οποία υπηρετεί αυτό, τα παραδίδει μαζί με αντίγραφο της Έκθεσης Κατάσχεσης στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή, συντασσόμενης Έκθεσης Παράδοσης και Παραλαβής.»

2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 177 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα που κυρώθηκε με το ν. 2960/2001 προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Όταν κατάσχονται πλωτά μέσα ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων και εκρηκτικών ή μεταφοράς λαθρομεταναστών, η κατά τόπο αρμόδια Λιμενική Αρχή φυλάσσει αυτά και αν είναι η κατάσχουσα αρχή διαβιβάζει αντίγραφο της Έκθεσης Κατάσχεσης στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή και στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.. Ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. έχει τη διαχείριση αυτών και προβαίνει στην εκποίησή τους σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Τα πλωτά μέσα παραμένουν στην παραφυλακή της Λιμενικής Αρχής μέχρις ότου παραδοθούν στον αναδειχθέντα από τις δημοπρασίες του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αγοραστή ή έως ότου δοθεί η εντολή καταστροφής τους, εφόσον δεν προκύψει αγοραστής.

Αν ήθελε διορισθεί ειδικός μεσεγγυούχος από τη Λιμενική ή Τελωνειακή Αρχή, αυτός ορίζεται από τον ειδικό κατάλογο πραγματογνωμόνων και οφείλει να παραδώσει πλήρη παραστατικά για τα πραγματοποιηθέντα έξοδά του στην κατά τόπο αρμόδια φορολογική αρχή.»

3. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 μετά τη λέξη «κατασχεθέντα» προστίθενται οι λέξεις «εξαιρουμένης της περιπτώσεως των πλωτών μέσων».

4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση για την εκτέλεση του βουλεύματος ή της δικαστικής απόφασης για απόδοση των κατασχεμένων, απαιτείται η καταβολή προηγούμενων των μη καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών και λοιπών φόρων ή της τελωνειακής οφειλής στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή.»

5. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Για τα πλωτά μέσα μπορούν να γίνουν μέχρι τέσσερις δημοπρασίες εκποίησης. Εάν αποβεί άκαρπη και η τέταρτη δημοπρασία, τότε η Λιμενική Αρχή φύλαξης του πλωτού μέσου θα προβαίνει, μετά από σχετική βεβαίωση του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., σε πρόταση προς το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για καταστροφή των πλωτών μέσων, σύμφωνα με τα ισχύοντα για τις καταστροφές των πλωτών μέσων των ανωτέρω Υπουργείων.»

6. Το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«Προϋπόθεση της ως άνω καταβολής είναι η προηγούμενη καταβολή των μη καταβληθέντων εισαγωγικών δασμών, φόρων και λοιπών επιβαρύνσεων, καθώς και κάθε άλλης οφειλής, από πολλαπλά τέλη ή τέλη κυκλοφορίας, που πηγάζει από το συγκεκριμένο μεταφορικό μέσο και εκκρεμεί στην αρμόδια Τελωνειακή Αρχή. Η καταβολή μπορεί να γίνει και με συμψηφισμό.»

7. Η παράγραφος 11 του άρθρου 177 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 10 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και επί κατασχέσεως μεταφορικών μέσων, μηχανημάτων έργου και εμπορευματοκιβωτίων που χρησιμοποιούνται ως μεταφορικά μέσα ναρκωτικών ουσιών ή λαθρομεταναστών, εξαιρουμένων των περιπτώσεων κλεμμένων αυτοκινήτων. Τα κλεμμένα αυτοκίνητα που έχουν κατασχεθεί ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα λαθρεμπορίας ή ναρκωτικών ουσιών ή λαθρομεταναστών, καθώς και τα κλεμμένα αυτοκίνητα που ανακαλύπτονται κατά τους ελέγχους ή έρευνες από τα Τελωνεία ή τις Διοικητικές Αρχές του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ή από τις υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας ή του Λιμενικού Σώματος, παραδίδονται στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και φυλάσσονται από αυτόν έως ότου παραληφθούν από τους δικαιούχους τους κατόπιν δικαστικής απόφασης ή άδειας παραλαβής από την αρμόδια Αρχή, και εφόσον καταβληθούν προηγούμενων έξοδα μεταφοράς και

φύλαξης. Τα έξοδα φύλαξης καταβάλλονται από τους δικαιούχους, υπολογιζόμενα από την ημερομηνία που η δικαστική απόφαση κατέστη αμετάκλητη ή από την ημερομηνία που κοινοποιήθηκε στον δικαιούχο η άδεια της αρμόδιας Αρχής για την παραλαβή του οχήματος. Εάν δεν καταβληθούν τα προαναφερόμενα έξοδα εντός εξαμήνου, τα αυτοκίνητα περιέρχονται στην κυριότητα του Δημοσίου. Εάν εντός ενός (1) έτους από την κατάσχεση δεν ανευρεθεί ο δικαιούχος τους και εφόσον δεν έχει λάβει γνώση ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. από τον έχοντα έννομο συμφέρον, ότι εκκρεμεί διεκδίκηση των οχημάτων ή των μηχανημάτων έργου ενώπιον δικαστικής αρχής ή αν δεν παρουσιαστεί ο δικαιούχος με αποκλειστική του υπαιτιότητα μέσα σε έξι (6) μήνες μετά την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης ή βουλεύματος ή διοικητικής απόφασης περί απόδοσης, τότε αυτά εκποιούνται ή διατίθενται από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε.. Αν εκδοθεί βούλευμα ή δικαστική απόφαση μετά την εκποίηση ή διάθεση των αυτοκινήτων που διατάσσει αμετάκλητα την απόδοσή τους, σε κατονομαζόμενους δικαιούχους, ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αποζημιώνει αυτούς σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος. Η παράγραφος 9 του παρόντος εφαρμόζεται αναλόγως.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και μετά από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και πρόταση της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης, ρυθμίζεται το ημερήσιο κόστος φύλαξης, οι δαπάνες φόρτωσης, εκφόρτωσης, καθώς και μεταφοράς των αυτοκινήτων και μηχανημάτων έργου.»

8. Προστίθεται παράγραφος 13 στο άρθρο 177 του ν. 2960/2001, η οποία έχει ως εξής:

« 13. Όλα τα είδη μεταφορικών μέσων και μηχανημάτων έργου που για οποιαδήποτε αιτία έχουν δεσμευτεί ή ακινητοποιηθεί από τις αρμόδιες αρχές και έχουν παραδοθεί για φύλαξη στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., παραχωρούνται ή εκποιούνται από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε., εφόσον παρέλθει χρονικό διάστημα δύο (2) ετών από την ημερομηνία δέσμευσης ή ακινητοποίησης και εντός αυτής της διετίας δεν έχει κοινοποιηθεί στον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. έγγραφη γνωστοποίηση περί επιβολής κατάσχεσης ή κίνησης ποινικής διαδικασίας απόδοσής τους στους κατά νόμο δικαιούχους, ή προσφυγής στα διοικητικά δικαστήρια.

Εάν μετά την εκποίηση ή διάθεση των ανωτέρω διαταχθεί αμετάκλητα η απόδοσή τους στον ιδιοκτήτη, καταβάλλεται αποζημίωση από τον Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. σύμφωνα με την παράγραφο 8 του παρόντος άρθρου.»

9. Προστίθεται παράγραφος 14 στο άρθρο 177 του ν. 2960/2001, η οποία έχει ως εξής:

«14. Από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως για τις περιπτώσεις που κατάσχονται μεταφορικά μέσα ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, όπλων και εκρηκτικών, μεταφοράς λαθρομεταναστών, καθώς και αυτών που έχουν ανευρεθεί ή κατασχεθεί ως προϊόντα κλοπής, ο Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. και οι υπηρεσίες των Περιφερειών στις οποίες σύμφωνα με την απόφαση 2/20010/0025/3.9.2002 (ΦΕΚ 1177 Β'/ 11.9.2002) του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών έχουν εκχωρηθεί αρμοδιότητές του, ορίζονται ως αποκλειστικοί μεσεγγυούχοι.»

Άρθρο 42

Τροποποίηση του ν. 1796/1988 (ΦΕΚ 152 Α') «Οργανισμός Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων (Ο.Α.Ε.Π.) και άλλες διατάξεις»

1. Το άρθρο 2 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 2 Δραστηριότητες

1. Ο Ο.Α.Ε.Π. παρέχει εγγυήσεις, ασφαλίσεις και αντασφαλίσεις που συνδέονται με την παροχή βραχυπρόθεσμων μέχρι δύο (2) έτη, μεσοπρόθεσμων από δύο (2) έως πέντε (5) έτη και μακροπρόθεσμων άνω των πέντε (5) ετών πιστώσεων προς φυσικά ή νομικά πρόσωπα του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Η παρεχόμενη αυτή κάλυψη μπορεί να έχει τη μορφή είτε της

κάλυψης της πιστώσεως που έχει χορηγηθεί στον αγοραστή από τον προμηθευτή (πίστωση προμηθευτή) είτε της κάλυψης της πιστώσεως χρηματοπιστωτικού οργανισμού προς τον αγοραστή, ο οποίος θα έχει εξοφλήσει με μετρητά τον προμηθευτή (πίστωση αγοραστή). Οφειλέτης μπορεί να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο κάθε μορφής, ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου, συμπεριλαμβανομένου και του αλλοδαπού Δημοσίου.

Μπορούν να ασφαλιζονται από τον Ο.Α.Ε.Π.:

α. εξαγωγές εμπορευμάτων ή παροχή υπηρεσιών, που απέκτησαν προστιθέμενη αξία ή έχουν παραχθεί ή παρασχεθεί στην Ελλάδα,

β. παροχή υπηρεσιών, εκπόνηση μελετών και σχεδίων, επίβλεψη τεχνικών έργων, ανάληψη εκτέλεσης τεχνικών έργων σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε. από ελληνικές επιχειρήσεις ή οργανισμούς ή από κοινοπραξίες ή εταιρίες στις οποίες μετέχουν ελληνικές επιχειρήσεις,

γ. κατασκευή, μετασκευή ή επισκευή σε ελληνικές ναυπηγο-κατασκευαστικές επιχειρήσεις πλοίων, πλοιαρίων και πλωτών ναυπηγημάτων, ανεξάρτητα από την εθνικότητα του πλοιοκτήτη ή της σημαίας του πλοίου,

δ. απαιτήσεις που απορρέουν από την πραγματοποίηση των πράξεων που αναφέρονται στα εδάφια α' έως γ',

ε. εξαγωγή ελληνικών εμπορευμάτων με σκοπό την πώλησή τους ή τη συμμετοχή σε εκθέσεις και επιδείξεις,

στ. μίσθωση μηχανημάτων, εργαλείων και μεταφορικών μέσων για την εκτέλεση τεχνικών έργων σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε.,

ζ. συμμετοχή σε διεθνείς διαγωνισμούς για τη σύναψη συμβάσεων προμήθειας αγαθών ή υπηρεσιών ή για την εκπόνηση μελετών, την ανάληψη επιβλέψεων ή εργολαβιών ή για την ανάληψη κατασκευής τεχνικών έργων σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε.,

η. εγγυητικές επιστολές που εκδίδονται από χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς ή ασφαλιστικές εταιρίες, που αφορούν πράξεις που αναφέρονται στα εδάφια α' έως γ',

θ. άμεσες επενδύσεις που πραγματοποιούνται σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε. από ελληνικές επιχειρήσεις,

ι. Πιστώσεις που παρέχονται από ελληνικές επιχειρήσεις σε επιχειρήσεις (ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου) εγκατεστημένες σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε. ή από χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς που λειτουργούν στην Ε.Ε., σε χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς ή επιχειρήσεις (ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου) που λειτουργούν σε χώρες εντός και εκτός Ε.Ε., με σκοπό την πραγματοποίηση των πράξεων που αναφέρονται στα εδάφια α' έως γ',

2. Οι εγγυώμενες, ασφαλιζόμενες ή αντασφαλιζόμενες από τον Ο.Α.Ε.Π. πράξεις των εδαφίων α', β', γ' της παραγράφου 1, ανάλογα με τον τρόπο που χρηματοδοτούνται, μπορούν να έχουν τη μορφή είτε «πίστωσης προμηθευτή» (Supplier Credit) είτε «πίστωσης στον αγοραστή» (Buyer Credit). Οι ορισμοί και τα χαρακτηριστικά των δύο αυτών μορφών πράξεων ορίζονται στο παράρτημα της Οδηγίας 98/29/Ε.Κ. του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1998 «Για την εναρμόνιση των κυριότερων διατάξεων που διέπουν την Ασφάλιση Εξαγωγικών Πιστώσεων για πράξεις μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης κάλυψης» (Ε.Ε. L148/19.5.98), ως εξής:

α. Χαρακτηριστικά της «Πίστωσης Προμηθευτή»:

i. Ο όρος «πίστωση προμηθευτή» εφαρμόζεται σε εμπορική σύμβαση που προβλέπει την εξαγωγή εμπορευμάτων ή / και υπηρεσιών καταγωγής ενός κράτους-μέλους, μεταξύ ενός ή περισσότερων προμηθευτών και ενός ή περισσότερων αγοραστών, με την οποία ο αγοραστής (ή οι αγοραστές) αναλαμβάνει να πληρώσει τον προμηθευτή με μετρητά ή πίστωση.

ii. Οι διατάξεις για την κάλυψη της «πίστωσης προμηθευτή» εφαρμόζονται όταν η κάλυψη παρέχεται σε επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε ένα κράτος-μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 48 της Συνθήκης (πρώην άρθρο 58).

iii. Αν μια εμπορική σύμβαση χρηματοδοτείται με τη βοήθεια «πίστωσης στον αγοραστή», ή οποιασδήποτε άλλης χρηματοδοτικής ρύθμισης, η κάλυψη που παρέχεται στον εξαγωγέα για την εμπορική σύμβαση, καθ' αυτή, ακολουθεί τις διατάξεις για

την κάλυψη των «πίστωσεων προμηθευτών».

β. Χαρακτηριστικά της «Πίστωσης στον Αγοραστή»:

i. Ο όρος «πίστωση στον αγοραστή» εφαρμόζεται σε δανειακές συμβάσεις μεταξύ ενός ή περισσότερων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και ενός ή περισσότερων δανειζομένων για τη χρηματοδότηση εμπορικής σύμβασης που προβλέπει την εξαγωγή εμπορευμάτων ή υπηρεσιών καταγωγής κράτους-μέλους. Με τη δανειακή σύμβαση, ο δανειοδοτικός οργανισμός (ή οργανισμοί) αναλαμβάνει να εξοφλήσει τον προμηθευτή (ή τους προμηθευτές), σύμφωνα με τη βασική συναλλαγή, σε μετρητά για λογαριασμό του αγοραστή / δανειζομένου (ή των αγοραστών / δανειζομένων), ενώ ο τελευταίος θα εξοφλήσει τον δανειοδοτικό οργανισμό με πίστωση.

ii. Οι διατάξεις για την κάλυψη «πίστωσης στον αγοραστή» εφαρμόζονται όταν παρέχεται κάλυψη σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασης ή καταχώρησής τους, υπό τον όρο ότι η «πίστωση στον αγοραστή» αποτελεί άνευ όρων υποχρέωση του δανειζομένου να επιστρέψει την οφειλή του, ανεξάρτητα από την αποδοτικότητα της εμπορικής σύμβασης που χρηματοδοτείται.

iii. Οι διατάξεις για την κάλυψη «πίστωσης στον αγοραστή» εφαρμόζονται όσον αφορά την κάλυψη που παρέχεται σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα το οποίο κατέχει νομίμως διαπραγματεύσιμους τίτλους πληρωτέους από αγοραστή δυνάμει συμφωνίας για τη χρηματοδότηση εμπορικής σύμβασης.

3. Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του, ο Ο.Α.Ε.Π. παρέχει συμβουλές, πληροφορίες, καθώς και συμπληρωματική τεχνική υποστήριξη για την είσπραξη ληξιπρόθεσμων εξαγωγικών απαιτήσεων από τους δικαιούχους τους.»

2. Το άρθρο 3 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 3 Καλυπτόμενοι κίνδυνοι

1. Ο Ο.Α.Ε.Π. μπορεί να εγγυάται, ασφαλίσει και αντασφαλίσει συγκεκριμένους κινδύνους, ενώ έχει ευθύνη για αποζημίωση μόνον αν η ζημία οφείλεται άμεσα και αποκλειστικά στην επέλευση ενός ή περισσότερων από τους παρακάτω καλυπτόμενους κινδύνους, ανεξάρτητα αν ο χρεώστης (αγοραστής ή δανειζόμενος) είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα.

α. Αφερεγγυότητα

Αφερεγγυότητα για την πληρωμή. Σε περίπτωση που ο χρεώστης ανήκει στον ιδιωτικό τομέα, και εφόσον υπάρχει εγγυητής του, αφερεγγυότητα του εγγυητή, de jure ή de facto.

β. Υπερμερία

Υπερμερία για την πληρωμή ή κίνδυνος του κυρίαρχου κράτους (sovereign risk) εφόσον ο χρεώστης ανήκει στο δημόσιο τομέα και έχει την εγγύηση του Κράτους.

γ. Αθέτηση

Αθέτηση εκ μέρους του χρεώστη και, εφόσον υπάρχει, του εγγυητή του.

δ. Αυθαίρετη καταγγελία ή άρνηση

Απόφαση του αγοραστή, στα πλαίσια «πίστωσης του προμηθευτή» με βάση το εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2, να διακόψει ή να ακυρώσει την εμπορική σύμβαση ή να αρνηθεί να αποδεχθεί τα εμπορεύματα ή τις υπηρεσίες, χωρίς να έχει το δικαίωμα αυτό.

ε. Απόφαση τρίτης χώρας

Κάθε μέτρο ή απόφαση της κυβέρνησης μιας χώρας, εκτός Ελλάδας, συμπεριλαμβανομένων μέτρων και αποφάσεων των Δημόσιων Αρχών, που θεωρείται ότι αποτελούν κυβερνητική παρέμβαση, τα οποία εμποδίζουν την εκτέλεση της δανειακής ή εμπορικής σύμβασης, αντίστοιχα, ή την κανονική λειτουργία της επένδυσης, ή διαφοροποιούν το αρχικό καθεστώς της επένδυσης, όπως εθνικοποιήσεις και απαλλοτριώσεις.

στ. Χρεοστάσιο

Γενικό χρεοστάσιο που θεσπίζεται από την κυβέρνηση, είτε της χώρας του χρεώστη είτε τρίτης χώρας, μέσω της οποίας θα πραγματοποιηθεί η πληρωμή στα πλαίσια της δανειακής ή εμπορικής σύμβασης.

ζ. Παρεμπόδιση ή καθυστέρηση μεταφοράς κεφαλαίων

Πολιτικά γεγονότα και οικονομικές δυσκολίες που παρουσιάζονται, καθώς και νομοθετικά ή διοικητικά μέτρα που λαμβάνονται εκτός Ελλάδας, τα οποία παρεμποδίζουν ή καθυστερούν τη μεταφορά κεφαλαίων, που καταβάλλονται στα πλαίσια της δανειακής σύμβασης ή της εμπορικής σύμβασης.

η. Νομικές διατάξεις στη χώρα του χρεώστη

Νομικές διατάξεις που θεσπίζονται στη χώρα του χρεώστη, με τις οποίες οι πληρωμές στο τοπικό νόμισμα στις οποίες προβαίνει ο χρεώστης, λογίζονται ως νόμιμες, έστω και αν οι πληρωμές, όταν μετατρέπονται στο νόμισμα της εμπορικής ή δανειακής σύμβασης, δεν καλύπτουν πλέον το ποσό της οφειλής κατά την ημερομηνία της μεταφοράς κεφαλαίων, λόγω των διακυμάνσεων της συναλλαγματικής ισοτιμίας.

θ. Απόφαση της χώρας του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου

Κάθε μέτρο ή απόφαση που λαμβάνει η κυβέρνηση της χώρας του ασφαλιστή ή του ασφαλισμένου, συμπεριλαμβανομένων μέτρων και αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που αφορά το εμπόριο μεταξύ ενός κράτους - μέλους και τρίτων χωρών, όπως είναι η απαγόρευση των εξαγωγών, εφόσον οι συνέπειές του δεν καλύπτονται με άλλον τρόπο από την ενδιαφερόμενη κυβέρνηση.

ι. Ανωτέρα βία

Περιπτώσεις ανωτέρας βίας που ανακύπτουν εκτός της χώρας του ασφαλιστή, οι οποίες είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν πόλεμο, συμπεριλαμβανομένου και του εμφυλίου, επανάσταση, ταραχές, πολιτική αναταραχή, κυκλώνα, πλημμύρα, σεισμό, έκρηξη ηφαιστείου, παλιρροϊκό κύμα και πυρηνικό ατύχημα, εφόσον οι συνέπειές τους δεν καλύπτονται ασφαλιστικά με άλλον τρόπο.

2. Γενική εξαίρεση από την ευθύνη του ασφαλιστή

Ο Ο.Α.Ε.Π. δεν υπέχει ευθύνη για κάθε ζημία η οποία αποδίδεται άμεσα ή έμμεσα:

α. Σε ενέργεια ή παράλειψη του ασφαλισμένου ή προσώπου που ενεργεί για λογαριασμό του.

β. Σε διάταξη περιορισμού των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου, η οποία περιλαμβάνεται στη δανειακή σύμβαση, στην εμπορική σύμβαση ή σε οποιοδήποτε σχετικό έγγραφο, συμπεριλαμβανομένου και κάθε εγγράφου που αφορά τις αντίστοιχες ρυθμίσεις εγγύησης ή ασφάλειας.

γ. Σε οποιαδήποτε περαιτέρω συμφωνία μεταξύ του ασφαλισμένου και του χρεώστη, μετά τη σύναψη της δανειακής σύμβασης ή της εμπορικής σύμβασης, η οποία εμποδίζει ή καθυστερεί την εξόφληση της οφειλής.

δ. Προκειμένου για «πίστωση του προμηθευτή» με βάση το εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 2, σε αδυναμία των υπερβολικών, των συναναδόχων ή άλλων προμηθευτών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους, υπό τον όρο ότι αυτή η αδυναμία δεν αποτελεί συνέπεια πολιτικών γεγονότων, όπως αναφέρονται στα εδάφια ε', στ', ζ', η', θ' και ι' της παραγράφου 1 του άρθρου 3.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ο Ο.Α.Ε.Π. μπορεί να προβαίνει στην κάλυψη και άλλων κινδύνων που συνδέονται με το σκοπό του και δεν αναφέρονται στην παράγραφο 1, σε συμμόρφωση προς οδηγίες και αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

3. Το άρθρο 4 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 4 Αντασφάλιση

1. Τους κινδύνους που αναφέρονται στο άρθρο 3 του παρόντος ο Ο.Α.Ε.Π. δύναται:

- να τους καλύπτει ως πρωτασφαλιστής ή ως συνασφαλιστής ή ως αντασφαλιστής,

- να τους εκχωρεί ή να τους αντεκχωρεί ή να τους αντασφαλίζει σε άλλες ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή άλλους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς ή στο Δημόσιο.

2. Ο Ο.Α.Ε.Π. δύναται να συνάπτει συμφωνίες με αντίστοιχους εθνικούς οργανισμούς άλλων χωρών, σε θέματα αμοιβαίας

συνασφάλισης και αντασφάλισης (reciprocal co-insurance, re-insurance) μεσο-μακροπρόθεσμων εξαγωγικών πιστώσεων με σκοπό την πραγματοποίηση των πράξεων που αναφέρονται στα εδάφια α', β', και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2.»

4. Το άρθρο 5 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 5
Ποσοστό κάλυψης

Η εκ μέρους του Ο.Α.Ε.Π. εγγυητική, ασφαλιστική ή αντασφαλιστική κάλυψη δεν μπορεί να υπερβαίνει το 95% της υποχρέωσης για την οποία εγγυάται ή της ζημιάς.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του ν. 1796/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι υποχρεώσεις του Ο.Α.Ε.Π. από εγγυήσεις, ασφαλίσεις και αντασφαλίσεις «μη εμπορεύσιμων κινδύνων» (non-marketable risks), όπως εκάστοτε αυτοί ορίζονται από αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έχουν αυτοδικαίως την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου μέχρι το όριο που καθορίζεται κάθε φορά με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.»

Άρθρο 43

Οι διατάξεις του ν. 3229/2004 (ΦΕΚ 38 Α'/10.2.2004) τροποποιούνται ως εξής:

α) Στην παρ. 1 του άρθρου 6 προστίθεται περίπτωση θ' ως εξής:

«θ) Συνιστά επιτροπές ή ομάδες εργασίας, διαρκείς ή πρόσκαιρες προς εξυπηρέτηση των αναγκών της. Στην απόφαση σύστασης καθορίζεται το έργο, η διάρκεια και η σύνθεση κάθε επιτροπής ή ομάδας εργασίας. Το ύψος της αμοιβής των μελών καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 3205/2003 (ΦΕΚ 297 Α'), όπως ισχύει κάθε φορά.»

β) Η παρ. 2 του άρθρου 8 τροποποιείται ως εξής:

«2. Ο Γενικός Διευθυντής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και προσλαμβάνεται με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου πενταετούς διάρκειας, ύστερα από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, που δημοσιεύεται σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες πανελλαδικής κυκλοφορίας. Με τη σύμβαση αυτή καθορίζονται και οι αποδοχές του, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. Η σύμβαση αυτή μπορεί να ανανεώνεται με την ίδια κάθε φορά διάρκεια. Η παράγραφος 7 του άρθρου 5 εφαρμόζεται αναλόγως και για τον Γενικό Διευθυντή.»

γ) Στην παρ. 1 του άρθρου 9 προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ) Τα έσοδα από την εκμετάλλευση της κινητής και ακίνητης περιουσίας του.»

δ) Η παρ. 3 του άρθρου 10 τροποποιείται ως εξής:

«3. Το προσωπικό της Επιτροπής μπορεί να προέρχεται εν μέρει από μετάταξη ή απόσπαση από το προσωπικό της ήδη υπάρχουσας Διεύθυνσης Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων και Αναλογιστικής του Υπουργείου Ανάπτυξης, κατά προτεραιότητα, από άλλα Υπουργεία, Ν.Π.Δ.Δ. ή δημόσιους οργανισμούς. Οι αποσπώμενοι στην ΕΠ.Ε.Ι.Α. συνεχίζουν να λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών τους, μετά των πάσης φύσεως επιδομάτων, εις βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού της ΕΠ.Ε.Ι.Α.»

ε) Στο άρθρο 10 προστίθενται παράγραφοι 5 και 6 ως εξής:

«5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Δ.Σ. της ΕΠ.Ε.Ι.Α., ορίζονται οι υπάλληλοι, από τους υπηρετούντες στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα υποστήριξης των λειτουργικών εργασιών της ΕΠ.Ε.Ι.Α.. Η διαπίστωση του χρόνου λήξεως της ανάθεσης γίνεται με όμοια απόφαση.

6. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που προβλέπονται στις περιπτώσεις α', β', στ', ζ', θ', κ' της παρ. 1 και στην παρ. 3 του άρθρου 3 του παρόντος νόμου και ιδίως στα άρθρα 3, 6, 6α, 8, 9, 10, 12α, 13γ, στις παραγράφους 5, 6, 7 του άρθρου 15α), στο άρθρο 17γ), στα άρθρα 35, 36, 37, στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 43, στις παραγράφους Α περίπτωση 9) και Β περίπτωση 2) του άρθρου 55 και στο άρθρο 58 του ν.δ. 400/1970

(ΦΕΚ 10 Α'), όπως κάθε φορά ισχύουν, τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό των υπηρεσιών της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης δεν υπέχουν αστική ευθύνη έναντι τρίτων για πράξεις ή παραλείψεις τους στα πλαίσια άσκησης των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις παραπάνω περιπτώσεις.»

Άρθρο 44

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 251/1976 (ΦΕΚ 19 Α') προστίθεται περίπτωση θ' ως ακολούθως:

«θ) Η διάθεση για τις ανάγκες του Ο.Δ.Δ.Υ. Α.Ε. αυτοκινήτων – οχημάτων, που περιήλθαν στην κυριότητα ή διαχείριση του Ελληνικού Δημοσίου με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.»

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 251/1976 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως ακολούθως:

«Σε όλες τις περιπτώσεις που σύμφωνα με τα ανωτέρω προβλέπεται διάθεση αυτοκινήτων που έχουν περιέλθει στην κυριότητα του Δημοσίου και είναι μη κοινοτικά, θα τηρούνται οι τελωνειακές διατυπώσεις που απαιτούνται για την καταβολή των αναλογούντων δασμών.»

Άρθρο 45

Η παράγραφος 13 του άρθρου 20 του ν. 3296/2004 (ΦΕΚ 253 Α'), με την οποία προστέθηκε εδάφιο στο άρθρο 30 παρ. 3 του π.δ. 186/1992 (ΦΕΚ 84 Α'), καταργείται.

Άρθρο 46

Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του ν. 3299/2004 (ΦΕΚ 261 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, η Επικράτεια κατανέμεται σε τέσσερις περιοχές ως εξής:

ΠΕΡΙΟΧΗ Δ': Περιλαμβάνει τους Νομούς της Διοικητικής Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, τις Βιομηχανικές Επιχειρηματικές Περιοχές (Β.Ε.ΠΕ.) της Διοικητικής Περιφέρειας Ηπείρου, τα νησιά της Ελληνικής Επικράτειας με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους, σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1991, τα νησιά της Διοικητικής Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, το Νομό Δωδεκανήσου, πλην της περιοχής που καθορίζεται από την υπουργική απόφαση του γενικού πολεοδομικού σχεδίου της πόλης της Ρόδου, και την παραμεθόρια ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της Επικράτειας σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από τα σύνορα, στην οποία εντάσσονται και οι δήμοι ή οι κοινότητες των οποίων τα διοικητικά όρια τέμνονται από τη ζώνη αυτή.

Η περιοχή Δ' διαιρείται στις υποπεριοχές Δ1, Δ2 και Δ3 ως εξής:

Δ1: Περιλαμβάνει την παραμεθόρια ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της Διοικητικής Περιφέρειας της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από τα σύνορα, στην οποία εντάσσονται και οι δήμοι ή οι κοινότητες των οποίων τα διοικητικά όρια τέμνονται από τη ζώνη αυτή, το Νομό Δωδεκανήσου πλην της περιοχής που καθορίζεται από την υπουργική απόφαση του γενικού πολεοδομικού σχεδίου της πόλης της Ρόδου, τα νησιά της Διοικητικής Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ιονίων Νήσων, Στερεάς Ελλάδος, Αττικής, Νοτίου Αιγαίου και Κρήτης με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1991.

Δ2: Περιλαμβάνει την παραμεθόρια ζώνη του ηπειρωτικού τμήματος της Διοικητικής Περιφέρειας Ηπείρου σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από τα σύνορα στην οποία εντάσσονται και οι δήμοι και οι κοινότητες των οποίων τα διοικητικά όρια τέμνονται από τη ζώνη αυτή, τις Β.Ε.ΠΕ. της Διοικητικής Περιφέρειας Ηπείρου, τα νησιά της Διοικητικής Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, και τα νησιά της Διοικητικής Περιφέρειας Ηπείρου, Δυτικής Ελλάδας και Πελοποννήσου με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1991.

Δ3: Περιλαμβάνει τους Νομούς της Διοικητικής Περιφέρειας

Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

ΠΕΡΙΟΧΗ Γ': Περιλαμβάνει τη Ζώνη Λαυρεωτικής του Νομού Αττικής, όπως αυτή καθορίστηκε με την 37349/5.11.1991 (ΦΕΚ 950 Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εθνικής Οικονομίας και Εσωτερικών, καθώς και τις περιφέρειες, τους νομούς ή τα τμήματα νομών της Επικράτειας που δεν εντάσσονται στις περιοχές Δ', Β' και Α'.

ΠΕΡΙΟΧΗ Β': Περιλαμβάνει τις Βιομηχανικές Επιχειρηματικές Περιοχές (Β.Ε.ΠΕ.), την Επαρχία Λαγκαδά και το τμήμα δυτικά του ποταμού Αξιού του Νομού Θεσσαλονίκης και την επαρχία Τροιζηνίας του Νομού Αττικής.

ΠΕΡΙΟΧΗ Α': Περιλαμβάνει τους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης, πλην των τμημάτων τους που εντάσσονται στις λοιπές περιοχές.»

Άρθρο 47 **Περιοδικές δηλώσεις Φ.Π.Α.**

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 11 του ν. 3052/2002 (ΦΕΚ 221 Α'), η οποία αντικατέστησε την περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 38 του Κώδικα Φ.Π.Α., που κυρώθηκε με το ν. 2859/2000 (ΦΕΚ 248 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Περιοδική δήλωση για κάθε φορολογική περίοδο, ως εξής:

αα) Κάθε μήνα και μέχρι την 20ή ημέρα του επόμενου μήνα, εφόσον τηρούν βιβλία τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Το ίδιο ισχύει και για το Δημόσιο που δεν είναι υποχρεωμένο να τηρεί βιβλία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων όταν ασκεί δραστηριότητες για τις οποίες υπάγεται στο φόρο.

ββ) Κάθε ημερολογιακό τρίμηνο και μέχρι την 20ή ημέρα του μήνα που ακολουθεί το τρίμηνο, εφόσον τηρούν βιβλία πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Η περιοδική δήλωση περιλαμβάνει, για κάθε φορολογική περίοδο, την αξία των φορολογητέων παραδόσεων αγαθών και παροχής υπηρεσιών, την αξία των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών, στα οποία περιλαμβάνονται και τα καινούργια μεταφορικά μέσα και τα αγαθά που υπάγονται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, την αξία των πράξεων παροχής υπηρεσιών, για τις οποίες οφείλεται φόρος από το λήπτη των υπηρεσιών αυτών, το φόρο που αναλογεί, την αξία των απαλλασσόμενων πράξεων, τις εκπτώσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 30, 31 και 32, καθώς και τη διαφορά φόρου που προκύπτει.

Περιοδική δήλωση δεν υποβάλλουν οι επιχειρήσεις που δηλώνουν ότι βρίσκονται σε αδράνεια ή αναστολή εργασιών, εφόσον υποβάλλουν την αναφερόμενη στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 36 δήλωση μεταβολών.»

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού ισχύουν για πράξεις που διενεργούνται από 1ης Ιανουαρίου 2006.

Άρθρο 48

Χρονικό όριο χρήσεως της εξουσιοδοτήσεως πλαισίου του άρθρου 4 του ν. 1338/1983 (ΦΕΚ 34 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του ν. 1440/1984 (ΦΕΚ 70 Α') και τροποποιήθηκε από το άρθρο 7 του ν. 1775/1988 (ΦΕΚ 101 Α'), από το άρθρο 31 του ν. 2076/1992 (ΦΕΚ 130 Α'), από το άρθρο 19 του ν. 2367/1995 (ΦΕΚ 261 Α') και από το άρθρο 22 του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α'), ορίζεται η 31η Δεκεμβρίου 2010.

Άρθρο 49 **Συμμετοχή της Βουλής των Ελλήνων και των** **Ανεξάρτητων Αρχών στα προγράμματα** **της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

1. Η Βουλή των Ελλήνων μπορεί να συμμετέχει στα επιχειρησιακά προγράμματα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, σύμφωνα με το ν. 2860/2000 (ΦΕΚ 251 Α'), όπως ισχύει κάθε φορά, και στα λοιπά προγράμματα που χρηματοδοτούνται από την

Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Η ένταξη έργων στο εκάστοτε ετήσιο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με φορέα εκτέλεσης τη Βουλή των Ελλήνων εγκρίνεται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, ύστερα από πρόταση του Προέδρου της Βουλής.

Οι πιστώσεις των έργων αυτών, που περιλαμβάνονται στον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων, εγγράφονται σε αντίστοιχη Συλλογική Απόφαση Έργου (Σ.Α.Ε.) της Βουλής των Ελλήνων.

Οι χρηματοδοτήσεις θα ενεργούνται από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και οι κατανομές χρηματοδοτήσεων προς την Τράπεζα της Ελλάδος για κάθε ενάρτιμο έργο θα περιλαμβάνουν εντολή μεταφοράς των σχετικών κονδυλίων στον Ειδικό Λογαριασμό της Βουλής, που θα εξυπηρετεί και το σκοπό αυτόν.

3. Οι Ανεξάρτητες Αρχές που συμμετέχουν στα επιχειρησιακά προγράμματα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και στα λοιπά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να χρηματοδοτούνται, για το σκοπό αυτόν, μέσω της Συλλογικής Απόφασης Έργου (Σ.Α.Ε.) της Βουλής των Ελλήνων.

Άρθρο 50

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μπορεί να καταρτίζονται προγράμματα απασχόλησης ανέργων, κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2434/1996 (ΦΕΚ 188 Α'), όπως ισχύει, για την απασχόληση των μέχρι τη δημοσίευσή του παρόντος ανέργων της «Αθηναϊκής Χαρτοποιίας, SOFTEX Α.Ε.» και της «ΑΓΝΟ Βιομηχανίας Γάλακτος Α.Ε.», οι οποίοι δεν έχουν ενταχθεί σε «ειδικό τοπικό πρόγραμμα επανειδίκευσης, κατάρτισης και απόκτησης επαγγελματικής εμπειρίας». Κατά τη διάρκεια συμμετοχής τους στα προγράμματα διατηρούν την ασφάλισή τους στους οικείους ασφαλιστικούς φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης για όλους τους κλάδους στους οποίους ήταν ασφαλισμένοι ως εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις αυτές. Για όσους ως εργαζόμενοι υπάγονταν στις διατάξεις του Κανονισμού Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών (Κ.Β.Α.Ε.) Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., ο χρόνος αυτός θεωρείται ως διανυθείς στην ασφάλισή του εν λόγω Κανονισμού.

2. Οι δαπάνες των προγραμμάτων βαρύνουν το Λογαριασμό Απασχόλησης και Επαγγελματικής Κατάρτισης του Ο.Α.Ε.Δ. και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Άρθρο 51 **Σύσταση Χημικής Υπηρεσίας στο** **Γενικό Χημείο του Κράτους**

1. Στην παρ.1 του άρθρου 2 του ν. 4328/1929 (ΦΕΚ 272 Α') «Περί συστάσεως Γενικού Χημείου του Κράτους», όπως ισχύει, προστίθενται περιπτώσεις κ', κα' και κβ' ως εξής:

«κ. Ανάπτυξη, διαχείριση και παροχή πιστοποιημένων υλικών αναφοράς για την αξιολόγηση και τον έλεγχο ποιότητας χημικών αναλύσεων, φυσικοχημικών δοκιμών και μικροβιολογικών δοκιμών.

κα. Ανάπτυξη, διαχείριση και παροχή διεργαστηριακών σχημάτων δοκιμών για την επικύρωση μεθόδων, την αξιολόγηση και πιστοποίηση υλικών αναφοράς και τον έλεγχο της τεχνικής ικανότητας, στους τομείς των χημικών αναλύσεων, των μικροβιολογικών δοκιμών και των φυσικοχημικών δοκιμών, για λογαριασμό του Γενικού Χημείου του Κράτους και άλλων φορέων.

κβ. Οργάνωση, διαχείριση και παροχή συμβουλευτικών/εκπαιδευτικών υπηρεσιών στο χώρο των χημικών, φυσικοχημικών και μικροβιολογικών δοκιμών και αναλύσεων και σε θέματα που σχετίζονται με την επίτευξη ακρίβειας, ιχνηλασιμότητας και συγκρισιμότητας στις ανωτέρω δοκιμές και αναλύσεις.»

2. Στο Γενικό Χημείο του Κράτους συνιστάται Ε' Χημική Υπηρεσία Αθηνών, συμπληρωμένου του άρθρου 15 του π.δ. 551/1988 (ΦΕΚ 259 Α'), επιπέδου διεύθυνσης, υπό την εποπτεία της οποίας λειτουργεί Εργαστήριο Χημικής Μετρολογίας.

3. Στη συνιστώμενη Διεύθυνση περιέρχονται οι αρμοδιότητες της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

4. Η συνιστώμενη Διεύθυνση διαρθρώνεται σε δύο Τμήματα ως εξής:

- α. Τμήμα Α' Εργαστήριο Χημικής Μετρολογίας
- β. Τμήμα Β' Διεργαστηριακών σχημάτων δοκιμών.

5. Το Γενικό Χημείο του Κράτους, σε συνεργασία με το Ελληνικό Ινστιτούτο Μετρολογίας (Ε.Ι.Μ.), αναλαμβάνουν το έργο δημιουργίας και λειτουργίας Εθνικού Εργαστηρίου Μετρολογίας στον τομέα της Χημικής Μετρολογίας.

Το εργαστήριο αυτό αποτελεί περιφερειακή μονάδα υποστήριξης του Ελληνικού Ινστιτούτου Μετρολογίας (Ε.Ι.Μ.), σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου η' της παρ.4 του άρθρου 1 του ν. 2231/1994 (ΦΕΚ 139 Α'). Αποστολή του εργαστηρίου αυτού είναι η υλοποίηση των μονάδων μέτρησης στο πεδίο των χημικών μετρήσεων του διεθνούς συστήματος (SI), η τήρηση των αντίστοιχων εθνικών προτύπων της χώρας και η διάδοση της γνώσης και της επιστήμης στο πεδίο της χημικής μετρολογίας.

6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών εξειδικεύονται και κατανέμονται μεταξύ των τμημάτων οι αρμοδιότητες της συνιστώμενης Διεύθυνσης και ρυθμίζονται θέματα οργάνωσης και λειτουργίας αυτής.

7. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του Υπουργού Ανάπτυξης καθορίζονται τα θέματα που αφορούν τη συνεργασία μεταξύ του Γενικού Χημείου του Κράτους και του Ελληνικού Ινστιτούτου Μετρολογίας.

Άρθρο 52

1. Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3103/ 2003 (ΦΕΚ 23Α') προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Επίσης, καταβάλλεται υπέρ του Δημοσίου το αντίτιμο του βιβλιαρίου (έντυπο) και των υλικών που απαιτούνται για την έκδοση των διαβατηρίων. Το ύψος και η διαδικασία είσπραξης του αντίτιμου αυτού καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης.»

2. Οι διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 3103/2003 (ΦΕΚ 23 Α'), όπως προστίθενται με την παράγραφο 1, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις που η Ελληνική Αστυνομία εκδίδει με χαρακτηριστικά ασφαλείας άλλες κατηγορίες διαβατηρίων, ταυτότητες, άδειες, πιστοποιητικά ή έντυπα.

Άρθρο 53

Έναρξη ισχύος

Οι διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2006, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Επανερχόμεθα στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί Δ.Ε.Κ.Ο.».

Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος ορίζει ως ειδικό αγορητή τον Βουλευτή κ. Τζέκη.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Ιωάννη Δραγασάκη.

Η Διάσκεψη των Προέδρων έχει αποφασίσει στη συνεδρίαση της στις 8.12.2005 τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού σε τρεις και αν χρειαστεί, σε τέσσερις συνεδριάσεις.

Υπάρχει κάποια παρατήρηση, κάποια αλλαγή επί του νομοσχεδίου από μέρους της Κυβέρνησης;

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε καμία διόρθωση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Επομένως, προχωρούμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τασούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Με το νομοσχέδιο που εισάγεται σήμερα στην Ολομέλεια για τις Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμούς επιχειρείται μία σημαντική μεταρρυθμιστική τομή στον τομέα της οικονομίας και στον τομέα της ασκήσεως εποπτείας εκ μέρους του κράτους έναντι των κρατικών επιχειρήσεων και οργανισμών για πρώτη φορά από τη σύσταση αυτών των νομικών προσώπων.

Είναι γνωστό ότι η πολιτεία προκειμένου να επιτελέσει κατά αποτελεσματικότερο τρόπο τους πολιτειακούς στόχους της, κατέφυγε στη δημιουργία ενός νομικού ερμαφροδιτισμού που είναι οι Δ.Ε.Κ.Ο., διότι θεωρούνται ότι υπάγονται στο δημόσιο τομέα ως προς την επιτέλεση των στόχων τους, αλλά λειτουργούν συχνά με κανόνες ιδιωτικής οικονομίας, προκειμένου να αποφευχθεί η εμπλοκή τους στη γραφειοκρατία, στο δημόσιο λογιστικό και στις αγκυλώσεις με τις οποίες συνήθως λειτουργεί μία εν στενώ νοούμενη δημόσια υπηρεσία.

Οι Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί δεν είναι ελληνική επιτόνηση, είναι όμως ελληνική επιτόνηση το γεγονός ότι αυτονομήθηκαν, μετατράπηκαν σε οάσεις όχι αποτελεσματικότητας, διότι σήμερα δεν θα ήταν αντικείμενο της παρούσης νομοθεσίας, αλλά σε οάσεις ειδικής προνομιακής μεταχειρίσεως των εργαζομένων σε αυτές, αλλά και εκείνων οι οποίοι συναλλάσσοντο μαζί τους, ιδίως στον τομέα των προμηθειών τους.

Η πολιτεία με την παρούσα νομοθετική ρύθμιση δεν προβαίνει μόνο σε μία ισχυρή τομή στην οικονομία, αλλά προβαίνει και σε μία εφ' άπαξ σημαντικότερη μορφή αποκρατικοποίησης, γιατί με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. οι οποίες είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο αυτομάτως δραπετεύουν από τους κανόνες του δημόσιου τομέα και αποδίδονται στο ανταγωνιστικό περιβάλλον του ιδιωτικού τομέα.

Οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί στην Ελλάδα δεν είναι μόνο επιτόνηση του νομοθέτη ή του κρατικού παράγοντα για να επιτελέσει αποτελεσματικότερα τους στόχους του -δηλαδή λειτουργούν αποτελεσματικότερα τα ΕΛ.ΤΑ. από την διεύθυνση των 3Τ άλλοτε στο Υπουργείο Μεταφορών ή αποτελεσματικότερα λειτουργεί ο Οργανισμός Προωθήσεως Εξαγωγών ως ανώνυμη εταιρεία έναντι της Διευθύνσεως Εκθέσεων, η αλήστου μνήμης Διεύθυνση Εκθέσεων του αλήστου μνήμης Υπουργείου Εμπορίου ή «Υπουργείου Εμποδίου», όπως ελέγετο- αλλά είναι συγχρόνως και ένας τομέας η έκταση του οποίου, η ανάμειξη του οποίου στην εθνική οικονομία επηρεάζει τη ζωή όλων μας. Τα τιμολόγια παροχής υπηρεσιών των Δ.Ε.Κ.Ο. επηρεάζουν τον τιμάρθμο, συνεπώς, επηρεάζουν τον πληθωρισμό. Οι καταπτώσεις των εγγυήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο. από τα δάνεια τα οποία έχουν πάρει με τις εγγυήσεις του δημοσίου επηρεάζουν το δημόσιο χρέος. Τα λειτουργικά τους αποτελέσματα επηρεάζουν το έλλειμμα. Η εισοδηματική τους πολιτική επηρεάζει τα οικονομικά του κράτους. Όλη η λειτουργία τους εν σχέσει με την παροχή των υπηρεσιών τους επηρεάζει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Γι' αυτό θα πρέπει για πρώτη φορά με αποφασιστικότητα η λειτουργία τους, η μορφή τους, η εποπτεία τους να ενταχθούν κάτω από μία κρατική παρακολούθηση, προκειμένου οι επιπτώσεις αυτής της λειτουργίας να μην είναι δυσάρεστες για την εθνική οικονομία.

Οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί δεν αποτελούν μόνο πεδίο ασκήσεως πολιτειακής λειτουργίας, αλλά αποτελούν και πεδίο διαχείρισης χρημάτων του ελληνικού λαού. Δεν είναι ακριβώς επιχειρήσεις με την έννοια που είναι μία αμιγώς ιδιωτική επιχείρηση, αλλά είναι επιχειρήσεις οι οποίες λειτουργούν με χρηματοδότηση του κράτους και μέχρι πρότινος εκείνες οι οποίες παρουσίαζαν θετικά οικονομικά αποτελέσματα, τα παρουσίαζαν όχι λόγω κάποιας εντυπωσιακής διαχειριστικής ικανότητας των διοικήσεων όσο λόγω της μονοπωλιακής θέσε-

ώς τους στην οικονομία, την οποία μονοπωλιακή θέση είχαν από τον συστατικό τους νόμο ή από την κρατική προστασία η οποία νόμιμα τους παρείχετο έως πρότινος.

Δεν είναι συνεπώς οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί ισοπαλείς μορφές επιχειρηματικής δραστηριότητας με εκείνες του αμιγώς ιδιωτικού τομέα, ώστε να αξιώνει κάποιος για τις διοικήσεις τους ή για την άσκηση της διαχειρίσεώς τους και της διευθύνσεώς τους να υπάρχει μία πλήρης ελευθερία και να μην υπόκεινται στον έλεγχο της πολιτικής εξουσίας, η οποία είναι και η μόνη δημοκρατικά υπόλογη για τη διαχείριση των Δ.Ε.Κ.Ο..

Υπ' αυτήν την έννοια κατά καιρούς επιχειρήθηκε από την πολιτεία να τεθεί έλεγχος στις Δ.Ε.Κ.Ο. και να υπαχθούν στην ασκούμενη οικονομική και εισοδηματική κυβερνητική πολιτική. Υπήρξαν νόμοι και υπήρξε και συρροή εγκυκλίων οι οποίες κάθε χρόνο περί τον μήνα Ιούνιο ή αρχές Ιουλίου απεστέλλοντο στις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. από το Υπουργείο Οικονομίας, από τη Διεύθυνση Εποπτείας Δ.Ε.Κ.Ο..

Υπήρχαν και υπαγορεύσεις και συστάσεις όχι μόνο για την ακολουθησόμενη από αυτές εισοδηματική πολιτική, αλλά και συστάσεις για την τιμολογιακή πολιτική τους και για την πολιτική ενδιάμεσων παροχών προς το προσωπικό και για την πολιτική δανεισμού τους και για την πολιτική προσλήψεων και για όλες τις μορφές με τις οποίες ασκούσαν τις αρμοδιότητές τους οι διοικήσεις τους. Παρά ταύτα οι Δ.Ε.Κ.Ο. εξακολούθησαν να αποτελούν μέσα στον ευρύτερο δημόσιο τομέα ένα είδος μηχανισμού ο οποίος πάντα αντιστεκόταν στην ακολουθούμενη εισοδηματική και οικονομική πολιτική. Πάντα παρείχαν προνομιακές μεταχειρίσεις στο προσωπικό τους το οποίο αποτελούσε αριθμητικά μία μειοψηφία μεν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αλλά μία προνομιούχο μειοψηφία. Σπανίως οι Υπουργοί οι οποίοι επόπτευαν τις Δ.Ε.Κ.Ο. είχαν τη διάθεση να εκχωρήσουν αυτή την εποπτεία διότι μέσα από τις Δ.Ε.Κ.Ο. ησκέιτο και το παιχνίδι της λεγόμενης προσωπικής πολιτικής ισχύος, το οποίο ήταν αποτελεσματικότερο επειδή ακριβώς είχαν εξέλθει του στενού δημόσιου τομέα και δεν είχαν εκείνους τους περιορισμούς που είχε το Υπουργείο εν τη στενή εννοία του.

Η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο θεσπίζει κανόνες εποπτείας των Δ.Ε.Κ.Ο. οι οποίοι αφορούν τους κανόνες εποπτείας που κατά καιρούς επιχειρήθηκε να μπου και δεν κατέστη δυνατόν να τηρηθούν. Ορίζεται πρώτα απ' όλα ότι δημόσια επιχείρηση είναι κάθε ανώνυμη εταιρεία στην οποία το δημόσιο ασκεί αποφασιστική επιρροή. Περιγράφεται και ορίζεται η έννοια της αποφασιστικής επιρροής με βάση ήδη ψηφισμένο νόμο του 2002 τον ν.2992 ο οποίος παρείχε κίνητρα στην επιχειρηματικότητα και ενσωματώνει στο εσωτερικό δίκαιο τη σχετική οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μεταφέρουμε με τον ορισμό της δημόσιας επιχείρησης σήμερα στο άρθρο 1 τους ορισμούς της κοινοτικής οδηγίας για το τι είναι δημόσια επιχείρηση και τι συνιστά άσκηση αποφασιστικής επιρροής του δημοσίου πάνω στη δημόσια επιχείρηση.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε, θεωρήθηκε εσφαλμένα και δημαγωγικά ότι τάχα υπαίτιοι για τη διαχειριστική κακοδαιμονία των Δ.Ε.Κ.Ο. είναι οι εργαζόμενοι και ότι συνεπώς το κράτος θα περιστείλει τα δικαιώματά τους. Δεν περιστέλλεται κανένα δικαίωμα των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. Αντιθέτως αν περιστέλλονται δικαιώματα, εάν ασκείται έλεγχος μετά συνεπειών για πρώτη φορά, αυτό γίνεται για τις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. οι οποίες θα κληθούν από την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου και από τη δημοσίευσή του στο Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης να προχωρήσουν σε ένα καταγισμό λήψεως μέτρων, ψηφίσεως κανονισμών, καταστατικών, επιχειρησιακών και στρατηγικών σχεδίων, σε ένα καταγισμό υποχρεώσεων ο οποίος έχει και προθεσμίες.

Αντιλαμβάνεται κανείς ότι όλες αυτές οι υποχρεώσεις στις οποίες θα υπόκεινται από δω και πέρα οι διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. αυτές επιβαρύνουν, αυτές θέτουν υπό έλεγχο και αυτές κρίνουν με επιπτώσεις όχι μόνο στη χρηματοδότησή τους αλλά και στην ίδια τη διατήρηση της θέσεώς τους εις τρόπον ώστε να δύναται κανείς, εάν θέλει να είναι αντικειμενικός, να πει ότι εάν κάποιον επιβαρύνει αυτό το νομοσχέδιο για πρώτη

φορά, αυτός δεν είναι οι εργαζόμενοι, αλλά οι διοικητές και οι διευθύνοντες σύμβουλοι των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών. Γιατί όταν πράγματι οι διοικήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών από την 1η του έτους πρέπει να συντάξουν νέα καταστατικά, νέους κανονισμούς διοικητικού συμβουλίου, νέους χάρτες υποχρεώσεων προς τους καταναλωτές, στρατηγικά και επιχειρησιακά σχέδια προσαρμοσμένα στα τομεακά σχέδια των Υπουργείων που εποπτεύουν τις Δ.Ε.Κ.Ο., νέους κανονισμούς προσωπικού και να συστήσουν μηχανισμούς και υπηρεσίες εσωτερικού ελέγχου το πολύ μέσα σε μια εννιάμηνη προθεσμία αντιλαμβάνεται κανείς ότι για πρώτη φορά έχουμε μετρήσιμες υποχρεώσεις, βαρύτερες υποχρεώσεις των διοικήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο.

Για πρώτη φορά οι Δ.Ε.Κ.Ο. υπάγονται σε εκείνους τους μηχανισμούς εποπτείας με τη δημιουργία διϋπουργικής επιτροπής Δ.Ε.Κ.Ο. και ειδικής γραμματείας Δ.Ε.Κ.Ο. που γίνεται στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών. Η εποπτεία αυτή παύει να είναι φιλολογική ή ευχολογική και γίνεται πραγματική όχι για να καταπιέσει δήθεν δικαιώματα εργαζομένων, αλλά για να πραγματοποιήσει για πρώτη φορά από συστάσεως της πρώτης Δ.Ε.Κ.Ο. στη χώρα μας εδώ και πολλά χρόνια, το δημοκρατικό έλεγχο εκείνων οι οποίοι είναι υπόλογοι έναντι της κοινής γνώμης για τη σωστή και νοικοκυρεμένη διαχείριση των δημοσίων επιχειρήσεων.

Μία είναι η βασική διάκριση που γίνεται στο νομοσχέδιο μεταξύ των δημοσίων επιχειρήσεων. Είναι η διάκριση που γίνεται μεταξύ εκείνων των δημοσίων επιχειρήσεων που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο και εκείνων οι οποίες δεν είναι. Για πρώτη φορά επίσης ορίζεται ότι το νεοπροσλαμβανόμενο προσωπικό και στις δύο κατηγορίες αυτών των δημοσίων επιχειρήσεων δεν θα είναι προσωπικό το οποίο θα συνεχίσει μία γραμμική ευθεία των δικαιωμάτων που ταυτίζονται με δικαιώματα μονιμότητας, αλλά θα είναι προσωπικό το οποίο θα προσλαμβάνεται με βάση το ιδιωτικό δίκαιο. Θα έχει όλες τις κατοχυρώσεις και τα δικαιώματα που έχουν εκατομμύρια Έλληνες που εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα.

Τονίζεται επίσης ότι αυτή η καινοτομία δεν θα γίνει σε βάρος της αντικειμενικότητας στην πρόσληψη διότι οι προσλήψεις και στις δύο περιπτώσεις θα εξακολουθούν να βρίσκονται υπό τον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π..

Με το ίδιο νομοσχέδιο για πρώτη φορά γίνεται μετά συνεπειών, μετά επιπτώσεων η τήρηση των υποχρεώσεων που τίθενται στις διοικήσεις. Οι διοικήσεις που δεν θα τηρήσουν τις υποχρεώσεις που ανέφερα προηγουμένως, τα νέα καταστατικά τα προσαρμοσμένα στο νόμο, τους νέους κανονισμούς λειτουργίας των διοικητικών συμβουλίων που θα καθορίζουν την περιγραφή των υποχρεώσεων του προέδρου και του διευθύνοντος συμβούλου, την κατάρτιση των επιχειρησιακών και στρατηγικών σχεδίων την τήρηση της εισοδηματικής πολιτικής, θα υπόκεινται σε επιπτώσεις που αφορούν περικοπές χρηματοδοτήσεων των φορέων στους οποίους προϊστάται, με άρση της χορηγίας της εγγυήσεως του δημοσίου για τους δανεισμούς τους, αλλά και με την απόλυση αυτών των διοικήσεων οι οποίες δεν τηρούν τις υποχρεώσεις τους. Για πρώτη φορά επίσης όχι εν ονόματι ενός ευτελούς λαϊκισμού, αλλά εν ονόματι της παραδοχής ότι οι διοικούντες τις Δ.Ε.Κ.Ο. διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα και δεν ρισκάρουν τα χρήματα της οικογενείας τους ή τα χρήματα της δικής τους επιχειρηματικής δραστηριότητας, οι διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. υπόκεινται σε οροφή ως προς τις αποδοχές τους που είναι οι αποδοχές του Προέδρου του Αρείου Πάγου βάσει του παρόντος νόμου. Για πρώτη φορά τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων και οι διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. δεν θα μπορούν να είναι μέλη διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες σύμβουλοι σε άλλες Δ.Ε.Κ.Ο. καταργουμένης έτσι της πολυθεσίας αυτών των στελεχών.

Επίσης, καταργούνται με τον παρόντα νόμο και όλα τα άλλα ισοδύναμα με μισθοδοτικά προνόμια, παραχωρήσεις και δικαιώματα τα οποία έχουν και τα οποία είναι αποτιμητά σε χρήμα.

Επαναλαμβάνω, ότι αυτή η μεταχείριση των διοικήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο. από την πολιτεία, από τη νομοθετούσα πολιτεία, που είμαστε εδώ εμείς σήμερα, δεν συνιστά μία υπακοή σε ένα λαϊ-

κιστικό κέλευσμα ότι αυτοί παίρνουν πολλά χρήματα, ούτε συνιστά μία κοντόθωρη θεώρηση του γεγονότος ότι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ισότιμα με τους άλλους διοικητές άλλων ιδιωτικών επιχειρήσεων, αλλά κατά την άποψή μας συνιστά προσαρμογή στο μοναδικό γεγονός που ισχύει γι' αυτές τις επιχειρήσεις, ότι ναι μεν για λόγους λειτουργικότητας και ευελιξίας λειτουργούν με βάση κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, αλλά δεν πρέπει κανείς όταν λαμβάνει θέσεις σ' αυτές τις Δ.Ε.Κ.Ο. να λησμονεί ότι δεν ρισκάρει τα χρήματά του αλλά ρισκάρει κυρίως τα χρήματα του ελληνικού λαού, τα οποία και πρέπει πρώτος μέσα από τη δική του συμπεριφορά να αποδείξει ότι σέβεται και ότι είναι ύψιστη τιμή πέραν της μισθοδοσίας να διαχειρίζεται μία δημόσια επιχείρηση και οργανισμό ο οποίος επιτελεί κοινωφελείς σκοπούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε εισηγητά, σας παρακαλώ ολοκληρώστε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Επίσης, με το παρόν νομοσχέδιο ρυθμίζεται και το επίμαχο θέμα των εργασιακών σχέσεων στις Δ.Ε.Κ.Ο. κατά τρόπο ο οποίος συνάδει και με τη νομιμότητα της συνταγματικής αλλά και με την προγενέστερη πρακτική.

Οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί θα πρέπει από της ψηφίσεως του νομοσχεδίου να προβούν σε συντάξεις νέων κανονισμών εργασίας και θα πρέπει αυτό να υπαχθεί σε μία καταληκτική προθεσμία τετράμηνη, η οποία και θα δίνει το δικαίωμα μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα στις διοικήσεις και τους εργαζομένους να καταλήξουν στους νέους κανονισμούς προσωπικού, διαφορετικά επεμβαίνει η πολιτεία μέσω της νομοθετούσης μορφής της και λύνει αυτό το θέμα ώστε να αποκτηθούν νέοι κανονισμοί προσωπικού.

Με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται μία σημαντική τομή εκεί που στο παρελθόν απλώς κάποιοι ευχήθηκαν ή υποδύθηκαν ότι κάνουν τομή. Και γίνεται μία σημαντική τομή όχι όπως ελέγχθη επειδή θα ψηφιστεί από τη Βουλή, αλλά επειδή η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη αυτόν τον νόμο να τον εφαρμόσει. Γι' αυτό και αξίζει να τον στηρίξουμε, για να αλλάξει το τοπίο στις Δ.Ε.Κ.Ο. και να συμβάλουν για πρώτη φορά συντονισμένα και συστηματικά στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας της εθνικής οικονομίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Ευάγγελος Παπαχρήστος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο ότι η Κυβέρνηση φέρνει αυτό το νομοσχέδιο μέσα στην περίοδο που συζητούμε τον προϋπολογισμό. Είναι μία απέλπιδα προσπάθεια της Κυβέρνησης να επιμερίσει την προσοχή του κοινού από τον προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό με αστερίσκο, έναν προϋπολογισμό που στην ουσία καθαυτός δεν θα εφαρμοστεί αλλά που θα περιμένουμε τον Ιανουάριο να μας έρθει ένας καινούργιος προϋπολογισμός από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως έγινε και πέρυσι. Είναι η απέλπιδα προσπάθεια της Κυβέρνησης να πάρει την προσοχή από τον προϋπολογισμό και δεν χάνει ευκαιρία να «γαργαλάει» την κοινή γνώμη, είτε με τα «γάλατα» και μας επαναφέρει στην εποχή του «γαργάλα μα» του Αθανασιάδη Νόβα είτε με κάθε ευκαιρία.

Αυτό το νομοσχέδιο, όμως, είναι και αποδεικτικό, όπως είναι και αποδεικτικός ο προϋπολογισμός της ίδιας λογικής, μιας λογικής αντιλαϊκής, μιας λογικής αντιαναπτυξιακής, μιας λογικής κοινωνικά ανάλγητης.

Όπως είπα και στην επιτροπή, αν θελήσουμε να χαρακτηρίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, θα έλεγα ότι είναι ένα ιδιόμορφο βαλκανικό κράμα ενός αναχρονιστικού πελατειακού κρατισμού -και αυτό φαίνεται, για όποιον ρίξει μια επιπόλαια έστω ματιά στα ζητήματα της οργάνωσης των Δ.Ε.Κ.Ο. και της εταιρικής διακυβέρνησης- και από την άλλη ενός αγοραίου νεοσυντηρητισμού στα ζητήματα που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις που θέλουν να μας πάνε πίσω από τις κατακτήσεις του ευρωπαϊκού εργασιακού πολιτισμού στην εποχή ενός εργασιακού μεσαίωνα.

Αυτό το νομοσχέδιο θα πάρει τη θέση του πλάι στα άλλα αντιλαϊκά νομοσχέδια τα οποία είχε βαφτίσει η Κυβέρνηση ως το πρώτο κύμα των μεταρρυθμίσεων. Θα πάρει τη θέση του πλάι στα νομοσχέδια της αύξησης της υπερεργασίας, της μείωσης

της αμοιβής για τις υπερωρίες, της κατάργησης του ωραρίου με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, τα νομοσχέδια του ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων και τα διάφορα νομοσχέδια κομματικοποίησης της δημόσιας διοίκησης. Και όπως το πρώτο κύμα των αντιλαϊκών μέτρων που βάφτισε μεταρρύθμιση απέτυχαν και δεν έχουν κατορθώσει να εφαρμοστούν, έτσι θα αποτύχει και το δεύτερο κύμα.

Αυτό το νομοσχέδιο διαπνέεται από έναν αναχρονιστικό κρατισμό στα ζητήματα της εταιρικής διακυβέρνησης. Γιατί την στιγμή που οι δημόσιες επιχειρήσεις καλούνται να κινηθούν σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, έρχεται αυτό το νομοσχέδιο να αποδυναμώσει την ανεξαρτησία των διοικήσεων και να συγκεντρώσει τις εξουσίες σε μία ειδική γραμματεία που μετατρέπεται σε έναν καθολικό αυταρχικό μάντζερ όλων των Δ.Ε.Κ.Ο..

Αυτή η αποδυνάμωση των αρμοδιοτήτων των διοικήσεων επιχειρείται πίσω από ένα παραλήρημα λαϊκισμού στην προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση να καλύψει τις κάρτες του Μηλιάκου, την αύξηση των αποδοχών των Λιναδάκηδων και την αύξηση κατά 30% των συμβούλων των Υπουργών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Ο Μηλιάκος δεν τις χρησιμοποίησε!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Πίσω από αυτό το παραλήρημα λαϊκισμού, η Κυβέρνηση επιχειρεί να βάλει πλαφόν στις απολαβές των προέδρων και των διευθυντών συμβούλων. Καταργεί τις όποιες επιπλέον αποδοχές, αλλά το κυριότερο καταργεί οποιαδήποτε στοιχειώδη κατοχύρωσή τους. Τους προσλαμβάνουν και τους απολύουν χωρίς αποζημίωση. Το πιο ουσιαστικό όμως σ' αυτήν την επιχείρηση είναι ότι καταργεί τα συμβόλαια διαχείρισης που προέβλεπε ο ν. 2414/96, που προέβλεπαν στόχους και δείκτες με βάση τους οποίους θα αξιολογούνται οι διοικήσεις.

Σας ερωτώ, κύριοι συνάδελφοι, ποιος σοβαρός μάντζερ από τον ιδιωτικό τομέα θα έρθει ως διευθύνων σύμβουλος ή πρόεδρος σε μία τέτοια Δ.Ε.Κ.Ο.; Υποπεύρομαι ότι δύο είναι οι περιπτώσεις: Η πρώτη περίπτωση είναι τα κομματικά στελέχη, που αφού απέτυχαν στις εκλογές ως υποψήφιοι Βουλευτές ή συνταξιούχοι πολιτευτές, θα έρθουν να γίνουν διευθύνοντες σύμβουλοι και πρόεδροι των Δ.Ε.Κ.Ο. απόλυτα εξαρτημένοι και όμηροι των Υπουργών.

Παίρνοντας υπ' όψιν ότι το ίδιο νομοσχέδιο προβλέπει χαλάρωση στις προσλήψεις και στις απολύσεις, θα έχουμε ένα όργιο ρουσφετολογικών διορισμών και αυθαίρετων απολύσεων. Δηλαδή με αυτό το νομοσχέδιο έχουμε την προσπάθεια από τη Νέα Δημοκρατία να στήσει ένα μηχανισμό κομματικής άλωσης των Δ.Ε.Κ.Ο.. Όλοι μας γνωρίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι μια από τις βασικές κακοδαιμονίες των Δ.Ε.Κ.Ο. ήταν οι ρουσφετολογικές τους προσλήψεις.

Ο δεύτερος λόγος που μπορεί κάποιος από τον ιδιωτικό τομέα να έρθει να δουλέψει κάτω από αυτές τις συνθήκες είναι μόνο εάν βάζει το χέρι στο «μπεζεκτά» και, όπως είπε πολύ εύστοχα στην Επιτροπή ο κ. Γείτονας, αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί μια πρόκληση στα «λαμόγια» να έρθουν να πλαισιώσουν τις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο..

Η άλλη πλευρά, όμως, του κρατισμού είναι η συγκέντρωση των εξουσιών στη διυπουργική επιτροπή και στον εκτελεστικό της βραχίονα, που είναι η ειδική γραμματεία των Δ.Ε.Κ.Ο.. Με αυτό το νομοσχέδιο επιχειρείται να μπουν οι Δ.Ε.Κ.Ο. κάτω από τον ασφυκτικό έλεγχο της κεντρικής διοίκησης. Όπως αναφέρεται και είναι αποκαλυπτικό, τι θα πρέπει να τηρούν; Την εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης. Αυτό είναι το επίδικό γι' αυτόν τον εναγκαλισμό, για να μπορεί να κάνετε την ίδια εισοδηματική πολιτική, μείωση των πραγματικών αποδοχών των εργαζομένων.

Όμως, με τι θα υποταχθούν οι Δ.Ε.Κ.Ο. σε αυτές τις επιταγές, σε αυτόν τον ασφυκτικό εναγκαλισμό; Με την πρόβλεψη δραστικών κυρώσεων. Γιατί αυτό το νομοσχέδιο τι κυρώσεις προβλέπει; Προβλέπει κυρώσεις όχι μόνο για τις διοικήσεις, όχι μόνο για τους διευθύνοντες συμβούλους και τους προέδρους, αλλά και για τις ίδιες τις επιχειρήσεις. Έτσι, για πρώτη φορά έχουμε την πρωτοτυπία ότι τις παραλείψεις και τα λάθη των διοικήσεων που θα διορίσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρα-

τίας δεν θα τα πληρώσουν οι διευθύνοντες σύμβουλοι και οι διοικητές, αλλά και οι ίδιες οι επιχειρήσεις, αφού ο νόμος προβλέπει ότι θα δεσμεύονται τα έσοδα από τον τακτικό προϋπολογισμό και από το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων κατά 50% και δεν θα τους χορηγούνται εγγυήσεις δημοσίου για την σύναψη δανείων.

Φυσικά, για να μπορέσουμε να διευρύνουμε το κεντρικό κράτος σε αυτήν την αποθέωση κρατισμού, έχουμε διόγκωση των επιτροπών. Έχουμε παρατηρήσει, κύριοι συνάδελφοι, ότι μέχρι σήμερα από τα διάφορα νομοσχέδια έχετε συστήσει διακόσιους νέους οργανισμούς και τετρακόσιες νέες επιτροπές. Με αυτό το νομοσχέδιο αφήνετε χώρο για καινούριες επιτροπές, όπου με παχυλούς μισθούς αυτήν τη φορά, εφόσον δεν προβλέπονται περιορισμοί, θα είναι οι σύμβουλοι και θα έχουμε μια καινούρια στρατιά «γαλάζιων» συμβούλων.

Το κυριότερο που προβλέπει αυτό το νομοσχέδιο και είναι πρωτοφανές, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι αποτελεί αρμοδιότητα της διυπουργικής επιτροπής να εγκρίνει εκ των υστέρων τις συλλογικές συμβάσεις. Εδώ είναι η αποθέωση της λογικής του κρατισμού, η αποθέωση της υπονόμευσης του συνταγματικού νομοθέτη.

Ο συνταγματικός νομοθέτης θεώρησε απαραίτητο να κατοχυρώνει στο Σύνταγμα τη δυνατότητα σύναψης συλλογικών συμβάσεων μετά από διαπραγμάτευση. Γιατί το έκανε αυτό ο συνταγματικός νομοθέτης και δεν το άφησε στον κοινό νομοθέτη; Ακριβώς, για να περιορίσει την αυθαιρεσία του κοινού νομοθέτη, την αυθαιρεσία της κυβερνητικής πλειοψηφίας στο να περιορίζει τη συλλογική αυτονομία των κοινωνικών εταίρων στα θέματα που τους αφορούν και πρώτον και κύριο στις εργασιακές σχέσεις. Η καινούρια πρωτοτυπία αυτού του νομοσχεδίου είναι ότι προβλέπει πως η διυπουργική επιτροπή, δηλαδή η εκτελεστική εξουσία, θα έχει το δικαίωμα να εγκρίνει το προϊόν των συλλογικών διαπραγματεύσεων, το προϊόν της συλλογικής αυτονομίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό είναι πρωτοφανές. Είναι 100% υποχώρηση από τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι αυτό απλώς ξέφυγε από το νομοθέτη. Έρχεται, όμως, ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή και μας λέει έξι άλλους: «Έχω πολύ μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στον Έλληνα Βουλευτή ως εκπρόσωπο του φορολογούμενου παρά στον οποιονδήποτε δικαστικό ή τεχνοκράτη που μετέχει σε «δήθεν ανεξάρτητο» οργανισμό μεσολάβησης και διαιτησίας». Αυτά λέει ο κύριος Υπουργός και μας επαναφέρει πίσω όχι στον ευρωπαϊκό νομικό πολιτισμό τις εργασιακές σχέσεις, αλλά στην εποχή της Ε.Ρ.Ε. και του Λάσκαρη, δηλαδή στην εποχή της αναγκαστικής διαιτησίας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό λέμε ότι είναι αναχρονισμός. Γι' αυτό λέμε ότι αυτό το νομοσχέδιο -τόσο στο άρθρο 10 όσο και στα άρθρα 13, 14 και 17- αποτελεί επίθεση στις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Είναι αντισυνταγματικό, γιατί παραβιάζει το άρθρο 22 παράγραφος 2 του Συντάγματος. Όμως, είναι και αντικοινωνικό, δηλαδή ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί αντίκειται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη και στις διενθείς συμβάσεις εργασίας 98 και 154.

Αυτή η επίθεση στις συλλογικές συμβάσεις έχει στόχο την αλλαγή των γενικών κανονισμών εργασίας που έχουν επενδυθεί και έχουν συναφθεί με συλλογικές συμβάσεις και που καθορίζουν πώς γίνονται οι προσλήψεις, η αξιολόγηση των εργαζομένων, η εξέλιξη και πρωτίστως οι απολύσεις.

Όλα αυτά -μας λένε οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας- γίνονται, για να εξισωθούν οι εργαζόμενοι των Δ.Ε.Κ.Ο. με τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας μας λένε ότι με αυτό το νομοσχέδιο έρχονται να χτυπήσουν τους βολεμένους και ταυτόχρονα τους ακούω στα παράθυρα να λένε ότι το υφιστάμενο προσωπικό δεν θίγεται.

Αποφασίστε, κύριοι συνάδελφοι, ποιο από τα δυο ισχύει. Αυτή, όμως, η προσπάθεια εξίσωσης προς τα κάτω των δικαιωμάτων των εργαζομένων δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους των Δ.Ε.Κ.Ο.. Αφορά πρώτα και κύρια τους εργαζόμενους του

ιδιωτικού τομέα. Γιατί όταν στο άρθρο 13 παράγραφος 1 αναφέρει ότι οι νεοπροσλαμβανόμενοι διέπονται από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, στην ουσία μας φέρνει πίσω από τις επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις, τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις και τις εθνικές συλλογικές συμβάσεις.

Και επειδή στην αγορά εργασίας υπάρχει ασφυξία, κλείνετε το μάτι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, προς ορισμένους με ένα μήνυμα ταξικής μονομέρειας:

Κάντε στον ιδιωτικό τομέα ό,τι κάνω και εγώ στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Γιατί; Όταν αυτό το νομοσχέδιο προβλέπει επτάμηνη δοκιμασία για τους νεοπροσλαμβανόμενους, ενώ στον ιδιωτικό τομέα είναι δέμηνη η διαδικασία, τότε τι ανοίγεται; Ανοίγεται ότι μπορεί να προσληφθεί κάποιος για επτά μήνες και να απολυθεί χωρίς αποζημίωση. Αυτή την εξίσωση θα ζητήσουν και στον ιδιωτικό τομέα. Το ζήτημα δεν είναι να εξισώσουμε τους εργαζόμενους προς τα κάτω, αλλά να βγάλουμε τους εργαζόμενους από τη ζούγκλα -όπως αρέσκειται ο Υπουργός Απασχόλησης κ. Παναγιωτόπουλος- του ιδιωτικού τομέα. Και αν θέλετε είμαστε η μόνη ευρωπαϊκή χώρα, η οποία προβλέπει στον ιδιωτικό τομέα ανατιολόγητη απόλυση. Αν θέλετε να κάνετε κάτι για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, αγαπητοί συνάδελφοι, ελάτε να νομοθετήσουμε ότι δεν επιτρέπεται η ανατιολόγητη απόλυση, όπως ισχύει σ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και όπως σας επιστημαίνει με την έκθεση η νομοτεχνική υπηρεσία, ότι αυτό στην ουσία καταργείται. Οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα δεν πρέπει να επιχαίρουν μ' αυτό, με το χτύπημα των δικαιωμάτων των εργαζομένων του δημόσιου τομέα. Δεν τους αρμόζει η λογική «να πεθάνει η κατσίκα του γείτονα». Το νομοσχέδιο αυτό στρέφεται ενάντια στους ίδιους, γιατί συμπυκνώνει την ίδια λογική της Κυβέρνησης, ότι για τη μη ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα φταίνε τα δικαιώματα και οι αποδοχές των εργαζομένων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή είναι μια τριτοκοσμική αντίληψη για τον ανταγωνισμό. Είναι μια αντίληψη που φορτώνει βάρη στους εργαζόμενους, είναι μια αντιαναπτυξιακή και άδικη κοινωνική προσέγγιση. Για να λύσουμε τα προβλήματα των Δ.Ε.Κ.Ο., θα πρέπει να προχωρήσουμε σε αναπτυξιακά προγράμματα με παροχή καλύτερων υπηρεσιών για τους πολίτες και με ενδυνάμωση του αναπτυξιακού ρόλου. Δεν το πετυχαίνετε αυτό με το χάρτη υποχρεώσεων, ο οποίος ήταν θεσπισμένος. Εσείς καταργήσατε το σύστημα δεικτών και αξιολόγησης, όπου ήταν υποχρεωμένη κάθε Δ.Ε.Κ.Ο. να καταθέτει με τον ετήσιο προϋπολογισμό. Άρα, δεν έχετε έλεγχο για την ποιότητα των υπηρεσιών που θα προσφέρουν.

Θέλω, όμως, να απευθυνθώ και στους συναδέλφους τους εργαζόμενους που ήδη υπάρχουν στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Ισχυρίζονται ότι δεν θα θιγούν. Σε περίπτωση, όμως, αρνητικών οικονομικών αποτελεσμάτων, μπορεί να παρέμβει η κυβερνητική πλειοψηφία και να ρυθμίσει τις εργασιακές σχέσεις. Εξέλω να απευθυνθώ στους εργαζόμενους του Ο.Τ.Ε. και να τους πω ότι μπορεί να εξαγοράσαν την υπογραφή τους στη συλλογική σύμβαση με την εθελουσία έξοδο, αλλά επίκειται και δεύτερος γύρος, γιατί με το άρθρο 17 τι μπορεί να γίνει. Θα φορτώσουν το κόστος της εθελουσίας εξόδου στον Ο.Τ.Ε., θα παρουσιαστούν αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα και μετά θα ενταχθεί στο άρθρο 14, όπου θα έρθει η Κυβέρνηση με νόμο να ρυθμίσει το δεύτερο γύρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Τέλος, αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί μία επίθεση στους νέους εργαζόμενους. Σε μία εποχή όπου η χώρα πρέπει να στηριχτεί στη νεολαία της, σε μια εποχή γρήγορων κοινωνικών αλλαγών που η νεολαία είναι καλύτερα σε θέση να προσαρμοστεί και να αναπτύξει τις δυνατότητές της, εμείς προσφέρουμε μ' αυτό το νομοσχέδιο στους νέους εργαζόμενους χειρότερα εργασιακά δικαιώματα, χειρότερα ασφαλιστικά δικαιώματα και την προοπτική της ανεργίας. Γι' αυτό και μόνο θα έπρεπε, αγαπητοί συνάδελφοι, να καταψηφιστεί το νομοσχέδιο. Αυτό το νομοσχέδιο, χωρίς να λύνει κανένα από τα προβλήματα των Δ.Ε.Κ.Ο. σωρεύει περισσότερα, δημι-

ουργεί ένα καθεστώς ανατροπής της κοινωνικής ειρήνης και θα το διαπιστώσετε τις επόμενες μέρες που θα καθυστερήσει στην πράξη οποιαδήποτε προσαρμογή των Δ.Ε.Κ.Ο. σε βάρος της λειτουργίας των επιχειρήσεων. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος συνάδελφος κ. Άγγελος Τζέκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, η συζήτηση για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο γίνεται μέσα σ' ένα περιβάλλον καταιγισμού ανακοινώσεων από πλευράς του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών από το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, από διεθνείς οργανώσεις και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλες αυτές οι ανακοινώσεις έχουν ένα κοινό στόχο. Ότι πρέπει η Κυβέρνηση και οι κυβερνήσεις στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πάρουν τέτοια μέτρα που πραγματικά θα περιορίσουν τον πληθωρισμό, το έλλειμμα, το χρέος και θα ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα. Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρξει μία ολομέτωπη επίθεση απέναντι στους εργαζόμενους και ότι θα τσακιστούν εργασιακά ασφαλιστικά δικαιώματα. Και όχι μόνο μέσα στη δική μας τη χώρα, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί και εκεί οι εργαζόμενοι δοκιμάζονται.

Το παρόν νομοσχέδιο στην εισηγητική έκθεση αναφέρει ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. έχασαν σταδιακά τον προσανατολισμό τους, την εξυπηρέτηση του πολίτη και τη θετική οικονομική συνεισφορά και έρχεται το παρόν νομοσχέδιο με τις μεταρρυθμίσεις να επαναφέρει τις Δ.Ε.Κ.Ο. προς τη σωστή κατεύθυνση.

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε ένα ζήτημα. Από την αρχή της λειτουργίας τους αυτές οι δημόσιες επιχειρήσεις δεν είχαν στόχο την εξυπηρέτηση του λαού, αλλά την εξυπηρέτηση του κεφαλαίου. Είχαν θετική οικονομική συνεισφορά, όχι για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες του λαού, αλλά για να δημιουργήσουν την αναγκαία υποδομή στην ενέργεια, στον ηλεκτρισμό, στις μεταφορές, για να μπορέσει έτσι να εξασφαλιστεί η μεγάλη κερδοφορία μεγαλοεπιχειρηματιών που επενέβησαν σ' άλλους κλάδους εκεί που πραγματικά περίμεναν άμεσα τα κέρδη. Γιατί αυτοί οι τομείς που ανέφερα, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, μεταφορά απαιτούνσαν πρώτον πολύ μεγάλα κεφάλαια και δεύτερον υπερκрупταν κινδύνους για τους μεγαλοεπιχειρηματίες.

Οι κυβερνήσεις λοιπόν, με μεγάλους δανεισμούς δημιούργησαν αυτές τις δημόσιες επιχειρήσεις. Δηλαδή πλήρωσε ο λαός και στη συνέχεια ακριβοπλήρωνε και τις υπηρεσίες απ' αυτές τις δημόσιες επιχειρήσεις για να έχουν τις καλύτερες υπηρεσίες και τις φθηνότερες οι ιδιώτες μεγαλοεπιχειρηματίες. Σχεδόν σε μηδαμινές τιμές, όπως παραδείγματος χάρι η «ΠΕΣΥΝΕ» με την αποικιακή συμφωνία που είχε υπογράψει με την τότε κυβέρνηση.

Το κράτος, λοιπόν, στα πλαίσια του υπάρχοντος συστήματος υπηρετεί καθαρά τα συμφέροντα του κεφαλαίου και ανάλογα με τις αλλαγές των συνθηκών που επικρατούν κάθε φορά, οι κυβερνήσεις το διαμορφώνουν με τις παρεμβάσεις τους, ώστε και στις νέες συνθήκες να υπηρετούν την κυρίαρχη πολιτική άποψη, την κυρίαρχη τάξη. Στην προκειμένη περίπτωση την αστική τάξη. Αυτό το αστικό κράτος, λοιπόν, μεγάλο ή μικρό ανάλογα με τις συνθήκες έχει συγκεκριμένο προσανατολισμό. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. λοιπόν, ως κρατικά μονοπώλια έτσι λειτουργήσαν και τα διοικητικά συμβούλια που τα διόριζαν οι εκάστοτε κυβερνήσεις λειτουργούσαν σ' αυτά τα συγκεκριμένα πλαίσια. Μέσα απ' αυτήν τη λειτουργία ήταν επόμενο να δημιουργούνται και φαινόμενα διαπλοκής. Εμάς αυτά δεν μας παραξενεύουν όσο και αν η σημερινή Κυβέρνηση, αλλά και οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξαφνιάζονται όταν έρχονται στην επιφάνεια τέτοιου είδους φαινόμενα. Γιατί και η διαπλοκή είναι παράγωγο του δικού σας συστήματος.

Έτσι λοιπόν, αυτές οι Δ.Ε.Κ.Ο. λειτουργήσαν για να ενισχύσουν τους μεγαλοεπιχειρηματίες μέσα από τις δολοφονίες που είχαν από τις προμήθειες κ.λπ.. Είναι αυτές οι Δ.Ε.Κ.Ο. που μετατράπηκαν σε ρουσφετολογικούς μηχανισμούς από τη σημερινή Κυβέρνηση, αλλά και από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είναι αυτές οι Δ.Ε.Κ.Ο. όπου αναπτύχθηκαν οι πελατειακές σχέσεις και με τις δύο κυβερνήσεις, για εξαγορά των

συνειδήσεων και για τη διατήρηση της κυβερνητικής καρέκλας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση έχει και ένα άλλο επιχείρημα, ότι η χρηματοδότηση των Δ.Ε.Κ.Ο. με εγγύηση του δημοσίου έχει επιπτώσεις στο δημόσιο έλλειμμα και στο χρέος. Εμείς δεν θα υπερασπιτούμε τον τρόπο λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο. και τη χρησιμοποίησή τους από εσάς υπέρ των μεγαλοεπιχειρηματιών, όμως εσείς όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με διάφορες νομοθετικές πράξεις, μέσα από φορολογικά νομοσχέδια, αναπτυξιακά νομοσχέδια ενισχύσατε με πακτωλό χρημάτων τους μεγαλοεπιχειρηματίες. Εκεί ακριβώς πρέπει να αναζητήσει ο ελληνικός λαός τα αίτια της δημιουργίας του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους. Είναι πάρα πολλά αυτά τα οποία χάρισσατε προς το κεφάλαιο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουν δημιουργηθεί πλέον νέες συνθήκες. Έχουμε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Εκεί πραγματικά αποφασίστηκε η ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και καθιερώθηκε να προωθηθεί η απελευθέρωση αγορών, ενέργειας, τηλεπικοινωνιών και μεταφοράς. Εδώ είστε όλοι συνυπεύθυνοι και η σημερινή Κυβέρνηση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Συνασπισμός που συναποφασίσατε και ψηφίσατε τη συγκεκριμένη Συνθήκη.

Άρα, λοιπόν, όλα προσαρμόζονται στους στόχους αυτούς, γιατί συγχρόνως υπάρχει μεγάλη υπερσυσσώρευση κερδών κεφαλαίου και αυτό πρέπει κάπου να επενδυθεί. Επενδύεται σ' αυτούς τους τομείς μέσω της απελευθέρωσης αλλά οι επιχειρηματίες θέλουν και απαιτούν και τις Δ.Ε.Κ.Ο. μέσω των ιδιωτικοποιήσεων, μέσω του χρηματιστηρίου γιατί προσδοκούν άμεσα μεγάλα κέρδη. Απαιτούν όμως συγχρόνως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να είναι απαλλαγμένες από τα περιττά βάρη. Τα περιττά βάρη ποια είναι; Είναι ο αριθμός των εργαζομένων και η μείωση του εργατικού κόστους. Και εργατικό κόστος σημαίνει ότι πρέπει να χτυπηθούν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, οι ικανοποιητικά μισθολόγια που υπάρχουν και η ικανοποιητική σύνταξη σ' αυτές τις δημόσιες επιχειρήσεις. Δηλαδή, απαιτούν από την Κυβέρνηση το τσάκισμα του συνόλου των δικαιωμάτων των εργαζομένων, το σάρωμά τους.

Αυτό το στόχο υπηρετεί το παρόν νομοσχέδιο και είναι φαρισσαίσιμος τόσο από την πλευρά της Κυβέρνησης, αλλά και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, η επίκληση των εργαζομένων δύο ταχυτήτων, ότι είναι ντροπή να υπάρχουν δύο εργαζόμενοι που να έχουν διαφορετικούς μισθούς, διαφορετικές εργασιακές σχέσεις και διαφορετικές συντάξεις. Δηλαδή, υπάρχει μία αντιπαλότητα μεταξύ του ιδιωτικού τομέα των δημοσίων επιχειρήσεων, αλλά και του στενού δημόσιου τομέα.

Ακριβώς εδώ είναι το ζήτημα λοιπόν, η προσπάθεια της σημερινής Κυβέρνησης, όπως και των προηγούμενων, να διασπάσουν την ενότητα του εργατικού κινήματος για να αντιμετωπίσουν αυτή τη λαίλαπα των μεταρρυθμίσεων σήμερα της Νέας Δημοκρατίας και των εκσυγχρονιστικών προσπαθειών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα προηγούμενα χρόνια. Γιατί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομικό πλαίσιο που διέπει τις σχέσεις των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα δεν το έκανε κανένας άλλος παρά η σημερινή Κυβέρνηση, όπως και όλες οι προηγούμενες. Είστε δηλαδή εσείς οι υπεύθυνοι για ό,τι συμβαίνει στον ιδιωτικό τομέα. Ήταν ρυθμίσεις, νομοθετικές διατάξεις υπέρ των μεγαλοεπιχειρηματιών, του κεφαλαίου που απαιτούσαν φθηνή εργατική δύναμη, εργασιακές σχέσεις ορισμένου έργου, χρόνου προκειμένου να εκμεταλλευτούν και να ξεζουμίζουν πραγματικά τον εργαζόμενο τον ιδιωτικού τομέα.

Μήπως η διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου που πραγματικά χτυπάει το οκτώωρο και αναγκάζει τον εργαζόμενο να δουλεύει για δέκα και δώδεκα ώρες με απλήρωτες υπερωρίες, με μείωση των αποδοχών, δεν είναι η εκμετάλλευση του εργάτη από τον εργοδότη; Δεν ήταν η σημερινή παρέμβαση σας, όπως και η παρέμβαση των προηγούμενων κυβερνήσεων με ορισμένες μικρορυθμίσεις που έκανε; Δεν είναι η απελευθέρωση του ωραρίου των καταστημάτων το ξεζούμισμα πραγματικά των εργαζομένων, αλλά και των μικροεπαγγελματιών από τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους του εμπορίου, των πολυκαταστημάτων; Άρα, λοιπόν, αυτό το καθεστώς που δημιουργήθηκε στον ιδιωτικό τομέα, ένα καθεστώς δουλείας, το κανονίσατε εσείς,

σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και χθες οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κι αυτό ακριβώς μεταφέρετε σήμερα στις δημόσιες επιχειρήσεις.

Εμείς προειδοποιούμε ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις θα ακουμπήσουν και τους εργαζόμενους όχι μόνο του στενού δημόσιου τομέα, γιατί εκεί πηγαίνουν τα πράγματα, αλλά θα υπάρξουν μεταρρυθμίσεις ακόμα πιο αντεργατικές και για τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό το νομοσχέδιο δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να προωθήει την κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, την κατάργηση υπηρεσιακών συμβουλίων την κατάργηση των κανονισμών που πέτυχαν οι εργαζόμενοι μέσω των διαπραγματεύσεων και ακριβώς εδώ είναι το ζήτημα ότι και μέσα σ' αυτούς τους χώρους προσπαθεί να διαχωρίσει τους εργαζόμενους στους παλιούς και τους νέους. Οι νέοι δεν θα έχουν καμία εξασφάλιση για σταθερή θέση εργασίας όπως έχουν οι παλαιότεροι μέσω των συλλογικών συμβάσεων και εδώ ακριβώς είναι το ζήτημα ότι δεν υπάρχει μονιμότητα. Εμείς όμως προειδοποιούμε και τους παλιούς εργαζόμενους μέσα στις δημόσιες επιχειρήσεις ότι δεν έχουν καμία εξασφάλιση, διότι το νομοσχέδιο αναφέρει ότι ιδίως σε εκείνες τις δημόσιες επιχειρήσεις που δεν θα έχουν καλά οικονομικά αποτελέσματα, αν δεν μπορέσουν να τα βρουν μέσα από τη συλλογική διαπραγμάτευση, να κατεβάσουν τις απαιτήσεις τους, τότε έρχεται η Κυβέρνηση και λέει με νόμο ότι τα παίρνει και τα αφαιρεί όλα. Και αυτό, με προϋποθέσεις, γίνεται σε όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις.

Επίσης, κι αυτό που προβλέπει για το επτάμηνο, το δοκιμαστικό δεν είναι μήπως μία αντεργατική ρύθμιση; Δεν είναι μία ρύθμιση που έχει το απόλυτο δικαίωμα, μετά από επτά μήνες, εάν δεν δείξει καλή διαγωγή ο εργαζόμενος, εάν δεν σκύψει το κεφάλι, εάν δεν γίνει υποτελής απέναντι στις ορέξεις της διοίκησης που εσείς θα διορίζετε, να τον απολύουν; Και βέβαια εδώ είναι το ζήτημα ότι ανοίγουν πλέον διάπλατα και νέες ρουσφετολογικές προσλήψεις, νέες πελατειακές σχέσεις, γιατί ποτέ δεν έχουν λείψει αυτές από τις δημόσιες επιχειρήσεις.

Το λέμε αυτό γιατί είναι υποκριτική η κριτική που κάνει και ασκεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα, γιατί θα πρέπει πραγματικά να απολογηθεί και εδώ επειδή με τέτοιου είδους εργασιακές σχέσεις έχουν περάσει χρόνια μέσα στις δημόσιες επιχειρήσεις. Και βέβαια έχουν περάσει μέσα από το φαινόμενο των εργολαβιών. Οι εργολάβοι δεν κερδίζουν μόνο απίστευτα ποσά μέσα από τις συμφωνίες που κάνουν για να προμηθεύουν ή να κατασκευάζουν διάφορα έργα των δημοσίων επιχειρήσεων, αλλά κερδοσκοπούν και σε βάρος των εργαζομένων γιατί έχουν κάτω από τη δούλεψή τους εργαζόμενους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, έχουν μερική απασχόληση και μάλιστα, με καταγγελίες που υπάρχουν, δεν τους κολλάνε και όλα τα ένσημα. Άρα, λοιπόν, αυτές οι ρυθμίσεις που περάσανε εδώ και χρόνια, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πρέπει να σας κάνουν να κοκκινίζετε γιατί εδώ πριν από λίγο κάνατε μία κριτική λες και μέχρι προχθές δεν κυβερνούσε αυτή τη χώρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Άρα, λοιπόν, η θεωρία των «ρετιρέ» είναι πολύ παλιά γιατί η σημερινή Κυβέρνηση άλλαξε το λεξιλόγιο και από «ρετιρέ» τα έκανε «προνομιούχους». Είναι, δηλαδή, προνομιούχος εκείνος ο οποίος έχει μία σταθερή θέση δουλειάς; Είναι προνομιούχος εκείνος που έχει έναν ικανοποιητικό μισθό; Είναι προνομιούχος εκείνος ο οποίος έχει μία ικανοποιητική σύνταξη; Τι επιδιώκει δηλαδή το νομοσχέδιο;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές -για να μας ακούει και ο εργαζόμενος λαός- η Κυβέρνηση προχωράει ένα βήμα παραπέρα απ' αυτό που άφησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., την εξίσωση όλων των εργαζομένων προς τα κάτω. Και για μας είναι εξίσωση εξαθλίωσης των εργαζομένων.

Σ' αυτό εδώ το σημείο θέλω να τονίσω το εξής, γιατί ακούστηκε από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι εδώ περνούν συμβάσεις ορισμένου χρόνου, ορισμένου έργου, ότι ισοπεδώνουν εργασιακές σχέσεις κ.λπ. Θα καταθέσω στα Πρακτικά τόσο το «Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων 2005-2008» της Κυβέρνησης, όσο και την ομιλία με θέμα «Νέοι και ανεργία - Το μέλλον θέλει δουλειά» του Αρχηγού της Αξιωματι-

κής Αντιπολίτευσης. Είναι δύο κείμενα που δεν έχουν καμία διαφορά για το τι εργασιακός μεσαίωνας περιμένει πραγματικά την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Α. Τζέκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μάλιστα αν ανατρέξουμε και στην Ο.Κ.Ε., εκεί λέει το εξής, ότι ο ν. 2414/96 προβλέπει τις διαπραγματεύσεις σε μια δημόσια υπηρεσία μεταξύ εργαζομένων και διοίκησης που είχαν διορίσει οι τότε κυβερνήσεις. Και τι λέει; Ότι εάν δεν τα βρουν μέσα σε μία προθεσμία -εξάμηνο ήταν τότε, τετράμηνο γίνεται τώρα- έχει το δικαίωμα με νόμο να παρέμβει η Κυβέρνηση για μια φορά, για να διευθετήσει εκείνη ακριβώς τις εργασιακές σχέσεις μέσα στις δημόσιες επιχειρήσεις. Τώρα η Νέα Δημοκρατία τη μία φορά την κάνει στο διηνεκές.

Άρα, λοιπόν, δεν υπάρχει μία ταύτιση θέσεων και απόψεων πραγματικά για να προχωρήσουν τα πράγματα ένα βήμα παραπέρα; Στην ουσία δηλαδή είναι κοινή η παρέμβαση που κάνουν τα δύο κόμματα σε συνθήκες απελευθέρωσης και ιδιωτικοποίησης των Δ.Ε.Κ.Ο..

Σ' αυτό το σημείο βέβαια ασκούμε κριτική και στην ηγεσία τόσο της Γ.Σ.Ε.Ε., αλλά και των ομοσπονδιών των Δ.Ε.Κ.Ο. που ανέχθηκαν όλες αυτές τις μορφές εργασίας, που ανέχθηκαν τις πελατειακές σχέσεις, που ανέχθηκαν να μετατρέπονται οι δημόσιες επιχειρήσεις σε ρουσφετολογικούς μηχανισμούς, που ανέχθηκαν αυτά τα φαινόμενα διαπλοκής μέσα στις δημόσιες επιχειρήσεις, ενώ θα έπρεπε να ξεσηκώσουν τους εργαζόμενους γιατί γνώριζαν αυτά που ήλθαν και αυτά που έρχονται. Θα έπρεπε δηλαδή να υπάρχει ένα ενιαίο μέτωπο σε όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις, να ξεσηκώσουν και το δημόσιο τομέα, να ξεσηκωθεί και ο ιδιωτικός τομέας, για να μπορέσουν να ανατρέψουν αυτή τη βάρβαρη πραγματικά κατάσταση που διαμορφώνεται μέσα στη χώρα μας. Όμως δεν το έκαναν. Και δεν το έκαναν ακριβώς γιατί υπήρχαν πολιτικοί, ιδεολογικοί λόγοι, για να μπορέσουν να «περπατήσουν» Δ.Ε.Κ.Ο. και οι ιδιωτικοποιήσεις μέσα σ' αυτές τις επιχειρήσεις, γιατί αυτό το οποίο λέγει και η δεύτερη άποψη της Ο.Κ.Ε., ότι είναι καλό να υπάρξει μία μερική μετοχοποίηση για να βρούμε χρήματα να κάνουμε επενδύσεις, είναι πραγματικά το άλλοθι για τις ιδιωτικοποιήσεις. Όταν ανοίξει το παράθυρο, ανοίγουν και οι πόρτες, πέφτουν τα τείχη και εκεί μπαίνουν οι ιδιώτες και αλωνίζουν.

Άρα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ζήτημα για μας είναι πολύ σημαντικό. Εδώ ακριβώς είναι το ζήτημα, ότι η Κυβέρνηση μέσω του νομοσχεδίου και του εισηγητού της δεν έκανε καμία αναφορά, ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει ως κύριο στόχο την ιδιωτικοποίηση όλων των δημοσίων επιχειρήσεων. Και το Κ.Κ.Ε. με καθαρές κουβέντες είχε τοποθετηθεί υπεύθυνο να το 1990, όταν άρχιζε η ιδιωτικοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων. Και ήμασταν οι μόνοι που τότε είχαμε πει, καμία μετοχή στους ιδιώτες, μία μετοχή και αυτή θα είναι κάτω από τον απόλυτο δημόσιο κρατικό έλεγχο. Γιατί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς πιστεύουμε ότι πραγματικά πρέπει να γίνει ένα πλατύ κοινωνικό πολιτικό μέτωπο. Να συσπειρωθούν όλοι οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού, του δημόσιου τομέα και των δημοσίων επιχειρήσεων, για να βροντοφωνάξουν πραγματικά «όχι» στην απελευθέρωση των αγορών, «όχι» στην ιδιωτικοποίηση αυτών των επιχειρήσεων, ότι πρέπει να υπάρχουν ενιαίοι, αποκλειστικοί κρατικοί φορείς σ' όλους τους τομείς στρατηγικής σημασίας γιατί αποτελούν λαϊκή περιουσία. Και λέμε ότι αυτά μπορούν να συμβούν παράλληλα με μία σταθερή απασχόληση για όλους, εργασία για όλους στο δημόσιο, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στον ιδιωτικό τομέα, με ασφάλεια για τους εργαζόμενους και την προστασία του περιβάλλοντος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το επιχείρημα που ακούστηκε και σήμερα ότι, αν αυτές οι επιχειρήσεις αλλάξουν χέρια και από το κράτος περάσουν στο ιδιωτικό κεφάλαιο, θα έχουμε καλύτερες και φθηνότερες υπηρεσίες, τότε θα πρέπει να αναζητήσουμε τη διεθνή εμπειρία. Και η διεθνής εμπειρία λέει το εξής: Όπου αυτό έγινε, είτε στην Αγγλία είτε στις ΗΠΑ, εκεί όχι μόνο δεν έγινε πιο φθηνή η ανάλογη υπηρεσία, αλλά είχαν και

τη χειρότερη υπηρεσία. Να σας αναφέρω τα γνωστά μπλακ άουτ στις ΗΠΑ, καθώς και τα θανατηφόρα ατυχήματα στους σιδηρόδρομους της Αγγλίας κ.λπ..

Αρα, λοιπόν, το ζήτημα είναι ότι δίνοντας αυτές τις επιχειρήσεις στους ιδιώτες, τότε πραγματικά το κέρδος θα μπει πάνω από τα συμφέροντα του λαού κι εκεί δεν θα έχεις ούτε φθηνές, αλλά ούτε και καλές υπηρεσίες για το λαό από κοινωνικά αγαθά γίνονται εμπορεύματα. Η μόνη λύση; Η ενότητα, ο αγώνας, η αποφασιστικότητα για να ανατραπεί αυτή η κατάσταση. Και είναι μία καλή ευκαιρία αύριο, στις 14 του μηνός, στη μεγάλη απεργία να δώσουμε όλοι το ραντεβού εκεί στις συγκεντρώσεις του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μέτωπου, εκεί που πραγματικά χτυπάει η καρδιά του ταξικού εργατικού κινήματος, για να μπορέσουμε να δώσουμε το μήνυμα στην Κυβέρνηση, στα άλλα κόμματα, αλλά και κυρίως στον Σ.Ε.Β., στην Τράπεζα της Ελλάδος, στην Ευρωπαϊκή Ένωση ότι επιτέλους οι εργαζόμενοι έχουν φωνή και είναι αποφασισμένοι να αγωνιστούν όχι μόνο για να κρατήσουν αυτά που έχουν, αλλά για να κερδίσουν πολλά, γιατί πρέπει να τα πάρουν όλα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο εισηγητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Ιωάννης Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω για μια φορά με τον κ. Αλογοσκούφη, ότι το νομοσχέδιο αυτό συνιστά μία από τις σημαντικότερες τομές. Δυστυχώς, όμως, πρόκειται για μία τομή αρνητική, οι συνέπειες της οποίας φοβάμαι ότι ακόμα δεν έχουν συνειδητοποιηθεί.

Με το νομοσχέδιο αυτό ρευστοποιείται η έννοια της δημόσιας επιχείρησης, κατά την έννοια τουλάχιστον που ορίζει το Σύνταγμα και η νομολογία της χώρας μας. Αυτό που ξέραμε έως τώρα είναι ότι υπάρχουν ορισμένες ζωτικές για τη λειτουργία της κοινωνίας ανάγκες και αυτές οι ανάγκες ζωτικής σημασίας, είτε πρέπει να παρέχονται από δημόσιες επιχειρήσεις είτε, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να παρέχονται με την ευθύνη του κράτους. Αυτό ισχύει ως τώρα.

Με το νομοσχέδιο αυτό μπαίνουμε σε μία λογική όπου μια επιχείρηση μπορεί να είναι δημόσια, μπορεί και να μην είναι, εξαρτάται από το ποσοστό των μετοχών, με προεδρικό διάταγμα μπορεί να μπαίνει στο νόμο κάποιο ν.π.ι.δ., και μπορεί να μη μπαίνει.

Ζήτησα επανειλημμένα να μας πουν ποιες θεωρούνται δημόσιες επιχειρήσεις σήμερα. Σε δέκα χρόνια δεν ξέρουμε τι θα είναι. Δώστε έναν κατάλογο ότι αυτές οι επιχειρήσεις είναι δημόσιες.

Αυτή η ασάφεια δεν είναι τυχαία. Και ο όρος που χρησιμοποιώ «ρευστοποίηση» της έννοιας της δημόσιας επιχείρησης δεν είναι τυχαίος. Απορρέει από το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία δεν πιστεύει σε δημόσια επιχείρηση. Το λέει στο πρόγραμμά της. Το κράτος, λέει, δεν κάνει επιχειρηματίες. Ο επιχειρηματίας γεννιέται. Ναι. Με γονίδιο είναι επιχειρηματίας. Στάμπα έχει ο επιχειρηματίας.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Το πιστεύουμε αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Η επιχειρηματικότητα, κύριε συνάδελφε, επειδή με προκαλείτε, τα είπε και ο πρόεδρος του Σ.Ε.Β. προχθές, δεν είναι ιδιότητα ανθρώπων. Είναι λειτουργία, είναι ικανότητα. Δημιουργείται, αγοράζεται και πωλείται. Ποιος είναι ο επιχειρηματίας και η επιχειρηματικότητα σήμερα στην Εθνική Τράπεζα, τη μεγαλύτερη τράπεζα της χώρας; Ποιος διόρισε τον κ. Αράπογλου; Εσείς δεν τον διορίσατε; Εάν θέλετε να έχετε σωστή επιχειρηματικότητα, βρείτε τους κατάλληλους ανθρώπους να τους βάλετε. Αν θέλετε να διαλύσετε τις δημόσιες επιχειρήσεις, θα βρείτε τους κατάλληλους ανθρώπους για να τις διαλύσετε. Πρώτη φορά τα ακούτε αυτά; Και διαμαρτύρεστε κιόλας;

Με συγχωρείτε για τον τόνο της φωνής, αλλά εν πάση περιπτώσει να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε. Ο πρόεδρος του συμβουλίου εμπεριονομώνων-άρθρο της "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ" της Κυριακής- δεν θέλει ο άνθρωπος δημόσιες επιχειρήσεις. Φέρτε λοιπόν εδώ ένα νόμο που να λέτε ότι σε αυτές τις επιχει-

ρήσεις θα μειώσετε τους εργαζομένους, θα ρίξετε τους μισθούς, για να προετοιμάσετε την ιδιωτικοποίησή τους. Τι την θέλετε όλη αυτή τη φιλολογία; Γιατί τόσο υποκρισία;

Και εδώ έχει ευθύνη και το Π.Α.ΣΟ.Κ.. Η θέση του Π.Α.ΣΟ.Κ. είναι ότι οι επιχειρήσεις που θα ιδιωτικοποιηθούν, θα ιδιωτικοποιηθούν με διαφάνεια. Πείτε μας και εσείς ποιες έχετε για πώληση. Είναι τόσο παράλογο το αίτημα που θέτουμε, πριν από τη συζήτηση να ξέρουμε ποιες επιχειρήσεις πρόκειται να μείνουν δημόσιες, για να καλέσουμε και εμείς τους εργαζομένους σε αυτοθυσία για να υπηρετήσουν μέσω αυτών το δημόσιο συμφέρον, και ποιες τις έχετε για να τις πάρουν ιδιώτες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό και όσα ακούστηκαν από τις τηλεοράσεις για το νομοσχέδιο αυτό από τους Υπουργούς της Κυβέρνησης έχει ένα λογικό πυρήνα. Ο λογικός πυρήνας είναι ο εξής: Πρώτον, Δ.Ε.Κ.Ο. ίσον ελλείμματα. Δεύτερον, ελλείμματα ίσον ευθύνες εργαζομένων. Τρίτον, τα ελλείμματα τα πληρώνει ο φορολογούμενος, δηλαδή οι υπόλοιποι εργαζόμενοι. Άρα τέταρτον, εχθρός του λαού είναι οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Αυτό λέτε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ- ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα διώξτε τους. Απολύστε τους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Άρα, εμπρός, να χτυπήσουμε σαν χταπόδι τους εργαζομένους των Δ.Ε.Κ.Ο., τους ογδόντα τρεις χιλιάδες εργαζομένους, χωρίς να έχετε το θάρρος να φέρετε εδώ μια έκθεση και να πείτε τι συμβολή είχαν αυτοί οι εργαζόμενοι στην ανάπτυξη της χώρας, χωρίς να έχετε το θάρρος να φέρετε μια συνολική αποτίμηση της δουλειάς αυτού του κόσμου. Διότι λέτε ό,τι θέλετε εσείς. Εγώ προσωπικά δεν είμαι βέβαιος αν τα χωριά μας θα είχαν ηλεκτρικό ρεύμα με μία ιδιωτική Δ.Ε.Η.. Προσωπικά δεν είμαι βέβαιος αν θα μπορούσαμε να πίνουμε νερό από τη βρύση αν η Ε.Υ.Δ.Α.Π. ήταν ιδιωτική. Θέλετε να αποτιμήσουμε και να δούμε το μέλλον και τις αλλαγές; Φέρτε μια έκθεση αποτίμησης. Τι συνεισέφεραν οι εργαζόμενοι των Δ.Ε.Κ.Ο. στην υπόθεση της χώρας;

Εμείς δεν συμφωνούμε με αυτά που λέει το Κ.Κ.Ε., ότι μόνο η Π.Ε.ΣΙ.ΝΕ. και το μεγάλο κεφάλαιο ωφελήθηκαν. Αυτό θα γινόταν, αν δεν υπήρχε ταξική πάλη. Αυτό θα γινόταν, αν δεν υπήρχαν αγώνες των εργαζομένων και της κοινωνίας. Χάρης στους αγώνες των εργαζομένων, αυτές οι Δ.Ε.Κ.Ο. σε συνθήκες καπιταλισμού υπηρέτησαν και το κοινωνικό συμφέρον. Διότι, αν πω ότι μόνο το μεγάλο κεφάλαιο ωφελείται, τότε, ωραία, να το κλείσουμε το μαγαζί και ας δούμε μόνο να τις πουλήσουμε ακριβά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ- ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό θέλουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Αυτό θέλουν αυτοί.

Η Αριστερά, κατά την άποψή μου πρέπει χωρίς αυταπάτες, να υπερασπίζεται τη συνεισφορά των δημόσιων επιχειρήσεων, παρά τα προβλήματα που έχουν, στο κοινωνικό σύνολο. Και στη βάση αυτή μπορεί να υπάρξει ένα μέτωπο υπεράσπισης των δημόσιων επιχειρήσεων εκεί που πρέπει να τις υπερασπιστούμε.

Θα αφήσω πάρα πολλά θέματα και θα προσπαθήσω στην κατ' άρθρον συζήτηση να τα αναπτύξω. Εδώ θα προσπαθήσω να ανατρέψω ένα προς ένα τα σημεία αυτού του συκοφαντικού ισχυρισμού και το κάνω αυτό ως μια εκδήλωση χρέους και προς τους ανθρώπους που δούλεψαν και δουλεύουν. Διότι το πρότυπο το δικό μου δεν είναι ο απατεώνας -απατεώνας υπάρχουν πολλοί- δεν είναι ο κομματικά ευνοούμενος, δεν είναι αυτός ο οποίος αξιοποίησε τη θέση του μέσα στις Δ.Ε.Κ.Ο. για να πλουτίσει, το πρότυπο εδώ είναι ο απλός άνθρωπος που δουλεύει και δεν φταίει σε τίποτα για όλα αυτά που γίνονται.

Ερώτημα πρώτον: Είναι πράγματι ελλειμματικές οι Δ.Ε.Κ.Ο. στη χώρα μας; Επιτρέπεται σ' αυτό το ερώτημα, κύριοι Υπουργοί, να βγαίνει στις τηλεοράσεις και να πληροφορείτε τον απλό Έλληνα φορολογούμενο ότι δήθεν όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. στη χώρα είναι προβληματικές;

Στοιχείο πρώτον: Πίνακας του προϋπολογισμού σελίδα 135 της εισηγητικής έκθεσης. Εδώ η Κυβέρνηση προσπαθεί πράγματι να αποδείξει ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. είναι ελλειμματικές. Με ποιο κόλπο το κάνει αυτό; Δεν βάζει στον πίνακα των Δ.Ε.Κ.Ο. τον Ο.Π.Α.Π.. Παραλείπει τον Ο.Π.Α.Π.. Μα δεν είναι ο Ο.Π.Α.Π.

σιο, που ζούμε σήμερα, αν θέλουμε ως χώρα κάτι να παράγουμε, κάπου να ειδικευτούμε, χρειαζόμαστε όλους τους φορείς. Χρειαζόμαστε και τον ιδιωτικό τομέα, χρειαζόμαστε και το δημόσιο τομέα.

Μια συζήτηση ουσίας, λοιπόν, θα ήταν, υπό ποιους όρους, με ποιο τρόπο και με ποιες προϋποθέσεις θα μπορούσαν οι δημόσιες επιχειρήσεις πράγματι να λειτουργήσουν ενισχυτικά και υποστηρικτικά μιας νέας αναπτυξιακής διαδικασίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για μία πεντάλεπτη παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, θα κάνω μία πεντάλεπτη παρέμβαση, γιατί δεν νομίζω ότι πρέπει να μείνει αναπάντητη η διγλωσσία η οποία εμφανίζεται στην Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Θα διαβάσω κάτι, το οποίο δεν είναι δικό μου κείμενο, αλλά θα μπορούσε και να είναι.

«Η εξυγίανση και ο εκσυγχρονισμός των δημοσίων επιχειρήσεων αποτελεί εθνική επιταγή. Τα στοιχεία τα οποία έχω ενώπιόν μου αφορούν τις ελλειμματικές και ζημιογόνες Δ.Ε.Κ.Ο. και είναι πραγματικά συνταρακτικά. Αν οι Δ.Ε.Κ.Ο. δεν γίνουν ανταγωνιστικές, δεν θα μπορέσουν να επιβιώσουν στο σκληρό ανταγωνισμό του διεθνούς συστήματος, στο οποίο ανήκει η Ελλάδα. Η εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων είναι ασφαλώς μία πολύ σύνθετη διαδικασία.

Και στο σημείο αυτό θα ήθελα ευθύς εξ' αρχής να δηλώσω ότι είμαι απόλυτα σύμφωνος με τα επτά σημεία της Νέας Δημοκρατίας. Πράγματι, τα επτά σημεία συνθέτουν μία ολοκληρωμένη προσέγγιση της εξυγίανσης και του εκσυγχρονισμού των δημοσίων επιχειρήσεων.

Κι έρχομαι στους γενικούς κανονισμούς προσωπικού. Είναι η ταμπακέρα.

Χωρίς αλλαγή των εργασιακών σχέσεων, δεν είναι δυνατόν να προχωρήσει η ανταγωνιστικότητα στις δημόσιες επιχειρήσεις. Με απαρχαιωμένους κανονισμούς προσωπικού, με κανονισμούς οι οποίοι αντιστοιχούν στο προστατευτικό καθεστώς των προηγούμενων δεκαετιών, οι σημερινές δημόσιες επιχειρήσεις είναι καταδικασμένες να αφανιστούν. Βρίσκονται σε μία πορεία αυτοκαταστροφής. Είναι αδύνατον να προχωρήσουν.

Η διάταξη, την οποία η Κυβέρνηση έχει την τιμή να παρουσιάσει στο Σώμα, κάνει δύο πράγματα. Το πρώτο είναι να παρέχει μία περίοδο έξι μηνών γενικώς για τις ελλειμματικές Δ.Ε.Κ.Ο. και δύο μηνών για την Ολυμπιακή Αεροπορία, ώστε αυτές οι αναγκαίες αλλαγές να προχωρήσουν με διάλογο και συναίνεση. Αν, όμως, η διαπραγμάτευση δεν καταλήξει, η κυβέρνηση, η πολιτεία, δεν μπορεί να παραμείνει απαθής. Δεν μπορούμε να παρακολουθούμε αδιάφορα την αυτοκαταστροφική πορεία ορισμένων δημοσίων επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, για τις οποίες ο ελληνικός λαός έχει πληρώσει και θα συνεχίσει να πληρώνει. Είναι στιγμή ευθύνης για όλους».

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτά τα είπε ένας προκάτοχός μου, ο κ. Παπαντωνίου, το 1998 σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Σπανίως συμφωνώ μαζί του, αλλά πρέπει να ομολογήσω ότι με αυτά συμφώνησα και τότε και συμφωνώ και τώρα.

Η απάντησή μου στην ίδια συνεδρίαση ήταν -επειδή μας εγκάλεσε ως Νέα Δημοκρατία ότι δεν δεχόμαστε τη νομοθετική παρέμβαση- ότι μας εγκαλείτε ότι δήθεν δεν τολμούμε να πούμε ότι μετά από ένα τρίμηνο θα γίνει νομοθετική παρέμβαση. Βεβαίως μετά το τρίμηνο που προτείνουμε, θα γίνει νομοθετική παρέμβαση από την Κυβέρνηση. Ποιος σας είπε κάτι διαφορετικό;

Τα ίδια επανέλαβε αργότερα ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης τότε, ο κ. Καραμανλής. Η διαφορά μας, όμως, ήταν ότι τότε είχαμε προτείνει ένα πρόγραμμα επτά σημείων, που ήταν μία συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, όπως, συνεπείς στις αρχές μας, κάνουμε και σήμερα με το σχέδιο νόμου το οποίο προτείνουμε στη Βουλή.

Δεν επικεντρωνόμαστε μόνο στις εργασιακές σχέσεις.

Η συζήτηση αυτή είχε γίνει με βάση μία τροπολογία που είχε φέρει η τότε κυβέρνηση και που αφορούσε μόνο τις εργασιακές σχέσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Διαβάστε μας την τροπολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αντί, λοιπόν, να υπάρχει συνολική προσέγγιση στο ζήτημα των Δ.Ε.Κ.Ο., υπήρχε μία αποσπασματική προσέγγιση που βασιζόταν μόνο στα θέματα των εργασιακών σχέσεων.

Γι' αυτό είχα πει τότε -και θα το επαναλάβω- το εξής: Η δική σας κυβέρνηση δεν πρόκειται ποτέ να φέρει μία ουσιαστική νομοθετική παρέμβαση, που θα λύσει το πρόβλημα, διότι ο τόπος τελικά χρειάζεται άλλη κυβέρνηση. Αυτό πρέπει να το καταλάβετε και να το καταλάβει και ο ελληνικός λαός.

Ο ελληνικός λαός το κατάλαβε. Σήμερα έχουμε Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και εφαρμόζει το πρόγραμμά της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Σ.Ο.Κ. κ. Καστανίδης.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Παπαντωνίου. Δεν μπορείτε να έχετε το λόγο. Το ξέρετε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω το λόγο, γιατί παρερμηνεύτηκαν οι δηλώσεις μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Θα τα εξηγήσει ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Μόνο εγώ ο ίδιος μπορώ να το εξηγήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Από τον Κανονισμό δεν έχετε το δικαίωμα να έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν έχω δικαίωμα να ερμηνεύσω τις δηλώσεις μου;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Αφήστε, κύριε Παπαντωνίου, τον Εκπρόσωπό σας να μιλήσει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Π.Σ.Ο.Κ.)

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Θέλω το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κάντε μου τη χάρη, κύριε Παπαντωνίου. Δεν έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Μα, παρερμηνεύτηκαν οι δηλώσεις μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δεν έχετε το λόγο ούτε κατά τον Κανονισμό ούτε κατά κανένα άλλο τρόπο. Σας παρακαλώ πολύ! Αφήστε τον κ. Καστανίδη επιτέλους να μιλήσει.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Υπήρξε παρερμηνεία των δηλώσεων μου και ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Αφήστε τον κ. Καστανίδη να μιλήσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου. Εάν ζητά επί προσωπικού το λόγο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Δεν υπάρχει προσωπικό, κύριε Καστανίδη, το είδατε και μόνος σας. Ανάγνωση πρακτικών έκανε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είναι προσωπικό θέμα η παρερμηνεία των δηλώσεών μου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Εάν, κυρία Πρόεδρε, ο κ. Παπαντωνίου ζητά το λόγο επί προσωπικού, τότε είναι προφανές ότι πρέπει να του δοθεί τώρα και αμέσως μετά θα φιλήσω εγώ. Να διευκρινίσει ο κ. Παπαντωνίου εάν ζητάει το λόγο επί προσωπικού. Εάν το ζητάει επί προσωπικού, προφανώς προηγείται.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Επί προσωπικού, κυρία Πρόεδρε. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Παπαντωνίου, δεν ακούστηκε προσωπικό θέμα. Πείτε μας εάν το επικαλείσθε...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Ποιο είναι το προσωπικό σας θέμα, κύριε Παπαντωνίου;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Αλογοσκούφης έκανε μια ανακριβέστατη δήλωση. Είπε ότι η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. νομοθέτησε αποκλειστικά για τις εργασιακές σχέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Είναι προσωπικός σας θέμα αυτό, κύριε Παπαντωνίου;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Αυτό, επειδή ήμουν ο εισηγητής του νόμου, είναι ψευδές και θέλω να αποκαταστήσω την αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Προσωπικό σημαίνει ότι αφορά στο πρόσωπό σας και όχι τι κάνατε ως Υπουργός.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Μα, με θίγει. Το προσωπικό είναι ότι η Κυβέρνηση δεν νομοθέτησε μόνο για εργασιακές σχέσεις. Αυτό ήταν μέρος ενός άλλου νομοσχεδίου και θέλω να εξηγήσω στο Σώμα πώς έχει το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Είναι προσωπικό αυτό, κύριε Παπαντωνίου; Σας παρακαλώ πολύ!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Μα, επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε, να εξηγήσω πως έχει το θέμα, για να διαφωτιστούν οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Έληξε το θέμα. Ό,τι είχατε να πείτε το είπατε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Σας παρακαλώ πάρα πολύ, δώστε μου δύο λεπτά για να εξηγήσω πώς έχει το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Αυτό δεν είναι προσωπικό θέμα.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Μα, είναι προσωπικό θέμα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Είναι θέμα που θίγει το πρόσωπό σας; Το πρόσωπό σας δεν εθίγη με κανένα τρόπο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είναι προσωπικό θέμα η συστηματική παρερμηνεία των δηλώσεών μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Η παρερμηνεία δεν είναι προσωπικό θέμα. Τόσα χρόνια Βουλευτής και δεν το ξέρετε;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είναι παρερμηνεία, κυρία Πρόεδρε. Γιατί επιμένετε τόσο πολύ;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Δεν το ξέρετε ότι η παρερμηνεία δεν είναι προσωπικό θέμα;

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Μα, είναι προσωπικό θέμα η παρερμηνεία δηλώσεών Βουλευτού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Δεν είναι προσωπικό θέμα. Τελείωσε!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ: Με έθιξε ο κύριος Υπουργός, όταν διατύπωσε την άποψή μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρ' ότι ζήτησα για άλλο θέμα το λόγο, οφείλω μίαν απάντηση στον κύριο Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Ο κύριος Υπουργός όπως και το κόμμα του, προσποιείται ότι δεν κατανοεί. Εάν δεν προσποιείται, τότε δεν μπορεί να αναγνώσει επακριβώς τα έγγραφα που έχει.

Πράγματι, κύριε Υπουργέ, ο προκάτοχός σας Υπουργός Οικονομίας κ. Παπαντωνίου είπε ότι χρειάζονται αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, αλλά με τη διάταξη την οποία εισηγήθηκε και τελικά ψήφισε η Βουλή των Ελλήνων, δεν επιχείρησε, όπως εσείς κάνετε σήμερα, να αλλάξει τις εργασιακές σχέσεις κατά παράβαση του Συντάγματος και με κατάργηση του θεσμού των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Αντιθέτως, ο τότε Υπουργός Οικονομίας κ. Παπαντωνίου εισηγήθηκε πράγματι τη θέση προθεσμίας, εντός της οποίας θα έπρεπε να ολοκληρώνονται για τους κανονισμούς προσωπικού οι συλλογικές διαπραγματεύσεις. Εάν δεν ολοκληρώνονταν στον προβλεπόμενο χρόνο οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών, μπορούσε να νομοθετήσει η Βουλή, αλλά υπήρχε μια κρίσιμη τρίτη παράμετρος. Και μετά τη νομοθέτηση η διάταξη Παπαντωνίου προέβλεπε ότι νεότερη διαπραγμάτευση και συλ-

λογική σύμβαση μπορούσε να τροποποιεί τη νομοθετική ρύθμιση, κάτι που εσείς δεν πράττετε, καταργώντας τελικά το θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πάψτε, λοιπόν, να προσποιείσθε ότι δεν αντιλαμβάνεσθε, διότι αλλιώς φοβούμαι ότι όντως δεν αντιλαμβάνεσθε και αυτό είναι επικίνδυνο για Υπουργό.

Κυρία Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο, διότι από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θέλουμε να θέσουμε ένα σοβαρό θέμα. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση εγείρει ζήτημα αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου που εισηγείται η Κυβέρνηση. Συγκεκριμένα, εγείρει ζήτημα αντισυνταγματικότητας για σειρά διατάξεων, που κυρίως διαλαμβάνονται στα άρθρα 13, 14 και 10.

Είναι προφανές ότι κατά τις πρόνοιες του άρθρου 100 του Κανονισμού της Βουλής θα πρέπει να κριθεί το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας που εγείρει η Αξιωματική Αντιπολίτευση με τον ορισμό ενός λέγοντος –προφανώς θα υπάρξει και αντιλέγων- και φυσικά με τη συμμετοχή για πέντε λεπτά των μελών της Κυβέρνησης και των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το σοβαρό αυτό ζήτημα να συζητηθεί και τελικώς να κριθεί διά ανατάσεως ή εγέρσεως, όπως προβλέπει το άρθρο 100. Δηλώνω δε, ότι για λογαριασμό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αρχικώς το θέμα ως λέγων θα θέσει ο συνάδελφος κ. Φλωρίδης, για τον οποίο παρακαλώ να του δώσετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Σκυλλάκο, θέλετε τώρα να παρέμβετε; Διότι τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας. Εάν είναι να απαντήσετε επί των προλεχθέντων, καλύτερα να γίνει μετά την απόφαση περί αντισυνταγματικότητας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Για τη συνταγματικότητα πότε θα μιλήσουμε; Μετά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ναι, θα μιλήσετε με τη σειρά σας.

Το λόγο έχει ο κ. Φλωρίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα απλώς να υπενθυμίσω στον κύριο Υπουργό ότι η υπερψήφιση της διατάξεως του 1998 στην οποία αναφέρθηκε, οδήγησε στη διαγραφή μεταξύ άλλων και του κ. Σουφλιά, ο οποίος την υπερψήφισε. Στη συνέχεια, η αίτηση συγγνώμης της Νέας Δημοκρατίας προς τον κ. Σουφλιά ήταν να τον υποδεχτεί πανηγυρικά στο συνέδριό της και να του αναθέσει να φτιάξει το πρόγραμμά της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, συγγνώμη, αλλά εγώ δεν πήρα το λόγο, για να μιλήσουμε για την αντισυνταγματικότητα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Έχετε δίκιο, κύριε Σκυλλάκο. Θα πρέπει να επανέλθει ο κ. Φλωρίδης στο θέμα του. Συνεχίστε, κύριε Φλωρίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, εάν ο κύριος Υπουργός, συμφωνεί με την τότε ψηφισθείσα διάταξη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Φλωρίδη. Συνεχίστε; Εδώ σας έγινε υπόδειξη και από άλλο κόμμα. Μιλάτε για την αντισυνταγματικότητα. Για όνομα του Θεού!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ο χρόνος σας τρέχει, κύριε Φλωρίδη. Ελάτε στο θέμα της αντισυνταγματικότητας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ξεκίνησα την ανάπτυξη του θέματος, λέγοντας ότι εάν η Κυβέρνηση θέλει να είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα, ας αφήσει τη διάταξη ως είχε ψηφιστεί τότε για να μην υπάρχει πρόβλημα συνταγματικότητας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, υπενθυμίζω το άρθρο 22 του Συντάγματος, όπου στην παράγραφο 1β' αναφέρει κατά λέξη: «Όλοι οι εργαζόμενοι ανεξάρτητα από φύλο ή άλλη διάκριση έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας».

Στην παράγραφο 2 το ίδιο άρθρο του Συντάγματος ορίζει: «Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, συναπτόμε-

νες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις και αν αυτές αποτύχουν, με τους κανόνες που θέτει η διατηρία». Αυτές είναι κατά λέξη οι διατάξεις του Συντάγματος.

Αυτά πρέπει να το συνδυάσουμε με το άρθρο 4 του Συντάγματος, στην παράγραφο 1 του οποίου ορίζεται ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και στην παράγραφο 2 ορίζεται ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.

Ερχόμαστε τώρα στα άρθρα του νομοσχεδίου, τα οποία κατά την άποψή μας πάσχουν από προφανή αντισυνταγματικότητα. Το άρθρο 10 παράγραφος 3 λέει: «Με απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων εγκρίνονται για κάθε δημόσια επιχείρηση οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας».

Σας διαβάζω στο σημείο αυτό το αντίστοιχο τμήμα της έκθεσης της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής: «Εάν θεωρηθεί ότι η έγκριση της διυπουργικής επιτροπής έπεται της συλλογικής συμβάσεως, θα μπορούσε να δημιουργηθεί προβληματισμός ως προς τη δυνατότητά της» -δηλαδή της αποφάσεως της Διυπουργικής Επιτροπής- «να απορρίπτει την ήδη συμφωνημένη και υπογραφείσα συλλογική σύμβαση εργασίας».

Συνεχίζει η Επιστημονική Επιτροπή: «Αντιστοίχως θα μπορούσε να τεθεί το ερώτημα εάν η ανωτέρω έγκριση απαιτείται και για τις διαιτητικές αποφάσεις, οι οποίες σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3, του άρθρου 16, του ν. 1876/90 εξομοιώνονται με συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή αν αποκλείεται κάθε είδους διαιτησίας σε περίπτωση αποτυχίας των συλλογικών διαπραγματεύσεων, δηλαδή ακόμη και η εκούσια. Στην περίπτωση αυτή θα μπορούσε επίσης να υπάρξει προβληματισμός ως προς το αν η υπό ψήφιση διάταξη εισάγει απόκλιση από τη διαδικασία επιλύσεως συλλογικών διαφορών εργασίας, η οποία εν' όψει και της ρύθμισης του άρθρου 22, παράγραφος 2 του Συντάγματος θεσπίζεται με τις διατάξεις των άρθρων 16 και επόμενα του ν. 1678/90». Εδώ, λοιπόν, τι μας λέει η Επιστημονική Επιτροπή; Το αυτόντο, ότι η δυνατότητα της Διυπουργικής Επιτροπής να καθορίζει αυτήν με απόφασή της να εγκρίνει τις συλλογικές συμβάσεις είναι προδήλως, αντίθετη με το Σύνταγμα.

Το άρθρο 13 ορίζει ότι μπορούν οι δημόσιες επιχειρήσεις πλέον να προσλαμβάνουν κατά παρέκκλιση των διατάξεων των εσωτερικών κανονισμών ή των οργανισμών που έχουν ισχύ νόμου και κατά παρέκκλιση οποιασδήποτε άλλης διάταξης ή οποιασδήποτε άλλης συμφωνίας με συμβάσεις αορίστου χρόνου το νέο προσωπικό. Βεβαίως, αυτές οι συμβάσεις θα μπορούν να καταγγελθούν οποιαδήποτε στιγμή, αναίτιως, σύμφωνα με τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ είναι προφανές -και η Επιστημονική Επιτροπή μας το υπενθυμίζει αυτό- ότι έχουμε ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα. Ποια είναι η ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα; Είναι αυτή που καθορίζει το άρθρο 22, παράγραφος 1β' ότι όλοι οι εργαζόμενοι ανεξάρτητα από φύλο ή άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας. Εδώ, λοιπόν, τι θα γίνει τώρα; Θα προσληφθούν εργαζόμενοι με τις νέες συλλογικές συμβάσεις, οι οποίες ισχύουν στον υπόλοιπο τομέα, οι οποίοι προφανώς θα προσφέρουν εργασία ίσης αξίας με άλλους συναδέλφους τους στην ίδια επιχείρηση και οι οποίοι προφανώς θα αμείβονται διαφορετικά.

Νομίζω, ότι χρειάζεται περισσότερη ανάλυση για να καταλάβουμε ότι αυτή η διάταξη είναι σε ευθεία αντίθεση με την τόσο αποσαφηνισμένη διάταξη του Συντάγματος.

Και έρχομαι στη διάταξη του άρθρου 14 του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Πρέπει να συντομεύετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Με τη διάταξη του άρθρου 14 καθορίζεται ότι δεν υπάρχει πλέον η αυτονομία των συλλογικών διαπραγματεύσεων και δεν υπάρχει ισχύς των συλλογικών συμβάσεων. Είναι η πρόβλεψη που κάνει ο νόμος ότι εάν σε τέσσερις μήνες δεν συμφωνήσουν, τότε θα έρθει ο νόμος να ρυθμίσει αυτές τις συμβάσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα κλείσω με το τελευταίο απόσπασμα της Επιστημονικής Επιτροπής για το άρθρο αυτό. Λέει: «Σε περίπτωση αποτυχίας των συλλογικών διαπραγματεύσεων, το

συνταγματικό μας πλαίσιο προβλέπει, όπως προαναφέρθηκε, τη δυνατότητα να καθορίζονται οι όροι εργασίας με διατηρία, το είδος της οποίας καθορίζεται από το νομοθέτη. Εν προκειμένω όμως τίθεται το ερώτημα αν στις περιπτώσεις αυτές αλλαγής των όρων εργασίας σε κάθε Δ.Ε.Κ.Ο. αποκλείεται ή όχι με την υπό ψήφιση διάταξη η προσφυγική στη διαδικασία της διαιτησίας και αν υποκαθίσταται ο νόμος σ' αυτήν, σημείο το οποίο χρήζει διευκρινίσεως». Εδώ δεν νομίζω ότι μπορούσε να το πει με μεγαλύτερη ευθύτητα. Λέει, λοιπόν, ότι αυτό που επιχειρεί η Κυβέρνηση, δηλαδή να καταργήσει τη δυνατότητα των εταίρων να διαπραγματεύονται και στη συνέχεια εφόσον διαφωνούν να προσφεύγουν στους μηχανισμούς της διαιτησίας, αυτή έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με το άρθρο 22, παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Κυρία Πρόεδρε, για τους λόγους αυτούς εμείς υποβάλουμε αυτές τις απόψεις, οι οποίες εγείρουν σαφέστατα ζητήματα αντισυνταγματικότητας των υπό ψήφιση διατάξεων και παρακαλούμε η Βουλή να τις εγκρίνει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας, αντιλέγων, κ. Τασούλας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ετέθη θέμα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση κατά πόσο οι ρυθμίσεις ιδιαίτερα του άρθρου 14, αντιστρατεύονται τις διατάξεις του Συντάγματος, άρθρο 22, παράγραφος 2. Πέραν του νομικού συναισθηματισμού, ο οποίος διακατέχει την τοποθέτηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και ο οποίος έχει τη δυνατότητα να εξικνείται μέχρι σημείου διαστρεβλώσεως των συνταγματικών ερμηνειών, θα έχει να αντιτείνει κανείς επαρκώς ότι το θέμα της δυνατότητας της πολιτείας να παρεμβαίνει νομοθετικώς επί μη ολοκληρωθεισών συλλογικών διαπραγματεύσεων, έχει λυθεί ήδη και με αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Η νομοθετική ρύθμιση για την περίπτωση που δεν ευδοκμεί η άσκηση της συλλογικής αυτονομίας, δεν είναι καινοφανής. Πέραν του ότι έχει ψηφιστεί από εσάς ήδη από το 1998, υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας η 632/78 η οποία διαλαμβάνει τα εξής για το επίμαχο άρθρο 22, παράγραφος 2: «Δια του άρθρου 22, παράγραφος 2 ως πρωταρχικός φορέας της αρμοδιότητας ρυθμίσεως των εργασιακών θεμάτων και σχέσεων αναγνωρίζεται ο νομοθέτης δια της συγχρόνου όμως κατοχυρώσεως του θεσμού της συλλογικής αυτονομίας των επαγγελματικών οργανώσεων. Τίθεται φραγμός στην παντοδυναμία του ούτως ώστε να καθίσταται αντισυνταγματική μόνο η άσκηση της νομοθετικής αρμοδιότητας κατά τρόπο άγοντα εις πλήρη αποδυνάμωση του ρηθέντος θεσμού».

Η νομοθετική ρύθμιση που ψηφίζουμε σήμερα και έχουμε μπροστά μας, δεν οδηγεί σε πλήρη αποδυνάμωση πολλού γε και δη, προβλέπει άσκηση του δικαιώματος της συλλογικής αυτονομίας όπως ακριβώς το προέβλεπε και η δική σας διάταξη και μόνο στην περίπτωση που δεν ευδοκμεί αυτή εντός τετραμήνου, τότε καλείται ο νομοθέτης να επέμβει με τρόπο ο οποίος προδήλως δεν καταργεί τη συλλογική αυτονομία αφού δίδεται ευκαιρία χρονική τεσσάρων μηνών για να ασκηθεί αυτή.

Όσον αφορά την αντισυνταγματικότητα δήθεν της καθιερώσεως δύο ειδών εργαζομένων που προσκρούει στη διάταξη ότι αμείβονται το ίδιο για παροχή ίσης εργασίας, το επιχειρήμα είναι εντελώς αστήρικτο διότι αγνοείται το γεγονός ότι με τους νέους κανονισμούς εργασίας, τα νέα καταστατικά και όλες αυτές τις νέες μορφές που θα καθοριστούν, τα καθήκοντα, οι υποχρεώσεις των εργαζομένων, δεν υπάρχει περίπτωση να συνεχιστεί το ίδιο καθεστώς προβλεπομένων μορφών παροχής εργασίας και περιγραφή εργασίας με τους προηγούμενους.

Ισχυρίζεστε ότι θα πρέπει δήθεν να συνεχίζεται το καθεστώς της μονιμότητας. Και επειδή αποφασίζεται να μην συνεχιστεί το καθεστώς της μονιμότητας, αυτό προσκρούει στη διάταξη περί ίσης μεταχειρίσεως των εργαζομένων. Με τους νέους κανονισμούς εργασίας αυτό θα αποφευχθεί και δεν πρόκειται επ' ουδενί να υπάρξουν ίδιες μορφές εργασίας και ίδιο περιεχόμενο εργασίας. Συνεπώς, αυτό το επιχειρήμα που λέτε με τους

δημόσια επιχείρηση και κατά το νόμο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και κατά το νόμο των Δ.Ε.Σ.Η.; Γιατί τον παραλείπετε από τον πίνακα; Επειδή ο Ο.Π.Α.Π. έχει κέρδη; Γιατί παραλείπετε το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων; Επειδή έχει κέρδη; Γιατί παραλείπετε το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο; Επειδή έχει κέρδη; Και παρουσιάζετε σε δημόσιο έγγραφο έναν πίνακα πλαστό επί της ουσίας του.

Στοιχείο δεύτερον: Κωδικός του προϋπολογισμού 2004. Ο κωδικός αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι ενδιαφέρονστε, είναι στο μεγάλο τόμο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μου επιτρέπετε μια διακοπή ενός λεπτού;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ευχαρίστως, κύριε Υπουργέ. Να σταματήσει ο χρόνος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Απλώς ο πίνακας στον Προϋπολογισμό που αναφέρετε είναι ο πίνακας βάσει του νόμου 2414 που ορίζει ρητά ποίες είναι οι Δ.Ε.Κ.Ο..

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Και τι μας νοιάζει αυτό;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αυτό λέει ο νόμος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτό λέει ο νόμος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Αυτό λέει ο νόμος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ όχι διακοπές. Αν θέλετε, ζητείτε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ο πίνακας αυτός κατασκευάστηκε, για να δημιουργήσει τη πλαστή εικόνα ότι Δ.Ε.Κ.Ο. ίσον ελλείμματα. Αυτή είναι η δική μου γνώμη.

Κωδικός 2500. Αναφέρεται στους μεγάλους τόμους που συνήθως δεν τους διαβάζουμε. Στον κωδικό λοιπόν 2500 αναφέρονται τα προβλεπόμενα έσοδα του κράτους από δημόσιους οργανισμούς και επιχειρήσεις. Προβλεπόμενα έσοδα για το 2006 είναι 1.360.000.000 ευρώ. Από τις ελλειμματικές Δ.Ε.Κ.Ο. περιμένει η Κυβέρνηση να εισπράξει 1.360.000.000 ευρώ;

Κωδικός 2992. Εισπράξεις από έκτακτες μερισματικές αποδόσεις οργανισμών και επιχειρήσεων 550.000.000 ευρώ.

Εν ολίγοις, ο Προϋπολογισμός του 2006 αναμένει έσοδα από τις Δ.Ε.Κ.Ο. ύψους 2.000.000.000 ευρώ και ο ελληνικός λαός πρέπει να ξέρει ότι, αν αυτές οι Δ.Ε.Κ.Ο. είχαν πωληθεί, αυτά τα 2 δισεκατομμύρια θα έπρεπε να επιβληθούν με φόρους, για να καλυφθούν τα ελλείμματα. Δεν είναι λοιπόν αληθής η εικόνα που δίνουν οι Υπουργοί της Κυβέρνησης. Δεν μιλάω για κάποιους δημοσιογράφους οι οποίοι είναι και σε διατεταγμένη υπηρεσία.

Ερώτημα δεύτερον: Είναι κερδοφόρες όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο.; Ποιες έχουν ελλείμματα και γιατί; Επανερχομαι στον πίνακα του προϋπολογισμού. Εάν μελετήσετε αυτόν τον πίνακα, πράγματι θα δείτε ότι υπάρχουν και Δ.Ε.Κ.Ο. που έχουν ελλείμματα. Ποιες είναι αυτές; Κατά κύριο λόγο είναι οι Δ.Ε.Κ.Ο. των συγκοινωνιών. Είναι ο Ο.Σ.Ε., είναι ο Προαστιακός, είναι το Τραμ, είναι οι αστικές συγκοινωνίες.

Σας κάνει εντύπωση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι οι συγκοινωνιακοί φορείς έχουν ελλείμματα; Και έρχομαι, κυρίες Πολύδωρα, στους νόμους. Εσείς δεν ψηφίσατε και δεν εφαρμόζετε το ν. 2669, ο οποίος λέει στο άρθρο 5 παράγραφος 6 ότι η διαφορά μεταξύ λειτουργικού κόστους και του κομίστρου, το έλλειμμα του συγκοινωνιακού φορέα, το πληρώνει ο προϋπολογισμός; Δεν το ξέρετε ότι έχετε αναλάβει αυτή την υποχρέωση; Και έρχεστε αυτή την υποχρέωση που δεν δίνετε στους φορείς να την ονομάσετε έλλειμμα παραπλανώντας αυτούς που δεν ξέρουν το νόμο;

Ερώτημα τρίτον. Πού οφείλονται αυτά τα ελλείμματα πιο συγκεκριμένα; Όπως είπα, ο νόμος προβλέπει κάποια πράγματα. Το έλλειμμα το καλύπτει ο προϋπολογισμός στις συγκοινωνίες, όχι αλλού. Θα καταθέσω στα Πρακτικά, αν τον έχω εδώ, έναν πίνακα του Η.Σ.Α.Π.. Δεν τον έχω. Τον έχει η Κυβέρνηση. Από εκεί λοιπόν προκύπτει και από άλλους φορείς ότι η Κυβέρνηση συστηματικά ιδίως τα τελευταία χρόνια δεν έδινε αυτή την επιχορήγηση στους φορείς. Τι έκαναν οι φορείς, για να μπορέσουν να πληρώσουν τα έξοδά τους; Δανείζονταν. Όταν δανείζεσαι αυτά που έπρεπε να πάρεις από τον προϋπολογισμό,

δημιουργούνται ελλείμματα.

Δεύτερη αιτία των ελλειμμάτων στους συγκοινωνιακούς φορείς. Υπάρχει ο νόμος που ψηφίστηκε λόγω Ολυμπιακών Αγώνων, ο ν. 3254, κύριε Πολύδωρα, ο οποίος λέει το εξής:

«Με τα δημόσια μέσα μαζικής μεταφοράς διακινούνται δωρεάν η Ολυμπιακή οικογένεια, οι εθελοντές και οι κάτοχοι εισιτηρίων αγώνων που διεξάγονται συγκεκριμένη μέρα».

Τον ψηφίσατε αυτό το νόμο ή δεν τον ψηφίσατε; Υποχρεώνει αυτός ο νόμος τα λεωφορεία και τα μέσα μαζικής μεταφοράς να μεταφέρουν τζάμπα στη διάρκεια των Αγώνων αυτούς που έχουν την κάρτα, αυτούς που ανήκουν στην Ολυμπιακή οικογένεια και αυτούς που είναι εθελοντές, ναι ή όχι; Τους υποχρεώνει υποθέτω.

Ποιο ήταν το κόστος αυτών των τζάμπα εισιτηρίων;

Θα καταθέσω στα Πρακτικά το έγγραφο του Ο.Α.Σ.Α., ο οποίος λέει ότι το κόστος από αυτή τη διευκόλυνση ήταν 14.000.000 ευρώ. Τα πλήρωσε η Ολυμπιακή Επιτροπή, η «ΑΘΗΝΑ 2004», αυτά τα ευρώ;

Θα καταθέσω στη Βουλή έγγραφο της κ. Αγγελοπούλου διά των αντιπροσώπων της, που αρνείται ότι η «ΑΘΗΝΑ 2004» έχει υποχρέωση να καλύψει το κόστος αυτό.

Και βγαίνετε στις τηλεοράσεις και λέτε ότι φταίνε οι εργαζόμενοι γι' αυτά τα ελλείμματα; Εγώ αν ήμουν εργαζόμενος στο δημόσιο τομέα, θα σας έκανα μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση. Και αν ήμουν απλός πολίτης, θα σας έκανα μήνυση για συνειδητή και κατά συρροή παραπληροφόρηση.

Και φτάσατε να λέτε, ότι φταίνε οι μισθοί. Κι εφαρμόζετε κι εδώ απατηλές τεχνικές.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά έγγραφο από τα πεπραγμένα του ΗΣΑΠ, του οποίου η διοίκηση λέει τα εξής: Ειδικά το έτος 2004 επέλεξε η Κυβέρνηση, που ήταν το Ολυμπιακό έτος, όπου είχαμε δύο στοιχεία: Αυξημένη υπεραπασχόληση, υπερωρίες δηλαδή 29% και δεύτερον, ειδικό επίδομα, που η Κυβέρνηση και οι κυβερνήσεις αποφάσισαν να δώσουν, στους εργαζόμενους των μέσων μεταφοράς λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων.

Αυτό, λοιπόν, το ειδικό επίδομα που η Κυβέρνηση αποφάσισε και έδωσε και αυτές οι υπερωρίες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, αν μπορώ να έχω την ανοχή σας για λίγο σε βάρος του όποιου χρόνου για δευτερολογία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δραγασάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ένα τελευταίο. Ας φύγω από τους συγκοινωνιακούς φορείς. Ας πάρω την περίπτωση ότι σε μία Δ.Ε.Κ.Ο. πράγματι υπάρχει αίτημα αδικαιολόγητο και ανατιολόγητο. Με βάση το ν. 2414 υποτίθεται ότι αυτός που διοικεί εκείνη τη Δ.Ε.Κ.Ο. έχει υπογράψει συμβόλαιο διαχείρισης με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών. Και ο νόμος αυτός λέει στο άρθρο 4 ότι αν οι στόχοι της επιχείρησης αποκλίνουν από αυτά που έχει δεσμευθεί με το συμβόλαιο διαχείρισης ο διευθύνων σύμβουλος ή ο πρόεδρος, απολύεται ο διευθύνων σύμβουλος.

Πρώτ' την Κυβέρνηση: Πρώτον, πόσοι διοικητές Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν όντως υπογράψει συμβόλαιο διαχείρισης κατά την έννοια του ν. 2414, άρθρο 3; Δεύτερον, πόσοι διοικητές των Δ.Ε.Κ.Ο. απολύθηκαν εξαιτίας της παρέκκλισης των στόχων; Διότι αν μου λέτε ότι υπάρχουν ελλείμματα και οι υπεύθυνοι των Δ.Ε.Κ.Ο. έμειναν στη θέση τους ή τα ελλείμματα είναι πλαστά ή υπήρξε ανοχή σε διοικητικές πρακτικές που ευθύνονται για τα ελλείμματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δική μας αντίληψη και με βάση αυτά που είπα, είναι σαφές ότι: Πρώτον, στόχος της Κυβέρνησης είναι η προετοιμασία των επιχειρήσεων προς ιδιωτικοποίηση, πώς θα γίνουν ιδιωτικοποιήσιμες εν όλω ή εν μέρει. Και ο δεύτερος στόχος είναι ένας νέος κύκλος λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων μέσω της ενοχοποίησής τους, σήμερα των εργαζομένων των Δ.Ε.Κ.Ο., προχθές των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα.

Η δική μας αντίληψη είναι απλή. Ιδίως στο παγκόσμιο πλαίσιο

νέους κανονισμούς εργασίας καταρρίπτεται και δεν θα έχουμε το ίδιο καθεστώς.

Γι' αυτούς τους λόγους, κυρία Πρόεδρε, πιστεύω πως τα άρθρα τα οποία θεωρούν ότι δήθεν είναι αντισυνταγματικά, δεν είναι αντισυνταγματικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν θα ακούσουμε την Κυβέρνηση;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο Κανονισμός λέει ότι μιλούν πρώτα οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Εν πάση περιπτώσει, ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, απλώς να συμπληρώσω στην πολύ τεκμηριωμένη εισήγηση που έκανε ο κ. Τασούλας για το θέμα της αντισυνταγματικότητας –και θα μιλήσω πολιτικά αφού μιλήσουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι– το εξής: Υπάρχει και μία απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου η υπ' αριθμό 2/1996 η οποία έκρινε τα εξής:

«Η επιβάρυνση του κράτους, δηλαδή του Έλληνα φορολογούμενου, με τα ελλείμματα των δημοσίων επιχειρήσεων συνιστά λόγο γενικότερου κοινωνικού και οικονομικού συμφέροντος. Η δε επέμβαση του νομοθέτη στην περίπτωση αυτή επί της ελευθερίας των συλλογικών συμβάσεων είναι συνταγματικά επιτρεπτή». Είναι η υπ' αριθμόν 2/1996 απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου για το θέμα ακριβώς που συζητούμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστώ πολύ. Το λόγο έχει ο κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς υποστηρίζουμε την αντισυνταγματικότητα των σχετικών άρθρων 13 και 14. Συμφωνούμε κατά βάση με τα επιχειρήματα που ακούστηκαν.

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ): Από ποιον;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Από τον εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Δεν ακούστηκαν από άλλη πλευρά επιχειρήματα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Θέλουμε να το ακούμε!

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Θα το ακούσετε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μην παρεμβαίνετε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εδώ θέλω να σημειώσω ότι ακριβώς η ίδια αντισυνταγματικότητα για την κατάργηση συλλογικών συμβάσεων με νόμο χωρίς να προηγηθεί η διαίτησις, η ίδια ευθύνη υπάρχει και στο νόμο του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Να το ακούσετε δεν θέλατε; Θα το ακούσετε.

Η ίδια ευθύνη υπάρχει και στο νόμο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανεξάρτητα αν δινόταν περιθώριο και μετά τη νομοθέτηση να ακολουθήσει ένας νέος γύρος διαπραγματεύσεων. Και σήμερα δεν απαγορεύεται να έρθει νόμος και να γίνει νέος γύρος διαπραγματεύσεων, αλλά επανέρχομαι: Είτε με κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είτε με κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά το δεύτερο γύρο των διαπραγματεύσεων, ξανά νόμος. Κανείς δεν το απαγορεύει, αφού θεωρείτε και οι δύο ότι πράξατε συνταγματικά και τότε ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τώρα ως Νέα Δημοκρατία.

Για το δεύτερο σκέλος που αφορά τους νεοεισερχόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο. και όσον αφορά ότι θα είναι δυο ταχυτήτων ως προς τις αμοιβές και ως προς το δικαίωμα της όποιας μονιμότητας, επικαλέστηκε ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας το επιχείρημα ότι αυτό το πράγμα θα κατοχυρωθεί με τους νέους κανονισμούς μελλοντικά.

Κατ' αρχήν σήμερα δεν έχουμε τους νέους κανονισμούς. Αίρεται, λοιπόν αναδρομικά εκ των προτέρων η συνταγματικότητα, επειδή κάποιοι κανονισμοί αύριο θα αλλάξουν;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΟΥΦ: Και αν δεν αλλάξουν;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεύτερο ζήτημα: Πώς προήλθαν αυτοί οι κανονισμοί στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Οι κανονισμοί προήλθαν

μέσα από συλλογικές διαπραγματεύσεις και από σκληρούς αγώνες των εργαζομένων, άρα ήταν αντικείμενο συλλογικής διαπραγματεύσεως. Το δεύτερο, λοιπόν, σκέλος δεν στέκει.

Για να μην ζητώ ξανά το λόγο, θα ήθελα να χρησιμοποιήσω το δικαίωμα που μου δώσατε να σχολιάσω, όπως σχολίασε και ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κύριος Υπουργός, για ένα λεπτό. Θα διαβάσω όχι τι έλεγε ο κ. Παπαντωνίου, που πράγματι τα έλεγε αυτά, αλλά τι έλεγε κάποιος άλλος και θα πω στο τέλος ποιος είναι.

«Για να αυξήσουμε τις ευκαιρίες απασχόλησης για όλους, δεν σημαίνει πάντα ίδιες συνθήκες εργασίας και αμοιβών. Ίσως πρέπει να ξεφύγουμε από την ιδέα ότι υπάρχει ένα μόνο πρότυπο απασχόλησης για όλους. Πρέπει να διευρύνουμε τις ευκαιρίες απασχόλησης με την επέκταση ποικίλων μορφών εργασίας, μερικής ή προσωρινής απασχόλησης και αυτοαπασχόλησης. Αυτό σημαίνει να υπάρχει ποικιλία εργασιακών ρυθμίσεων και προδιαγραφών...» –όχι δύο ταχυτήτων, είκοσι πέντε ταχυτήτων οι εργαζόμενοι– «...να υπάρχουν ευκαιρίες κινητικότητας. Αλλά ως σοσιαλιστές πιστεύουμε ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν δεν κάνουμε εκπτήσεις σε δικαιώματα. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται να αναμορφωθεί η αγορά εργασίας». Ημερομηνία: 18/11/2005, Γιώργος Παπανδρέου, σε μία ημερίδα για τους νέους και την ανεργία που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τι άλλο χρειάζεται, λοιπόν, να πούμε; Ταυτίζονται τα δυο κόμματα και ως προς το περιεχόμενο της ανατροπής των εργασιακών δικαιωμάτων και ως προς τα ζητήματα της νομιμότητας και της συνταγματικότητας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Πάρα πολύ ωραία!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, πιστεύω ότι θα ήταν θετική πράξη αναβάθμισης του κύρους του Κοινοβουλίου, αν η οποιαδήποτε κυβέρνηση, ασκώντας τη νομοθετική της πρωτοβουλία, αποφάσιζε εκ προοιμίου να σεβαστεί τις εισηγήσεις της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Η πάγια πρακτική, η οποία ακολουθείται, να παίρνουμε μεν την εισήγηση της Επιστημονικής Επιτροπής, αλλά να τη βάζουμε στο συρτάρι ή να προσπαθούμε να την περιγράψουμε, υποβαθμίζει τελικά το ρόλο της Βουλής, αλλά και υποκαθιστά την έννοια της νομοθετικής εξουσίας. Είναι αδιανόητο, σε μια συνταγματική λειτουργία αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας, η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής να εισηγείται, να παρατηρεί στοιχεία αντισυνταγματικότητας και η εκάστοτε κυβέρνηση να λέει: «Δε βαριέσαι, αυτά τα λένε οι θεσμολάγνοι». Έτσι δημιουργείται η πρακτική για να ανοίγουν ενώπιον των δικαστηρίων ατέλειωτες διαδικασίες αμφισβήτησης της νομιμότητας. Θα μου πείτε, βεβαίως, ότι τη συνταγματικότητα των νόμων την κρίνει ο τακτικός δικαστής. Ο δικαστής του Μονομελούς θα έχει, όμως, ως επιχείρημα: «Και τριακόσιοι Βουλευτές τι επιψήφισαν;»

Να συνεννοηθούμε, λοιπόν. Και η παρούσα Κυβέρνηση δεν θέλει να λάβει υπ' όψιν τις διατυπωμένες, με πολλή επιστημονική –θα έλεγα– ευγένεια, απόψεις του Επιστημονικού Συμβουλίου. Δεν ξέρω εγώ να υπάρχει κανένας όρος «νομικός συναίσθημα» ή «νομικός κυνισμός» ή «νομικός ρεαλισμός». Ξέρω ότι υπάρχει Η αρχή της νομιμότητας, η οποία απορρέει ευθέως από τη συνταγματική της στήριξη. Εάν πρόκειται να κάνουμε συζήτηση εδώ μεταξύ «νομικού συναίσθηματος» και «νομικού κυνισμού», τότε και οι δυο απόψεις αχρηστεύουν τη νομιμότητα.

Πρώτον, λοιπόν, η Κυβέρνηση δεν σέβεται τις παρατηρήσεις της Επιστημονικής Επιτροπής και αυτό είναι εις βάρος της Κυβερνήσεως. Δεν τις σέβεστε, κύριοι. Παίρνετε την Επιστημονική Επιτροπή και τη γράφετε στα παλιά σας τα παπούτσια. Σας λέει ευθέως η Επιστημονική Επιτροπή κεφαλαιώδεις παρατηρήσεις: Πρώτον, παραβιάζετε τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Βάζετε την ad hoc

νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης πάνω από τη συνταγματική ρήτρα. Δεν υπάρχει σοβαρότερη ανατροπή σε ένα ευνομούμενο κράτος, όπου ισχύουν οι εγγυήσεις του κράτους δικαίου. Τη σκοπιμότητα της κυβερνητικής πολιτικής τη βάζετε πάνω από τη συνταγματική ρήτρα και έτσι η κατοχυρωμένη συλλογική σύμβαση παύει να είναι συνταγματική ρήτρα διαμόρφωσης του πλαισίου όρων αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων.

Δεύτερον που σας λέει η Επιστημονική Επιτροπή: Καταργείται η ύπαρξη σπουδαίου λόγου, που υπάρχει ως διασφάλιση των δημοκρατικών εγγυήσεων. Όσοι εκ των συναδέλφων της Κυβερνητικής Πλειοψηφίας είναι νομικοί μπορούν να καταλάβουν τι σημαίνει, όταν με αυτές τις διατάξεις τίθεται εκ ποδών το άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα. Η θεμελίωση της καταχρηστικότητας στο άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα, για την κατοχύρωση των δημοκρατικών εγγυήσεων υπέρ των πολιτών που εργάζονται, είναι η πεμπτουσία της νομικής μας φιλοσοφίας. Μην την πετάτε έτσι. Μπορείτε να προσλαμβάνετε, να απολύετε και να καταγγέλλετε άνευ της συνδρομής σπουδαίου λόγου. Ποιες είναι οι εγγυήσεις νομιμότητας; Το άρθρο 281 το έχουν υπηρέτησε με αγώνες και αίμα όλοι οι Έλληνες νομικοί, υπερασπιζόμενοι συνταγματικά δικαιώματα. Μπορείτε τώρα με μια απλή διάταξη να το πετάτε στον κάλαθο των αχρήστων;

Τρίτον, έρχεστε στη συνέχεια με την τελευταία διάταξη του άρθρου 14 και ουσιαστικά καταργείτε τη διαιτησία.

Υπάρχει κανείς που να μην θεωρεί στη νομική ιστορία την κατοχύρωση του θεσμού της διαιτησίας ως δημοκρατική κατάκτηση; Και αυτό λοιπόν, στον κάλαθο των αχρήστων! Στον κάλαθο των αχρήστων η συλλογική σύμβαση. Στον κάλαθο των αχρήστων η ρήτρα της καταχρηστικότητας και του σπουδαίου λόγου. Στον κάλαθο των αχρήστων και η διαιτησία. Γιατί; Για να ρυθμίσετε θέματα στρεβλώσεων ή δυσλειτουργιών εντός των Δ.Ε.Κ.Ο.;

Να συνεννοηθούμε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τα θέματα δυσλειτουργιών και στρεβλώσεων εντός των Δ.Ε.Κ.Ο. τα δημιούργησαν οι πελατειακές σχέσεις και οι εκάστοτε κυβερνητικοί χειρισμοί. Δεν θα φορτώσετε τις ευθύνες για τους κυβερνητικούς χειρισμούς όλων των κυβερνήσεων σε βάρος των εργαζομένων, για να τους αφήσετε ξυλάρμενους, χωρίς τον 281, χωρίς τη συλλογική σύμβαση, χωρίς διαιτησία, χωρίς δηλαδή καμία από τις δημοκρατικές εγγυήσεις προστασίας του ιερού δικαιώματος να δουλεύουν με ασφάλεια, που είναι όρος ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Γιατί φθάνουμε σ' αυτό το σημείο, οι ανάγκες του αδηφάγου ανταγωνισμού να πλήττουν το σκληρό αδιάσπαστο πυρήνα των κατακτήσεων των κοινωνικών αγώνων από την εποχή του διαφωτισμού και μετά; Να πω και κάτι ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ κυρίες Πρόεδρε, αν θέλετε συνομιλήσετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω κυρία Πρόεδρε.

Να πω λοιπόν και κάτι ακόμη. Τι είναι αυτές οι Δ.Ε.Κ.Ο.; Δεν είναι επιχειρήσεις κοινωνικής ευθύνης του κράτους; Δεν υπάρχουν τομείς κοινωνικής ευθύνης του κράτους που υπηρετεί αυτήν την κοινωνική του ευθύνη το κράτος, δημιουργώντας επιχειρήσεις δημοσίου ενδιαφέροντος;

Εάν είσατε ικανοί ως κυβερνήτες, να τις εξυγιάνετε και να τις στηρίζετε. Όχι να τις ακρωτηριάσετε και να φορτώσετε το ιστορικό κόστος σε βάρος των εργαζομένων!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ και από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστώ πολύ. Ο κύριος Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, οφείλω στην αρχή να αποκαταστήσω μίαν αλήθεια όπως έκανα λίγο πριν και με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Διαβλέπω μία καταπληκτική συμπληρωματικότητα στις απόψεις της Κυβέρνησης και του Κ.Κ.Ε.. Όταν προηγουμένως, ανέγνωσε το κείμενο ο Υπουργός Οικονομίας σκέφτηκα ότι κατά διαφορετικό τρόπο θα αναγίνωσκε το δικό του κείμενο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε..

Υπέθετα μέχρι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όταν κάποιος φοράει γυαλιά, το κάνει για να δει πιο ευανάγνωστα τα

γράμματα και τους αριθμούς για μεγαλύτερη κατανόηση του κειμένου. Αλλά δεν φανταζόμουν ότι πολλές φορές τα γυαλιά είναι παραμορφωτικοί φακοί για να αλλοιώνουν συνειδητά το κείμενο και το νόημά του.

Τι είπε ο αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είπε κάτι πάρα πολύ απλό, ότι βεβαίως πρέπει να υπάρξουν διαφορετικά καθεστώτα εργασίας, αλλά στην αγορά εν γένει και πάντοτε υπό μία προϋπόθεση: ότι αναγνωρίζονται πλήρως τα δικαιώματα των εργαζομένων σε καθεστώς ασφαλείας. Δεν είπε κύριε Σκυλλάκο, ότι πρέπει να υπάρχουν δύο καθεστώτα μέσα σε μία Δ.Ε.Κ.Ο., όπως κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Μίλησε ευρέως για την αγορά εργασίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και τώρα έρχομαι στα νομικά μας θέματα, κυρία Πρόεδρε.

Άκουσα για πρώτη φορά τον όρο «νομικός συναισθηματισμός». Επειδή δεν τον γνωρίζω, δεν τον σχολιάζω. Αλλά γνωρίζω πάρα πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον όρο «νομικός αναλφαβητισμός». Και περί νομικού αναλφαβητισμού πρόκειται όταν ακούω συνάδελφο, υπερασπιζόμενο τη συνταγματικότητα του νομοσχεδίου, να ανακαλεί στη μνήμη μας απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας του 1978.

Θα έπρεπε να γνωρίζει ο κύριος συνάδελφος ότι το 1978 υπήρχε καθεστώς αναγκαστικής διαιτησίας. Ψηφίστηκε αργότερα νεότερος νόμος, ο νόμος 1876/1990, που θεσμοθετεί την ελευθερία των διαπραγματεύσεων, σύμφωνα με το Σύνταγμά μας και προωθεί, κάτι που δεν ίσχυε το 1978, τον πραγματικά χρήσιμο θεσμό της διαιτησίας, ως συνέχεια της ελευθερίας των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Πρέπει να σας πω κυρία Τασούλα, ότι τον νόμο 1876, τον οποίο σήμερα προφανώς κρίνετε δυσμενώς, τον ψήφισε ομόφωνα η Βουλή των Ελλήνων, δηλαδή έχει και τη δική σας ψήφο.

Τώρα τι μεσολαβεί και σήμερα ακυρώνετε επιχειρήματα δικά σας του 1990, αυτό το αναγνωρίζετε μόνο ο «συναισθηματισμός» ή ο κυνισμός της παράταξής σας.

Σ' ό,τι αφορά κυρία Υπουργέ, την απόφαση του Αρείου Πάγου του 1996, θα σας παρακαλέσω για άλλη μία φορά να διαβάσετε προσεκτικά το κείμενο που ήδη αναγνώσατε στο Σώμα. Η συγκεκριμένη απόφαση δικαιολογεί –προσέξτε– επέμβαση στο βαθμό αυτονομίας των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Δεν δικαιολογεί κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων!

Το άρθρο σας –μιλώ για το άρθρο 14– εισάγει την κατάργηση, διότι αν παρέλθει σύμφωνα με τις πρόνοιές του, άπρακτη η προθεσμία, τότε επεμβαίνει ο νομοθέτης και ακυρώνει το καθεστώς της συλλογικής διαπραγματεύσεως, ακυρώνει την αυτονομία τους. Είναι νομοθετική παρέμβαση που ρυθμίζει αναγκαστικά τις εργασιακές σχέσεις.

Εάν κυρία Πρόεδρε, όπως προβλέπει το άρθρο 10 του ισχύοντος νόμου μετά την παρέμβαση του νομοθέτη υπήρχε δυνατότητα να υπόκειται ο νόμος σε τροποποίηση, εξαιτίας νεότερης συμφωνίας των διαπραγματευομένων μερών, τότε θα υπήρχε αποκατάσταση του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Εδώ έχουμε επέμβαση με αναγκαστικό αποτέλεσμα, που μας παραπέμπει σε κατάργηση του καθεστώτος της συλλογικής αυτονομίας. Γι' αυτό ισχυριζόμαστε ότι περιγράφεται το άρθρο 22 του Συντάγματος που προβλέπει ως μοναδική λύση, σε περίπτωση αποτυχίας των συλλογικών διαπραγματεύσεων, τη διαιτησία με παραπομπή του θέματος στην ομάδα μεσολάβησης και διαιτησίας. Είναι η μοναδική πρόνοια του άρθρου 22.

Εσείς εδώ προβλέπετε ως μοναδική πρόνοια σε περίπτωση αποτυχίας, την νομοθετική σφραγίδα και αυτό είναι παραβίαση του άρθρου 22 του Συντάγματος.

Επίσης, με το άρθρο 13, καταστρατηγείται και το άρθρο 4 και το άρθρο 22 του Συντάγματος. Γιατί; Δημιουργούνται δύο κατηγορίες εργαζομένων. Σας το εξηγεί πολύ καθαρά το κείμενο του Επιστημονικού Συμβουλίου. Γι' αυτούς που υπηρετούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στις Δ.Ε.Κ.Ο. προβλέπεται δυνατότητα απολύσεως μόνο για σπουδαίο λόγο, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς. Σπουδαίος λόγος έχει νομολογηθεί και έχει κριθεί από τη θεωρία ότι είναι συνήθως –όχι

πάντα, αλλά συνήθως- τα σοβαρότατα πειθαρχικά παραπτώματα ή ποινικές παραβάσεις. Αυτά συγκροτούν την έννοια του σπουδαίου λόγου. Συνεπώς κατά το ισχύον καθεστώς, σύμφωνα με τους σημερινούς κανονισμούς εργασίας, μπορεί κάποιος να απολυθεί για σπουδαίο λόγο.

Με το νέο καθεστώς που εισάγετε μπορεί κάποιος να απολυθεί όχι για σπουδαίο λόγο, αλλά κατά τις διατάξεις της κοινής εργατικής νομοθεσίας, για οποιοδήποτε λόγο και μάλιστα ανατιολόγητα, πλην της καταχρηστικής ασκήσεως του 281. Αλλά ξέρετε ότι καταχρηστική απόλυση είναι εξαιρετικά δύσκολο να αποδειχθεί. Ως εκ τούτου λοιπόν, εισάγετε μία αρχή διαίρεσης των εργαζομένων στο εσωτερικό της ίδιας Δ.Ε.Κ.Ο..

Επιπλέον, οι κανονισμοί στις σημερινές Δ.Ε.Κ.Ο. προβλέπουν, κυρία Πρόεδρε, κανονιστικούς όρους που έχουν την ισχύ νόμου. Οι κανονιστικοί όροι μπορεί να αφορούν και τις αμοιβές. Μ' αυτό τον τρόπο, επειδή οι κανονιστικοί όροι δεν ισχύουν για το νεοπροσλαμβανόμενο προσωπικό, πάμε σε ευθεία καταστροφή, όπως είπε και ο κ. Φλωρίδης, του άρθρου 22 του Συντάγματος, που επιτάσσει για την ίδια εργασία να δίδεται ίδια αμοιβή. Δημιουργείται μία νέα κατηγορία εργαζομένων που έχει σαφή διαφοροποίηση από το παλαιό προσωπικό. Άρα έχουμε παραβίαση του άρθρου 3 και του άρθρου 22 του Συντάγματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το άρθρο 10 του νομοσχεδίου ενδιαφέρουν έχει η παρατήρηση του επιστημονικού συμβουλίου, που με πολύ κομψό τρόπο επισημαίνει ότι προβληματισμός προκύπτει για το ποια είναι η έννοια της εγκρίσεως, μετά από μία επιτυχημένη διαπραγμάτευση μετά από επιτυχή κατάληξη. Ποια είναι η έννοια της εγκρίσεως; Αν καταλήξουν τα μέρη μπορεί να υπάρξει και απόρριψη;

Στο ερώτημα αυτό του επιστημονικού συμβουλίου δεν δίνεται καμία απάντηση από την Κυβέρνηση.

Ελπίζω κάποια στιγμή να δώσει. Αλλά μέχρι να δώσει έχουμε και στο σημείο αυτό παραβίαση του Συντάγματος. Να γιατί, κυρία Πρόεδρε, ισχυριζόμαστε ότι υπάρχουν πολλαπλές περιγραφές του Συντάγματος. Καταλήγοντας θέλω να απευθυνθώ στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και να τους απευθύνω μία έκκληση: Ασφαλώς κατανοούμε ότι η βασική υποχρέωσή σας είναι να υπερασπιστείτε την άποψη του κόμματός σας. Αλλά επειδή είμαι βέβαιος ότι είστε άνθρωποι με ελεύθερη συνείδηση μπορείτε να υπερασπιστείτε τη γραμμή του κόμματός σας χωρίς να παραβιάζονται με τόσο βάνουσο τρόπο αρχές και διατάξεις του Συντάγματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Καστανίδη, συντομεύετε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκλεγμένη από το λαό Κυβέρνηση δίνει αρνητικό παράδειγμα παραβίασεως του Συντάγματος τότε δίπλα, παραπέρα μακριά από τον έλεγχο του πολίτη υπάρχουν πολλοί που θέλουν να νοσifyσουν εξουσίες και να αποκτήσουν ίδιους μηχανισμούς ελέγχου πάνω στο πολιτικό μας σύστημα, να καταστρατηγήσουν τις αρχές λειτουργίας της Δημοκρατίας και των δημοκρατικών θεσμών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Καστανίδη, τελειώνετε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σας παρακαλώ να θυμηθείτε αυτούς που εξαιτίας της περιγραφής του Συντάγματος από μια εκλεγμένη κυβέρνηση, μπορεί να εμφανιστούν για να διακινδυνεύσουν με την πράξη τους τη λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών. Με αυτή την έννοια κάνω έκκληση να δεχθείτε τις προβαλλόμενες αντιρρήσεις και να σεβαστείτε τις διατάξεις του Συντάγματος. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Δεν μπορώ να σας δώσω το λόγο. Ο Κανονισμός λέει ότι μία φορά μιλάνε επί της αντισυνταγματικότητας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ο κ. Καστανίδης μίλησε δύο φορές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Όχι. Ο κ. Καστανίδης είχε ζητήσει πεντάλεπτη παρέμβαση επί της ουσίας των λεχθέντων από τον Υπουργό και στη συνέχεια στην τοποθέτησή

του έθεσε το θέμα.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Πολύδωρα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, υπάρχει νομικός συναισθηματισμός ο οποίος εκδηλώνεται με αυτή τη σοφιστική τυπολατρεία. Κατά τη γνώμη μου οι ισχυριζόμενοι την αντισυνταγματικότητα με την επιχειρηματολογία που ανέπτυξαν παραβιάζουν δηλαδή περιγράφουν το Σύνταγμα και δη το άρθρο 22, διότι όλη η επιχειρηματολογία τους υπελάμβανε ότι ο νόμος δεν είναι στις προβλέψεις του άρθρου 22. Στις προβλέψεις του άρθρου 22 όπως ανεπτύχθη με την αρχή της νομιμότητας και της συνταγματικότητας από τους συναδέλφους υπάρχει μόνο μία *compulsiva*, μία επιτακτική υπαγόρευση...

ΝΟΡΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Πώς το είπατε;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: *Compulsiva*.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν γλιτώνετε με την ειρωνεία. Θα τα ακούσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχω κι άλλα λατινικά. Είναι μια επιτακτική αρχή ότι δήθεν έχουμε μόνο τους συμβαλλομένους να οργανώσουν τις συλλογικές συμβάσεις επ' άπειρον, κάπου η διαίτησία, χωρίς πρόβλεψη στο 22 για νόμο. Έλα, όμως, που το ευλογημένο το 22 δίνει ρόλο και στη Βουλή, δίνει ρόλο και στο νόμο. Κι αυτό ασκεί η Κυβέρνηση. Τι νομίζουν ότι θα μας πουν εδώ οι νομοδιδάσκαλοι; Θα επικαλεστούν αντισυνταγματικότητα για τις αέναες διαπραγματεύσεις οι οποίες δεν οδηγούν σε συμφωνία αλλά οδηγούν κάπου αλλού; Οδηγούν στην καταβύθιση των Δ.Ε.Κ.Ο. στο τέλμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και γιατί το λέω αυτό; Γιατί δεν άκουσα απ' όλους τους συνταγματολόγους συναδέλφους την εισαγωγική φράση του 14. Μιλάει για τη χρεοκοπία.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Μιλάει για τις επιχειρήσεις που εμφανίζουν αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Πώς δεν βρήκατε μια συλλαβή γι' αυτό, μία λέξη για να οργανώσετε το συλλογισμό σας επί των κειμένων και όχι επί των φαντασιώσεων;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Ουδείς διέκοψε τους άλλους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Σας παρακαλώ, κύριε Τσοχατζόπουλε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Λέει το άρθρο 14 ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις που εμφανίζουν αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα ή επιχορηγούνται από το δημόσιο με στόχο την εξυγίανσή τους υποχρεούνται να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αξιοποίηση του προσωπικού τους κ.λπ.. Εκεί προβλέπει, όπως λέει το Σύνταγμα, οι συλλογικές διαπραγματεύσεις οι οποίες αξιώνει ο νομοθέτης, αυτή η Βουλή, δηλαδή όχι εσείς, γιατί εσείς είσατε ευτυχημένοι, κύριε Τσοχατζόπουλε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κύριε Πολύδωρα, να απευθύνεστε προς το Προεδρείο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: ...με τα πολυσχιδή πεπραγμένα σας. Δεν υπάρχει αμφιβολία περί αυτού.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Πολύδωρα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εμείς δεν είμαστε ευτυχημένοι.

Κυρία Πρόεδρε, να μας απαντήσουν οι κύριοι των συνταγματικών ερμηνειών ως τότε θα είναι ατέρμονες, χωρίς αποτέλεσμα οι διαπραγματεύσεις; Ο συνετός νομοθέτης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 98...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μία φράση σου πρέπει να την πληρώνεις με τόσα βάρη στην πλάτη σου.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ο συνετός νομοθέτης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. του 98 είχε τάξει σε έξι μήνες να επεμβαίνει ο νομοθέτης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Αφήστε το 98, μην το καταργείτε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Η διαφορά μας είναι για τους δύο νόμους, για τους δύο μήνες. Σας λέω λοιπόν...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Η αλήθεια πονάει. Σας μετακινώ από τη βεβαιότητα της καταστροφής. Δεν θα έχουν καταστροφή οι Δ.Ε.Κ.Ο.. Θα τις σώσουμε εμείς με αυτό το νόμο. Εσείς τα θυσιάζετε όλα κοπτόμενοι για τους πραιτωριανούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που φωλιάζουν μέσα στις Δ.Ε.Κ.Ο..

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να μας πείτε για τα δικά σας λαμόγια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Κύριε Πολύδωρα, ολοκληρώστε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εάν βουλιάξουν οι Δ.Ε.Κ.Ο. χωρίς να λάβουμε μέτρα θα έχει πρόβλημα το σύνολο της οικονομίας. Εμείς, κυρία Πρόεδρε, πρέπει να τηρήσουμε με θρησκευτική ευλάβεια το Σύνταγμα. Το Σύνταγμα δεν ορίζει, δεν θέτει εκτός πεδιάς τη Βουλή. Όλα και το 22 τα τάσσει στον κανόνα του νόμου. Αυτό τον κανόνα του νόμου καλούμεθα εμείς να τηρήσουμε και να ψηφίσουμε νόμο προκειμένου να υπηρετήσουμε την υπέρτατη αρχή η οποία λέει νομιμότητα αλλά με ουσιαστικό αποτέλεσμα. Συνταγματικότητα, αλλά με αποτέλεσμα.

Τέλος, σας λέω μία λεπτομέρεια. Επειδή πολύς λόγος έγινε για την επιστημονική υπηρεσία σας λέω ότι από το νόμο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 98 στις ίδιες προβλέψεις η νομική υπηρεσία της Βουλής, οι ίδιοι οι υπογράφοντες δεν είχαν κάνει καμία επισήμανση απολύτως.

(Θόρυβος στην Αίθουσα, διαμαρτυρίες)

Καμία απολύτως επισήμανση για τις ίδιες διατάξεις, για την ίδια διάταξη!

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μην εξωθείτε τα πράγματα στον παραλογισμό!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πολύδωρα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ πολύ!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ολοκληρώνω! Μα, δεν με αφήνουν, κυρία Πρόεδρε!

Εμείς μ' αυτή τη νομοθετική ρύθμιση είμαστε εντός του συνταγματικού πλαισίου. Οι ισχυριζόμενοι αντισυνταγματικότητα, στρεψοδικούν, φέρουν σοφιστείες και αν ήμασταν στην Αρχαία Αθήνα, θα ήταν υπόδικοι για γραφή παρανόμων. Δηλαδή, όποιος έκανε στρεβλή ερμηνεία σοβαρής διατάξεως, υφίστατο πρόστιμο πολλών ταλάντων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το κάνατε με τον Οικονομόπουλο;

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εσείς εδώ τώρα υφίστασθε πρόστιμο από τη βούληση του ελληνικού λαού!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Η βούληση του ελληνικού λαού, κύριοι συνάδελφοι, σας δικάζει με σοβαρό πρόστιμο διαρκείας! Ελπίζω κάποτε να συνέλθετε, ώστε να γλιτώσετε και να απαλλαγείτε και από το πολιτικό πρόστιμο το οποίο θα υφίστασθε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το είδαμε στον Ο.Ε.Κ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Πολύδωρα.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

Οι αποδεχόμενοι την πρόταση ότι το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης)

Προφανώς, δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος και προβλεπόμενος

από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής αριθμός Βουλευτών.

Συνεπώς, η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

«Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2006».

Επανερχόμαστε τώρα στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών και το λόγο έχει ο κ. Αγγελής.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, δώσατε το λόγο για πέντε λεπτά στον Υπουργό!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Θέλετε πεντάλεπτη παρέμβαση επί της ουσίας, κ. Σκυλλάκο;

Με συγχωρείτε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Για να ολοκληρώσουμε τον κύκλο της πρώτης συζήτησης, θέλω να πω ακόμα μία φορά ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος έχει στο μέτωπό του τις απελευθερώσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις, τη λογική της ανταγωνιστικότητας και τις ανατροπές των εργασιακών σχέσεων από όποιο κόμμα και αν εφαρμόζονται αυτές οι πολιτικές.

Είναι σαφές ότι αυτές οι πολιτικές εφαρμόζονται από τη σημερινή Κυβέρνηση, όπως και από τις προηγούμενες. Δεν πρέπει λοιπόν να διαμαρτύρονται οι εκπρόσωποι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να λένε ότι θα πρέπει μονόπλευρα να πολεμάμε ή να κριτικάρουμε την παρούσα Κυβέρνηση.

Δεύτερον, για να μη θεωρεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι εμείς έχουμε σκοπιμότητα, ότι σκοπίμως μπερδεύουμε τα δικαιώματα των εργαζομένων γενικά στην αγορά με τα δικαιώματα των εργαζομένων που είναι στις Δ.Ε.Κ., ας το περιορίσουμε στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Ποιες κυβερνήσεις -πριν ψηφιστεί και ο παλαιότερος νόμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πριν ψηφιστεί και ο σημερινός νόμος- έχουν ήδη καθιερώσει στις Δ.Ε.Κ.Ο. τέτοιο σύστημα βάσει του οποίου οι εργαζόμενοι να έχουν πολλές ταχύτες;

Υπάρχουν εργολάβοι με εργαζόμενους με πολύ χειρότερες ρυθμίσεις απ' ό,τι έχουν οι μόνιμοι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Υπάρχουν άλλοι με δελτίο παροχής υπηρεσιών και εμφανίζονται οι ίδιοι οι εργολάβοι. Υπάρχουν τα STAGE δήθεν για εκπαίδευση και κατάρτιση που παρέχουν εργασία, όπως και οι συμβασιούχοι.

Δεν ευθύνεται λοιπόν το Κ.Κ.Ε. για το καθεστώς των εργαζομένων πολλών ταχυτήτων σε όλη την κοινωνία, σε όλη την αγορά εργασίας και μέσα στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Ευθύνονται οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.!

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σημειώσω και το εξής: Τη στιγμή που η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ασκεί κριτική σε υψηλούς τόνους -και δικαίως ασκεί κριτική- στις αντεργατικές ρυθμίσεις του άρθρου 13 και 14, ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν την ίδια μέρα που γινόταν η συζήτηση στην επιτροπή μάζεψε τους συντονιστές, είπε τα εξής: «ως ΠΑΣΟΚ δεν πρέπει να είμαστε δογματικοί σε σχέση με τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις». Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι υπάρχει διγλωσσία!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Έχετε κοριό;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Διαβάστε όλες τις εφημερίδες! Είναι ρεπορτάζ και των φιλοκυβερνητικών εφημερίδων!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Είναι καθαρό λοιπόν ότι και όσον αφορά την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων γενικώς και όσον αφορά την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων ειδικότερα στις Δ.Ε.Κ.Ο., και τα δύο κόμματα κινούνται στην ίδια κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστώ πολύ.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Αγγελής.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Αφού ξεπεράστηκε το πρόβλημα της συνταγματικότητας, καλό είναι να μπούμε στην ουσία του νομοσχεδίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ουσιαστικά συγκρούονται δύο αντίληψεις, η κρατικίστικη αντίληψη με τη σύγχρονη αντίληψη του κράτους. Και αυτό το κατανοούμε όσον αφορά την Αριστερά, αλλά σε καμία περίπτωση δεν κατανοούμε τη στάση και τη συμπεριφορά του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η Νέα Δημοκρατία είναι συνεπής -πρόκειται για προεκλογική της δέσμευση- και σαφέστατα μιλάει για μικρό και ευέλικτο κράτος και προς αυτή την κατεύθυνση κινείται.

Το νομοσχέδιο αποτελεί μια τολμηρή, καινοτόμα και αναγκαία μεταρρύθμιση. Τολμηρή, διότι η κυβέρνηση τολμά με βάση το γενικό συμφέρον να ταραξει τα λιμνάζοντα ύδατα της παθογένειας που επικρατεί στις περισσότερες Δ.Ε.Κ.Ο..

Καινοτόμος, διότι προσαρμόζει τη λειτουργία των Δ.Ε.Κ.Ο. στα σύγχρονα δεδομένα που επιβάλλει τόσο η ευρύτερη έννοια του ανταγωνισμού όσο και οι απαιτήσεις των πολιτών για την ποιότητα των προσφερομένων υπηρεσιών.

Αναγκαία, διότι στο σύνολό τους οι Δ.Ε.Κ.Ο. επηρεάζουν με τις επενδύσεις το ρυθμό ανάπτυξης, με την τιμολογιακή τους πολιτική επηρεάζουν τον πληθωρισμό, τα λειτουργικά τους αποτελέσματα επηρεάζουν το δημόσιο έλλειμμα και η χρηματοδότησή τους μέσω των κρατικών εγγυήσεων επιδρά στο δημόσιο χρέος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει την κοινωνική αποδοχή και απήχηση. Ανεξάρτητα από τις αντιδράσεις, κανένας δεν μπορεί να αλλοιώσει τη ζώσα πραγματικότητα των αριθμών. Το να «ψαρεύει» το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην λίμνη των εντυπώσεων, όχι μόνο δεν οδηγεί πουθενά, τουναντίον μάλιστα επιδεινώνει τα προβλήματα, τη στιγμή που η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε ως αποτέλεσμα τα τεράστια χρέη και ελλείμματα.

Τα δεδομένα αποδεικνύουν ότι μόνο τη διετία 2004-2005, η συνολική ζημία των Δ.Ε.Κ.Ο. κινείται περίπου στο 1.000.000.000 ευρώ, η οποία καλύπτεται από επιχορηγήσεις και δανεισμό με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου.

Το 75% των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο είναι ελλειμματικές. Η ακαθάριστη μισθοδοσία στον ιδιωτικό τομέα είναι 23.326 ευρώ το χρόνο, στις Δ.Ε.Κ.Ο. ανέρχεται στις 36.406 ευρώ και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα 41.086 ευρώ.

Την τριετία 2002-2005 είχαμε αύξηση δαπανών 19,65%, ενώ αύξηση εσόδων 15,30%. Ακόμη μεγαλύτερη ήταν η αύξηση δαπανών μισθοδοσίας κατά 23,11%, με αποτέλεσμα το 2005 να αποτελούν το 47% των συνολικών δαπανών. Ο διορισμός των διοικήσεων περιορίζεται σε αυστηρά κομματικά κριτήρια.

Όλα αυτά, λοιπόν, με το νομοσχέδιο αλλάζουν. Περικόπτονται οι υψηλές αμοιβές του προέδρου και του διοικητικού συμβουλίου. Με τα σημερινά δεδομένα δεν θα υπερβαίνουν τα 5,5 χιλιάδες ευρώ. Η οικονομική πορεία των Δ.Ε.Κ.Ο. τίθεται υπό στενή παρακολούθηση. Οι διοικήσεις υποβάλλουν τα στρατηγικά και επιχειρησιακά σχέδια στη διυπουργική επιτροπή. Καθιερώνονται τα διεθνή λογιστικά πρότυπα. Καθιερώνεται εσωτερικός έλεγχος από ανεξάρτητο ελεγκτή. Περιορίζεται το εργασιακό κόστος, καθώς οι νέοι που προσλαμβάνονται θα αμείβονται με βάση την εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας. Επιβάλλει την υποχρέωση των Δ.Ε.Κ.Ο. να καταρτίσουν χάρτη υποχρεώσεων προς τον καταναλωτή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα δικαιώματα των εργαζομένων εξασφαλίζονται, όταν ανθεί η εθνική οικονομία. Σε μια εποχή ανταγωνισμού η Κυβέρνηση διαμορφώνει -και το έχει κάνει σε πολύ μεγάλο βαθμό- εκείνο το θεσμικό πλαίσιο, ώστε να κινηθεί η εθνική οικονομία προς τη σωστή κατεύθυνση. Ο αναπτυξιακός νόμος, τα συγχρηματοδοτούμενα έργα, η απελευθέρωση της ενέργειας, αλλά και τα επιτεύγματα της Κυβέρνησης αποδεικνύουν ότι βρισκόμαστε στη σωστή κατεύθυνση.

Η μεταρρύθμιση στις Δ.Ε.Κ.Ο. αποτελεί κομβικό σημείο και βεβαίως, θα ενισχύσει την πορεία της εθνικής οικονομίας. Θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη μας την κατάσταση που επικρατεί στην οικονομία. Δεν διαχειριζόμαστε τη γη της Εδέμ. Υπάρχει χρέος 220 δισεκατομμύρια ευρώ: Πολιτική ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Τα ελλείμματα είναι 6,6%: Πολιτική ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ήδη τα αποτελέσματα είναι θετικά, όταν το έλλειμμα από 6,6% γίνεται 4,3%, όταν ο ρυθμός ανάπτυξης είναι 3,6%, όταν η ανεργία παρουσιάζει κάμψη, όταν ήδη ο αναπτυξιακός νόμος διαμορφώνει μια νέα κατάσταση με τις προτάσεις που ήδη χρηματοδοτούνται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ)

Κατά συνέπεια, λέμε «ναι» στη μεταρρύθμιση των Δ.Ε.Κ.Ο., γιατί διαμορφώνεται ένα νέο οικονομικό πλαίσιο επ' ωφελεία βεβαίως όχι μόνο της οικονομίας, αλλά κυρίως της κοινωνίας. Και είναι γνωστό αγαπητοί συνάδελφοι, ότι όπου συγκρούεται η κοινωνία με τις συντεχνίες που δημιουργήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια, στο τέλος είναι κερδισμένη η κοινωνία. Βεβαίως, αυτή η κοινωνία συμπορεύεται με τη Νέα Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Αγγελή.

Το λόγο έχει η κ. Αποστολάκη.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε αποτελεί ένα κλασικό δείγμα αμίχχανης απόπειρας επικοινωνιακού αντιπερισπασμού της Κυβέρνησης, η οποία χειμάζεται καθημερινά από τις αποκαλύψεις που έρχονται να παγιώσουν στην κοινή γνώμη τη βεβαιότητα για την ανικανότητά της, την αναποτελεσματικότητά της, τις θολές και υπόγειες σχέσεις των αξιωματούχων που εκείνη επέλεξε και στους οποίους ανέθεσε δημόσια εξουσία, χωρίς βεβαίως το άλλοθι της εκ των υστέρων αποπομπής τους από την πλευρά των πολιτικών τους προϊσταμένων, να μπορεί να ευσταθήσει μια που η ευθύνη είναι συνολική και ακέραιη στο σύνολο της Κυβέρνησης και στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού.

Το σημερινό νομοσχέδιο είναι ένας ακόμη κρίκος σε μια αλυσίδα πρωτοβουλιών που ξεκίνησε εν μέσω θέρους, με πολύ συγκεκριμένη στόχευση. Η στόχευση αυτή δεν ήταν τίποτε άλλο παρά η συνολική αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, η συνολική ακύρωση των κατακτήσεων εργαζομένων, με στόχο, βεβαίως, όχι μόνο την ακύρωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των εργασιακών δικαιωμάτων, αλλά και στη συνάντηση περαιτέρω μείωση και των ιδίων των αποδοχών τους. Πρόκειται για μια αλυσίδα που ξεκίνησε με το ωράριο λειτουργίας των εμπορικών καταστημάτων, συνεχίστηκε με την αύξηση της υπερεργασίας, τη μείωση της αποζημίωσης για τις υπερωρίες, την αλλαγή του χρόνου εργασίας με την κατάργηση του οκτάωρου μέσω της διευθέτησης.

Ο στόχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η συνολική αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων. Και βεβαίως, αποκρύπτεται η τελική στόχευση, που είναι οι εργαζόμενοι ιδιωτικού τομέα και η περαιτέρω μείωση των δικών τους δικαιωμάτων, καθώς επίσης και των αποδοχών τους.

Το εντυπωσιακό είναι ότι ο περίφημος «κοινωνικός διάλογος», η συναίνεση, η διαβούλευση που υποτίθεται ότι για την Κυβέρνηση αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή των λεγόμενων «μεταρρυθμίσεων», αλλά και που όλοι οι κοινωνικοί εταίροι αναγνωρίζουν ότι αποτελεί προϋπόθεση για την βιωσιμότητα των μέτρων και την αποτελεσματικότητά τους απουσιάζει παντελώς απ' αυτού του είδους τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης. Γιατί η Κυβέρνηση και ο Υπουργός είναι υποχρεωμένοι να γνωρίζουν. Άλλωστε το μέτωπο που έχει σχηματιστεί απέναντι σε αυτή τους την πολιτική είναι ένα μέτωπο που δεν περιορίζεται στους εργαζόμενους, σε αυτούς που συστηματικά απαξιώνετε και κατασυκοφαντείτε. Δεν είναι μόνο οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα που αύριο κατεβαίνουν σε ένα πανεργατικό συλλαλητήριο απέναντι σε αυτή σας την πολιτική, που συμπικνώνεται στο νομοσχέδιο αυτό. Είναι το σύνολο των κοινωνικών εταίρων. Είναι ο σύνδεσμος ελληνικών βιομηχανιών, που ήλθε και σας προειδοποίησε για την άστοχη αυτή νομοθετική σας πρωτοβουλία, που ήλθε και σας είπε ότι τινάζετε την κοινωνική ειρήνη που είχε με κόπο κατακτηθεί τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας και με αυτόν τον τρόπο κανένα σχέδιο για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας στη χώρα μας, κανένα σχέδιο για βελτίωση των οικονομικών

δεικτών δεν πρόκειται να ευδοκιμήσει.

Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου, που είναι και ο ακρογωνιαίος λίθος της ιδεολογίας της παράταξής σας, είναι δεδομένη: Για όλα φταίνε οι εργαζόμενοι και τα προνόμιά τους. Τους έχετε κατασυκοφαντήσει, τους έχετε δυσφημίσει και παίζετε επικοινωνιακά, αποπροσανατολίζοντας την κοινή γνώμη.

Για όλα λοιπόν φταίνε οι εργαζόμενοι και τα υποτιθέμενα προνόμιά τους. Όπως δε, ανέφερε ο εισηγητής της πλειοψηφίας, όσες εκ των Δ.Ε.Κ.Ο. είχαν θετικά αποτελέσματα και παρουσίαζαν κερδοφορία στον ισολογισμό τους τούτο δεν οφειλόταν στον κόπο και στο μόχθο των εργαζομένων, δεν οφειλόταν στην καθημερινή τους παρουσία και στην υπεραξία της εργασίας τους, αλλά –ακούστε– οφειλόταν στη μονοπωλιακή τους θέση στην αγορά σε ένα αυτόματο πιλότο που τις καθιστούσε κερδοφόρες.

Θα πρέπει όμως ο ίδιος άνθρωπος να μας απαντήσει πού οφείλεται το γεγονός ότι αυτές οι ίδιες κερδοφόρες επιχειρήσεις, που ήταν κερδοφόρες επειδή είχαν μονοπωλιακή θέση, επειδή υπήρχε ένας αυτόματος πιλότος, μέσα στους τελευταίους είκοσι μήνες καταφέρατε να γίνουν ζημιολόγους. Καταφέρατε να οδηγήσετε τη μετοχή τους από τα 24 ευρώ στα 18 ευρώ. Καταφέρατε όλα τα αποτελέσματά τους να έχουν αρνητικό πρόσημο.

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η κοινωνική σας στόχευση, η ταξική σας στόχευση έχει ένα και μοναδικό προσανατολισμό: Είναι οι εργαζόμενοι και οι κατακτήσεις τους που έχετε βαπτίσει «προνόμια». Σε αυτούς χρεώνετε ακόμα και το γεγονός της έλλειψης επενδύσεων στη χώρα μας. Παρά τον αυξημένο αριθμό ανάπτυξης, παρά τους οικονομικούς δείκτες που παραλάβατε η χώρα παρουσιάζει τεράστια υστέρηση στον τομέα των επενδύσεων. Ακόμα και αυτό θα έλθετε να το χρεώσετε στους εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παραγωγικότητα της εργασίας στη χώρα μας παρουσιάζει αύξηση, με αποτέλεσμα να συγκλίνει με το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Έχει προσεγγίσει το 91% του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Την ίδια ώρα οι αποδοχές των Ελλήνων εργαζομένων υστερούν σημαντικά σε σχέση με το τι συμβαίνει σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε σχέση με τις αποδοχές των Ευρωπαίων συναδέλφων τους.

Είναι όμως ζητήματα που δεν σας απασχολούν, γιατί η στόχευσή σας είναι μονοδιάστατη και είναι ταξική.

Το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κατάφωρα αντισυνταγματικό, παραβιάζοντας τα άρθρα 4 και 22 του Συντάγματός μας, παραβιάζει δε και όλες τις διεθνείς συμβάσεις εργασίας.

Η επωδός σας, την οποία χρησιμοποιείτε και πάλι για να αποπροσανατολίσετε τον κόσμο είναι η περιβόητη άρση της μονιμότητας, αυτών των εργαζομένων που είναι ελίτ, που αμείβονται πλουσιοπάροχα, που κάθονται, που μπηγαν από το παράθυρο. Όμως την ίδια στιγμή αποκρύπτετε την πραγματικότητα, διότι αυτοί οι άνθρωποι δεν απολάμβαναν ποτέ μονιμότητα με την έννοια της μονιμότητας, που αφορά τους εργαζόμενους στο στενό δημόσιο τομέα. Είναι εργαζόμενοι που έχουν συμβάσεις αορίστου χρόνου, οι οποίες μπορεί να καταγγελθούν –και αυτό αποτελεί περιεχόμενο του διευθυντικού δικαιώματος των διοικήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο.– εφόσον υπάρχει σπουδαίος λόγος, εφόσον δηλαδή υπάρχει αιτιολογία.

Το γεγονός ότι οι διοικήσεις που διορίζονται από τις κυβερνήσεις σας είναι διοικήσεις που προέρχονται από πελατειακές σχέσεις, είναι διοικήσεις που στελεχώνονται από κουμπάρους, είναι διοικήσεις που στελεχώνονται από κομματάρχες, είναι άνθρωποι που δεν διορίστηκαν για να εξορθολογήσουν τη λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων, αλλά για να λειτουργήσουν με ένα πελατειακό σύστημα και να εξυπηρετήσουν τα ρουσφέτια σας τις εμποδίζει από το να ασκήσουν τη διοίκηση της επιχείρησης με ορθολογικά κριτήρια και να αντιμετωπίσουν φαινόμενα μειωμένης παραγωγικότητας των υπαλλήλων. Δεν φταίει το καθεστώς των εργαζομένων, το οποίο έρχεστε σεις, με έναν τρόπο κατάφωρα αντισυνταγματικό αυτή τη στιγμή να ανατρέψετε. Και δεν είναι μόνο οι εργαζόμενοι που αυτή τη στιγμή φέρνετε απέναντί σας, θα σας έλεγα ότι είναι και το

σύνολο σήμερα των ανέργων στη χώρα μας που φέρνετε απέναντί σας, γιατί είναι προφανές ότι με τις ρυθμίσεις που θέλετε να περάσετε με αυτό το νομοσχέδιο, θέλετε να ανοίξετε πόρτα για την περαιτέρω τακτοποίηση των γαλάζιων παιδιών. Εξαιρείτε αυτή τη διαδικασία από το Α.Σ.Ε.Π. Είναι προφανές ότι θέλετε να βολέψετε δικούς σας ανθρώπους. Και βεβαίως ιδρύετε την Ειδική Γραμματεία, διορίζετε Ειδικό Γραμματέα και σε ό,τι αφορά τις διοικήσεις των δημοσίων αυτών επιχειρήσεων η διαδικασία βγαίνει από τον έλεγχο της Βουλής γιατί ο σκοπός είναι προφανής. Θέλετε να βολέψετε κι εδώ κάποια από τα παραπάνω στελέχη σας που μέχρι σήμερα στις εκατοντάδες νομικά πρόσωπα τα οποία έχετε προλάβει να ιδρύσετε, δεν κατορθώσατε να τους δώσετε μία θέση.

Είστε υπόλογοι γι' αυτόν τον τρόπο που κυβερνάτε. Καθημερινά η αξιοπιστία σας καταρρέει, καθημερινά τα μικρά και μεγαλύτερα σκάνδαλα αποκαλύπτονται και πρέπει να λογοδοτήσετε γι' αυτήν σας την πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Πριν δώσω το λόγο στην κ. Παντελάκη, θέλω να παρακαλέσω, επειδή είναι ήδη εγγεγραμμένοι ενενήντα έξι συνάδελφοι, να περιοριστείτε στο χρόνο σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Ας δώσετε λίγο χρόνο παραπάνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Αν δώσουμε λίγο χρόνο παραπάνω, δεν θα μας βγουν οι συνεδριάσεις. Ήδη σήμερα θα πάμε έως την 1η πρωινή, για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι. Επομένως, παρακαλώ πάρα πολύ όλοι να είμαστε μέσα στο χρόνο μας, για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Ορίστε, κυρία Παντελάκη, έχετε το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κύριοι Βουλευτές, είναι φανερό, ανεξάρτητα από το αν το παραδέχεται κανείς ή όχι, ότι είναι μία πραγματικότητα –δεν χρειάζεται να έχει κανείς γυαλιά για να το διαπιστώσει– η οποία βοά και υπάρχει μεγάλη αγανάκτηση γι' αυτή, ότι δηλαδή έρχεται η Νέα Δημοκρατία σήμερα, με αυτό το νομοσχέδιο και ολοκληρώνει, σε σχέση με τις Δ.Ε.Κ.Ο. μια μεγάλη πορεία που τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια βρίσκεται εν κινήσει, για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στα πλαίσια της ιδιωτικοποίησης και της απελευθέρωσης. Είναι δηλαδή ένα μέρος από το εθνικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που έχει δεσμευτεί η Κυβέρνηση –μάλιστα είναι κοινό πρόγραμμα με αυτό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ήταν Κυβέρνηση το προηγούμενο διάστημα και είχε δεσμευτεί σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης γι' αυτό το πρόγραμμα και για τις ιδιωτικοποιήσεις και για την απελευθέρωση– και το οποίο σήμερα υλοποιείται με αυτό το νομοσχέδιο.

Δεν ξέρω αν εγκαινιάζεται μία καινούργια τακτική από την αντιπολίτευση και από τον κ. Καστανίδη. Είναι δικό τους θέμα. Εμείς προσπαθούμε πάντα να απαντάμε με επιχειρήματα, όταν λέγει ο κ. Καστανίδης, ότι το Κ.Κ.Ε. έχει παραμορφωτικά γυαλιά, όταν κάνει κριτική απέναντι στο ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Τι φταίμε εμείς για τα κείμενα τα οποία διάβασε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, κ. Σκυλλάκος και ο εισηγητής μας, ο κ. Τζέκης και τα οποία κατέθεσαν στο Προεδρείο της Βουλής. Είναι περιττό να τα επαναλάβω κι εγώ. Τα κείμενα ομιλούν μόνο τους. Υπάρχει ταυτότητα ακόμα και στα κείμενα. Υπάρχει όμως και μια προετοιμασία. Ο Ο.Τ.Ε. δεν είναι το μοντέλο για το πώς θα προχωρήσουν και τι θα γίνει στις υπόλοιπες Δ.Ε.Κ.Ο.; Ήταν ο προπομπός για το τι θα γίνει συνολικότερα στο δημόσιο τομέα. Ο Πρωθυπουργός από την Έκθεση της Θεσσαλονίκης είχε δώσει αυτά τα μηνύματα, παράλληλα με το συνδικαλιστικό κίνημα, που αβαντάρισε αυτή την υπόθεση και προχώρησαν τα πράγματα, με τη βοήθεια μάλιστα και του Συνασπισμού, που στο παραπέρα βγήκε απ' αυτό το διάλογο.

Το κρίσιμο για μας αυτή τη στιγμή δεν είναι να αποδείξουμε πόσο ταυτίζεται η Κυβέρνηση με την Αξιωματική Αντιπολίτευση πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Το ζήτημα για μας είναι ο κόσμος να βγάλει τα συμπεράσματά του απ' όλη αυτή την πορεία. Κι όχι μόνο να αγανακτεί, αλλά να αντιδρά και να δώσει μια χαρακτηριστική απάντηση σ' αυτή την κατάσταση και να δρομολογήσει συνθή-

κες ώστε να μπορεί να ζήσει καλύτερα, δημιουργώντας μάλιστα τις κατάλληλες προοπτικές ώστε τα επόμενα χρόνια να ανατραπεί αυτή η πολιτική, γιατί δεν μπορούν να συνδυαστούν οι ανάγκες της λαϊκής οικογένειας, τα προβλήματα που έχει, με αυτή την πολιτική.

Θέλω τώρα να θέσω ορισμένα ζητήματα, που μπαίνουν κύρια από την Κυβέρνηση, για να δικαιολογήσει αυτή την επιλογή.

Λέει ότι είναι μονόδρομος αυτή η επιλογή, ότι γίνεται για το καλό των πολιτών, για να σταματήσουν επιτέλους οι πολίτες της χώρας να πληρώνουν τις πρώην Δ.Ε.Κ.Ο.. Μάλιστα λέει, τέλος στα προνόμια και τις αδικίες.

Ποια είναι εδώ η αλήθεια; Πραγματικά προβάλλονται χίλιοι μύθοι για να κρύψετε μία και μοναδική αλήθεια, δηλαδή τη συγκεκριμένη ταξική επιλογή μέσα απ' όλη αυτή τη διαδικασία, ώστε να εξυπηρετηθεί το μονοπωλιακό κεφάλαιο. Τίποτα περισσότερο. Αυτός είναι ο σκοπός της οικονομίας, που αποτελεί και μέρος αυτής της πολιτικής. Αυτό αφορά το σύνολο των εργαζομένων, διότι εμείς από τη μεριά μας δεν ξεχωρίζουμε τους εργαζόμενους αν είναι στο στενό ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα ή αν είναι στον ιδιωτικό τομέα. Γι' αυτό και τα αιτήματα που προβάλλουμε σήμερα αφορούν το σύνολο των εργαζομένων.

Τι αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση; Ότι υπάρχει μία κακή πορεία και ότι αυτή την κακή πορεία έρχεται να διορθώσει και να βάλει τα πράγματα στη θέση τους αυτό το νομοσχέδιο. Σχετικά με την κακή πορεία αναφέρθηκαν πολλά παραδείγματα, πλην όμως εστιάζονται στο εξής ένα: τα ελλείμματα και τα αρνητικά αποτελέσματα των πρώην Δ.Ε.Κ.Ο.. Για όλα αυτά το συγκεκριμένο νομοσχέδιο παίρνει ήδη συγκεκριμένα μέτρα για το τι μέλλει γενέσθαι για τους εργαζόμενους. Αυτές όμως οι επιχειρήσεις όλα αυτά τα χρόνια, γιατί ήταν δημόσιες; Μάλιστα η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής κάνει ειδική αναφορά πάνω σ' αυτό. Αποστολή τους ήταν η παροχή υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, μεταφορές, διαχείριση και διανομή νερού κ.λπ. Βεβαίως, αυτές οι επιχειρήσεις είχαν προσφέρει. Ειπώθηκε μάλιστα από τον κ. Δραγασάκη, να μην έχουμε αυταπάτες και ότι πρέπει να υπερασπιστούμε τη συνεισφορά αυτών των δημοσίων επιχειρήσεων. Να συνηνοηθούμε και τι λέμε. Και ποιος είπε ότι και το ίδιο το σύστημα, αν θέλετε, στην ιστορία της κοινωνικής εξέλιξης δεν ήταν πρόοδος στο ξεκίνημά του; Το θέμα όμως είναι τι γίνεται τώρα. Υπάρχει βαρβαρότητα. Παράγεται πλούτος εκ μέρους των εργαζομένων και τα υλικά αγαθά αυτού του πλούτου δεν τα γεύονται οι εργαζόμενοι. Αυτό είναι το πρόβλημα. Ποιος κερδίζει απ' αυτή την ιστορία; Όχι να είμαστε κι ευχαριστημένοι από το εάν οι εργαζόμενοι παίρνουν κάποια κόκαλα. Πραγματικά εντυπωσιάζει η κριτική που μας έγινε ότι αναφερόμαστε μόνο στην Π.Ε.Σ.Υ.Ν.Ε.. Δεν ωφελείται μόνο το μεγάλο κεφάλαιο, αλλά ωφελούνται και με μερικά κόκαλα, οι εργαζόμενοι! Αν είναι δυνατόν! Εμείς λέμε ότι όλα ανήκουν στους εργαζόμενους. Γι' αυτό λέμε ότι είναι μονόδρομος, απορρίπτοντας την ανταγωνιστικότητα και το πλαίσιο αυτής της πολιτικής γιατί ακριβώς πιστεύουμε ότι δεν μπορούν να ρυθμιστούν τα πράγματα. Αν το πιστεύαμε αυτό, θα κάναμε επιμέρους προτάσεις, θα είχαμε και μία εναλλακτική πρόταση εξουσίας μέσα στη συγκεκριμένη τάξη πραγμάτων, μέσα στα ζητήματα, έτσι όπως τα λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση και όλα αυτά.

Μπαίνει, λοιπόν, το ζήτημα, αν αυτές οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι ελλειμματικές ή κερδοφόρες. Είτε ελλειμματικές είναι, είτε κερδοφόρες, ένας πάντα τις πληρώνει. Και αυτός είναι ο ελληνικός λαός. Και δεν κατάλαβα. Όταν οι δημόσιες επιχειρήσεις παρέχουν έργο κοινής ωφελείας στον κόσμο, δεν μπορεί να είναι ελλειμματικές και να παραμένουν ελλειμματικές; Γιατί σώνει και καλά πρέπει να είναι κερδοφόρες; Από τη στιγμή που μπαίνει αυτό το κριτήριο δεν μπορούμε να συζητάμε για δημόσιες επιχειρήσεις. Εμείς, όταν λέμε δημόσιες επιχειρήσεις, δεν λέμε ολίγον τι δημόσιες και ολίγον τι ανταγωνιστικές. Εμείς πιστεύουμε ότι είναι ασυμβίβαστα αυτά τα πράγματα.

Και όταν λέει η Κυβέρνηση «ανταγωνιστικές επιχειρήσεις που να εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον», εννοεί ότι το δημόσιο

συμφέρον το ταυτίζει με τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Εμείς όταν λέμε «δημόσιο συμφέρον», μιλάμε για την πλειοψηφία του ελληνικού λαού και είμαστε απέναντι στα μεγάλα συμφέροντα, που είναι οι εργολάβοι, οι εφοπλιστές και οι βιομήχανοι. Αυτούς ξεχωρίζουμε. Δεν θεωρούμε ότι εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον. Όμως, επειδή εσείς το θεωρείτε αυτό, γι' αυτό ακριβώς και με τη δική σας πολιτική ο ελληνικός λαός αιμοδοτεί.

Επομένως, μπορείτε να επιλέξετε να μην είναι κερδοφόρα η επιχείρηση. Δεν μπορεί να μπαίνει το κέρδος. Αν μπαίνει το κέρδος, τελειώνει. Δεν είναι κοινωνική παροχή, δεν είναι κοινωνικό αγαθό αυτό που προσφέρει. Και εμείς λέμε ότι το κρίσιμο ζήτημα είναι εάν θα προσφέρει το ίδιο το κράτος ως δημόσιο, κοινωνικό παροχή. Γι' αυτό και εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να είναι αποκλειστικά δημόσιοι κρατικοί φορείς αυτοί οι φορείς που θα παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες και γενικότερα έχουμε αυτή την άποψη και για τους στρατηγικούς τομείς της οικονομίας.

Άρα, λοιπόν, είναι ψευτοδilemma το εάν είναι κερδοφόρες οι ελλειμματικές. Αλλά και κερδοφόρες που ήταν αυτές οι επιχειρήσεις, τώρα έχουν γίνει εντελώς ιδιωτικές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα –και δεν φαντάζομαι ότι υπάρχει καλύτερο– είναι ο Ο.Τ.Ε.. Δισεκατομμύρια κέρδη. Πού πάνε αυτά; Είναι στρέβλωση και ρετρό τα κατακτημένα δικαιώματα, αυτά που έχουν κερδίσει οι εργαζόμενοι, τα οποία πρέπει στις συνθήκες της παγκοσμιοποίησης να ξεπεραστούν.

Όμως, γιατί, όταν έχει κέρδη μια επιχείρηση και ίσα-ίσα προσφέρει στην οικονομία και θα μπορούσαν απ' αυτά τα κέρδη να γίνουν επενδύσεις και παροχές, δίνεται αυτή στους ιδιώτες; Γιατί είναι συγκεκριμένη στρατηγική επιλογή, να στηρίζεται η οικονομία με μοχλό το ιδιωτικό κεφάλαιο. Όμως, με μοχλό το ιδιωτικό κεφάλαιο με όλη αυτή την κατάσταση και στη δίνη του ανταγωνισμού δεν υπάρχει περίπτωση να βελτιωθεί η θέση των εργαζομένων. Από χρόνο σε χρόνο θα πηγαίνει χειρότερα.

Γι' αυτό ακριβώς και ο κόσμος πρέπει να βγάλει συμπεράσματα, να σπάσει αυτό το φράγμα των ψευδαισθήσεων και των αυταπάτων και να αποκτήσει αυτοπεποίθηση για τις δυνάμεις του, να πιστέψει ότι μπορεί να αλλάξει τα πράγματα. Γιατί τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν και είναι ζητήματα συσχετισμών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ. Το ποιο σημαντικό απ' όλα είναι ο τρόπος με τον οποίο προσπαθεί να περάσει αυτήν την πολιτική και αυτός ο τρόπος μάς είναι πολύ γνωστός εδώ και χρόνια. Μαζί με το Π.Α.Σ.Ο.Κ. τον περνούσαν, για να χωρίσουν τους εργαζόμενους, προνομιούχους και μη, ρετιρέ και μη. Δηλαδή, γιατί δεν γίνεται ο συναγωνισμός ανάμεσα στον εφοπλιστή και στον άνεργο και βάζουμε την ιδέα ότι είναι ο προνομιούχος ο δημόσιος υπάλληλος απέναντι στον ιδιωτικό υπάλληλο και πάει λέγοντας;

Είναι, όμως, γνωστά τα αποτελέσματα από το μοντέλο της ανάπτυξης τόσα χρόνια και ποιος έχασε και ποιος κέρδισε. Και τελικά, εσείς λέτε με την πολιτική σας ότι οι φουκαράδες είναι μεγαλοεπιχειρηματίες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Παντελάκη.

Παρακαλώ, να διευκολύνετε το Προεδρείο, για να διευκολύνει όλους τους συναδέλφους.

Ορίστε, κύριε Μάνο, έχετε το λόγο και παρακαλώ να μείνετε μέσα στο οκτάλεπτο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω ήδη δηλώσει σ' αυτή την Αίθουσα ότι αντιμετωπίζω θετικά το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Αν η Κυβέρνηση δεν περιοριστεί στην ψήφισή του, αλλά προχωρήσει στην εφαρμογή του, θα έχει προσφέρει σημαντική υπηρεσία. Επαναλαμβάνω ότι το νομοσχέδιο, εάν εφαρμοστεί, μπορεί δικαίως να χαρακτηριστεί μεταρρύθμιση.

Δύο είναι οι κρίσιμες επιλογές του νομοσχεδίου. Οι προ-σλαμβανόμενοι εφεξής στις δημόσιες επιχειρήσεις θα μπορούν

να προσληφθούν για δοκιμαστική περίοδο επτά μηνών και το σημαντικότερο θα προσλαμβάνονται με τις διατάξεις και εγγυήσεις που ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα. Οι συμβάσεις τους θα μπορούν να καταγγέλλονται με τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις εγγυήσεις που ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Με το ίδιο περιεχόμενο είχα καταθέσει πρόταση νόμου ήδη από τον περασμένο Μάρτιο, που όμως απορρίφθηκε από την Κυβέρνηση. Χαίρομαι, που τώρα την υιοθετεί.

Κάποιοι παρατήρησαν ότι μ' αυτή τη διάταξη θα υπάρχουν σε κάθε Δ.Ε.Κ.Ο. εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων. Η παρατήρηση είναι σωστή. Αυτό, όμως, είναι μικρότερο κακό από τη συνέχιση του σημερινού καθεστώτος που συσσωρεύει αβάσταχτα ελλείμματα. Το γεγονός ότι στις Δ.Ε.Κ.Ο. οι μέσοι μισθοί είναι διπλάσιοι ή και καμιά φορά τριπλάσιοι απ' ό,τι ισχύει στον ιδιωτικό τομέα συνιστά μια κοινωνικά απαράδεκτη μεταφορά πόρων από τους οικονομικά ασθενέστερους προς μια ομάδα προνομιούχων. Οι υψηλές αμοιβές σε συνδυασμό με τη μονιμότητα που το νομοσχέδιο καταργεί ήταν η βασική αιτία για την καλλιέργεια της ανευθυνότητας, της τεμπελιάς και της απαράδεκτης και εξευτελιστικής συμπεριφοράς προς τους πολίτες. Ορθώς, λοιπόν, καταργείται.

Ενώ το νομοσχέδιο εισάγει τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας στη σχέση εργαζόμενου και εργοδότη, αφήνει κακώς, κατά τη γνώμη μου, τις διαδικασίες πρόσληψης στον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π.. Εξαίρεση αποτελούν οι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Δ.Ε.Κ.Ο., στις οποίες το Δημόσιο κατέχει τη μειοψηφία. Η παρεμβολή του ΑΣΕΠ στις προσλήψεις των Δ.Ε.Κ.Ο. είναι δηλωτική της κυβερνητικής αμφιθυμίας. Να λειτουργούν οι Δ.Ε.Κ.Ο., όπως οι ιδιωτικές, αλλά να μπορούν και οι Υπουργοί να παρεμβαίνουν. Μα, εάν η μη ανάμειξη του Α.Σ.Ε.Π. στις προσλήψεις του Ο.Τ.Ε. είναι θετική ρύθμιση, γιατί δεν θα ήταν εξί-

σου θετική και για τις προσλήψεις στη Δ.Ε.Η.; Αν κάπου χρειάζεται Α.Σ.Ε.Π., κύριοι Βουλευτές, δηλαδή αυστηρή και σωστή επιλογή προσωπικού, είναι κατά την πρόσληψη των προέδρων και διοικητών των Δ.Ε.Κ.Ο., διότι μόνο, εάν τοποθετηθούν στις Δ.Ε.Κ.Ο. οι καλύτεροι ως πρόεδροι και διοικητές, θα πετύχει η επιχειρούμενη μεταρρύθμιση.

Η δεύτερη σημαντική επιλογή του νομοσχεδίου είναι η πρόβλεψη ότι στις ζημιογόνες Δ.Ε.Κ.Ο. θα μπορεί το κράτος να ρυθμίζει με νόμο τους γενικούς κανονισμούς προσωπικού και τις εργασιακές σχέσεις. Ειπώθηκε ότι έτσι καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις. Ορθώς καταργούνται, διότι είναι αδιανόητο να συμβάλλονται ελευθέρως οι εργαζόμενοι και η διοίκηση μιας Δ.Ε.Κ.Ο. και να στέλνουν το λογαριασμό της συμφωνίας τους στους φορολογούμενους χωρίς αυτοί που θα πληρώσουν τελικά να έχουν λόγο.

Στο σημείο αυτό οφείλω να κάνω μια αναδρομή στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν, κύριοι συνάδελφοι. Στο τέλος του Ιανουαρίου του 1998 ο κ. Παπαντωνίου ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας έφερε στη Βουλή μια στην ουσία της πανομοιότυπη διάταξη. Καταθέτω στα Πρακτικά -και παρακαλώ να καταχωρισθεί ολόκληρη, κύριε Πρόεδρε- τη ρύθμιση που είχε προτείνει ο κ. Παπαντωνίου σε αντιδιαστολή μ' αυτή που προτείνει ο κ. Αλογοσκούφης. Ο κ. Παπαντωνίου εξήγησε τότε την απειλή της με νόμο ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων λέγοντας ότι η πολιτεία δεν μπορεί να μείνει αδιάφορη στην αυτοκαταστροφική πορεία ορισμένων Δ.Ε.Κ.Ο. για τις οποίες ο ελληνικός λαός έχει πληρώσει εκατοντάδες δισεκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ : Σφοδρές υπήρξαν τότε οι αντιδράσεις της Νέας Δημοκρατίας. Ο κ. Καραμανλής δύο φορές στην Αίθουσα αυτή λοιδόρησε ως ανούσια και κενή περιεχομένου τη διάταξη, επειδή δια νόμου προαναγγέλλει νόμο, όπως ακριβώς προβλέπει το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Ζήτησε ο κ. Καραμανλής να αποσυρθεί η διάταξη και κατέθεσε μια πρόταση επτά σημείων για τον εκσυγχρονισμό των Δ.Ε.Κ.Ο., που του είχε προετοιμάσει ο κ. Αλογοσκούφης. Η πρόταση αυτή προέβλεπε μεταξύ άλλων ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. θα κάνουν τριετή επιχειρησιακά προγράμματα μείωσης των ελλειμμάτων και ότι θα καταρτίζονταν κανονισμοί προμηθειών που να εξασφαλίζουν τη διαφάνεια.

Είναι, κύριοι συνάδελφοι, προφανές ότι οι πρώτοι είκοσι μήνες της Κυβέρνησης αποδείχθηκαν λίγοι, για να εκπονηθούν τριετή προγράμματα μείωσης των δαπανών, για παράδειγμα στον Ο.Σ.Ε., ή για την κατάρτιση οργανισμού προμηθειών στη Δ.Ε.Η., που να μη δημιουργεί ερωτηματικά.

Προέβλεπε, τέλος, η πρόταση του κ. Αλογοσκούφη ότι οι κανονισμοί του προσωπικού θα καταρτίζονταν με τη σύμφωνη γνώμη επιχείρησης, εργαζομένων και του αρμοδίου Υπουργού.

Τον Ιανουάριο του 1998 ήμουν Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Δήλωσα τότε ότι δεν μπορούσα να καταψηφίσω τη διάταξη που πρότεινε ο κ. Παπαντωνίου, διότι, όπως τόνισα και σήμερα για την ίδια διάταξη του κ. Αλογοσκούφη, τη θεωρώ απολύτως σωστή και επιβεβλημένη. Το ίδιο έκαναν τότε και άλλοι, όπως ο κ. Σουφλιάς και ο κ. Κοντογιαννόπουλος και ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μητσotάκης.

Ο κ. Καραμανλής, επειδή δεν ακολουθήσαμε την κομματική γραμμή και δεν καταψηφίσαμε τη ρύθμιση του κ. Παπαντωνίου, που ωστόσο ξαναφέρνει σήμερα για ψήφιση η Κυβέρνησή του, μας διέγραψε οριστικώς από τη Νέα Δημοκρατία όλους πλην του κ. Μητσotάκη που, όπως ειπώθηκε τότε, ως πρώην αρχηγός δικαιούται να λείπει, ό,τι θέλει.

Έτσι είναι η πολιτική στην Ελλάδα. Και γι' αυτό δεν πρέπει να εκπλησστεί κανείς όταν εκείνοι οι λίγοι, που παρά την αδιαφορία σιωπή των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης γνωρίζουν και παρακολουθούν όσα συμβαίνουν, περιβάλλουν με περιφρόνηση τους πολιτικούς.

Ο ενορχηστρωτής της έντονης αρνητικής στάσης της Νέας Δημοκρατίας απέναντι στη ρύθμιση του κ. Παπαντωνίου ήταν ο σημερινός εισηγητής της ίδιας ρύθμισης, ο κ. Αλογοσκούφης. Αρέσκεται ο κ. Αλογοσκούφης να καλεί τους κομματικούς του αντιπάλους να ζητήσουν συγνώμη για όσα λάθη –κατά την άποψή του– διαπράττουν.

Αναρωτιέμαι μήπως ήρθε η ώρα να ζητήσει ο κ. Αλογοσκούφης συγνώμη τουλάχιστον από το συνάδελφό του κ. Σουφλιά, τη διαγραφή του οποίου προκάλεσε.

Εγώ πάντως, κύριοι συνάδελφοι, σε αντίθεση με τους κυρίους Καραμανλή και Αλογοσκούφη ψηφίζω ή καταψηφίζω τα νομοσχέδια ανάλογα με το περιεχόμενό τους και όχι με το ποιος τα συνέταξε.

Ψηφίζω, λοιπόν, επί της αρχής το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Μάνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για μία σύντομη παρατήρηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μία σύντομη παρέμβαση θα κάνω, κύριε Πρόεδρε. Άλλωστε, θα μιλήσω αργότερα.

Σέβομαι βέβαια τις απόψεις του κ. Μάνου. Πάντοτε τις σεβόμουν. Άλλωστε, υπήρξα και συνεργάτης του παλαιότερα. Θέλω, όμως, να υπενθυμίσω αυτά τα οποία ειπώθηκαν το 1998, επειδή θεωρώ ότι αδικεί και τον Πρόεδρο και Πρωθυπουργό, τον κ. Καραμανλή και εμένα.

Η Νέα Δημοκρατία αντιτάχθηκε στην τροπολογία του κ. Παπαντωνίου διότι ήταν –όπως είπα και στην αρχή της συνεδρίασης– μία αποσπασματική τροπολογία που επιχειρούσε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα των Δ.Ε.Κ.Ο. ως μόνο προβλήμα-

τα εργασιακών σχέσεων, αυτό που σήμερα μας κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ αναληθώς βεβαίως. Και παρουσίασε η Νέα Δημοκρατία μία συγκροτημένη πρόταση επτά σημείων, που είχαν να κάνουν με την αποκρατικοποίηση των κερδοφόρων Δ.Ε.Κ.Ο., την εξυγίανση των ελλειμματικών Δ.Ε.Κ.Ο., την εφαρμογή των αρχών της εταιρικής διακυβέρνησης και της διαφάνειας στους λογαριασμούς –ζητήματα που τα ρυθμίζουμε σήμερα– τα θέματα των προμηθειών και τα θέματα των εργασιακών σχέσεων.

Τα θέματα των προμηθειών έχουν πια λυθεί από τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν χρειάζεται, δηλαδή, ειδική ρύθμιση για τα ζητήματα των προμηθειών. Γι' αυτό και το νομοσχέδιο που συζητούμε, δεν έχει προβλήματα για τα θέματα των προμηθειών.

Τα τριετή προγράμματα προβλέπονται από το παρόν νομοσχέδιο. Μάλιστα, προβλέπεται μία πολύ πιο αποτελεσματική εφαρμογή αυτών των τριετών προγραμμάτων μέσω της εποπτείας της Διυπουργικής Επιτροπής. Διότι δεν υπήρχε παλαιότερα το νομοθετικό καθεστώς που να επιτρέπει και να ελέγχεται αποτελεσματικά η εφαρμογή των τριετών προγραμμάτων, αλλά και να επιβάλλονται οι κυρώσεις. Και είναι από τα ζητήματα που λύνονται στο νομοσχέδιο.

Δεν θεωρώ, λοιπόν, ότι τα γεγονότα, στα οποία αναφέρθηκε ο κ. Μάνος, έχουν τίποτα να κάνουν με την πρόταση που υπέβαλε τότε η Νέα Δημοκρατία. Είχε πάρει συγκεκριμένη θέση ότι χρειάζεται συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος των Δ.Ε.Κ.Ο. Είναι μία θέση την οποία διαχρονικά έχουμε διατηρήσει. Και φτάνει σήμερα η ώρα να την εφαρμόσουμε ως Κυβέρνηση.

Για τα θέματα δε, των εργασιακών σχέσεων θα επαναλάβω αυτό που είπα τότε στη Βουλή, μιλώντας ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, απαντώντας στον κ. Παπαντωνίου, ότι βεβαίως και μετά από το τρίμηνο που προτείναμε –γιατί εμείς προτείναμε τότε να γίνει διαπραγμάτευση για ένα τρίμηνο– αν υπήρχε η σύμφωνη γνώμη, εντάξει, αν δεν υπήρχε, να γίνει νομοθετική παρέμβαση. Ήταν ρητή η δέσμευση και η δική μου, αλλά και του σημερινού Πρωθυπουργού, ότι μετά από το τρίμηνο, που προτείνουμε, θα γίνει νομοθετική παρέμβαση από την Κυβέρνηση. Είναι η ίδια ακριβώς φιλοσοφία που περιέχεται και στο σημερινό νομοσχέδιο.

Ουδείς, λοιπόν, μπορεί να αμφισβητήσει τη διαχρονική συνέπεια των απόψεών μας σε αντίθεση με τη διαχρονική συνέπεια ή ασυνέπεια, θα έπρεπε να πω, της σημερινής Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Λυκογιάννης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη συζήτηση του προτεινόμενου από την Κυβέρνηση νομοσχεδίου διαπιστώσαμε όλοι την επιστροφή του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην πραγματική του πολιτική ταυτότητα, αυτήν την οποία είχαν εγκαταλείψει όταν ενδεδυμένοι τον ευρωπαϊκό μανδύα της Ο.Ν.Ε. ομιλούσαν με ξεχωριστό θαυμασμό για την επιτυχία της οικονομίας της αγοράς και την αποτυχία του κράτους.

Όσα μόλις ανέγνωσε ο κ. Αλογοσκούφης και αφορούσαν τον τότε Υπουργό Οικονομίας, είναι ένα δείγμα γραφής του τρόπου σκέψης εκείνης της εποχής όταν το όραμά σας, φίλοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., εγκατέλειπε την εργατική τραγιάσκα και θεοποιούσε τις μεγάλες εμπορικές φίρμες του ευρωπαϊκού καπιταλισμού, του ευρωπαϊκού καταναλωτισμού.

Σήμερα επιστρέφετε ορμητικά στο παρελθόν, εκεί όπου σημειώσετε υψηλές επιδόσεις, αφού στα οικονομικά είτε της αγοράς είτε του σοσιαλισμού απογοητεύσατε. Επιστρέφετε στην επιλογή της όξυνσης και της αντιπαράθεσης στο πεζοδρόμιο, επιλογή του λαϊκισμού, της ευκαιριακής αντιπολίτευσης, επιλογή των εύκολων συνθημάτων, των απλουστεύσεων, των διαστρεβλώσεων, της παραπλάνησης τελικά, όπως για παράδειγμα με το επιχείρημα-πυροτέχνημα περί αντισυνταγματικότητας του προτεινόμενου νομοσχεδίου.

Ακούσαμε ότι μεθοδεύονται μηχανισμοί ελέγχου του πολιτι-

κού μας συστήματος. Σε ποιους άραγε μηχανισμούς αναφέρεστε; Μήπως αναφέρεστε στους μηχανισμούς της εξωθεσμικής αριστοκρατίας, την οποία εκθρέψατε και στην οποία επιτρέψατε να ελέγχει τις πολιτικές αποφάσεις, αλλά και να υπαγορεύει νομοθετικές ρυθμίσεις;

Μας ζήτησε μία συνάδελφος, η οποία μίλησε προηγουμένως, να απολογηθούμε. Για ποια πράγματα να απολογηθούμε; Για την προσπάθεια ανασυγκρότησης της χώρας, την οποία κάνουμε κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς οικονομικές συνθήκες, συνθήκες στις οποίες εσείς μας εγκαταλείψατε; Να απολογηθούμε για τα μεγάλα χρέη, για τα ελλείμματα; Να απολογηθούμε για τις εξευτελιστικές συντάξεις, μετά από είκοσι χρόνια σοσιαλισμού, που μας κληροδοτήσατε; Να απολογηθούμε για τους βασικούς μισθούς των 560 ευρώ;

Είπε ο εισηγητής της Μειοψηφίας ότι το νομοσχέδιο αποτελεί πρόσκληση –ή πρόκληση– να έρθουν τα λαμόγια στις Δ.Ε.Κ.Ο. Σε ποιους απευθύνεστε; Σ' εμάς; Μήπως αυτό πρέπει να το απευθύνετε στους εαυτούς σας για το παρελθόν των εθνικών προμηθευτών, των εθνικών εργολάβων, των φαινομένων διαφθοράς, που κατέκλυζαν όλο το χώρο του ευρύτερου δημόσιου τομέα; Θέλετε ορισμένα παραδείγματα; Θέλετε να κάνουμε αναφορά στους Σαλελέδες και στον Ο.Π.Α.Π.; Θέλετε να θυμηθούμε εκείνους που τους παίρνате από τον έναν οργανισμό και τους πηγαίνατε στον άλλο όταν αποκαλύπτονταν κάποιο σκάνδαλο με δική τους ευθύνη;

Και τολμάτε σήμερα να μας λέτε ότι είναι περίπου ίσες οι ευθύνες οι δικές μας με τις δικές σας για κάποιες περιπτώσεις οι οποίες δεν είναι περιπτώσεις σκανδάλων και αφορούν τον ευρύτερο δημόσιο τομέα; Μήπως η υπερβολή τυφλώνει; Μήπως ο φανατισμός συσκοτίζει τις σκέψεις; Μήπως τελικά η άκριτη αντιπολιτευτική τακτική δεν κάνει τίποτα άλλο παρά άδικες αξιολογήσεις; Διότι πώς αλλιώς να χαρακτηρίσω αυτά τα οποία ακούστηκαν; Αντιλαϊκή λογική. Αντιαναπτυξιακή. Κοινωνικά ανάλγητη. Αναχρονιστικός πελατειακός κρατισμός. Ακραίος νεοσυντηρητισμός. Εργασιακός μεσαίωνας. Μα, τι είδους ιδεολογικό οπλοστάσιο είναι αυτό; Επιτέλους, αποφασίστε.

Μας κατηγορείτε για τριτοκοσμική αντίληψη για τον ανταγωνισμό, για αποθέωση του κρατισμού ή ότι είμαστε φιλελεύθεροι ή νεοφιλελεύθεροι; Διαλέξτε κάποια ιδεολογικά επιχειρήματα επιτέλους να σταθείτε απέναντί μας. Αυτή η ιδεολογική φτώχεια, που σας βασανίζει, που σας κατατρέχει τα τελευταία χρόνια, είναι μία αποκαρδίωση για όλους μας.

Είναι θλιβερό ένα μεγάλο κόμμα να μην μπορεί να στοιχειοθετήσει μία ιδεολογική και πολιτική πρόταση απέναντι στους αντιπάλους, απέναντι στη σημερινή Κυβέρνηση. Τι είμαστε τελικά για εσάς; Νεοφιλελεύθεροι ή κρατιστές; Πείτε μας. Χαρακτηρίστε μας.

Δεν μπορείτε, όμως, διότι δεν διαθέτετε την αξιοπιστία, γιατί έχετε μετέλθει όλων των ιδεολογικών και πολιτικών τόπων. Έχετε χρησιμοποιήσει κάθε πολιτική και ιδεολογική συνταγή, ανάλογα με την πολιτική συγκυρία και την ευκαιρία την οποία αναζητούσατε.

Διακόσιοι οργανισμοί, τετρακόσιες επιτροπές ίδρυσε, λέει, η Νέα Δημοκρατία στους είκοσι μήνες.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι πολύ απλό. Ας ζητήσουμε όλοι μαζί αύριο αίτηση κατάθεσης εγγράφων, για να δείτε πόσο ψευδή είναι αυτά τα επιχειρήματα, πόσο σας εκθέτουν. Σαν εκείνο που βάλατε και είπε ο Αρχηγός σας, ότι διορίζουμε τετρακόσιους εβδομήντα πέντε ανθρώπους την ημέρα.

Και δεν τολμάει ένας από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να έρθει να κάνουμε μαζί αίτηση κατάθεσης εγγράφων, για τα δούμε ποιοι είναι. Είναι ένα ακόμα από τα μεγαλύτερα ψέματα, που δυστυχώς κυκλοφορούν στη δημόσια ζωή της χώρας με τέτοια άνεση.

Και βεβαίως ακούσαμε και το επιχείρημα «Γαλάζια παιδιά, ρουσφετολογία μέσα από τις Δ.Ε.Κ.Ο.». Τι αποδεικνύει αυτό; Τον τρόπο που σκέφτονται. Κάθε νομοθετική μεταρρύθμιση ήταν για να υπερηφανηθεί το κόμμα. Κάθε απόφαση την οποία ελάμβαναν, ήταν για να γίνουν δουλειές με την Κυβέρνηση και να εξυπηρετηθούν κάποια συμφέροντα. Ε, δεν μπορούν να καταλάβουν ότι δεν επιθυμούμε τον κομματισμό στο δημόσιο βίο. Αυτή

η Κυβέρνηση δεν κάνει δουλειές. «Δεν μοιράζει παιχνίδια», όπως λέγατε. Δεν έχει υποχρέωση σε κανέναν, παρά μονάχα στους Έλληνες πολίτες που μας έστειλαν εδώ.

Άλλο ευφυές επιχείρημα: Γυρίζετε στην Ε.Π.Ε. και στον αείμνηστο Λάσκαρη, που για τους νεότερους θυμίζω ότι οι οικοδόμοι τον είχαν σηκώσει στους ώμους τους για αποφάσεις φιλεργατικές τις οποίες είχε πάρει η τότε κυβέρνηση Καραμανλή. Αλλά θα σας απαντήσω με τον τρόπο που απαντά η νέα γενιά. «Κολλημένοι» στο χθες ήσαστε, γι' αυτό δεν μπορείτε να παρακολουθήσετε το σήμερα, δεν μπορείτε να παρακολουθήσετε το αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο., οι εργαζόμενοι γενικώς δεν έχουν ανάγκη από προστάτες. Έχουν ανάγκη από περιβάλλον ανταγωνιστικό. Έχουν ανάγκη από δουλειές. Η ευθύνη την οποία έχουν οι διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο., είναι να κατακτήσουν την ελληνική και την ευρωπαϊκή αγορά. Και οι Έλληνες πολίτες αυτό που περιμένουν, είναι υπηρεσίες ποιότητας και εκεί πρέπει να είναι στραμμένο το ενδιαφέρον μας. Όλες οι αγκυλώσεις που παρελθόντος, όλες οι δήθεν σοσιαλιστικές προσεγγίσεις, όλα αυτά τα οποία κατασκευάσατε, δεν εξυπηρετούσαν παρά το μηχανισμό παρέμβασης, ελέγχου και χειραγώγησης της κοινωνίας.

Αυτό είναι που η φιλελεύθερη Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν ανέχεται. Και δεν το ανέχεται, γιατί δεν θέλει να πληρώνουν οι Έλληνες φορολογούμενοι την προέκταση του κομματικού σας μηχανισμού μέσα στην κοινωνία. Δεν θέλει να επιβαρύνεται ο Έλληνας πολίτης με βάρη και με φόρους, για να εξυπηρετηθούν πολιτικές σκοπιμότητες.

Τώρα θα έρθω σ' ένα ακόμα επιχείρημα από αυτά που διατυπώθηκαν: «Συννομοσία οι νέες εργασιακές σχέσεις σε βάρος της νεολαίας».

Προσέξτε, κύριε Υπουργέ, επιχείρημα. Όταν η νεολαία είναι άνεργη, όταν είναι στο περιθώριο, όταν τα «βαριά» βιογραφικά, που έχει το κάθε παιδί επιτύχει για τον εαυτό του, τα προσόντά του, όταν όλα αυτά μένουν στο περιθώριο και στην ανεργία, αυτό είναι αγάπη προς την νεολαία κατά την κρίση των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης.

Εμείς που τολμάμε και λέμε ότι ανοίγουμε τις διαδικασίες, ανοίγουμε τους ορίζοντες, καλούμε τους νέους να ανταποκριθούν στις προκλήσεις των καιρών με τις γνώσεις τους, με τις σπουδές τους, με τα πτυχία τους, εμείς συνωμοτούμε εναντίον της νεολαίας. Μη χρησιμοποιείτε τέτοια φτηνά και φτωχά επιχειρήματα, γιατί γίνονται εύκολα αντιληπτά από εκείνους στους οποίους απευθύνεστε και καταλαβαίνουν ποιοι είναι εκείνοι οι οποίοι είναι πρώτα υποκριτές και μετά οτιδήποτε άλλο στο δημόσιο βίο. Εάν θέλουμε να προστατεύσουμε το δημόσιο βίο της χώρας, δεν έχουμε ανάγκη ούτε από υποκριτές ούτε από εμπόρους ελπίδων και ονειρών.

Η νέα γενιά και η ελληνική κοινωνία σήμερα χρειάζονται μια ανοιχτή, ελεύθερη οικονομία με πολλές και ίσες ευκαιρίες για όλους και γι' αυτό εμείς προσπαθούμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Λουκουρέντζο.

Ο κ. Κουσελάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά την τοποθέτηση της Γενικής Συννομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας, αλλά και του προέδρου του Σ.Ε.Β. και ιδιαίτερα μετά την εμπειριστατωμένη τοποθέτηση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, θα περιμέναμε, κύριε Υπουργέ, να αποσύρετε τουλάχιστον το άρθρο 14. Και αυτό, γιατί έχετε δώσει μέχρι σήμερα όρκους πίστης στις κοινωνικές συμφωνίες. Εσείς, όμως, επιμένετε στις απόψεις σας. Φαίνεται ότι ακούτε τις απόψεις των κοινωνικών συνομιλητών μόνο όταν συμφωνείτε μαζί τους. Αυτή είναι η αντίληψή σας για τον κοινωνικό διάλογο.

Ισχυρίζεστε, όμως, ότι εξυγιάνετε μ' αυτό το νομοσχέδιο τις Δ.Ε.Κ.Ο. Σύμφωνα με τις εξαγγελίες του ίδιου του Πρωθυπουργού, η Κυβέρνηση θα εξοικονομούσε 10.000.000.000 ευρώ από τον περιορισμό της σπατάλης στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αντί γι' αυτό, οι μισθοί των προέδρων και των

συμβούλων διπλασιάστηκαν. Οι θέσεις των διευθυντών στις Δ.Ε.Κ.Ο. πολλαπλασιάστηκαν. Η κακοδιαχείριση και η διαφθορά έγιναν καθεστώς. Η ανικανότητα περισσεύει. Στα Ελληνικά Ταχυδρομεία οι θέσεις συμβούλων και υψηλόβαθμων αμειβόμενων στελεχών αυξήθηκαν κατακόρυφα. Τα διοικητικά συμβούλια των ταχυδρομείων και των θυγατρικών τους μετατράπηκαν σε ορμητήρια για επίδοξους Βουλευτές και δημάρχους.

Στον Ο.Σ.Ε., ενώ το προσωπικό στο εικοσάμηνο που πέρασε, μειώθηκε κατά πεντακόσιους εργαζόμενους, οι δαπάνες μισθοδοσίας αυξήθηκαν κατά 20%. Και η αύξηση αυτή βέβαια, δεν αφορούσε τους εργαζόμενους. Λίγοι και εκλεκτοί ήταν αυτοί που καρπώθηκαν αυτήν την αύξηση.

Στον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς προσλαμβάνεται μεγάλος αριθμός συμβούλων με μηνιαίους μισθούς 2.500 ευρώ. Η θέση του αντιπροέδρου του Ο.Λ.Π. γίνεται έμμισθη. Στον κ. Κεφαλογιάννη βέβαια έφταιγαν και φταίνε οι λιμενεργάτες.

Για τον Ο.Τ.Ε., ακούστε τι λέει η Δ.Α.Κ.Ε.. Επισημαίνει ότι το «εξεγίλιμα σε θέσεις γενικών διευθυντών και βοηθών είναι κραυγαλέο και αντιφατικό στο πλαίσιο και της θρηνοούμενης αναδιοργάνωσης του Ο.Τ.Ε.».

Ξέρετε ποια ήταν τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής του εικοσμήνου; Η Δ.Ε.Η. μείωσε τα κέρδη της στο εικοσάμηνο κατά 35%. Τα ΕΛ.ΤΑ μείωσαν τα κέρδη τους κατά 38% το 2004 και κατά 36% το 2005. Ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιά μείωσε τα κέρδη του κατά 20,9%. Ο Ο.Τ.Ε., εάν δεν είχε τις επενδύσεις στη Ρουμανία, τη ROM-TELECOM, τις επενδύσεις στη Βουλγαρία, στη Γεωργία, στα Σκόπια, που τότε τόσο τις είχατε λοιδορήσει, αυτήν τη στιγμή θα ήταν και εκείνος προβληματικός.

Πείτε μας, κύριοι της Κυβέρνησης, μία δημόσια επιχείρηση που σ' αυτό το χρονικό διάστημα αύξησε τα κέρδη της. Μία, μόνο μία! Όμως, τη δική σας ανικανότητα, τις δικές σας ευθύνες θέλετε να τις ρίξετε στις πλάτες των εργαζομένων. Η μεγάλη μεταρρύθμιση που επαίρεστε ότι κάνατε, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία νεοφιλελεύθερη επέλαση ενάντια στους εργαζόμενους.

Ενοχοποιείτε τις εργασιακές σχέσεις, παραβλέποντας ακόμα και τα όσα πάρα πολύ σωστά επισημαίνει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Θέλετε να καταργήσετε τις συλλογικές συμβάσεις και τα δικαιώματα των εργαζομένων. Υπονομείτε και αμφισβητείτε ένα θεσμό, το θεσμό της διαιτησίας μεσολάβησης, που έχει παίξει κρίσιμο και ουσιαστικό ρόλο στην εξομάλυνση των προβλημάτων και των αντιπαραθέσεων, ένα θεσμό που το 1990 επί Οικουμενικής Κυβέρνησης είχατε ψηφίσει και εσείς οι ίδιοι.

Και τέλος, καταστρατηγείτε το ίδιο το Σύνταγμα, παραβιάζοντας κατάφωρα το άρθρο 22. Εγώ αναρωτιέμαι: Αλήθεια, αυτό είναι το παράδειγμα, που θέλει να δώσει η Κυβέρνηση στους Έλληνες πολίτες;

Έτσι διαπαιδαγωγείτε τους πολίτες, κύριε Υπουργέ, να τηρούν τους νόμους; Από την άλλη πλευρά, αυτή είναι η πρακτική που θέλετε να ακολουθήσουν οι εργοδότες σε ό,τι αφορά την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας και των συλλογικών συμβάσεων, δεν τους ανοίγετε έτσι το δρόμο;

Χωρίζετε τους εργαζόμενους σε παλαιούς και νέους. Είναι απαράδεκτο στο όνομα της εξυγίανσης των Δ.Ε.Κ.Ο. να εξυφαίνετε τέτοια συνωμοσία. Γιατί είναι συνωμοσία σε βάρος της νεολαίας, μιας νεολαίας που βλέπει να καταρρακώνονται συνεχώς τα εργασιακά και τα ασφαλιστικά της δικαιώματα, ενώ το πραγματικό ζητούμενο για την Κυβέρνηση είναι να διασφαλίσει την πρόσβαση της σε ευκαιρίες πλήρους και ασφαλούς απασχόλησης, όχι σε θέσεις πολιτικής ομηρίας και σε απασχόληση δεύτερης κατηγορίας.

Γνωρίζετε ότι στην ελληνική νομοθεσία δεν ισχύει αυτό που ισχύει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η αιτιολογημένη λύση της σύμβασης. Γιατί, λοιπόν, εμείς πρέπει να πηγαίνουμε ως χώρα σε χειρότερη μοίρα από αυτές και όχι στην πραγματική σύγκλιση που προεκλογικά είχατε υποσχεθεί;

Γιατί την καταργείτε; Γιατί αυτό το καταργείτε και όχι τη δήθεν μονιμότητα που δεν είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη ακόμη και εκεί που με συλλογικές συμβάσεις εργασίας και κανονισμούς συμφωνήθηκε να υπάρχει;

Λέτε ότι έχετε τη λαϊκή εντολή να τα κάνετε αυτά. Και πιστεύετε ότι θα νομοθετείτε όπως θέλετε και ό,τι θέλετε, θα καταργείτε συμβάσεις, εργασιακά δικαιώματα, θα κάνετε και τη διαιτησία. Θα τα κάνετε όλα μόνοι σας.

Μπορείτε να μας πείτε, κύριε Υπουργέ, σε ποιο σημείο του προγράμματός σας εξαγγέiliate αυτά που θέλετε να κάνετε; Γι' αυτά σας ψήφισε ο ελληνικός λαός; Πόσα απ' αυτά για τα οποία σας ψήφισε, έχετε κάνει πράξη μέχρι σήμερα; Ο λαός σας κρίνει και δυστυχώς βλέπει ότι κάνετε ακριβώς τα αντίθετα. Και μη μας πείτε ότι όλα αυτά τα κάνετε για το φορολογούμενο πολίτη. Προσβάλετε τη νοημοσύνη, την κρίση του, προσβάλετε την κοινή λογική.

Δικαιολογημένα ο πολίτης θέλει καλές υπηρεσίες, με ποιότητα και εξυπηρέτηση. Όμως αυτό δεν γίνεται μέσα από το νομοσχέδιό σας. Δεν γίνεται με Δ.Ε.Κ.Ο. που θα είναι πελατειακά εξαρτήματα της Κυβέρνησης, σ' ένα κλίμα έντασης και κοινωνικής ανασφάλειας, σε συνθήκες εργασιακής ανασφάλειας και κομματικής ομηρίας. Γίνεται με κοινωνικό διάλογο και συνεννόηση. Γίνεται με αναπτυξιακό σχέδιο και στόχους, με την καταπόληση της πραγματικής σπατάλης στις Δ.Ε.Κ.Ο. και όχι με «αεροπλανικές» αναθέσεις, με ρουσφετολογικές προσλήψεις συμβούλων και παρασυμβούλων. Γίνεται με αναγνώριση και σαφή αποτύπωση του κόστους του κοινωνικού έργου των Δ.Ε.Κ.Ο. σε κοινωνικούς ισολογισμούς. Γίνεται με ικανές και αξιοκρατικά επιλεγμένες διοικήσεις, όχι με κομματικούς εγκάθετους, πειθήνια όργανα της Διυπουργικής Επιτροπής.

Δυστυχώς αυτό που προέχει για σας είναι και πάλι η δημιουργία των εντυπώσεων, γιατί ξέρετε καλά πως οι αντισυνταγματικές διατάξεις του νόμου δεν θα λειτουργήσουν, θα τις αποβάλλει η ίδια η έννομη τάξη, η ίδια η κοινωνία.

Μας πουλάτε, λοιπόν, νεοφιλελεύθερα φύκια για μεταρρυθμίσεις. Δημιουργείτε με μαθηματική ακρίβεια νέες εστίες κακοδιαχείρισης και διαπλοκής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αποβλέπετε στην περαιτέρω κομματική χειραγώγηση και στην άνευ όρων εκποίηση των Δ.Ε.Κ.Ο., γιατί αυτός είναι ο στόχος σας, κύριε Υπουργέ, να προετοιμάσετε τις Δ.Ε.Κ.Ο. σε συσκευασία δώρου προκειμένου να τις δώσετε στους εκλεκτούς σας ιδιώτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Κουσελά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ: Για μας, λοιπόν, και ολοκληρώνω, η καταψήφιση και η κατάργηση αυτού του νομοσχεδίου είναι μονόδρομος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, είναι να μιλήσουν ενενήντα έξι συνάδελφοι. Παρακάλεσα να περιοριστούμε στα οκτώ λεπτά αν θέλουμε να σεβαστούμε τους συναδέλφους. Δεν το λέω για μένα. Οι συνεδριάσεις είναι ορισμένες. Την Πέμπτη θα τελειώσουμε και πιθανόν να μπει και εμβόλιμη συνεδρίαση αύριο για να κατορθώσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι. Τηρήστε το οκτάλεπτο.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα θεωρούμε ότι οδηγεί στη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων στη χώρα μας. Διότι αντιμετωπίζει στη ρίζα του το μεγάλο πρόβλημα των Δ.Ε.Κ.Ο. που προκαλεί χρόνια τώρα συνεχή αιμορραγία στο φορολογούμενο. Και θα μιλήσω με αριθμούς.

Το έτος 2000 οι συνολικές ζημιές είκοσι εννέα μη εισηγμένων Δ.Ε.Κ.Ο. που παρακολουθεί το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, έφθασαν τα 409,63 εκατομμύρια ευρώ, όσο θα στοίχιζε να φτιάξουμε εβδομήντα πέντε σχολεία των τετρακοσίων μαθητών και οκτώ μεγάλες δημόσιες βιβλιοθήκες.

Το έτος 2001 οι ζημιές αυτών των είκοσι εννέα Δ.Ε.Κ.Ο. έφθασαν τα 472,55 εκατομμύρια ευρώ, κάτι περισσότερο απ' όσο θα στοίχιζε να φτιάξουμε τρία νοσοκομεία διεθνούς βεληνεούς,

σαν το Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο, που θα βελτίωναν την ποιότητα υγείας στη χώρα μας.

Το έτος 2002 οι ζημιές αυτών των είκοσι εννέα Δ.Ε.Κ.Ο. εκτοξεύτηκαν στα 640 και πλέον εκατομμύρια ευρώ, μιάμιση φορά περισσότερο απ' όσο πρόκειται να στοιχίσει η επέκταση του Αττικού Μετρό στο Ελληνικό.

Το έτος 2003 οι ζημιές αυτών των Δ.Ε.Κ.Ο. πήγαν ακόμη ψηλότερα. Έφθασαν στα 742 και πλέον εκατομμύρια ευρώ, κάτι περισσότερο δηλαδή απ' όσο κόστισε η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου,

η οποία στοίχισε 738.000.000.

Το έτος 2004 οι ζημιές των ίδιων είκοσι εννέα Δ.Ε.Κ.Ο. έφθασαν το 1.015.000.000 ευρώ, όταν η Αττικής Οδός στοίχισε συνολικά 1.200.000.000 ευρώ.

Καταθέτω τους σχετικούς πίνακες που δείχνουν τη διαχρονική εξέλιξη των ζημιών στις Δ.Ε.Κ.Ο. από το 2000 μέχρι σήμερα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μην απορείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι έτσι είναι. Και εσείς ευθύνεστε για όλες αυτές τις ζημιές, αποκλειστικά και μόνο εσείς. Και δεν είναι μόνο αυτά.

Οι ζημιές του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος μόνο έφθασαν τα δέκα τελευταία από τα χρόνια που κυβερνούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., από το 1995 έως το 2004, χωρίς τους τόκους στα 4,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Άλλα τόσα στοίχισε συνολικά με όλα τα προγράμματα εξυγίανσης -τα οποία κατά καιρούς επιχειρήθηκαν, αλλά πάντοτε απέτυχαν- η Ολυμπιακή Αεροπορία.

Αυτά τα 8.000.000.000 βαραίνουν τον Έλληνα φορολογούμε-

νο. Οι τόκοι που αναλογούν για την εξυπηρέτηση αυτών των 8.000.000.000 -και θα καταθέσω τα στοιχεία- ανέρχονται σε 400.000.000 ευρώ ετησίως. Πληρώνουμε 400.000.000 ευρώ ετησίως σε τόκους για την εξυπηρέτηση των δανείων και των χρεών που δημιούργησαν δύο μόνο Δ.Ε.Κ.Ο., ο Ο.Σ.Ε. και η Ολυμπιακή Αεροπορία, τα τελευταία δέκα χρόνια.

Και καταθέτω για τον Ο.Σ.Ε. τα σχετικά στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Τι θα μπορούσαμε να κάνουμε με αυτά τα 400.000.000 ευρώ ετησίως; Θα μπορούσαμε για παράδειγμα να δίνουμε 76 ευρώ επιπλέον το μήνα ή 1.064 ευρώ το χρόνο καθαρά σε κάθε έναν από τους τριακόσιους εβδομήντα τρεις χιλιάδες δικαιούχους του Ε.Κ.Α.Σ. Ή θα μπορούσαμε να δώσουμε σε κάθε έναν από τους οκτακόσιους πενήντα πέντε χιλιάδες συνταξιούχους του Ο.Γ.Α. το μήνα 33 ευρώ περισσότερα το μήνα ή 468 ευρώ το χρόνο καθαρά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Σταματήστε τους δρόμους και...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ σταματήστε και εσείς, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δηλαδή θα μπορούσαμε να τους δώσουμε μία μέση αύξηση 16%.

Ή μέσα σε δέκα χρόνια με τους τόκους μόνο των χρεών που δημιούργησαν αυτές οι δύο Δ.Ε.Κ.Ο. θα μπορούσαμε να έχουμε αποπληρώσει το κόστος της Ιωνίας Οδού, ενός έργου ζωτικής σημασίας για τη δυτική Ελλάδα, την οποία βεβαίως είχε ξεχάσει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. όσο κυβερνούσε.

Αυτά τα μεγέθη αποτελούν ντροπή για τη χώρα μας. Αυτές οι ζημιές είναι το αποτέλεσμα της σπατάλης, της κακοδιαχείρισης που υπήρξε στις Δ.Ε.Κ.Ο. τα προηγούμενα χρόνια. Είναι βάρη που επωμίστηκαν και επωμίζονται όλοι οι Έλληνες, όλοι οι Έλληνες που στερούνται τις υποδομές που θα μπορούσαν να είχαν δημιουργηθεί, που στερούνται τους κοινωνικούς πόρους

που λείπουν, που στερούνται μέρος του εισοδήματός τους καταβάλλοντας φόρους για την αποπληρωμή των χρεών που δημιούργησε η πολιτική του Π.Α.Σ.Ο.Κ.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναγνωρίζουμε πλήρως τον κοινωνικό ρόλο των Δ.Ε.Κ.Ο. Όμως δεν μπορεί ο ρόλος αυτός να ασκείται σε βάρος των κοινωνικών και αναπτυξιακών προτεραιοτήτων του τόπου. Η κακοδιαχείριση στις Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να λάβει τέλος και όποιος υποστηρίζει το αντίθετο θα πρέπει να δώσει εξηγήσεις στον ελληνικό λαό με καθαρά λόγια και όχι με προσχήματα και παραδοξολογίες.

Γιατί θα πρέπει να στερείται ο ελληνικός λαός υποδομές και υπηρεσίες που θα βελτίωναν καθημερινά και ουσιαστικά τη ζωή του; Γιατί θα πρέπει να υπάρχουν εργαζόμενοι δύο και τριών ταχυτήτων σ' αυτήν τη χώρα, άλλοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. άλλοι στο δημόσιο και άλλοι στον ιδιωτικό τομέα; Γιατί θα πρέπει να πριμοδοτούνται κλειστές συντεχνίες;

Ενδεικτικά θα ήθελα να αναφέρω και δεν είμαι από εκείνους που βάζουν τα προβλήματα στην πλάτη των εργαζομένων αλλά είναι ένα γεγονός ότι, όταν το μέσο ετήσιο εισόδημα στην οικονομία φθάνει τις 23.695 ευρώ το 2004, για παράδειγμα η μέση ετήσια αμοιβή στις Δ.Ε.Κ.Ο. ξεπερνούσε τις 40.800 ευρώ. Είναι 23.695 για το σύνολο της οικονομίας και 40.800 για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Θα καταθέσω το σχετικό πίνακα που δείχνει ότι και σε μερικές Δ.Ε.Κ.Ο. έφθανε μέχρι και τις 65.000 κατά μέσο όρο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτό το λέω, διότι η σπατάλη που λαμβάνει χώρα στις Δ.Ε.Κ.Ο. αργά ή γρήγορα μεταφέρεται στο δημόσιο χρέος και στον προϋπολογισμό, μεταφέρεται τελικά στον φορολογούμενο, στο συνταξιούχο, στον άνεργο, γιατί όλοι πληρώνουν φόρους μέσα από την κατανάλωσή τους. Είναι αντιληπτό ότι αυτή η κατάσταση δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί.

Με το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα επιχειρούμε τη συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος. Δεν πάμε αποσπασματικά, όπως η τροπολογία του '98, για την οποία μίλησα προηγουμένως και γι' αυτό είπα ότι πρόκειται για τη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση των τελευταίων δεκαπέντε ετών στη χώρα μας, γιατί επιχειρούμε με το νομοσχέδιο αυτό τη ριζική αντιμετώπιση ενός από τα μεγαλύτερα προβλήματα και της οικονομίας και της κοινωνίας.

Ακούω τους συναδέλφους της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης να τάσσονται εναντίον του νομοσχεδίου που συζητούμε σήμερα. Γενικά βέβαια τάσσονται εναντίον οποιασδήποτε μεταρρύθμισης, αγνοώντας τι έλεγαν και τι έκαναν, όταν βρίσκονταν στην κυβέρνηση. Θύμισα προηγουμένως τι έλεγε ένας από τους προκατόχους μου, με τον οποίο σπανίως συμφωνούσα, ο κ. Παπαντωνίου: «Η εξυγίανση και ο εκσυγχρονισμός των Δ.Ε.Κ.Ο. αποτελεί εθνική επιταγή». Προχωρούσε και έλεγε μια σειρά από σωστά πράγματα, τα οποία ανέγνωσα. Έλεγε ο ίδιος ότι χωρίς αλλαγή των εργασιακών σχέσεων δεν είναι δυνατόν να προχωρήσει η ανταγωνιστικότητα στις δημόσιες επιχειρήσεις.

Εγώ και η Νέα Δημοκρατία είχαμε πει τότε ότι η δική τους κυβέρνηση δεν επρόκειτο ποτέ να φέρει ουσιαστική νομοθετική παρέμβαση που να λύσει το πρόβλημα και ότι ο τόπος χρειάζεται άλλη κυβέρνηση. Δυστυχώς, οκτώ χρόνια αργότερα διαπιστώνω ότι δικαίωθηκα. Σήμερα όλοι βλέπουμε ότι η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στα οκτώ χρόνια που διέρρευσαν δεν έκανε τίποτα για το μεγάλο πρόβλημα των Δ.Ε.Κ.Ο.. Διότι, παρά το γεγονός ότι αναγνωρίζατε το πρόβλημα ως κυβέρνηση, δεν κάνατε απολύτως τίποτα. Ακόμα και όταν εμείς στηρίζαμε την εισαγωγή μεταρρυθμίσεων και σας παροτρύναμε να πάρετε τα σωστά και αναγκαία μέτρα, αντιθέτως επιδεινώσατε το πρόβλημα, μεταθέσατε την επίλυση του για το μέλλον και τώρα έρχεστε πάλι και κάνετε στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών. Αυτή είναι η ανανέωση που επαγγέλλεται ο κ. Παπανδρέου; Η επιστροφή στη δεκαετία του '80; Αυτή είναι η πολιτική σας για το μέλλον; Πότε εννοείτε ό,τι λέτε; Το 1998; Το 2005; Πότε ακριβώς εννοείτε ό,τι λέτε;

Εισάγουμε τον Φ.Π.Α. στα ακίνητα, κάτι που ξεκάθαρα αναφέρεται στο πρόγραμμά σας, και αντί να το υποστηρίζετε λέτε ότι τάχα θα βλάψει την οικονομία. Δηλαδή, είχατε ένα πρόγραμμα το οποίο θα βλάψει την οικονομία. Και όταν σας υπενθυμίζουμε το πρόγραμμά σας, βγαίνετε και μας λέτε ότι τελικά δεν διαφωνείτε με τον Φ.Π.Α. στα ακίνητα, αλλά στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή που επέλεξε η Κυβέρνηση για να τον εισάγει. Αποφασίστε και πείτε μας και εμάς: Το 2010 θέλετε να εισαχθεί ο Φ.Π.Α. στα ακίνητα; Το 2020; Το 2030; Πότε θέλετε ακριβώς;

Επιλούμε το μεγάλο πρόβλημα του ασφαλιστικού των τραπεζών και μας λέτε ότι δεν έπρεπε να το κάνουμε, ότι έπρεπε δηλαδή να αφήσουμε να κλείσουν η Εμπορική και η Αγροτική Τράπεζα. Μήπως θέλατε να κλείσουν για να μας κατηγορείτε για αναληψία, επειδή αφήνουμε τον κόσμο άνεργο; Διότι το δημόσιο και ο φορολογούμενος κέρδισαν μεγάλα ποσά από την εξυγίανση των δύο αυτών τραπεζών. Κερδίζουν, ενώ ενισχύεται παράλληλα ο ανταγωνισμός στο τραπεζικό σύστημα. Ωφελούνται οι καταναλωτές. Ή μήπως δεν θέλετε τον ανταγωνισμό στο τραπεζικό σύστημα, μήπως και θιγούν τίποτα συμφέροντα;

Πρωθυμεία το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Είστε πάλι εναντίον του. Μας λέτε ότι το δικό σας νομοσχέδιο ήταν καλύτερο. Γιατί, λοιπόν, δεν το είχατε ψηφίσει, όταν ήσασταν κυβέρνηση; Έξι χρόνια το προετοιμάζατε, από το 1998. Είχατε τη δυνατότητα να το κάνατε. Γιατί δεν το κάνατε; Καθυστερήσατε ένα θεσμό, τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, που θα μπορούσε ήδη να βοηθούσε για πολλά χρόνια τη χώρα και την απασχόληση και την ανάπτυξη.

Προφανώς γιατί δεν θέλατε ένα νόμο-πλαίσιο που να διασφαλίζει τη διαφάνεια.

Ψηφίζουμε το νέο επενδυτικό νόμο και εσείς για μια ακόμα φορά είστε αντίθετοι. Σας πληροφορώ ότι αυτός ο νόμος έχει φέρει σημαντικά αποτελέσματα μέσα στο 2005. Ενισχύει την ανάπτυξη, ενισχύει την περιφερειακή σύγκλιση. Με τα μέχρι σήμερα εγκριθέντα επενδυτικά σχέδια δημιουργούνται περισσότερες από δυόμισι χιλιάδες νέες άμεσες θέσεις εργασίας και ιδίως στην περιφέρεια που το έχει περισσότερο ανάγκη.

Αποφασίστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης: Είστε με τις μεταρρυθμίσεις ή εναντίον των μεταρρυθμίσεων; Αποφασίστε αν είστε με την πλειοψηφία των Ελλήνων που τις θεωρεί αναγκαίες ή αν είστε δέσμιοι συντεχνιακών κατεστημένων. Αποφασίστε και πείτε το και σ' εμάς εδώ, αλλά πείτε το κυρίως στον ελληνικό λαό.

Τι κάνουμε με το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο.; Είναι ένα νομοσχέδιο με το οποίο και περιορίζεται και εξυγιαίνεται ο ευρύτερος δημόσιος τομέας. Είναι μια τομή που οδηγεί στην επανίδρυση του κράτους, όπως έχουμε επαγγελλθεί. Βάζουμε τέλος στη σπατάλη των χρημάτων των Ελλήνων πολιτών, όπως συνέβαινε επί σειρά ετών. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. θα λειτουργούν πλέον με διαδικασίες που θα εγγυώνται και το σεβασμό στα χρήματα των φορολογουμένων αλλά και την προσφορά υπηρεσιών που πρέπει στο κοινωνικό σύνολο.

Ποιες είναι οι βασικές ρυθμίσεις; Κατ' αρχάς, εισάγουμε τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης και τα διεθνή λογιστικά πρότυπα σε όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς. Αυτό θα συντελέσει και στη βελτίωση της διοίκησης αλλά και στην ενίσχυση της διαφάνειας προς όφελος και της οικονομίας και των πολιτών. Ενισχύουμε την εποπτεία τους από τους αρμόδιους κυβερνητικούς φορείς, για να υπάρχει πιο αποτελεσματική εφαρμογή προγραμμάτων εξυγίανσης και λειτουργίας, διότι μέχρι σήμερα το νομικό πλαίσιο που υπήρχε δεν επαρκούσε.

Κάνουμε μια μεγάλη τομή, καθώς εξαιρούμε για πρώτη φορά από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα όλες τις Δ.Ε.Κ.Ο. που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Αυτές πλέον θεωρούνται και αντιμετωπίζονται από την πολιτεία ως ιδιωτικές επιχειρήσεις και όχι ως δημόσιες επιχειρήσεις. Επειδή αναγνωρίζουμε ότι δεν μπορεί να γίνει άμεσα αυτό και να θιγούν ώριμα εργασιακά δικαιώματα, προωθούμε τη σταδιακή εφαρμογή των εργασιακών σχέσεων στο εσωτερικό τους προς τα πρότυπα εκείνων του ιδιωτικού τομέα. Θα γίνεται η προσαρμογή των εργασιακών σχέσεων για τους υπαλλήλους εκείνους που θα προσλαμβάνονται εφεξής, χωρίς να θιγόνται εργασιακές σχέσεις υπαλλήλων που ήδη υπηρετούν στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Θα μπορούσαμε ίσως να ήμασταν και πιο τολμηροί, αλλά ακριβώς επειδή προσεγγίζουμε αυτό το ζήτημα με κοινωνική ευαισθησία, γι' αυτό αποφασίσαμε να πάμε σ' αυτήν τη ρύθμιση, να δώσουμε ευκαιρίες στους νέους να βρουν δουλειές, να μην μαραζώνουν στις ουρές της ανεργίας.

Οι νέες συμβάσεις θα διέπονται στο σύνολό τους από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και θα ισχύει το σύνολο των εγγυήσεων που προβλέπουν αυτές οι διατάξεις για όλους τους Έλληνες εργαζόμενους. Δεν υπάρχουν «παιδιά ανώτερου και κατώτερου θεού». Δηλαδή όποιος είναι στις Δ.Ε.Κ.Ο. είναι «ανώτερου θεού» και όποιος είναι στον ιδιωτικό τομέα είναι «κατώτερου θεού»; Δεν πρέπει να έχουμε ενιαία εργατική νομοθεσία στη χώρα μας; Στις Δ.Ε.Κ.Ο. εργάζονται λιγότεροι από ενενήντα χιλιάδες υπαλλήλους -ογδόντα πέντε χιλιάδες περίπου για την ακρίβεια- και δεν είναι δυνατόν να έχουν αυτοί μεγαλύτερη προστασία και παράλληλα αποδοχές κατά 70%, 80% ή και 90% μεγαλύτερες από τους άλλους εργαζομένους στην οικονομία.

Επίσης, δεν θιγόνται οι αρμοδιότητες του Α.Σ.Ε.Π., διότι ακριβώς αναγνωρίζουμε ότι, λόγω των παραδοσιακών παλαιών προβλημάτων και μνημών που υπάρχουν για το πολιτικό σύστημα, θα πρέπει το Α.Σ.Ε.Π. να παραμείνει ως ένας εγγυητής για τις προσλήψεις.

Δεν θα εμπαθύνω τώρα σε όλες τις διατάξεις που προβλέπει το σχετικό νομοσχέδιο -θα το κάνω αυτό στη συζήτηση επί των άρθρων- αλλά θέλω να έρθω στη μεγάλη συζήτηση που έγινε

για το άρθρο 14. Το άρθρο 14 αναφέρεται στις δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα, δηλαδή αυτές που, για να επιβιώσουν, απαιτούν την επιχορήγηση του Έλληνα φορολογουμένου. Δεν είναι επιχειρήσεις οι οποίες βγάζουν κέρδη ή έχουν ιδιώτες μετόχους και τέλος πάντων μπορούν οι ιδιώτες μέτοχοι να διαπραγματεύονται με τους εργαζομένους και να αποφασίζουν για τις εργασιακές σχέσεις ό,τι θέλουν, γιατί διαχειρίζονται τα δικά τους λεφτά. Εδώ μιλάμε για επιχειρήσεις, οι οποίες διαχειρίζονται το υστέρημα του φορολογουμένου. Αυτές υποχρεώνονται, λοιπόν, να καταρτίζουν, όπου χρειάζεται, νέους κανονισμούς προσωπικού και οργανογράμματα καθώς και προγράμματα εκπαίδευσης, κατάρτισης και επιμόρφωσης των εργαζομένων.

Τώρα, για τους γενικούς κανονισμούς προσωπικού, δίνεται η δυνατότητα να συμφωνήσουν εργαζόμενοι και διοικήσεις οποιαδήποτε αλλαγή χρειάζεται, προκειμένου να εξυγιανθεί η επιχείρηση.

Και δίνετε και μία αποκλειστική προθεσμία τεσσάρων μηνών από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως γι' αυτές που ήδη έχουν ελλείμματα. Μία φορά θα γίνει αυτή η προσαρμογή των εργασιακών σχέσεων. Δεν θα γίνεται κάθε χρόνο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και μετά το νόμο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μέσα σε τέσσερις μήνες θα το συζητήσουν. Εάν δεν καταλήξουν σε κάποιες συμφωνίες, θα γίνει μετά η προσαρμογή με νόμο μετά από διαβουλεύσεις. Αλλά την πρωτοβουλία του νόμου θα την έχει η Κυβέρνηση. Από και και έπειτα οι συλλογικές διαπραγματεύσεις δεν θίγονται. Θα συνεχίζονται, όπως προβλέπει η εργατική νομοθεσία. Αν για οποιοδήποτε λόγο παρέλθει άπρακτη αυτή η προθεσμία, θα γίνουν με νόμο οι αλλαγές στους γενικούς κανονισμούς προσωπικού. Και δεν καταλαβαίνω τους συναδέλφους Βουλευτές που δεν εμπιστεύονται τη Βουλή. Η οποιαδήποτε αλλαγή θα έρθει στη Βουλή και θα συζητηθεί με απόλυτη διαφάνεια. Θα ακουστούν όλες οι απόψεις και τελικά θα αποφασίσει η Βουλή για το τι αλλαγές χρειάζονται.

Εφόσον δεν υπάρχει συμφωνία, θα κάνει υπό ευρεία έννοια τον διαιτητή η Βουλή, η οποία εκπροσωπεί –πιστεύω ότι όλοι καλά εκπροσωπούμε– το σύνολο των Ελλήνων πολιτών, των φορολογουμένων, αυτών οι οποίοι καλούνται να καλύψουν τα ελλείμματα που μερικές φορές προκαλούνται από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Δεν μπορεί να αποφασίζει μία διοίκηση και ένας σύλλογος εργαζομένων, που μπορεί να εκπροσωπεί τρεις, πέντε ή δέκα χιλιάδες εργαζομένων για το πού θα πάνε τα λεφτά των Ελλήνων φορολογουμένων, διότι περί αυτού πρόκειται. Μιλάμε για τις ελλειμματικές Δ.Ε.Κ.Ο..

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Θα ξαναγράψουμε το Σύνταγμα τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Και επειδή τέθηκε και το θέμα της αντισυνταγματικότητας, μίλησα προηγουμένως. Πρώτα πρώτα η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής δεν έθεσε θέμα αντισυνταγματικότητας. Έθεσε κάποια ερωτήματα στα οποία έχουμε απαντήσει. Απαντώ και σήμερα. Η κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ψήφισε ανάλογη ρύθμιση, πανομοιότυπη ρύθμιση το 1998, τον ν. 2579. Τώρα ξαφνικά ανησυχούν για τη ρύθμιση που το 1998 τη θεωρούσαν συνταγματική. Αλλά για όσους επικαλούνται την αντισυνταγματικότητα, έγινε η συζήτηση εδώ και νομίζω ότι τα επιχειρήματα της πλειοψηφίας ήταν καταλυτικά. Θα επαναλάβω δε ότι υπάρχει απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, η 2/1996, η οποία έκρινε ότι η επιβάρυνση του κράτους, δηλαδή του Έλληνα φορολογούμενου με τα ελλείμματα δημοσίων επιχειρήσεων συνιστά λόγο γενικότερου οικονομικού και κοινωνικού συμφέροντος, η δε επέμβαση του νομοθέτη σ' αυτήν την περίπτωση, δηλαδή, όταν υπάρχουν ελλείμματα, επί της ελευθερίας των συλλογικών διαπραγματεύσεων, είναι συνταγματικά επιτρεπτή. Πρόκειται για νομολογία. Ξαφνικά διάφοροι νομομαθείς μέσα στη Βουλή, τους οποίους βεβαίως σέβομαι, έρχονται σε αντίθεση με μία απόφαση του Αρείου Πάγου. Αν υπάρχει κάποιο θέμα, θα το ξανακρίνουν, αν χρειαστεί, τα δικαστήρια.

Και δεν πρόκειται για οποιοδήποτε δικαστήριο, αλλά για την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Η εφαρμογή αυτής της απόφασης είναι υποχρεωτική.

Τώρα οι δημόσιες επιχειρήσεις, που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο, τίθενται εκτός των διατάξεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν. Θα υπόκεινται στους ίδιους περιορισμούς που υπόκεινται και οι άλλες ιδιωτικές επιχειρήσεις για την τιμολογιακή πολιτική, για τα θέματα του ανταγωνισμού. Για όλα αυτά τα ζητήματα, η κρατική εποπτεία που ασκείται μέσα από αρμόδιους φορείς εξακολουθεί και υπάρχει. Απλώς το κράτος παύει να είναι επιχειρηματίας γι' αυτές τις επιχειρήσεις και γίνεται ρυθμιστής των οικονομικών σχέσεων.

Αποτελεί, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο μία μεταρρύθμιση που θα ωφελήσει σημαντικά και την οικονομία και την κοινωνία. Είναι προσανατολισμένο προς το μέλλον, προς την πρόοδο, διασπά και ξεπερνά τις βαθιά συντηρητικές πρακτικές του παρελθόντος, που είχαν σαν αποτέλεσμα τη διόγκωση ενός αναποτελεσματικού και βαθιά προβληματικού δημόσιου τομέα. Βάζει τέρμα στη δημιουργία εργαζομένων δύο και τριών ταχυτήτων στην οικονομία. Σταδιακά πια για τους νέους εργαζομένους θα καταλήξουμε σ' ένα ενιαίο εργασιακό καθεστώς το οποίο είναι χρήσιμο να υπάρχει και για λόγους κοινωνικής και για λόγους συνταγματικής δικαιοσύνης. Μην ξεχνάτε ότι ο δημόσιος τομέας διογκώθηκε πάνω από 25% στα χρόνια που κυβερνούσε το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Το 1993 υπηρετούσαν στο δημόσιο τετρακόσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες άτομα. Το 2004 υπηρετούσαν πεντακόσιες ενενήντα επτά χιλιάδες άτομα, δηλαδή εκατόν είκοσι μία χιλιάδες εργαζόμενοι περισσότεροι στο δημόσιο τομέα. Μήπως έτσι μειώθηκε η ανεργία; Δεν έγινε καν αυτό. Η ανεργία αυξήθηκε σχεδόν κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες σ' αυτήν την περίοδο, από 9,7% το 1993 στο 11,4% το 2004.

Αυτό είναι ο πιο πειστικός μάρτυρας της αποτυχίας της οικονομικής πολιτικής του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Ήταν ένας κρατισμός ο οποίος προσλάμβανε και στην ουσία προσπαθούσε να καλυφθεί πίσω από μεγάλους στόχους που όλος ο ελληνικός λαός είχε, δηλαδή την ένταξη στην Ο.Ν.Ε., την απελευθέρωση της οικονομίας. Όμως, μιλούσαν για απελευθέρωση της οικονομίας και παράλληλα προσελάμβαναν χιλιάδες εργαζόμενους στο δημόσιο. Ήταν μία πολιτική που διόγκωσε το χρέος, που αύξησε την ανεργία και δημιούργησε ένα υδροκέφαλο και αναποτελεσματικό κράτος, καταβαράθωσε την ανταγωνιστικότητα της χώρας και δημιούργησε αυτό το τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αφήσουμε την κακή κληρονομιά των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. να παρασύρει τη χώρα στον κατήφορο. Θα επαναφέρουμε τη δημοσιονομική ισορροπία. Αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας, με την υλοποίηση μεταρρυθμίσεων σε όλο το φάσμα της οικονομίας. Περιορίζουμε το μέγεθος του δημόσιου τομέα σε σχέση με το Α.Ε.Π.. Δίνουμε στην οικονομία την ευκινησία, την ευλυγισία που χρειάζεται για να μπορέσει να αξιοποιήσει τις μεγάλες ευκαιρίες που παρουσιάζονται στη διεθνή οικονομική σκηνή και ειδικότερα στην περιοχή μας, της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Θέλω να επισημάνω ότι παρά τις περί του αντιθέτου προβλέψεις των στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και παρά την καταστρεφολογία και την κινδυνολογία που πάνω από είκοσι μήνες ακούμε στη Βουλή, η οικονομία ανταποκρίνεται θετικά στις μεταρρυθμίσεις μας. Έχουμε μία σταθερή ροή καλών ειδήσεων. Το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν το τρίτο τρίμηνο του έτους που διανύουμε αυξήθηκε κατά 3,8% και θα κλείσει τη χρονιά κατά μέσο όρο με ρυθμό ανάπτυξης 3,6%, ίσως και λίγο υψηλότερα. Σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το κατά κεφαλή εισόδημα σε μονάδες αγοραστικής δύναμης αυξάνεται από το 75,4% του ευρωπαϊκού μέσου όρου το 2004 στο 77,1% το 2005.

Η ανεργία μειώθηκε κατά μισή εκατοστιαία μονάδα και μειώνεται ακόμη περισσότερο. Τα έσοδα από τον τουρισμό αυξάνονται κατά 12% για όλο το 2005. Οι εξαγωγές αυξήθηκαν κατά 12,3% το πρώτο εννιάμηνο του έτους. Οι ιδιωτικές επενδύσεις

των επιχειρήσεων αυξήθηκαν κατά 9% σε τρέχουσες τιμές εφέτος. Οι αποκρατικοποιήσεις, όπως γνωρίζετε, ξεπέρασαν τους στόχους μας κατά 500.000.000 ευρώ.

Μετά την ανασυγκρότηση των μηχανισμών του Υπουργείου Οικονομικών αυξάνονται και τα φορολογικά έσοδα με ρυθμούς οι οποίοι προμηνύουν καλή προοπτική για το μέλλον, αποδεικνύουν ότι αποδίδει η μάχη για τη φοροδιαφυγή. Τον Οκτώβριο αυξήθηκαν κατά 12,8% σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα πέρυσι. Το Νοέμβριο τα συνολικά φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν κατά 9,1%. Το ίδιο έγινε και με τον Φ.Π.Α..

Βάσει του στατιστικού δελτίου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής η παραγωγικότητα της εργασίας αυξήθηκε κατά 2,2% το 2005, όταν στην ευρωζώνη αυξήθηκε μόλις κατά 0,3%. Ο μέσος πραγματικός μισθός στη χώρα μας, σύμφωνα με το ίδιο δελτίο, αυξήθηκε κατά 2% το 2005, όταν στην ευρωζώνη μειώθηκε κατά 0,3%. Τα μερίσματα των εισηγμένων επιχειρήσεων αυξήθηκαν.

Για την οικονομία μας, λοιπόν, παρουσιάζονται μεγάλες ευκαιρίες. Η Ελλάδα δεν είναι πια μία οικονομία δέκα εκατομμυρίων κατοίκων στο νοτιοανατολικό άκρο της Ευρώπης. Μπορεί να γίνει και εξελίσσεται στο κέντρο μιας ευρύτερης περιοχής με περισσότερους από εκατόν εξήντα εκατομμύρια κατοίκους. Η Νοτιοανατολική Ευρώπη και η Ανατολική Μεσόγειος αποτελούν μία δυναμικά ανερχόμενη περιοχή και στην Ευρώπη και στην παγκόσμια οικονομία, μία περιοχή που αναπτύσσεται με έντονους ρυθμούς. Στο μέλλον θα αποτελέσει μία νέα οικονομική δύναμη. Η Ελλάδα μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σ' αυτόν τον μετασχηματισμό, γιατί διανοίγονται νέοι ορίζοντες και για τις ελληνικές επιχειρήσεις και για τη χώρα.

Θέλω να τονίσω με ιδιαίτερη έμφαση για άλλη μια φορά ότι η Κυβέρνηση θα συνεχίσει με υπευθυνότητα και σταθερότητα την πολιτική των μεταρρυθμίσεων, γιατί αυτές έχουν ως στόχο την ανάταξη της οικονομίας.

Εντάσσονται σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο πολιτικής. Η μία ενισχύει την άλλη και η επιτυχής εφαρμογή τους θα δώσει τη δυνατότητα στη χώρα μας να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες που δημιουργούν και η ευρωπαϊκή και η παγκόσμια οικονομική ολοκλήρωση.

Εμείς συνειδητά έχουμε επιλέξει το δύσκολο δρόμο των μεταρρυθμίσεων, όπως έχουμε υποχρέωση και γνωρίζουμε ότι αυτό μπορεί να έχει προσωρινά και κόστος. Όμως, για μας είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να οδηγήσει τη χώρα μπροστά και είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να ωφελήσει τη χώρα και όλους τους πολίτες και αυτό το δρόμο έχει επιλέξει η Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Καστανίδης.

Θα βάλω όλο το χρόνο σας, κύριε Καστανίδη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα χρειαστώ λιγότερο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εγώ θα σας βάλω δεκαπέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε σύντομα και δι' ολίγων να σας εκθέσω ορισμένες απόψεις μου για το νομοσχέδιο που συζητούμε.

Σύντομα, διότι αφ' ενός προηγουμένως είχαμε την ευκαιρία, όταν προβάλαμε αντιρρήσεις για τη συνταγματικότητα συγκεκριμένων διατάξεων, να εκθέσουμε και ουσιαστικές μας απόψεις και αφ' ετέρου γιατί η ομιλία του κυρίου Υπουργού δεν μου εγέννησε την ανάγκη να δώσω αναλυτικές απαντήσεις.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω από ερωτήματα τα οποία έθεσε ο κύριος Υπουργός. Αναρωτήθηκε ο κύριος Υπουργός εάν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι υπέρ ή κατά των μεταρρυθμίσεων.

Η απάντηση, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι ούτε υπέρ ούτε κατά των «μεταρρυθμίσεων» της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ολομέτωπα κατά της αντικοινωνικής συμπεριφοράς, της αντικοινωνικής νοοτροπίας και της

αντικοινωνικής πολιτικής την οποία εισηγείται και εφαρμόζει.

Πρόκειται κυριολεκτικά για μια πολιτική που στρέφεται ενάντια σε μεγάλες ομάδες του κοινωνικού συνόλου. Πρόκειται για μια πολιτική που στρέφεται μονομερώς κατ' αυτών που είναι οι πιο αδύνατοι στην αγορά, στην παραγωγή, στην κοινωνία.

Ετέθη επίσης θέμα από τον Υπουργό Οικονομίας για το ποιες επιχειρήσεις ανήκουν τελικά στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και ποιες είναι ιδιωτικές. Υπερηφάνως ανήγγειλε ότι η άποψη της Κυβέρνησης είναι ότι οι εισηγμένες εταιρείες δεν είναι εταιρείες πλέον του ευρύτερου δημόσιου τομέα, αλλά θεωρούνται εταιρείες του ιδιωτικού τομέα.

Εδώ, όμως, οφείλω να επισημάνω μια αντίφαση στη σκέψη του Υπουργού. Αν οι εισηγμένες εταιρείες στο Χρηματιστήριο είναι ιδιωτικές εταιρείες, τότε θα όφειλε η Κυβέρνηση να αποσυρθεί από τη θέση εκείνου που ορίζει την πλειοψηφία των μελών του διοικητικού συμβουλίου. Πολύ περισσότερο, που τόσο η κοινοτική νομοθεσία όσο και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επισημαίνουν ότι θα πρέπει να είναι εξαιρετικά προσεκτικός αυτός που δεν κατέχει την πλειοψηφία των μετοχών στη ροπή του να ορίζει την πλειοψηφία των μελών του διοικητικού συμβουλίου.

Άρα, πώς νοείται από τη μια οι εισηγμένες εταιρείες στο Χρηματιστήριο να θεωρούνται από την Κυβέρνηση ιδιωτικές και από την άλλη να έχει αυτήν την τάση, που παραβιάζει την κοινοτική νομοθεσία και τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, να ορίζει την πλειοψηφία των μελών του διοικητικού συμβουλίου;

Για τις ανάγκες της συζήτησής μας, θα δεχθώ το σχήμα που περιέγραψε ο κύριος Υπουργός. Είπε ότι είναι απολύτως αναγκαίο οι δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί να εξυγιανθούν, ώστε να μην επιβαρύνεται ο Έλληνας πολίτης. Παρέθεσε συγκεκριμένα παραδείγματα επιχειρήσεων, που στη διάρκεια τουλάχιστον του μεταπολιτευτικού κύκλου, επιβάρυναν κατά την εκτίμηση της σημερινής Κυβέρνησης τον Έλληνα πολίτη.

Σύμφωνοι, να εξυγιανούμε, λοιπόν, τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς. Όμως, η εξυγίανση των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών δεν είναι μία μονήρης πολιτική. Πρόκειται για ένα σύνθετο πρόβλημα που απαιτεί σύνθετες λύσεις.

Σύνθετες λύσεις σημαίνει ότι χρησιμοποιείς πολλαπλά μέσα. Δεν απευθύνεσαι μόνο στους εργαζόμενους και από αυτούς ζητάς συνεχώς παραχωρήσεις.

Η ανασύνθεση των επιχειρήσεων, η βελτίωση των οικονομικών τους και η εξυγίανσή τους έχει σχέση πρώτα απ' όλα με τις επιχειρησιακές επιλογές που κάνει μία κυβέρνηση. Έχει σχέση με τις διοικητικές καινοτομίες, που η διοίκηση μιας επιχείρησης μπορεί να εισαγάγει. Έχει σχέση με τη σωστή διάγνωση του ανταγωνιστικού περιβάλλοντος και στο εσωτερικό της χώρας, κυρίως διεθνώς. Σε κάθε περίπτωση, απαιτούνται σύνθετα μέσα και τρόποι για να μπορέσεις να εξυγιάνεις μία επιχείρηση του δημόσιου τομέα.

Το νομοσχέδιό σας είναι απορριπτικό εξαιτίας της πολιτικής νοοτροπίας στην οποία στηρίζεται και αυτήν την πολιτική νοοτροπία και συμπεριφορά, θέλω να αποκαλύψω.

Εάν οι εργαζόμενοι θεωρηθούν από την Κυβέρνηση και τη διοίκηση μιας επιχείρησης ως οι κυρίως υπεύθυνοι για τα αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα, οι εργαζόμενοι είναι αυτοί που καλούνται να καταβάλλουν τα περισσότερα. Πώς; Μέσα σε συγκεκριμένη προθεσμία, πρέπει να υπάρξουν συλλογικές διαπραγματεύσεις, προφανώς για μείωση των αποδοχών τους, για μεταβολή των εργασιακών τους σχέσεων. Εάν δεν καταστεί δυνατόν, η Κυβέρνηση εισηγείται στη Βουλή και η Βουλή ψηφίζει νόμο, με τον οποίο επιβάλλονται δυσμενέστεροι εργασιακοί όροι και αμοιβές για τους εργαζόμενους.

Άρα, λοιπόν, η Κυβέρνηση ή η διοίκηση μπορεί να εκτιμήσει την ευθύνη των εργαζομένων και να επιβάλει λύσεις σε βάρος των εργαζομένων. Μπορεί να επιλεγεί ένα καλό επιχειρησιακό σχέδιο. Και αυτό το επιχειρησιακό σχέδιο θα πρέπει να το υλοποιήσει η διοίκηση που τοποθετείται από την Κυβέρνηση.

Εάν η διοίκηση δεν πάει καλά, επιβάλλεται κύρωση στον πρόεδρο, τον διευθύνοντα σύμβουλο και στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου. Αποπέμπονται από τη θέση τους. Άρα, και

αυτοί που έχουν την ευθύνη διαχείρισης μιας εταιρείας, θα υποστούν μία κύρωση, εάν κρίνει η Κυβέρνηση ότι δεν εφαρμόζεται σωστά ένα επιχειρησιακό σχέδιο.

Εάν γενικά η εκτίμηση είναι ότι για διάφορους λόγους δεν πάει καλά μία επιχείρηση, μπορεί να δεσμευθούν κεφάλαια της επιχείρησης είτε από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είτε από τον τακτικό προϋπολογισμό ή να μην δοθεί η γνωστή εγγυοδοσία του ελληνικού δημοσίου.

Ποιος, όμως, πληρώνει τελικά τη δέσμευση των κεφαλαίων ή την άρση της εγγυήσεως του ελληνικού δημοσίου; Η ίδια η επιχείρηση! Στο τέλος-τέλος, επειδή θα καταστεί παντελώς αδύνατη η λειτουργία της, λόγω αυτών των δύο κυρώσεων, θα την πληρώσουν οι εργαζόμενοι και προφανώς το κοινωνικό προϊόν που παράγεται από την επιχείρηση και που υποτίθεται ότι είναι υπέρ των πολιτών.

Προσέξτε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ακόλουθα. Το άρθρο 10 ορίζει ότι συνιστάται Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών. Ποιος είναι ο αρμοδιότητες της Διυπουργικής Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών; Να συγκροτεί ένα επιχειρησιακό σχέδιο για κάθε Δ.Ε.Κ.Ο. ξεχωριστά. Απαριθμώ όσα μπορεί να κάνει η Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 10: «Με απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών εξειδικεύεται για κάθε δημόσια επιχείρηση η οικονομική πολιτική σε πολιτική στρατηγικού και επιχειρησιακού σχεδιασμού, η εισοδηματική πολιτική, η τιμολογιακή πολιτική, η επενδυτική πολιτική, η δανειοληπτική πολιτική, η πολιτική κρατικών ενισχύσεων, απασχόλησης, επιχορήγησης, θεσμικού εκσυγχρονισμού, λειτουργικής αναδιάρθρωσης ή άλλη και εγκρίνονται για κάθε δημόσια επιχείρηση τα στρατηγικά και επιχειρησιακά σχέδια...»

Δηλαδή, η Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών συγκροτεί όλη την πολιτική που σχετίζεται με την εξυγίανση μιας Δ.Ε.Κ.Ο. και αν δεν είναι προβληματική - είναι θετικός ο οικονομικός της απολογισμός- συγκροτεί όλη την πολιτική που αφορά την περαιτέρω εξέλιξη αυτής της Δ.Ε.Κ.Ο..

Ερώτημα: Αν η Διυπουργική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών συγκροτήσει ένα επιχειρησιακό σχέδιο που περιλαμβάνει όλα αυτά, αλλά το επιχειρησιακό σχέδιο αποδειχθεί προβληματικό και κακό, έχει καμία κύρωση η Διυπουργική Επιτροπή; Η απάντηση είναι «όχι».

Αυτός δηλαδή που είναι ο συντάκτης της πολιτικής εξυγίανσης ή της μελλοντικής προοπτικής μιας επιχείρησης, αυτός που είναι ο συντάκτης του επιχειρησιακού σχεδίου μιας επιχείρησης, δηλαδή η Διυπουργική Επιτροπή, δεν έχει καμία κύρωση. Δεν είναι θέμα πολιτικών κυρώσεων. Θα σας κρίνει μετά από τέσσερα χρόνια ο ελληνικός λαός και αφού προηγουμένως τα πράγματα έχουν γίνει «γης μαδιάμ»;

Οι άλλοι, όμως, δεν έχουν πολιτικές κυρώσεις. Έχουν άμεσες διοικητικές και οικονομικές κυρώσεις. Πληρώνουν οι εργαζόμενοι, διότι τους αλλάζουμε τους κανονισμούς εργασίας. Πληρώνουν με την αμοιβή τους, η οποία γίνεται δυσμενέστερη συγκριτικά με το άμεσο παρελθόν. Πληρώνουν οι ίδιοι οι διοικητές. Όμως, η Διυπουργική Επιτροπή που έχει «ωραίες» ιδέες, που «συλλαμβάνει πουλιά στον αέρα», που συγκροτεί επιχειρησιακά σχέδια και που μπορεί αυτά τα σχέδια να είναι παντελώς άχρηστα, δεν έχει καμία κύρωση.

Αυτήν την πολιτική θέλετε να επιβραβεύσετε; Ευθύνονται άπαντες πλην υμών «των πολιτικών διανοιών» αυτής της χώρας; Επιβαρύνουμε όλους τους άλλους; Προβλέπουμε κάθε τι που αφορά όλους τους άλλους, εκτός από εμάς τους ίδιους;

Θα ήμουν πολύ ευτυχής, εάν στο τέλος αυτής της συζήτησης οι συντάκτες της «εξυγίανσης και των διασώσεων» είχαν αποφασίσει να βάλουν ένα σχοινί και στο δικό τους λαιμό. Αυτό θα σήμαινε πολιτική γενναιότητα. Αυτό που καταδικάζω στη νοοτροπία σας είναι ότι θέλετε να επιβαρύνετε όλους τους άλλους, εκτός από τους εαυτούς σας.

Αυτήν την πολιτική συμπεριφορά και νοοτροπία είναι που αρνούμαστε, που καταγγέλλουμε και θεωρούμε το μεγαλύτερο

από τα προβλήματα που ενυπάρχουν στις εισηγήσεις σας και που θα οδηγήσουν τα πράγματα από το κακό στο χειρότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι σε όλα όσα κάνατε την προηγούμενη περίοδο και που ήδη αποδεικνύεται ότι δεν ήταν αποτέλεσμα ιδιαίτερης σοφίας θα προσθέσετε και κάτι που προδίδει έλλειψη σεβασμού στην ίδια την λογική. Μ' αυτήν την έννοια, απορρίπτοντας την πολιτική νοοτροπία σας, απορρίπτω και το νομοσχέδιό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρίες Καστανίδη.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και στη συνέχεια ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ορίστε, κυρίες Πολύδωρα. Έχετε το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω να λαμβάνει χώρα στην Αίθουσα της Εθνικής Αντιπροσωπείας ένας διάλογος κωφών. Η ολομέτωπη απόκρουση προς την αντικοινωνική πολιτική και τα αντικοινωνικά μέτρα, την οποία διακήρυξε ο κ. Καστανίδης από του Βήματος, είναι εκτός θέματος. Μπορεί να είναι στη φαντασία του, μπορεί να ζουν και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και μια μερίδα της Αίθουσας τις ιδεοληψίες τους, αλλά δεν είναι αυτό το θέμα μας.

Σας ζητώ να οργανώσουμε ένα συλλογισμό, που θα παρακολουθεί το νομοσχέδιο -και την όποια αξία του- επί τη βάση των ζημιών που ανέφερε ο κ. Αλογοσκούφης, οι οποίες δεν επιδέχονται αμφισβήτηση. Είναι κολοσσιαίες οι ζημιές για είκοσι εννέα Δ.Ε.Κ.Ο., τις οποίες πληρώνει σε τελευταία ανάλυση ο ελληνικός λαός. Έναντι αυτών των ζημιών και των κολοσσιαίων βαρών θα ήμασταν επίορκοι και του καθηκόντός μας και του όρκου μας και της εντολής του ελληνικού λαού, εάν μέναμε απαθείς.

Εσείς ανεξόδως όχι μόνο μένετε απαθείς, αλλά δεν σας νοιάζει ούτε για τη διγλωσσία που χρησιμοποιείτε ούτε να θυμηθείτε και να σκεφθείτε το νόμο σας του 1998 και να δώσετε την αίσθηση ότι συναισθάνεστε το πρόβλημα που εσείς δημιουργήσατε.

Δεν σας είπα να μαστιγωθείτε. Δεν έχω τέτοιες απαιτήσεις, ενώ θα έπρεπε να αυτομαστιγωθείτε πολιτικά στην Πλατεία Συντάγματος για τη ζημιά που έχετε επιφέρει και μάλιστα να δώσετε και ένα λόγο! Τι γίνεται; Τι κάνετε εδώ; Προκαλέσατε τόση ζημιά στα παιδιά σας! Δεν είστε επισκέπτες σε αυτόν τον τόπο! Είστε και εσείς Έλληνες πολίτες! Όσο βολεμένοι και αν είστε, έχετε ευθύνη για την καινούργια γενιά! Έτσι θα παρακολουθήσουμε την καλπάζουσα αύξηση των ζημιών; Χωρίς να κάνουμε τίποτα;

Εγώ έναντι της αντικοινωνικότητας, του πολέμου και του «πολυμετώπου» που κηρύξατε, κυρίες Κοινοβουλευτικές Εκπρόσωπε του Π.Α.Σ.Ο.Κ., κατά της αντικοινωνικής πολιτικής που δεν την βλέπω -γιατί βλέπω φροντίδα και ενδιαφέρον- θα σας έλεγα ότι περισσότερο μ' ενδιαφέρει να συναντηθούμε λογικά. Αλλιώς εγώ κηρύττω τον πόλεμο κατά του παραλογισμού! Είναι μέγας ο παραλογισμός που προβάλλεται από τους συναδέλφους του Π.Α.Σ.Ο.Κ. σήμερα στην Αίθουσα κατά τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου.

Αδιάφοροι για την υπόθεση της ραγδαίας αύξησης των ζημιών από τις είκοσι εννέα Δ.Ε.Κ.Ο.. Χρόνο με το χρόνο -δηλαδή 2000, 2001, 2002, 2003, 2004- απειγνώθησαν τα πράγματα! Και θέλω να σας πω ότι οι επεμβάσεις είναι πολύ λογικές και ήπιες. Το επαναλαμβάνω.

Θα έχετε πρόβλημα, κυρίες Υπουργέ των Οικονομικών, με την ηπιότητα. Παραδείγματος χάρι οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις είναι ο κανονισμός του άρθρου 10, ο κανονισμός του άρθρου 14 και οι συλλογικές συμβάσεις, η Διυπουργική Επιτροπή.

Ανέπτυξε φιλότιμα ο κ. Καστανίδης μια θεωρία για το ανεύθυνο της Διυπουργικής Επιτροπής. Ειλικρινά προσέξτε. Γιατί ήταν υπεύθυνη η διοίκηση της Ολυμπιακής, εναλλασσόμενη η μία μετά την άλλη; Ήταν υπεύθυνη και ποιες ευθύνες είχε η διοίκηση του Ο.Τ.Ε., της Δ.Ε.Η., όλων των Δ.Ε.Κ.Ο.; Και μάλιστα η πολιτική ευθύνη ήταν και σε μια αντινομία. Δηλαδή ήταν ο Υπουργός Οικονομικών που πλήρωνε τα έξοδα και ο εποπτεύων Υπουργός που έκανε το γενναιόδωρο.

Σας λέω για τη Διυπουργική Επιτροπή, κύριοι συνάδελφοι, ως επιμελής αναγνώστης της διατάξεως, ότι απλώς ρυθμίζει τη σύγκρουση αρμοδιοτήτων και γι' αυτό τους καλεί να είναι σε Διυπουργική Επιτροπή και να φτιάξουν το βασικό σχέδιο, για να μην αιφνιδιάζεται ο Υπουργός Οικονομικών, την ώρα που θα έρθει να καταβάλει τα έξοδα που έχει προκαλέσει ο εποπτεύων Υπουργός - γενναιόδωρος συνήθως- με τη διοίκηση μιας Δ.Ε.Κ.Ο.. Τόσο απλά και ρουτινιάρικα τα πράγματα!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Εγώ θα σας έλεγα ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις είναι το ελάχιστο -το minimum minimum- που μπορούμε να κάνουμε, κύριε Λυκούρεντζο, όπως είπατε προηγουμένως.

Ύστερα για την επτάμηνη δοκιμασία είμεθα σοβαροί; Τι είναι αυτό; Δεν είναι μέσα στην έννοια της πρόσληψης; Σας θυμίζω το νόμο 1911...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Εσείς εξισώνετε. Γιατί δεν εξισώνετε και αυτό;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Περιμένετε, κύριε Παπαχρήστο. Είστε και εσείς τόσο επιμελής, αλλά θύμα της ιδεοληψίας σας. Τι να σας κάνω;

Το 1951 θεσπίσαμε τον υπαλληλικό κώδικα, ο οποίος είχε κύριοι συνάδελφοι -να μην συντηρούμε αυταπάτες και εμείς οι ίδιοι- διετή δοκιμασία για τον νεοπροσλαμβανόμενο δημόσιο υπάλληλο. Είχε και έχει.

Ερωτώ την Κυβέρνηση να μου απαντήσει. Πόσους από το 1951 μέχρι σήμερα, 2005, δοκίμους απολύσαμε επειδή η διοίκηση τους έκρινε για τον άλφα ή βήτα λόγο ακατάλληλους προς μονιμοποίηση; Κανένα, ελάχιστους. Δηλαδή δεν είναι αξιοσημείωτο μέγεθος.

Τι σημαίνει αυτό; Προβλέπω εγώ, ο προφήτης Ησαΐας, ότι το επτάμηνο της δοκιμασίας δεν θα έχει καμία πρακτική εφαρμογή. Και σιγά την προφητεία! Γι' αυτό σας λέω ότι είναι ήπια τα πράγματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Να τους μαστιγώνετε κιόλας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Εντάξει, κύριε Λιντζέρη.

Ακούστε να σας πω τι βγήκε εδώ στη συζήτηση. Δύο ταχυτήτων υπάλληλοι. Στην Ε.Π.Τ. έχετε τεσσάρων ταχυτήτων υπαλλήλους. Στον Ο.Τ.Ε. σήμερα έχετε τριών ταχυτήτων υπαλλήλους. Και σε κάθε περίπτωση υπάρχει διάκριση του νεοπροσλαμβανόμενου και του αρχαίου υπάλληλου μέσω των χρονοεπιδομάτων. Πού τη βρήκαν τη θεωρία των δύο ταχυτήτων;

Όμως εγώ θα σας πω μια άλλη διάκριση διπλής ταχύτητας η οποία πονάει. Και σας ζητώ να την συναισθανθείτε. Είναι η διάκριση μεταξύ εργαζομένων ή ψευδοεργαζομένων και απολύτως ανέργων. Η βαριά διάκριση, προ της οποίας είσατε επικίνδυνα ασυγκίνητοι, με το σύνδρομο του Τιτανικού. Δηλαδή, είμαστε βολεμένοι, είμαστε στην υπηρεσία μας, χρέη, θα τα πληρώσετε όλοι υπέρ ημών, βυθιζόμαστε, δεν πειράζει, ας βυθιστεί όλο το σκάφος, φθάνει εκείνοι οι οποίοι παίρνουν 40.000 ευρώ, έναντι 23.000 ευρώ της υπόλοιπης αγοράς, να είναι κατοχυρωμένοι στις θέσεις τους!

Αυτά ποια ηθική, ποιο δίκαιο, ποια πολιτική ευθύνη τα συγχωρεί και τα επιτρέπει; Και πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εδώ στη μεταρρύθμιση την οποία προτείνουμε έπρεπε εσείς να είσατε παραστάτες, ακριβώς γιατί θα σεβόσασταν την υπογραφή σας το 1998. Και μη στρεψοδικείτε λέγοντας άλλα γι' άλλα. Είναι το ίδιο θέμα, από την ίδια αναγκαιότητα. Δεν τα πράττετε. Εκτίθεστε στο λαό.

Και θα έλεγα για μας, για την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης -όσο να το δούμε ανάποδα ότι έχουμε αντικοινωνική πολιτική και συμπεριφορά- από παντού έχουμε πλεονεκτήματα για να κινήσουμε την οικονομία, για να επιβάλλουμε ισορροπίες ρυθμιστικές υπέρ των εργαζομένων, υπέρ της αρχής της νομιμότητας, υπέρ της συνταγματικής τάξης.

Τι ταμπούρωμα ήταν αυτό με την αντισυνταγματικότητα; Τι ήταν αυτό σήμερα; Στρεψοδικία, στρεβλή ερμηνεία, γραφή παρανόμων, που έλεγα εγώ για το αρχαίο αθηναϊκό δίκαιο. Διότι σας λέω: Συγχωρείται κανένας να κάνει συλλογικές διαπραγματεύσεις επ' άπειρον και μάλιστα για την πράξη unum actum; Δηλαδή την πρώτη πράξη την αφετηριακή; Ότι δηλαδή

βλέπουμε τα χρέη, έπνιξαν τη μονάδα και αφού έπνιξαν τη μονάδα τα χρέη και χρειάζεται ανάγκη επιχορήγησης από το κράτος, τότε να συνέλθουμε να φτιάξουμε κανονισμούς εργασίας και ρυθμιστικές σχέσεις μέσα στην εταιρεία, η οποία βυθίζεται! Τέσσερις μήνες είναι το ελάχιστο των ελαχίστων. Δηλαδή όχι το ελάχιστο, αλλά είναι το μέγιστο, είναι το αναγκαίο. Να συνέλθετε κύριοι εργαζόμενοι και διοίκηση για να καταλήξετε σ' έναν κανονισμό εργασίας, ο οποίος θα σώσει τη μονάδα και εσάς τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Θέλω να σας πω δυο πράγματα και κλείνω. Το πρώτο είναι ότι όλη η ρύθμιση και για τη Διυπουργική Επιτροπή και για το 10 και για το 13 και για το 14, έχει ένα χρώμα, όπως λέμε στα νομικά, καταστάσεως ανάγκης. Στην κατάσταση ανάγκης θυσιάζεις ένα αγαθό, προκειμένου να σώσεις ένα σοβαρότερο αγαθό. Παραδείγματα χάρη χτυπάς μ' ένα ξύλο τον σκύλο για να μη φάει το παιδί. Οι φιλοζωικές οργανώσεις μπορούν να σου κάνουν μήνυση γιατί έκανες πράξη βίας προς τον σκύλο. Αντιλέγεις, και αθώνεσαι, ότι ήταν κατάσταση ανάγκης για να σώσεις κάτι πολύτιμότερο -έτσι το έχουμε στην ιεραρχία των αξιών μας- τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα του παιδιού. Έτσι είναι και εδώ για την περίπτωση και του 10 και του 13 και του 14. Και φυσικά μόλις γίνει αυτή η πράξη η πρώτη, η μία, η ad hoc, η unum actum -γιατί σας αρέσουν τα λατινικά, αλλά προσποιείστε ότι δεν τα καταλαβαίνετε- όταν λοιπόν θα γίνει ο κανονισμός εργασίας, στη συνέχεια η ζωή θα κυλήσει με τις συλλογικές συμβάσεις κανονικά, όπως προβλέπει το εργατικό δίκαιο και όπως προβλέπει και το Σύνταγμα, υποδεικνύοντας στο νόμο να ορίσει τις επιμέρους ρυθμίσεις.

Η δεύτερη παρατήρηση, όπως εκτιμώ εγώ από την ανάλυση των άρθρων και τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου, έχει να κάνει με το ότι η υπόθεση του εργασιακού κόστους ή από την ένταση εργασίας ή από το χαβαλέ εργασίας, δεν είναι ένα ευκαταφρόνητο μέγεθος. Δηλαδή τα 40.000, δεν μ' ενδιαφέρει, ας τα πάρουν, όταν η άλλη, η υπόλοιπη εργασιακή και πνεύμα σοβαρής, δηλαδή, υπεύθυνης διαχείρισης, πριν πάω στο κεφάλαιο της διαφθοράς, πριν πάω στο κεφάλαιο της αδιαφάνειας. Αλλά στο επίπεδο των εργασιακών σχέσεων και των καταναλωτικών δαπανών σε μια επιχείρηση, μη νομίζετε ότι τα οικονομικά μεγέθη, οι διαρροές μ' ένα λόγο, ότι είναι ασήμαντα.

Όλα αυτά με αποφασιστικότητα και με ήπιο τρόπο μπορώ να πω -ας είναι αντίνομο αυτό- έρχεται το παρόν νομοσχέδιο να ρυθμίσει. Ευχόμεθα να πετύχει, διότι δεν λύνονται αυτομάτως τα πράγματα με το νόμο. Θα το δούμε στη ζωή, τι εφαρμογή θα έχει η επτάμηνη δοκιμασία, τι εφαρμογή θα έχει η σύμβαση με τον διοικητή της Δ.Ε.Κ.Ο., ο οποίος πρέπει να παίρνει λιγότερα, πρέπει να μην παίρνει αποζημίωση και παρά ταύτα να κάνει σωστά τη δουλειά του με την αίσθηση του καθήκοντος. Όλα αυτά θα τα δούμε στην πράξη. Και οι Δ.Ε.Κ.Ο. μη νομίζετε ότι είναι μια περίπτωση που θα τη δούμε στο τέλος του δρόμου. Από τώρα που αναλαμβάνουν, όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. πρέπει να οργανώσουν τα εχέγγυα, τις εγγυήσεις, ότι είναι αποτελεσματικές, επικερδείς και συνεισφέρουσες στην ελληνική οικονομία. Όχι φύρα. Ο ανταγωνισμός επιβάλλει καινούργιους ρυθμούς και καινούργιες διοικητικές νόρμες. Γι' αυτό έρχεται αυτό το νομοθέτημα να κατοχυρώσει αυτές τις γραμμές επιβίωσης των Δ.Ε.Κ.Ο. και μπορώ να πω άνησης, να είναι συντελεστές της οικονομίας. Εμπιστευόμαστε και τους εργαζόμενους και τις διοικήσεις και τις μονάδες. Αγαπούμε τον Ο.Τ.Ε., αγαπούμε τη Δ.Ε.Η., αγαπούμε την Ολυμπιακή. Έχουμε ένα συναισθηματικό δέσιμο. Αλλά δεν αγαπώ τα πτώματα αυτών των μονάδων. Τις θέλω εύρωστες και κραταιές. Αυτό επιχειρεί το νομοσχέδιο και η Κυβέρνηση με τις μεταρρυθμίσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε., συνάδελφος κ. Αντώνης

Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Υπάρχουν τρεις βασικές πολιτικές που εφαρμόζονται σε όλη την Ευρώπη και στις περισσότερες χώρες του κόσμου σε σχέση με τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Και όχι μόνο σε σχέση μ' αυτές. Και γενικότερα. Ποιες είναι οι βασικές πολιτικές; Πρώτον, η πολιτική της απελευθέρωσης των αγορών. Δεύτερον, η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και τρίτον η φιλοσοφία της ανταγωνιστικότητας. Και τα τρία αυτά είναι συνδεδεμένα μεταξύ τους και οδηγούν σ' ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα: η εκμετάλλευση σε βάρος των εργαζομένων να είναι μεγαλύτερη, οι υπηρεσίες που παρέχονται από τις Δ.Ε.Κ.Ο. να είναι χειρότερες σε βάθος χρόνου, να πληρώνουν οι καταναλωτές αυτών των υπηρεσιών ακριβότερα και τελικά να κερδίζουν οι επιχειρηματίες που υπεισέρχονται στο χώρο των Δ.Ε.Κ.Ο. όλο και περισσότερα. Είναι στρατηγικός στόχος της οικονομικής ολιγαρχίας, και της ελληνικής και της ευρωπαϊκής και σε παγκόσμιο επίπεδο να πορεύεται έτσι η οικονομία γενικότερα και ειδικότερα στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Σ' αυτό συμφωνεί και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τα δύο ρεύματα, σοσιαλδημοκρατίας και συντηρητικών κομμάτων στην Ευρώπη έχουν συμφωνήσει και από κοινού έχουν ψηφιστεί το Μάαστριχτ, η Λισαβόνα και όλες οι οδηγίες και οι κανονισμοί. Ο Συνασπισμός αποδέχεται καθαρά την πρώτη αρχή, δηλαδή την αρχή της απελευθέρωσης, αμφισβητεί την ιδιωτικοποίηση και δεν μιλά εντελώς καθαρά για την ανταγωνιστικότητα, αν και το πρώτο καθορίζει σαν συνέχεια και τα επόμενα. Γι' αυτό, υπάρχει και στην πολιτική του μεγάλη αντίφαση.

Πιο συγκεκριμένα πώς εκφράζεται αυτό στη χώρα μας. Εκφράζεται με συνεχή νομοθετήματα -τα περισσότερα από τα οποία έγιναν από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί έμεινε πολλά χρόνια στην εξουσία- τα οποία προωθούν τους στόχους του μεγάλου κεφαλαίου. Συνέχεια αυτής της νομοθεσίας είναι και το νομοσχέδιο που φέρνει η Νέα Δημοκρατία.

Πολλά ακούστηκαν για ζημίες που έχουν υποστεί οι Δ.Ε.Κ.Ο.. Ακούστηκε ότι φταίνε οι εργαζόμενοι με τους υψηλούς μισθούς, ότι έγιναν σπατάλες και κακοδιαχείριση. Δεν λέγεται το εξής: Πολλές από τις λεγόμενες ζημίες ήταν, γιατί αυτές οι επιχειρήσεις ήταν υποχρεωμένες να προσφέρουν και κάποιο κοινωνικό έργο και λόγω ψήφων, λόγω του ότι υπάρχει ο κόσμος και το κίνημα. Εάν δεν υπήρχε αυτή η κατάσταση, δηλαδή, να υπηρετούν και κάποιο κοινωνικό σκοπό κάτω από την πίεση της κοινής γνώμης και κάτω από την ταξική πάλη, δεν θα είχαμε ρεύμα και τηλεφωνο σ' όλα τα χωριά. Αυτό εσείς, ως Νέα Δημοκρατία, το θεωρείτε ζημία και παλαιότερα και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το συμπεριλάμβανε στις αιτίες που είναι ζημιογόνες αυτές οι επιχειρήσεις ή έκρυβε, όπως κι εσείς κρύβετε, ότι μια από τις αιτίες που λογιστικά εμφανίζεται ζημιά είναι κι αυτός ο κοινωνικός ρόλος που έπαιζαν και εν μέρει παίζουν.

Τι άλλο κρύβετε κι εσείς όπως και οι προηγούμενοι; Κρύβετε το τι κερδίζουν σε βάρος των Δ.Ε.Κ.Ο. όλα αυτά τα χρόνια οι επιχειρηματίες είτε ως προμηθευτές είτε ως επενδυτές είτε με διάφορες μεθόδους. Δεν είναι απλώς κακοδιαχείριση. Είναι τεράστια διαπλοκή η οποία μαίνεται και σήμερα και έχει και θύματα, όπως είδαμε και πρόσφατα με τη Δ.Ε.Η. πριν από λίγες μέρες.

Κανένας επιχειρηματίας δεν έχει σκοπό να βάλει τα λεφτά του, για να αγοράσει μετοχές σε μία Δ.Ε.Κ.Ο., κανένας επιχειρηματίας δεν θα πάει να πάρει ένα κομμάτι από μία Δ.Ε.Κ.Ο., αν δεν είναι εξασφαλισμένο ότι θα είναι ανταγωνιστική και ότι θα κερδίσει. Πρώτος στόχος της ανταγωνιστικότητας είναι τα εργασιακά δικαιώματα. Γι' αυτό κι εσείς και η Αξιωματική Αντιπολίτευση λέτε -η Αξιωματική Αντιπολίτευση το υπονοεί χωρίς να το λέει καθαρά- ότι χρειάζεται τα όποια δικαιώματα είχαν οι εργαζόμενοι να ανατραπούν.

Το τι γίνεται με το άρθρο 14 το έχουμε πει αναλυτικά και δεν χρειάζεται να το επαναλάβω. Θα επαναλάβω μόνο το εξής ζήτημα και ο κύριος Υπουργός -η Κυβέρνηση εν πάση περιπτώσει μπορεί να με ακούσει και να με διορθώσει, αν μιλήσει σήμερα ή αύριο. Διάβασα τα κείμενα των συζητήσεων που έγιναν στις διαρκείς επιτροπές. Σήμερα δεν το πρόσεξαν και δεν το είπαν οι ομιλητές σας. Αφήνεται να εννοηθεί και σήμερα ότι θα χειρο-

τερέψει η κατάσταση από άποψη δικαιωμάτων μόνο για τους νεοπροσλαμβανόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο., ενώ για τους υπόλοιπους μέσα από τις διαπραγματεύσεις, κι αν δεν επιτύχουν μέσω της νομοθετικής ρύθμισης από δω και πέρα, θα έχουν τα οφέλη τα οποία είχαν και δεν θα χάσουν τα κεκτημένα.

Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Διάβασα και ξαναδιάβασα το άρθρο 14, όπως διατυπώνεται κι όπως επαναλαμβάνεται και στο κεφάλαιο Β'. Δεν υπάρχει ρητή ρήτρα εξασφάλισης και όσον αφορά τις αμοιβές και όσον αφορά όλα τα εργασιακά τους και την εξέλιξή τους. Τίποτα. Μπορεί, λοιπόν, στη διαπραγμάτευση να μπει εξαρχής η χειρότερηση. Δεν ξέρω αν η χειρότερηση μπορεί να φτάσει -αν το επιτρέπει ο συσχετισμός των δυνάμεων- στο επίπεδο του πόσο χειρότερες θα είναι οι ρυθμίσεις για τους νεοπροσλαμβανόμενους. Όμως, ότι μπορεί να πάει προς τα πίσω δεν απαγορεύεται. Δεν υπάρχει εξασφάλιση. Μόνο πολιτικά διαβεβαιώνεται ότι θα έχουμε μικρότερες αυξήσεις από δω και πέρα και ορισμένα επί μέρους ζητήματα από δω και πέρα. Δεν είναι έτσι.

Όσον αφορά τα επιχειρήματα που χρησιμοποιείτε, ότι είναι ζημιογόνες, ότι φταίνε οι εργαζόμενοι, ότι οι εργαζόμενοι είναι προνομιούχοι -παλαιότερα τους έλεγαν «ρετιρέ»- είναι κοινή η πολιτική στάση και η δική σας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη συκοφάντηση των εργαζομένων, για να δικαιολογήσετε τα μέτρα. Και έχετε πράγματι συμπαρασύρει ένα όχι μόνο μικρό μέρος της κοινής γνώμης, που νομίζει ότι η κακοδιαμονία της οικονομίας οφείλεται στους προνομιούχους των Δ.Ε.Κ.Ο.. Υπάρχουν και κάποιοι ελάχιστοι προνομιούχοι. Εμείς δεν το αμφισβητούμε. Το μεγαλύτερο όμως ποσοστό των εργαζομένων έχει λογικές αμοιβές, βεβαίως πολύ καλύτερες από αυτές που έχουν οι άλλοι που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, οι περισσότεροι στον ιδιωτικό τομέα. Και βεβαίως, η λογική σας είναι ισοπέδωση προς τα κάτω. Μπήκε το ρητορικό ερώτημα: Πρέπει να είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού οι υπόλοιποι εργαζόμενοι; Εμείς λέμε ότι στον ιδιωτικό τομέα και τον δημόσιο πρέπει να είναι παιδιά ανώτερου θεού όλοι οι εργαζόμενοι στη χώρα μας.

Το άλλο σημείο στο οποίο θέλω κάπως να σταθώ αφορά το δικαίωμα να απολύονται όποτε θέλει ο επιχειρηματίας, όποτε θέλει η διοίκηση. Αυτό αφορά οπωσδήποτε τις εισληγμένες, αλλά δίνει το δικαίωμα και σ' αυτές που παραμένουν ως Δ.Ε.Κ.Ο. να υπάρχει ελευθερία στην απόλυση. Κατ' αρχήν, η τάση και στην Ελλάδα και την Ευρώπη είναι να μην υπάρχει μονιμότητα. Πολύ φοβόμαστε ότι στην αναθεώρηση του Συντάγματος, για την οποία γίνεται πολύ κουβέντα, ένας από τους στόχους θα είναι και η κατάργηση της μονιμότητας και των καθ' αυτών δημοσίων υπαλλήλων της Δημόσιας Διοίκησης και πρέπει οι εργαζόμενοι στο δημόσιο να το λάβουν υπ' όψιν τους.

Οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. είχαν όχι συνταγματική κατοχύρωση, αλλά μία καλύτερη κατοχύρωση απ' ό,τι στον ιδιωτικό τομέα μέσω των κανονισμών που ήταν αποτέλεσμα συλλογικών διαπραγματεύσεων. Έπρεπε να είναι αιτιολογημένη η απόλυση, πράγμα που σημαίνει ότι, αν δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη, κρινόταν από τα δικαστήρια και υπήρχε ένα επίπεδο προστασίας, όχι όσο υπήρχε στη Δημόσια Διοίκηση που ήταν συνταγματικά κατοχυρωμένη. Ποτέ δεν τόλμησε ούτε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να δώσει εφάμιλλη προστασία στους εργαζόμενους στις Δ.Ε.Κ.Ο., παρ' όλο που κι αυτές ήταν δημόσιοι και μάλιστα 100% δημόσιο, με ανάλογη συνταγματική κατοχύρωση, αλλά ούτε και μ' αυτό που διάβασα ότι ισχύει σ' άλλες χώρες, τη Γαλλία κι αλλού, ότι, για να απολυθεί κάποιος, θα έπρεπε να απολυθεί για σπουδαίο λόγο, γιατί έκανε ζημιά εξεπίτηδες, με δόλο ή με βαριά αμέλεια, γιατί είναι ανίκανος, γιατί δεν έρχεται στη δουλειά κ.λπ..

Επί χρόνια κυβερνάτε αυτόν τον τόπο, και τα δύο κόμματα, και το είχατε περιορίσει μόνο στο «αιτιολογημένη». Καταργείτε και αυτό το «αιτιολογημένη» για να μην υπάρχει καμία προστασία και αυτό να λειτουργεί σαν πίεση, «εσείς είστε παιδιά κατώτερου Θεού, μη διεκδικείτε τίποτα, δουλέψτε και μια και δυο και τρεις μηχανές». Εντατικοποίηση της εργασίας. Αυτός είναι ο στόχος.

Έτσι, λειτουργεί και η ανταγωνιστικότητα, αν θέλουμε οι Δ.Ε.Κ.Ο. να ανταγωνιστούν τις άλλες Δ.Ε.Κ.Ο. στην Ευρώπη ή τις αντίστοιχες επιχειρήσεις -μιλάω γενικότερα στην αγορά- με τις Ηνωμένες Πολιτείες, γιατί εκεί βρίσκεται και ο ανταγωνισμός.

Έρχομαι σ' ορισμένα επιμέρους ζητήματα, τα οποία εμφανίστηκαν ως πολύ σοβαρά. Εμείς δεν δίνουμε την ίδια σημασία.

Υπήρξε μία αντιπαράθεση για τη λεγόμενη Διυπουργική Επιτροπή και τη Γραμματεία των Δ.Ε.Κ.Ο. Αν είναι περισσότερος κρατισμός, είπε ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -και μάλιστα καταδίκαζε τον επιπλέον κρατισμό- ή δεν είναι.

Να σας πω ποια είναι η ουσία, πώς εκτιμάμε εμείς την κατάσταση: Μέχρι σήμερα υπάρχει μία σχετική αυτοτέλεια των διοικήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο.. Βεβαίως, εποπτεύονται από τον εκάστοτε Υπουργό. Η διαπλοκή και το να λειτουργούν για τα συμφέροντα της ολιγαρχίας συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Αυτό είναι αλήθεια. Μεταφέρεται αυτό το πρόβλημα σ' ένα κεντρικό όργανο, στη Διυπουργική Επιτροπή και στη Γραμματεία. Δηλαδή, κάνει τον τροχονόμο, ποια συμφέροντα θα επιπλεύσουν, αντί να τον κάνει η διοίκηση των Δ.Ε.Κ.Ο., με την εποπτεία και του εκάστοτε Υπουργού, θα πηγαίνει σε κεντρικό επίπεδο. Δεν θα σταματήσει. Θα συγκεντρωθεί.

Είναι αλήθεια ότι ο διοικητής των Δ.Ε.Κ.Ο. και το διοικητικό συμβούλιο, όταν ζητούσε η Κυβέρνηση να επιβληθούν χαμηλότερες αυξήσεις κάτω από την πίεση των εργαζομένων, ήταν πιο ευάλωτοι στο να δώσουν και κάτι παραπάνω.

Θέλετε, λοιπόν, τώρα πλήρη συγκεντροποίηση όχι μόνο για να μην παίρνουν κάτι παραπάνω, αλλά για να παίρνουν πολύ λιγότερα και να ανατραπεί η σημερινή κατάσταση σε βάρος των εργαζομένων. Αυτό το ρόλο παίζει η Διυπουργική Επιτροπή με βοηθό τη Γραμματεία των Δ.Ε.Κ.Ο..

Επίσης, είναι άνευ μεγάλης σημασίας ο διαχωρισμός σε Δ.Ε.Κ.Ο., για τις οποίες οι αποφάσεις θα παίρνονται από τη Διυπουργική Επιτροπή ή θα επικυρώνονται από τη Διυπουργική Επιτροπή, απ' ό,τι οι άλλες που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο.

Γιατί τα λέω αυτά; Ποιες είναι οι διαφορές; Για τις απολύσεις στην περίπτωση των Δ.Ε.Κ.Ο. λέτε ρητώς ότι θα ισχύει το άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα, δηλαδή να μην είναι καταχρηστικές. Είτε το γράψετε μέσα το άρθρο 281 είτε δεν το γράψετε, ισχύει. Άρα το αν καταχρηστικώς γίνονται απολύσεις ισχύει και για τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Δεν έχει καμία σημασία, λοιπόν. Προσπαθείτε να δείξετε κάποια διαφορά.

Για το Α.Σ.Ε.Π.. Λέτε ότι κρατάτε το Α.Σ.Ε.Π.. Ο νόμος περί Α.Σ.Ε.Π. δεν είναι μόνο να ελέγχουμε τις διαδικασίες, αν τηρήθηκε η προκήρυξη, αλλά οι όροι της προκήρυξης, με ποια κριτήρια θα γίνουν οι προσλήψεις. Αυτό το αφήνετε στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Βεβαίως έχει εξελιχθεί αρνητικά ο θεσμός του Α.Σ.Ε.Π. τα προηγούμενα χρόνια, αλλά δεν προσθέτει και τίποτα παραπάνω.

Λέτε στο νομοσχέδιο για επιχειρηματικό και στρατηγικό σχέδιο. Και σήμερα υπήρχαν επιχειρηματικά και στρατηγικά σχέδια. Υπάρχουν και σ' αυτές που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Απλώς τώρα θα τα ελέγχει η Διυπουργική Επιτροπή.

Το πρόβλημα δεν είναι αν υπάρχει επιχειρηματικό ή στρατηγικό σχέδιο. Υπάρχουν τέτοια πράγματα ή μπορούν να γίνονται. Το θέμα είναι με τι προσανατολισμό. Στον προσανατολισμό διαφωνούμε. Κι εμείς είμαστε υπέρ του προσανατολισμού, υπέρ του κοινωνικού συνόλου και υπέρ των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο. και όχι υπέρ των κερδών. Γι' αυτό τις θέλουμε αμιγώς κρατικές, γι' αυτό θέλουμε να υπάρχουν κρατικοί φορείς. Όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. είναι στρατηγικής σημασίας. Να ανήκουν στον κρατικό τομέα, που να υπηρετεί το κοινωνικό σύνολο. Κι έχουμε ριζική διαφωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν μπαίνουμε στη λογική που είπε ο κ. Δραγασάκης, «ναι», στον ιδιωτικό τομέα -γενικά μιλούσε αν δεν κάνω λάθος- και να ενισχύεται συμπληρωματικά από τη λειτουργία του δημόσιου τομέα. Δεν είμαστε υπέρ αυτής της άποψης. Είμαστε εντελώς σε άλλη κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε όλους δόθηκε λίγος χρόνος παραπάνω. Τελειώνω. Να καταγραφούν, για να μη μιλήσουμε και επί των άρθρων. Αλλιώς θα αναγκαστούμε να μιλήσουμε και κατά τη συζήτηση επί των άρθρων. Θα γλιτώσετε από εκεί χρόνο.

Η δέσμευση των Δ.Ε.Κ.Ο., αυτών δηλαδή που θα ελέγχονται από την Κυβέρνηση, είναι ότι θα παρέχουν υπηρεσίες υψηλού επιπέδου. Και βάζετε μέσα και το Συνήγορο του Καταναλωτή. Είδαμε τι μπορεί να κάνει ο Συνήγορος του Καταναλωτή μέχρι σήμερα, με τα τρόφιμα που μπαίνουν στη χώρα. Τίποτα δεν μπορεί να κάνει. Και ορισμένες παρατηρήσεις δεν εισακούονται.

Τώρα, αυτά που λέγονται, ότι θα κόψετε τη χρηματοδότηση μέχρι και 50%, θα τιμωρήσετε με οικονομικά αντικίνητρα -να το πω έτσι- τιμωρία οικονομική, αυτές που δεν λειτουργούν σωστά, είναι ουσιαστικά προετοιμασία -δεν θα φτάσετε εκεί για να μπουν στο Χρηματιστήριο, να ιδιωτικοποιηθούν. Δεν ξέρω αν θα υπάρχει έστω και μία Δ.Ε.Κ.Ο. που να μην ιδιωτικοποιηθεί.

Κι εδώ θα ήθελα να ακούσω και εγώ -και τέθηκε και από αλλού το ερώτημα- το εξής: Είσατε εξαρχής, ως Νέα Δημοκρατία, κατά της ιδιωτικοποίησης έστω και μίας από τις Δ.Ε.Κ.Ο.; Να μας το πείτε. Θέλω, όμως, να το ακούσω και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πού τα δύο κόμματα λένε να μην ιδιωτικοποιηθεί η μία Δ.Ε.Κ.Ο.; Τα αφήνετε ανοιχτά τα ζητήματα. Και δεν υπάρχουν αγοραστές, διότι όλοι πουλάνε, σ' όλη την Ευρώπη. Όλοι ξεπουλάνε τις Δ.Ε.Κ.Ο. και άλλες κρατικές επιχειρήσεις. Αν υπήρχε ζήτηση, δεν θα είχε μείνει τίποτα όρθιο.

Τελειώνω σχολιάζοντας αυτό που είπε ο κ. Αλογοσκούφης, ποια είναι δηλαδή η φιλοδοξία της Κυβέρνησης για τη χώρα μας στα πλαίσια των Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου. Είπε ότι υπάρχει ανταγωνισμός. Αλήθεια είναι. Μπαίνει η Βουλγαρία, η Ρουμανία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η Τουρκία παίρνει μέτρα για την ανταγωνιστικότητα, μεταρρυθμίσεις τέτοιου είδους κάνουν και στις χώρες της Αφρικής και απέναντι, στη Μεσόγειο και εμείς θέλουμε να παίξουμε τον πρώτο ρόλο. Δηλαδή, θα ανταγωνιστούμε με το κόστος εργασίας, με το φορολογικό παράδεισο για τους επιχειρηματίες, που έχουν αυτές οι χώρες.

Τι μας περιμένει; Τι περιμένει τον ελληνικό λαό; Τι περιμένει τους εργαζόμενους αν υλοποιηθεί αυτή η φιλοδοξία για ανταγωνιστική Ελλάδα; Δεν είναι ανταγωνιστική η Ελλάδα. Θα είναι ανταγωνιστικοί συγκεκριμένοι επιχειρηματίες. Όλος ο λαός θα χάσει με αυτήν τη λογική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η ανοχή του χρόνου προς τον κ. Σκυλλάκο ήταν διότι ο ίδιος παραιτήθηκε από τη δευτερολογία του και από το χρόνο που δικαιούται κατά τη συζήτηση των άρθρων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ακούστε, όμως, κάτι. Κατ' αρχάς κάναμε «πανελλήνιο ρεκόρ» -για να ξέρετε- της Περιόδου με τους ενενήντα έξι εγγεγραμμένους. Αντιλαμβάνεστε ότι ο χρόνος δεν θα φτάσει. Θα ήθελα, λοιπόν, να παρακαλέσω να πάρουμε τώρα δύο αποφάσεις.

Η μία απόφαση είναι ότι αύριο η συνεδρίασή μας θα αρχίσει ακριβώς στις 10.30'. Επομένως οι συνάδελφοι, οι οποίοι πρόκειται να μιλήσουν πρώτοι, καθώς και ο κύριος Υφυπουργός, θα πρέπει να είναι εδώ για να ξεκινήσουμε αμέσως και η συζήτηση θα πάει συνεχόμενα μέχρι να τελειώσουμε.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι πρέπει να πάρουμε και μία δεύτερη απόφαση, μετά την πρώτη απόφαση, που θα είναι η απόφαση για περιορισμό του χρόνου.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ: Από αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, από αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρά το γεγονός ότι βλέπω πάρα-πάρα πολύ καλούς φίλους μέσα, θα πάρουμε μία απόφαση για έξι λεπτά και βλέπουμε.

Συμφωνείτε, κύριε Καστανίδη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τι ώρα θα ολοκληρώσουμε σήμερα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σήμερα θα κλείσουμε τη συνεδρίασή μας στη 01.00'. Αύριο θα ξεκινήσουμε ακριβώς στις 10.30' και ελήφθη απόφαση για το χρόνο ομιλίας των κυρίων Βουλευτών να περιοριστεί στα έξι λεπτά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Καστανίδη, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σήμερα ας φθάσει η συνεδρίασή μας μέχρι τη 01.00'.

Συμφωνούμε επίσης με την πρόταση η συνεδρίαση αύριο να είναι συνεχόμενη μέχρις ότου εξαντληθεί ο κατάλογος και οδηγηθούμε στην ψηφοφορία επί της αρχής.

Δεν θα είχαμε αντίρρηση για τον περιορισμό του χρόνου, υπό την προϋπόθεση, όμως, κύριε Πρόεδρε, ότι και οι συνάδελφοι, οι ευρισκόμενοι τουλάχιστον στην Αίθουσα, έχουν αυτήν τη γνώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχουν κάποια ανοχή, διότι περίμεναν μέχρι τέτοια ώρα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Όμως, κύριε Πρόεδρε, υπό την προϋπόθεση της συμφωνίας όλων των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Καστανίδη.

Συμφωνείτε, κύριοι συνάδελφοι, για τον περιορισμό του χρόνου ομιλίας των Βουλευτών στα έξι λεπτά;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Το Σώμα συμφώνησε.

Επιπλέον, οι παρόντες συνάδελφοι, θα έχουν κάποια ανοχή από το Προεδρείο.

Ο κ. Μπεκίρης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα αποτελεί, κατά την προσωπική μου άποψη, μια από τις μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις που έχουν συντελεστεί στον τόπο μας την τελευταία εικοσαετία.

Αποτελεί κοινό τόπο ότι ο τρόπος λειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων κοινής ωφελείας θα έπρεπε να έχει αλλάξει εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Δυστυχώς, όμως, χάθηκαν πάρα πολλές ευκαιρίες. Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αρέσκονταν μόνο στο να χαϊδεύουν αυτιά, να κρύβουν τα προβλήματα κάτω από το χαλί, να συσσωρεύουν ελλείμματα και χρέη, να δημιουργούν ένα τεράστιο και σπάταλο κράτος, ένα κράτος που ταλαιπωρούσε τον πολίτη, που στεκόταν εμπόδιο σε κάθε μορφή ανάπτυξης.

Οι πολίτες έδωσαν στη νέα διακυβέρνηση τη σαφή και ξεκάθαρη εντολή να αλλάξει τα πράγματα, να μη συμβιβαστεί, να πολεμήσει κατεστημένα και νοοτροπίες, που εδώ και πολλά χρόνια έχουν εγκαθιδρυθεί. Να τολμήσει εκεί που δεν τόλμησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε ένα κράτος αυξημένων δυνατοτήτων, χωρίς γραφειοκρατία, χωρίς σπατάλη, δίπλα στον κάθε Έλληνα πολίτη. Οι μεταρρυθμίσεις και οι αλλαγές αποτελούν μονόδρομο για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Τίποτα και κανείς δεν μπορεί να ανακόψει αυτήν την πορεία, την πορεία υλοποίησης του κυβερνητικού μας προγράμματος. Είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε, να ανταποκριθούμε στη λαϊκή εντολή.

Ήδη, τη χρονιά που διανύουμε, έγιναν σημαντικά βήματα. Ενδεικτικά σας αναφέρω την επίλυση του ασφαλιστικού των τραπεζών, το νομοσχέδιο για τις συμπράξεις του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα, τις πετυχημένες αποκρτικοποιήσεις. Συνδυάζοντας τις πρωτοβουλίες αυτές με το φορολογικό, αλλά και τον αναπτυξιακό νόμο, δημιουργούμε ένα πλέγμα μεταρρυθμίσεων, ικανό να δώσει ώθηση στην ελληνική οικονομία.

Ένα ακόμα μεγάλο ζήτημα, όμως, που δεν είχε αντιμετωπιστεί όλα τα προηγούμενα χρόνια, ήταν η σπατάλη και η διαφθορά στο δημόσιο τομέα, μια σπατάλη που τροφοδοτεί τα ελλείμματα. Ιδιαίτερα ο χώρος των Δ.Ε.Κ.Ο. αποτελούσε ένα ιδιότυπο άβατο, που κανείς δεν τολμούσε να αμφισβητήσει.

Οι ευθύνες, βέβαια, των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ είναι

τεράστιες. Δεν προτίθεται να σας κουράσω με αριθμούς και να σας αναφέρω όλα αυτά τα τεράστια χρέη ανά οργανισμό. Εκείνο που θέλω να τονίσω, όμως, είναι ότι, ενώ εσείς είχατε διαγνώσει το πρόβλημα, δεν τολμήσατε να το αγγίξετε. Τι κάνατε για να το λύσετε; Απολύτως τίποτα! Ψηφίσατε ένα νόμο, που φοβηθήκατε να εφαρμόσετε. Αποτέλεσμα ήταν οι Δ.Ε.Κ.Ο. να γίνονται ακόμα πιο σπάταλες και τα χρέη να μεγαλώνουν. Αυτά όσον αφορά το παρελθόν.

Ας έρθουμε τώρα στο σήμερα, διότι ανακαλύψαμε εσχάτως ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θέλει να αναφερόμαστε στο παρελθόν, σαν να μη θέλει να θυμάται καθόλου την εικοσαετία που κυβερνούσε. Αναρωτιέται ο κ. Παπανδρέου: Υπάρχει ανάγκη αλλαγών στις Δ.Ε.Κ.Ο.; Βεβαίως υπάρχει, απαντά ο ίδιος. Δεν μας λείπει, όμως, ποιες αλλαγές και πότε πρέπει να γίνουν. Αοριστολογίες για αναπτυξιακά προγράμματα και υποτιθέμενα σχέδια εξυγίανσης. Ελπίζω τουλάχιστον να μην είναι σαν και αυτά που εφαρμόσατε για την Ολυμπιακή και τη φθάσατε στο σημείο που σήμερα όλοι γνωρίζουμε.

Αναρωτιέται ακόμα ο κ. Παπανδρέου: Χρειάζεται να χωρίσουμε τους εργαζόμενους σε προνομιούχους και μη; Όλα αυτά τα χρόνια εσείς δεν χωρίσατε τους εργαζόμενους στις δύο κατηγορίες; Όλοι γνωρίζετε τα στοιχεία από τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής, σύμφωνα με τα οποία ο μέσος μισθός στις Δ.Ε.Κ.Ο. ανέρχεται στο 173% σε σχέση με το μέσο μισθό της ελληνικής οικονομίας. Αυτός δεν λέγεται διαχωρισμός; Δεν είναι εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων; Δεν είναι τα «ρετιρέ», που εσείς δημιουργήσατε; Βέβαια, αντιλαμβάνομαι ότι η νέα ηγεσία δεν θέλει να αποκηρύξει το παρελθόν, δεν θέλει να χρεωθεί τα λάθη και τις παραλείψεις όλων αυτών των ετών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης έρχεται να αντιμετωπίσει τα προβλήματα με αποφασιστικότητα και συνέπεια. Έρχεται να δώσει λύσεις, να κάνει τις Δ.Ε.Κ.Ο. ανταγωνιστικές και βιώσιμες, ικανές να ανταπεξέλθουν στις σύγχρονες απαιτήσεις. Η εφαρμογή των αρχών της εταιρικής διακυβέρνησης είναι βέβαιο ότι θα επιφέρει δραστητικές αλλαγές. Η δημιουργία της Διυπουργικής Επιτροπής, καθώς και της Ειδικής Γραμματείας για τις Δ.Ε.Κ.Ο. θα επιτρέψει στο δημόσιο να παρακολουθεί πιο στενά και πιο αποτελεσματικά την πορεία όλων αυτών των οργανισμών. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι οι διοικητές και οι πρόεδροι των Δ.Ε.Κ.Ο. δεν διαχειρίζονται δικά τους χρήματα, διαχειρίζονται χρήματα του ελληνικού λαού και συνεπώς, πρέπει να δίνουν λόγο για τις πράξεις τους.

Μια ακόμα σημαντική καινοτομία είναι ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο., αφού συμβουλευτούν το Συνήγορο του Καταναλωτή, είναι υποχρεωμένες εντός τριμήνου να φτιάξουν Χάρτη Δικαιωμάτων του Καταναλωτή, γιατί οι επιχειρήσεις αυτές δημιουργήθηκαν για να εξυπηρετούν τον καταναλωτή και όχι για να του προκαλούν προβλήματα.

Τέλος, υποχρεώνονται οι δημόσιες επιχειρήσεις να συντάσσουν οικονομικές καταστάσεις, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και -ακόμα σημαντικότερο- να διαχωρίζουν το κόστος, που προορίζεται για παροχή υπηρεσιών γενικότερου συμφέροντος από το κόστος που σχετίζεται με τις δραστηριότητες, που είναι ανοικτές στον ανταγωνισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία της Κυβέρνησης αποτελεί μια μεγάλη και καθοριστική τομή για το κράτος. Σκοπός της είναι να εξυγιάνει τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, να βάλει τέλος στην ανεξέλεγκτη δημιουργία ελλειμμάτων. Εντάσσεται στο ευρύ πλέγμα των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών, που είναι αποφασισμένη να φέρει η παρούσα Κυβέρνηση, προκειμένου να δημιουργήσει ένα κράτος φιλικό προς τον πολίτη, με μεγαλύτερη παραγωγικότητα, με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Είναι μια πρωτοβουλία κοινωνικής ευθύνης, που έρχεται αντιμέτωπη με τις νοοτροπίες και τις πρακτικές του παρελθόντος, που τόσο πολύ έβλαψαν τον τόπο μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ

κύριε συνάδελφε, και ευχαριστούμε και για τη συνέπεια στο χρόνο σας.

Ο συνάδελφος κ. Χρύσης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΡΥΣΗΣ: Ο ελληνικός λαός, κύριε Πρόεδρε, έχει εμπιστευθεί αυτήν την Κυβέρνηση για να εξυγιάνει το δημόσιο βίο, αλλά και για να τολμήσει εκείνες τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται για να περιοριστεί ο δημόσιος τομέας, να μειωθεί στο ελάχιστο δυνατό η σπατάλη των Δ.Ε.Κ.Ο., που σε τελική ανάλυση ο λογαριασμός τους κατέληγε στον Έλληνα φορολογούμενο, χωρίς στο τέλος-τέλος να απολαμβάνει και τις υπηρεσίες, που πραγματικά δικαιούται.

Η καινοτομία και η μεταρρύθμιση στις Δ.Ε.Κ.Ο. ενυπάρχουν στο νομοσχέδιο, καθώς και νέες αρχές, διέπουν τον τρόπο λειτουργίας τους. Η διοίκηση τους περιορίζεται στα εννέα μέλη και γίνεται πιο ευέλικτη και λειτουργική. Ενισχύεται η διαφάνεια στην οικονομική διαχείριση και οι υπηρεσίες τους διαχέονται στον πολίτη με το μικρότερο δυνατό κόστος.

Οι Δ.Ε.Κ.Ο., σύμφωνα με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, εποπτεύονται αποτελεσματικά, με στόχο την εξυγίανσή τους, εφαρμόζοντας ειδικά προγράμματα για το σκοπό αυτό. Η κακοδιαχείριση, η αναποτελεσματική λειτουργία μέχρι σήμερα ανέβαζαν τα χρέη και τους δανεισμούς με λιγγύδη ταχύτητα. Για όλα αυτά επιβαρύνονται οι Έλληνες φορολογούμενοι, με το σημερινό τρόπο λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο.

Η τομή, επομένως, που γίνεται με το παρόν νομοσχέδιο, ήταν και είναι αναγκαία. Εμείς τολμάμε και δεν παραμένουμε θεατές εκεί που η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ως κυβέρνηση του χθες, σιωπούσε, σκέπαζε και ωραιοποιούσε. Αυτή είναι η ειδοποιός διαφορά μας με το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα. Ο ελληνικός λαός μάς εξέλεξε όχι ως διαχειριστές της εξουσίας και της μίζεριας, αλλά ως μεταρρυθμιστές, για να εξασφαλίσουμε την εξυγίανση και την καλύτερη παροχή υπηρεσιών στον Έλληνα φορολογούμενο, ο οποίος σε τελική ανάλυση πληρώνει το «μάρμαρο».

Στις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου ανήκουν πρωτίστως οι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Δ.Ε.Κ.Ο., που έχουν οργάνωση, λειτουργία και εποπτεία διαφορετική από τις μη εισηγμένες. Είναι βέβαια δημόσιες επιχειρήσεις, αφού σε αυτές αποφασιστική αρμοδιότητα και επιρροή ασκεί το δημόσιο.

Στις διατάξεις, όμως, του παρόντος νομοσχεδίου, εκτός των παραπάνω, μπορούν να υπαχθούν και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου με κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του εποπτεύοντος αρμοδίου Υπουργού, του νομικού προσώπου που χρηματοδοτείται από το δημόσιο ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου σε ποσοστό τουλάχιστον 50%.

Η οργάνωση και η λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων διέπεται από τις διατάξεις του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, από το ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών και από ειδικές διατάξεις των επιχειρήσεων, εφόσον δεν προσκρούουν στις διατάξεις του παρόντος νόμου. Εντός εξαμήνου από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, η οποία από το ακροτελεύτιο άρθρο προβλέπεται για να είναι η 31η Δεκεμβρίου του 2005, όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. οφείλουν να προσαρμόσουν το καταστατικό τους στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαφάνεια αποτελεί προτεραιότητα στο νομοσχέδιο.

Γι' αυτό στις δημόσιες επιχειρήσεις ο εσωτερικός έλεγχος γίνεται από ανεξάρτητους ελεγκτές.

Εκτός των ανωτέρω διασφαλίσεων ιδιαίτερας σημασίας είναι η υποχρέωση των δημοσίων επιχειρήσεων για την κατάρτιση στρατηγικών και επιχειρησιακών σχεδίων, που υποβάλλονται στη Διυπουργική Επιτροπή των Δ.Ε.Κ.Ο. που συνιστάται με το άρθρο 10, του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, και στην οποία μέτχουν ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, ως Πρόεδρος και ο Υπουργός Ανάπτυξης, ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών και ο κατά περίπτωση αρμόδιος Υπουργός ως μέλη. Κατ' αυτόν τον τρόπο εναρμονίζονται οι δημόσιες επιχειρήσεις με την εισοδηματική, τιμολογιακή και δανειοληπτική πολιτική της Κυβέρνησης, η οποία στηρίζει τις επιχειρήσεις αυτές, αλλά και αναλαμβάνει το κοινωνικό τους κόστος.

Οι δημόσιες επιχειρήσεις ουδόλως αφήνονται χωρίς κρατικό έλεγχο και κρατική εποπτεία. Η Δ.Ε.Δ.Ε.Κ.Ο. διά της Ειδικής Γραμματείας Δημοσίων Επιχειρήσεων εκπληρώνει τον εποπτικό της ρόλο. Εάν διαπιστωθούν ατασθαλίες και παραβίαση των διατάξεων του νόμου, προβλέπονται κυρώσεις κατά των μελών του διοικητικού συμβουλίου της Δ.Ε.Κ.Ο..

Τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων ήδη δεν θίγονται. Όμως οι νεοπροσλαμβανόμενοι στις δημόσιες επιχειρήσεις κατ' αρχήν με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, περνούν μια δοκιμαστική περίοδο επτά μηνών. Κατόπιν η μετατροπή της δοκιμαστικής περιόδου σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου ελέγχεται από το Α.Σ.Ε.Π., το οποίο σε καμιά περίπτωση δεν παρακάμπτεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με αποφασιστικές και αποτελεσματικές μεταρρυθμίσεις προχωρά με σταθερά βήματα προς το μέλλον. Θέτει στο περιθώριο αντιλήψεις και νοοτροπίες, που οδήγησαν τη χώρα στα σημερινά αδιέξοδα. Αρκετά πλήρωσε και πληρώνει ο ελληνικός λαός μέχρι σήμερα από τον αναχρονιστικό τρόπο λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο..

Υπερψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, γυρίζουμε σελίδα. Η σπατάλη και η ασυδοσία περιθωριοποιούνται οριστικά στις δημόσιες επιχειρήσεις. Στις κραυγές και στις υστερίες κάποιων εργατοπατέρων κωφεύει ο ελληνικός λαός, ο οποίος έδωσε σαφή και ξεκάθαρη εντολή στον Πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή για να τολμήσει και να δώσει μια νέα προοπτική σ' αυτόν τον τόπο. Μ' αυτές τις μεταρρυθμίσεις αποτελούνται οι δημόσιες επιχειρήσεις, τις οποίες κατάντησε η Αξιωματική, σήμερα, Αντιπολίτευση, ως κυβέρνηση του χθες, με την ατομία και την απραξία της σ' αυτό το χάλι.

Η αποφασιστικότητα του Πρωθυπουργού ενισχύει ακόμα περισσότερο το ηγετικό του προφίλ και αναμφισβήτητα αποτελεί την πιο σοβαρή και αξιοπιστη εγγύηση για την πορεία της χώρας προς τον 21ο αιώνα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ και σας, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Γεωργιάδης έχει το λόγο και ελπίζω να ακολουθήσει και το παράδειγμα των προηγούμενων συναδέλφων του, να τηρήσει δηλαδή και εκείνος το χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να αποφύγω κοινοτοπίες. Νομίζω ότι εξαντλήθηκε το θέμα. Αλλά για την ενότητα του λόγου μου είμαι υποχρεωμένος να δώσω δύο-τρεις αρχικές διαστάσεις του προβλήματος.

Πιστεύω ότι αυτά που συνέβησαν στις Δ.Ε.Κ.Ο. και που πολύ σωστά και ποσοτικά αναλύθηκαν ήδη, δεν έγιναν επειδή κάποιος ήθελε να βλάψει είτε το ελληνικό δημόσιο είτε τις Δ.Ε.Κ.Ο. Εγώ πιστεύω ότι έγιναν διότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. λειτουργούσαν ανεξέλεγκτα και γι' αυτό συνεχίζουν και σήμερα να αιμορραγούν. Τους έλειπαν οι στόχοι, τους έλειπαν τα επιχειρησιακά σχέδια, τους έλειπε η στρατηγική. Είχαν αδυναμία διαχείρισης ανθρωπίνων πόρων. Υπήρξε έλλειψη ελεγκτικών διαδικασιών και μηχανισμών και γενικότερα υπήρχε μία αδυναμία εντοπισμού του προβλήματός των. Δηλαδή αν οι ίδιες ήθελαν να μάθουν πού πάσχουν νομίζω ότι ίσως δεν μπορούσαν να το μάθουν. Διότι έννοιες όπως για παράδειγμα «χρηματοοικονομική πληροφόρηση» ήταν άγνωστες μέχρι πρότινος.

Το κόστος παροχής υπηρεσιών γενικότερου οικονομικού οφέλους, κοινωνικού συμφέροντος, αυτού που επιδοτεί το κράτος και καλώς το επιδοτεί, με το κόστος των δραστηριοτήτων που οφείλουν να είναι ανοιχτές στον ανταγωνισμό, βρίσκονταν σε μία σύγχυση, και εξακολουθούν και βρίσκονται σε σύγχυση. Άρα, μέσα σε μία τέτοια σύγχυση, όπου δεν ξέρεις ποια είναι τα κέντρα κόστους, τα κέντρα οφέλους ή κέρδους σε μια Δ.Ε.Κ.Ο. είναι αδύνατον κατ' αρχάς να την αξιολογήσεις και ακόμη πιο αδύνατο να εστιάσεις εκεί που υπάρχει το πρόβλημα και να το αντιμετωπίσεις.

Λόγω αυτής της αδυναμίας επόμενο ήταν να δημιουργηθεί ένα πολύ πρόσφορο περιβάλλον για μικροκομματικές πελατειακές σχέσεις, ρουσφέτια και να ακολουθήσουν όλα τα μύρια

κακά, τα οποία αναλύσαμε και νομίζω ότι πλέον τα ξέρει όλος ο ελληνικός λαός. Δηλαδή στο άκουσμα μόνο των Δ.Ε.Κ.Ο. ο ελληνικός λαός σκέπτεται σπατάλη, κακοδιαχείριση. Υπάρχει ένα αρνητικό κλίμα γύρω από τις Δ.Ε.Κ.Ο..

Τα αποτελέσματα επίσης πολύ αναλυτικά ειπώθηκαν και αναλύθηκαν σήμερα και ως προς τα χρέη και ως προς τις ζημιές τους και ως προς το κακό προϊόν το οποίο παράγουν και το γνωρίζουμε όλοι -διότι σε μας απευθύνεται- και ως προς το γεγονός ότι έχει επιβαρύνει όλους τους φορολογούμενους δυσανάλογα και ως προς το γεγονός ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν καταστεί μη ανταγωνιστικές. Όλα αυτά τα ξέρουμε πάρα πολύ καλά.

Λόγω του ανεξέλεγκτου των Δ.Ε.Κ.Ο. εύκολα εμπεδώθηκε μια νοοτροπία πλιάτσικου, διότι όταν κάτι είναι ανεξέλεγκτο είναι πάρα πολύ εύκολο να παρεμφρήσει η διάσταση της διαφθοράς, της έλλειψης του σεβασμού προς το δημόσιο χρήμα και μία αίσθηση, αν θέλετε, περίεργης αντιπαλότητας ανάμεσα στον εργοδότη και τους εργαζόμενους. Μια αντίληψη που θεωρώ ότι είναι σαθρή και λανθασμένη. Διότι τελικά ποιος είναι ο εργοδότης; Είναι η κοινωνία, το ελληνικό δημόσιο.

Τι κάνει αυτός ο νόμος; Αυτός ο νόμος προσπαθεί να τα ρυθμίσει, να βάλει μία τάξη, ώστε εισάγοντας αρχές εταιρικής διακυβέρνησης, διεθνή λογιστικά πρότυπα, εξορθολογίζοντας την εποπτεία των Δ.Ε.Κ.Ο., να δημιουργήσει τη δυνατότητα καθιέρωσης εσωτερικού ελέγχου, εξορθολογισμού των δραστηριοτήτων της και τελικώς -που αυτό είναι το πιο βασικό- να μπορούμε να έχουμε μια ετήσια οικονομική κατάσταση, η οποία αφ' ενός να είναι σαφής και αφ' ετέρου να μας δίνει τη δυνατότητα να βλέπουμε και να κρίνουμε την αποτελεσματικότητα της εταιρείας. Και όχι μόνο της εταιρείας συνολικά, αλλά και των διαφόρων τμημάτων της εταιρείας. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και κρατείστε το διότι θα επανέλθω και θα μιλήσω για το πρόβλημα που βλέπω να μην αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο.

Για τα εργασιακά δεν θα πω πολλά. Εξαντλήθηκε το θέμα. Πιστεύω ότι καλώς υπάρχει το άρθρο 13, όπως και το άρθρο 14 παράγραφος 3. Άλλωστε χωρίς αυτά τα δύο δεν μπορώ να καταλάβω πώς θα μπορούσαν να εξορθολογιστούν οι Δ.Ε.Κ.Ο..

Όντως η εργασία είναι μέγας παράγων στην παραγωγή και ιδιαίτερα στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Άρα όφειλε κατά κάποιο τρόπο να εξορθολογιστεί και αυτός. Μάλιστα αυτός ο εξορθολογισμός δεν επηρεάζει μόνο τις εργασιακές σχέσεις, επηρεάζει και το μάναντζμεντ. Αυτό το οποίο εισάγεται σε σχέση με το μάναντζμεντ είναι πρωτόγνωρο. Το να απολύεις ένα μάναντζερ χωρίς αποζημίωση ή το να βάζεις πλαφόν στους μισθούς -το οποίο είναι χαμηλό πλαφόν- είναι κάτι που ο ιδιωτικός τομέας δεν το κάνει. Κατά συνέπεια δεν είναι μονομερής η ιδιαιτερότητα ως προς την αντιμετώπιση των διαφόρων εργασιακών σχέσεων μέσα στις Δ.Ε.Κ.Ο..

Θα προσπαθήσω να δείξω πού πάσχει το νομοσχέδιο, αν μου επιτρέπετε και μάλιστα σε σχέση και με το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, το οποίο ρητά αναφέρει ότι στα πλαίσια της επανίδρυσης του κράτους και προκειμένου να εξυγιάνουμε το δημόσιο τομέα «εισάγουμε κίνητρα απόδοσης και επιβράβευσης των στελεχών, ανάλογα με την απόδοσή τους».

Το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας αναγνωρίζει ότι για να μπορέσεις να εξυγιάνεις το δημόσιο τομέα, πρέπει να βάλεις μέσα στην εξίσωση και κίνητρα αποδοτικότητας των διαφόρων στελεχών. Και εδώ είναι που πιστεύω ότι εστιάζεται το πρόβλημα. Δεν πάσχει κατ' ανάγκη νομοθετικά, γιατί αυτό που θα προτείνω μπορεί να γίνει και χωρίς ρύθμιση νόμου. Πιστεύω ότι εισάγει το «μπαστούνη», το μαστίγιο, αλλά δεν εισάγει «καρότο». Δηλαδή λέει τι θα πάθει όποιος κάνει κακό, τι θα πάθει ο κακός μάναντζερ, το κακό διοικητικό συμβούλιο, τι θα πάθει η Δ.Ε.Κ.Ο. αν δεν πετύχει τους στόχους της. Λέει ξεκάθαρα τι θα πάθουν όλοι αυτοί και είναι βαρύτατες οι ποινές, πολύ σοβαρές. Δεν λέει, όμως, τι καλό θα συμβεί σε όλους όσοι συμβάλουν στο να επιτευχθούν οι στόχοι και μάλιστα τι καλό θα συμβεί σε όσους πετύχουν στόχους ακόμη καλύτερους απ' αυτούς που έχουν προδιαγραφεί μέσα από τις διαδικασίες που αναλυτικά προβλέπει ο νόμος.

Προτείνω, λοιπόν, οι γενικές συνελεύσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. αφού

δουν το αποτέλεσμα, να αποδίδουν πριμ αποδοτικότητας, όχι μόνο στο μάναντζμεντ αλλά και για τους διευθυντές ή και για τον τελευταίο εργαζόμενο. Μάλιστα δε αυτό το πριμ θα ήθελα να είναι πολύ γενναίο. Δηλαδή το μάναντζμεντ που θα καταφέρει να μειώσει το έλλειμμα του Ο.Σ.Ε. από 5,3 δισεκατομμύρια ευρώ σε 5.000.000 ευρώ και το οποίο θα έχει γλιτώσει 300.000.000 ευρώ στο ελληνικό δημόσιο, θα πρέπει να αμειφθεί αδρότατα γι' αυτήν την εξαιρετική επιτυχία. Μάλιστα θα πρότεινα να εφαρμοστεί και μια μέθοδος κατανομής αυτού του bonus, η οποία δεν θα είναι μόνον επώνυμη και προσωπική αλλά θα μπορεί να είναι σε ομάδες εργαζομένων ενδεχομένως δε και σε ολόκληρη τη Δ.Ε.Κ.Ο. εάν οι στόχοι επιτευχθούν.

Πιστεύω ότι όλοι θα κερδίσουν από μία τέτοια ρύθμιση. Θα βελτιωθεί το προϊόν των Δ.Ε.Κ.Ο., θα γίνουν πιο ανταγωνιστικές, θα μειωθεί το δημοσιονομικό βάρος και το βασικότερο απ' όλα -και απευθύνομαι ιδιαίτερα στους ογδόντα τρεις χιλιάδες εργαζομένους των Δ.Ε.Κ.Ο.- θα αισθανθούν οι εργαζόμενοι συμμετοχή σε μια κοινή προσπάθεια, η οποία θα είναι πολύ ξεκάθαρη και θα αποτιμάται. Θα ξέρουν ότι αν επιτευχθούν οι στόχοι, η γενική συνέλευση της εταιρείας τους στο τέλος του χρόνου, θα τους ανταμείψει αδρότατα μ' ένα γενναίο bonus, το οποίο θα τους κάνει, αν θέλετε, ζηλευτούς όχι μόνο από τους υπόλοιπους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα, αλλά γενικότερα της Ελλάδας.

Κατά συνέπεια, θα ήθελα να παρέχεται η δυνατότητα και να ενθαρρύνονται οι γενικές συνελεύσεις των Δ.Ε.Κ.Ο. ώστε να εισάγουν γενναία πριμ αποδοτικότητας σ' αυτούς που θα πετύχουν τους στόχους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Δαϊλάκης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η τελευταία έρευνα έδειξε ότι οι μακροβιότεροι συνδικαλιστές του κόσμου είναι οι Έλληνες συνδικαλιστές, που δουλεύουν όμως στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Αν το αναλύσουμε αυτό, θα καταλάβουμε τι εστί δημόσια επιχείρηση και οργανισμός. Δημόσια επιχείρηση, σύμφωνα με την οικονομική θεωρία, είναι η επιχείρηση όπου το κράτος συμμετέχει -δηλαδή έχουμε κρατική παρεμβατικότητα- σε μία οικονομική δράση, όπου χάριν του δημοσίου συμφέροντος έχουμε αυτήν την επιχείρηση. Είναι επιχειρήσεις που πρόσφατα, επί κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έφυγε το «χάριν του δημοσίου» και έμεινε μόνο το συμφέρον. Το συμφέρον αυτό κάποιοι άρχισαν να θεωρούν ότι ήταν ίδιον συμφέρον, δηλαδή ήταν δικό τους, ήταν δική τους αυτή η δημόσια επιχείρηση. Και βλέπαμε τα φαινόμενα η Ολυμπιακή να «πετάει» μόνιμα σε κενό. Απορώ πού το εύρισκε τόσο κενό η Ολυμπιακή την ίδια στιγμή που άλλες αεροπορικές εταιρείες πετούσαν στα σύννεφα.

Βλέπουμε ότι η δική μας Κυβέρνηση, ελπίζοντας ότι σ' αυτήν τη χώρα θα εύρισκε κράτος, από τις 8 Μαρτίου 2004, μιλούσε για επανίδρυση. Αυτό ήταν το λάθος μας. Δεν βρήκαμε κράτος, άρα πήμε για ίδρυση. Αυτό είναι πολύ σημαντικό και δεν το λέω τυχαία, γιατί, αν καθίσουμε και σκεφθούμε τι έγινε σ' αυτήν τη χώρα, θα καταλάβουμε ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει δικαίωμα για πολλά χρόνια να μιλάει.

Το νομοσχέδιο αυτό θα έπρεπε να είναι πιο τολμηρό, κύριε Υπουργέ, όπως πολύ τολμηρά κάθεστε μαζί με τους Βουλευτές και παίρνετε μηνύματα αυτήν τη στιγμή. Καλό θα ήταν και εγώ θα χαίρομουν τους Υπουργούς μας να ταξιδεύουν μαζί με το λαό, με το Κ.Τ.Ε.Λ., με το σιδηρόδρομο, με το αεροπλάνο στη δεύτερη θέση. Όταν κάθεται με τον απλό κόσμο καταλαβαίνεις ότι αυτό το νομοσχέδιο θα μπορούσε να γίνει όπως θέλει ο κόσμος. Τι λέει ο κόσμος κάτω; Λέει ότι δεν τον ενδιαφέρει τι λέει το άρθρο 13 και το άρθρο 14. Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου λέει ότι είναι καιρός να ξαναδουλέψουμε σ' αυτήν τη χώρα, σ' αυτήν τη χώρα που έχει να μυρίσει ελληνικό ιδρώτα εδώ και πολλά χρόνια.

Κατά την έκφραση «το τηλέφωνο έχει το Γερμανό», κάθε οικογένεια «απέκτησε τον Αλβανό». Οι Αλβανοί είναι αυτοί που θα σηκώσουν το χρήμα και θα πάνε στη χώρα τους και θα φτιάξουν εκεί κράτος. Εδώ, όμως, οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

φέρνουν ευθύνη γιατί μετέτρεψαν τον Έλληνα σ' έναν τύπο, ο οποίος πίστεψε -έχοντας πρότυπο το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ότι δεν θα ξαναδουλέψει, δεν θα ξαναϊδρώσει, αλλά θα ζει. Έχει την κάρτα, θα πάει στο μηχανήμα, θα πάρει χρήματα, θα δανειστεί με την ελπίδα ότι, όπως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα βρίσκει και τα τακτοποιεί, έτσι δεν θα πληρώσει και αυτός κάποτε.

Έρχεται τώρα η δύσκολη στιγμή η Νέα Δημοκρατία να πληρώνει τις αναλήψεις που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε αναλήψεις πλαστικές. Δηλαδή, έπαιρνε τα δάνεια, τακτοποιούσε και δημιουργούσε Δ.Ε.Κ.Ο., γιατί μέσα από τις Δ.Ε.Κ.Ο. έκανε πολιτικά στρατόπεδα. Θωράκιζε Υπουργούς πρωτοκλασάτους για να εκλέγονται, γιατί, όταν κάνεις μεγάλες Δ.Ε.Κ.Ο., προσλαμβάνεις και είχαμε προσλήψεις επί προσλήψεων.

Τελικά, για μένα τι είναι δημόσια επιχείρηση ή δημόσιος οργανισμός; Είναι επιχειρήσεις που είναι κράτος εν κράτει. Αυτό είχε ως εξέλιξη το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν μπορούν να μας πουν τίποτα οι κύριοι που μίλησαν πριν και ανέπτυξαν τη θεωρία τους για το νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο που βάζει τάξη. Λέει: «Ελάτε παιδιά να δουλέψουμε ξανά στην Ελλάδα». Αυτό είναι.

Κύριε Υπουργέ, κάποια στιγμή θα πρέπει στα νέα παιδιά να δίνουμε κίνητρα. Εμείς δίνουμε κίνητρα στους τεμπέληδες. Δηλαδή, όποιος έχει μεγάλη κάρτα ανεργίας, αυτός έχει πρόνοια, αντί να δίνουμε πρόνοια στα παιδιά, που μάθανε να ξυπνούν πρωί, να πηγαίνουν στον ιδιωτικό τομέα και να δουλεύουν. Ο κάθε γονιός πιστεύει ότι το δικό του παιδί είναι το πιο έξυπνο. Έρχεται στο γραφείο κάποιος και λέει ότι το παιδί έχει προσόντα, έβγαλε το λύκειο και είναι το καλύτερο.

Πρέπει να δώσουμε κίνητρα και καθοδήγηση στα παιδιά και να πούμε: «Ποια παιδιά είναι που έχουν χίλια πεντακόσια ένσημα στον ιδιωτικό τομέα; Θα τα πάρω σε Δ.Ε.Κ.Ο.». Αυτά τα παιδιά ούτε το άρθρο 14 έχουν να φοβηθούν, ούτε τίποτα, γιατί έχουν μάθει να δουλεύουν. Πρέπει να δώσουμε κίνητρα να ξαναδουλέψουν τα παιδιά. Όταν η οικογένεια ξέρει εκ των προτέρων ότι, αν στείλει τα παιδιά να κολλήσουν χίλια πεντακόσια ένσημα σε μια ιδιωτική εταιρεία, άρα θα μάθουν να δουλεύουν και μετά θα μπουν στο δημόσιο, το δημόσιο θα πάει καλύτερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου δύο λεπτά, σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Οι οικογένειες στην Ελλάδα, λοιπόν, έχουν ανάγκη να στρέψουν τα παιδιά τους στην εργασία. Από αυτήν τη χώρα αυτό λείπει. Τα νομοσχέδια έρχονται και ψηφίζονται. Εγώ θα σας πω ένα παράδειγμα της «ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΧΑΡΤΟΠΟΙΙΑΣ» που έζησα στο νομό μου. Εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια δόθηκαν από το κράτος, δηλαδή από τον ελληνικό λαό, για να σωθεί αυτή η εταιρεία. Αν μας έδιναν, Υπουργέ μου, 40.000.000.000 στη Δράμα, τότε θα μιλούσαμε για ένα νομό που θα ήταν σαν την Ελβετία. Θα είχαμε τριάντα μέτρα δρόμους, θα είχαμε όλες τις υποδομές, άρα θα είχαμε ένα επενδυτικό κλίμα φοβερό. Τα 120.000.000.000 ήταν στον αέρα και τελικά δεν σώθηκε αυτή η δημόσια επιχείρηση. Μακριά από δημόσιες επιχειρήσεις. Κρύβουν κινδύνους με την έννοια ότι το κλίμα εκεί μέσα είναι ότι μπαίνουν σ' αυτήν τη δημόσια επιχείρηση για να μην ξαναδουλέψουν ποτέ.

Εντός των ημερών, λόγω του προϋπολογισμού, θα έρθουν αυτοί οι μεγάλοι συνδικαλιστές που δεν μπορείς να καταλάβεις τι ηλικία έχουν, μια ζωή νέοι είναι. Δεν έχουν ιδρώσει. Το έχω πει για τον κ. Πολυζωγόπουλο εγώ. Μια φορά ιδρώσε στη ζωή του, όταν είχε τον καύσωνα το καλοκαίρι. Αυτοί οι άνθρωποι θα μιλήσουν για δουλειά. Αν είναι δυνατόν! Και, όμως, αυτοί οι άνθρωποι βγήκαν και είναι γέννημα θρέμμα των δημοσίων οργανισμών και των δημόσιων επιχειρήσεων. Γι' αυτό, το κράτος θα πρέπει να συμμετέχει -και ευχαριστώ για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε- σε δημόσιες επιχειρήσεις, που έχουν ουσία και όχι τύπο, γιατί είπα και το ξαναλέω ότι ήταν κράτος εν κράτει.

Το νομοσχέδιο είναι καλό, κύριε Υπουργέ. Περιμένω το επόμενο να είναι πιο τολμηρό, γιατί ο κόσμος περιμένει από εμάς πολλά και δεν θα φοβηθούμε από δέκα-δεκαπέντε ανθρώπους, που θα έρθουν εδώ να μας κάνουν τους ανθρώπους της εργασίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μακρή.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Γεωργιάδης ο συνάδελφός μας, ξεκινώντας πριν την τοποθέτησή του, είπε ότι θα προσπαθήσει να μην πει κοινοτοπίες. Εγώ έχω την αίσθηση πως ό,τι και να πω μετά την εισήγηση του κ. Δαϊλάκη θα ακουστεί κοινότοπο και το εννοώ, κύριε συνάδελφε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το συζητούμενο σχέδιο νόμου για τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς έρχεται να προστεθεί στις θαρραλέες πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για την εισαγωγή μεταρρυθμίσεων στην οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας. Αν αποφασίσουμε να ξεχάσουμε σήμερα ρόλους που έχουν σχέση με συμπολιτευόμενες και αντιπολιτευόμενες πρακτικές, δεν χωρά καμιά αμφιβολία πως σχεδόν όλοι μας ως μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου θα συγκλίνουμε απόλυτα στην άποψη ότι το παρόν σχέδιο, όχι απλώς βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά το ίδιο δημιουργεί τη σωστή κατεύθυνση, ώστε να αρχίσουμε να βγαίνουμε από τον κύκλο της αναποτελεσματικής διαχείρισης των οικονομικών και ανθρωπίνων πόρων στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Δεν υπάρχει κάποιος πιστεύω σε αυτήν την αίθουσα που να διαφωνεί στη διαπίστωση ότι το τοπίο στην οικονομία έχει μεταβληθεί δραματικά.

Οι σχέσεις στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας και οι σχέσεις στον καταμερισμό των επενδύσεων πορεύονται απρόβλεπτες διαδρομές. Οι ρυθμοί ανάπτυξης από μόνοι τους φαίνεται ότι χάνουν την παραδοσιακή ισχύ τους, όταν δεν μπορούν να απαντήσουν στα κρίσιμα ζητήματα της απασχόλησης και της ανταγωνιστικότητας. Σήμερα, αυτό που πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι το πώς θα μπορέσουμε πρώτον, να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων, δημόσιων και ιδιωτικών και δεύτερον, πώς θα μπορέσουμε να πείσουμε το ξένο και εγχώριο επενδυτικό κεφάλαιο ότι η χώρα μας είναι ένας ασφαλής και σύγχρονος προορισμός για να αναλάβει επενδυτικές πρωτοβουλίες.

Το παρόν σχέδιο νόμου δεν κάνει τίποτα λιγότερο ή περισσότερο από το να επεμβαίνει μεταρρυθμιστικά στο καθεστώς λειτουργίας των επιχειρήσεων. Επιβάλλεται να γίνουν συμβατές με το διεθνές περιβάλλον και ανταγωνιστικές με όρους οικονομίας της αγοράς, ώστε τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που παράγουν να εξισορροπούν τη σχέση κόστους - οφέλους, να αποκτήσουν στοιχεία ευελιξίας και διαφάνειας, ώστε να αποτελούν σύγχρονους οργανισμούς ανάπτυξης και τέλος να έχουν τη δυνατότητα της προσέλκυσης κεφαλαίου, το οποίο θα επενδυθεί σε αυτές, επειδή οι συνθήκες είναι ελκυστικές, ώστε με αυτόν τον τρόπο να καταφέρουν να εξασφαλίσουν πόρους για εκσυγχρονισμό, για επέκταση σε νέες αγορές, για στρατηγικές συμμαχίες και κυρίως για διασφάλιση της υφιστάμενης απασχόλησης και για περαιτέρω αύξηση θέσεων εργασίας.

Με το παρόν σχέδιο νόμου προβλέπεται ότι για όλες τις Δ.Ε.Κ.Ο. προωθείται η σταδιακή εφαρμογή των εργασιακών σχέσεων με εκείνες του ιδιωτικού τομέα. Αυτή η προσαρμογή θα γίνει για τους υπαλλήλους που προσλαμβάνονται εφεξής, χωρίς να θίγονται οι εργασιακές σχέσεις των υπαλλήλων που ήδη υπηρετούν. Η Κυβέρνηση από την αρχή δεσμεύτηκε για την εφαρμογή μιας ήπιας πολιτικής προσαρμογής σε όλο το μεταρρυθμιστικό πεδίο και αυτό κάνει. Αντί, λοιπόν, να ενεργήσει ανάληψη και να επιβάλει μεταβολή των εργασιακών σχέσεων γενικώς, δεν τις μεταβάλλει για τους ήδη απασχολούμενους υπαλλήλους και περιορίζει αυτήν τη ρύθμιση μόνο για τους νεοπροσλαμβανόμενους. Όμως, πολύ σοφά εισάγει δύο ουσιαστικές παραμέτρους, που ενισχύουν τις διοικήσεις αυτών των επιχειρήσεων, από τις οποίες όλοι μας περιμένουμε αποτελεσματικότητα, καλές υπηρεσίες και αποδοτικότητα.

Με τις διασφαλίσεις που και ο Υπουργός επανέλαβε στη Βουλή, αλλά και ο νόμος περιλαμβάνει μπορούν, πρώτον, να αναζητούν στην αγορά εργασίας, για όσο χρόνο τους είναι αναγκαίες, κρίσιμες ειδικότητες για στελέχη και υπαλλήλους που

έχουν τη δυνατότητα να εισφέρουν με γνώσεις, ικανότητα, προσόντα και τεχνογνωσία, χωρίς να υπολογίζονται ισόβια στις ανελαστικές δαπάνες των επιχειρήσεων. Δεύτερον, μπορούν να ανανεώνουν το δυναμικό τους με μεγαλύτερη ευχέρεια και να εισάγουν ευέλικτα συστήματα διαχείρισης του νέου δυναμικού τους, χωρίς να χρειάζονται χρονοβόρες και εν πολλοίς ελάχιστα αγοραίες, άρα καθόλου χρήσιμες και αποτελεσματικές διαδικασίες. Θα πρέπει να μας γίνει απόλυτη συνείδηση ότι, όταν αναζητούμε και θέλουμε να πείσουμε επενδυτές να επενδύσουν σ' αυτές τις επιχειρήσεις, είμαστε υποχρεωμένοι να διασφαλίσουμε σύγχρονη και ανταγωνιστική λειτουργία και αποδοτικότητα κεφαλαίου. Διαφορετικά παίζουμε με την αναξιοπιστία και ψαρεύουμε σε θολά νερά.

Το παρόν σχέδιο νόμου δεν αιφνιδιάζει κανέναν. Αντίθετα οποιοσδήποτε φιλοδοξεί να επιλέξει να εργαστεί σε μία Δ.Ε.Κ.Ο. γνωρίζει ότι επί της ουσίας παρακολουθείται και κρίνεται με όρους ιδιωτικού τομέα. Αν αυτό είναι επαχθές για την κοινωνία και για τον πολίτη, τότε ας ομολογήσουμε δημόσια και ας παραδεχτούμε ότι οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, οι άνθρωποι που καθημερινά μοχθούν για την παραγωγή εθνικού πλούτου και κοινωνική ευημερία είναι πολίτες του περιθωρίου, της κοινωνικής μας αντίληψης. Εκτός εάν η προοπτική που θέλουμε γι' αυτόν τον τόπο είναι η κατοχύρωση της εργασίας με μισθολογικά προνομιάς εργαζόμενους σε ζημιωγόνες Δ.Ε.Κ.Ο., σε βάρος του συνόλου των φορολογουμένων.

Ασφαλώς αυτό το ερώτημα δεν αφορά το παλαιό Π.Α.Σ.Ο.Κ., γιατί το παρελθόν σας, κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτό που δημιούργησε αυτές τις τεράστιες δυσπλασίες στην αγορά εργασίας. Επεκτείνοντας το κράτος σε όλους τους ζωτικούς τομείς της οικονομίας, ξεχάσατε σκανδαλωδώς τη βιωσιμότητα και την ανταγωνιστικότητα αυτών των επιχειρήσεων, επιλέγοντας να προωθήσετε το πελατειακό σας όφελος. Περιμένουμε όλοι την έντιμη απάντηση από το νέο Π.Α.Σ.Ο.Κ., εκτός αν βρισκόμαστε και πάλι μπροστά σε μία περίπτωση δόκτωρ Τζέκιλ και μίστερ Χάιντ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Λιντζέρης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, απλά ήθελα να πω για τη συνάδελφο, που διαδέχομαι στο Βήμα, ότι αυτό το τελευταίο ήρθε στο μυαλό μου σαν αντίφαση μεταξύ της παρουσίας της και των λόγων της.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αρέσκεστε να μιλάτε για επανίδρυση του κράτους, για εξυγίανση του δημόσιου τομέα, για μεταρρυθμίσεις και όλα αυτά με όμορφους, αλλά κενούς λόγους και κεντρώες διακηρύξεις. Σήμερα ο κ. Πολύδωρας, προκειμένου να υπερασπιστεί αυτήν την πολιτική, χρειάζεται να επιστρατεύσει όλη τη ρητορική και τη σοφιστική του δεινότητα. Οφείλτε, όμως, να ξέρετε ότι η πολιτική κρίνεται από τις πράξεις, όπως κριβώς τα δένδρα κρίνονται από τους καρπούς τους. Γι' αυτό με έκπληξη στην αρχή και με απαξία στη συνέχεια ο ελληνικός λαός παρακολουθεί τα έργα και τις ημέρες μιας Κυβέρνησης χωρίς σχέδιο, χωρίς πυξίδα, χωρίς προοπτική, να βάλλει εναντίον των κατακτήσεών του.

Τον προηγούμενο Ιούλιο με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης επιδράματε εναντίον των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, απελευθερώνοντας το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων. Καταγραφίκατε ήδη, κύριε Αλογοσκούφη, ως ολετήρας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Επίσης τον Ιούλιο με τον υδράργυρο στους σαράντα βαθμούς και τους περισσότερους εργαζόμενους σε άδεια, απορρυθμίσατε το ωράριο εργασίας των εργαζομένων. Επιχειρήσατε την ασιατικοποίηση του κόστους λειτουργίας, στο όνομα του ανταγωνισμού. Έχετε καταργήσει στην πράξη τον κοινωνικό διάλογο, επαναφέροντας τον τόπο στη δίνη των ταξικών συγκρούσεων και των κοινωνικών αντιπαραθέσεων. Είναι εντυπωσιακή η υποκρισία και η περιφρόνηση χωρίς καμία αναστολή στο σύνολο των οργανωμένων κοινωνικών φορέων.

Σήμερα παρακολουθούμε την τρίτη πράξη αυτού του αντιλαϊκού και αντιαναπτυξιακού έργου, το οποίο, δυστυχώς, δεν έχει αυλαία. Είναι έργο ενός μαθητευόμενου συγγραφέα, χωρίς αρχή, μέση και στόχο. Ένα έργο χωρίς καμία ενεργό παράστα-

ση. Με τον παραπλανητικό τίτλο «δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί» επιχειρείται αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, υπονόμευση του θεσμού των συλλογικών συμβάσεων, αμφισβήτηση του κοινωνικού διαλόγου, αλλά και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Είναι γνωστή η δυσανεξία της παράταξής σας στον κοινωνικό διάλογο και στον κοινωνικό έλεγχο. Αυτό φαίνεται σε κάθε νομοσχέδιο που καταθέτετε. Έτσι στο νόμο για περαιτέρω μετοχοποίηση του Ο.Π.Α.Π. αφαιρέσατε από το διοικητικό συμβούλιο τη συμμετοχή και των εργαζομένων και της Ο.Κ.Ε.. Τώρα εξαιρείτε εν τοις πράγμασι τους κοινωνικούς εταίρους, παραβιάζοντας τις αρχές της κοινωνικής διαβούλευσης.

Επιχειρείτε τέλος κάτι πολύ σημαντικό: Την εκχώρηση κρατικού πλούτου στον ιδιωτικό τομέα. Όμως το μέγα ζητούμενο σ' αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι το τι λέγεται, αλλά το τι αποσιωπάται και τι τροφοδοτείται. Χρέος κάθε κυβέρνησης είναι η διατήρηση και διεύρυνση του εθνικού πλούτου. Αναφύεται ένα μεγάλο ερώτημα, κύριε Υπουργέ, και έχετε την υποχρέωση να απαντήσετε ευθέως στην Εθνική Αντιπροσωπεία και στον ελληνικό λαό. Υπάρχει από μεριάς σας πολιτική βούληση διατήρησης του εθνικού πλούτου; Διότι διαπιστώνεται αβίαστα ότι διακρίνεστε από πολιτική βούληση εκποίησης του εθνικού πλούτου. Αυτό που αποσιωπάται από το νομοσχέδιο είναι ότι σήμερα η Κυβέρνηση στερεί από την ελληνική κοινωνία το δικαίωμα να μεταφέρει στις επόμενες γενιές τον πλούτο, που με άπειρες στερήσεις συγκέντρωσαν οι προηγούμενες.

Κύριοι, δεν είστε οι ιδιοκτήτες του εθνικού πλούτου. Είστε εκλεγμένοι εκπρόσωποι του λαού, επιφορτισμένοι να τον υπηρετείτε. Και τι κάνετε; Στο όνομα της κακής διαχείρισης κάποιων επιχειρήσεων, ευθύνη που βεβαίως βαρύνει τις επιχειρήσεις και τις διοικήσεις και ουδόλως τους εργαζομένους, εσείς δεν εκποιείτε το μάναντζμεντ, αλλά εκχωρείτε τις υπηρεσίες, τις επιχειρήσεις, επιρρίπτοντας τις ευθύνες στους εργαζόμενους.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, τώρα γίνεται πλέον εξόφθαλμα κατανοητό τι εννοούσατε, όταν εξαγγείλατε την επανίδρυση του κράτους. Φαίνεται ότι οραματίζεστε ένα κράτος που απλά θα φορολογεί τους πολίτες, θα διευθύνει τα δικαστήρια και την Αστυνομία και μάλιστα αυτήν την τελευταία με εξώθεν παρεμβάσεις.

Ένα κράτος δηλαδή απλά φοροεισπράκτορα, δικαστή και αστυνόμο.

Επιστρέψετε στο απώτατο παρελθόν. Ταυτίζεστε ακόμα και με τους τιμητές του ιδρυτή σας, που τον κατηγορούσαν για «σοσιαλμανία», όσοι θυμούνται, και καταργείτε το κράτος στρατηγείου, που εγκατέστησε ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Κύριε Υπουργέ, σε κανένα λεξικό του κόσμου «παγκοσμιοποίηση» δεν σημαίνει διαμελισμός και κλήρος στα μάτια του εθνικού πλούτου.

Εσείς, δυστυχώς, επαναφέρετε με γοργούς ρυθμούς τη χώρα μας στην εποχή της «Ψωροκώσταινας». Δεν έχετε καμία στρατηγική στήριξης του εθνικού κεφαλαίου, δημόσιου ή ιδιωτικού. Γι' αυτό και να είστε σίγουροι ότι θα αποτύχει η όποια συνεργασία επιχειρήσετε μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γιατί και το δημόσιο τομέα εκποιείτε και τους ιδιώτες χωρίζετε σε ημέτερους και μη, σύμφωνα με τη γνωστή πια συνταγή του «Μπαϊρακτάρη». Εμείς σας προτείναμε την επείγουσα από το αδιέξοδο μ' έναν ανοιχτό αναπτυξιακό διάλογο.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι, εκείνο που έχω να επισημάνω είναι ότι, ενώ το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο. δεν κάνει καμία αναφορά στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για τη βελτίωσή τους, την ανταγωνιστικότητά τους και την παροχή φθηνότερων και καλύτερων υπηρεσιών στους πολίτες, ενδιαφέρεται μόνο να καταργήσει την ισονομία, την ισοτιμία, την αξιοκρατία και τη διαφάνεια, έτσι για να επιστρέψουμε στο γνωστό πελατειακό κράτος.

Τέλος, από αυτό το Βήμα, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια πρόταση προς τη Δήμαρχο Αθηναίων κ. Μπακογιάννη. Είναι γνωστή η ιστορία της ονομασίας της Πλατείας Κλαυθμώνος. Όσον αφορά τη ρητορική της Κυβέρνησης για την άρση της

μονιμότητας στους νεοπροσλαμβανόμενους, έχω να της κάνω την εξής πρόταση: Να την μετονομάσει σε «Πλατεία Νέας Δημοκρατίας» ή καλύτερα «Πλατεία Αλογοσκούφης».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε, δηλαδή!

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μητσotάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν νομίζω ότι είναι κοινοτυπία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πει κάποιος ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποτελεί –μέχρι σήμερα τουλάχιστον– τη σημαντικότερη μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία, που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά τις εκλογές της 7ης Μαρτίου.

Ο λόγος για τον οποίο προχωράμε στην ψήφιση του νομοσχεδίου είναι προφανέστατος, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έστω και αν εσείς επιμένετε να τον αγνοείτε. Είναι κοινός τόπος πια –το γνωρίζουν όλοι οι πολίτες– ότι πολλές Δ.Ε.Κ.Ο. –όχι όλες, αλλά πολλές– κύριε εισηγητά, έχουν εξελιχθεί σ' ένα μηχανισμό συσσώρευσης τεράστιων χρεών για τρεις πολύ συγκεκριμένους λόγους.

Ο πρώτος είναι διότι έχουν περισσότερους εργαζόμενους απ' όσους είναι απαραίτητοι για να λειτουργήσουν. Ο δεύτερος είναι γιατί οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. αμείβονται με πολύ υψηλότερες αμοιβές απ' ό,τι οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα. Επιμένετε να παραγνωρίζετε αυτήν την πραγματικότητα. Έχουμε εργαζόμενους δύο ταχυτήτων στην Ελλάδα σήμερα, διότι όταν ο μέσος εργαζόμενος στις Δ.Ε.Κ.Ο. αμείβεται με 40.000 ευρώ το χρόνο κατά μέσο όρο και ο μέσος εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα αμείβεται με μόλις 23.000 ευρώ, αυτό ονομάζεται «εργαζόμενοι δυο ταχυτήτων».

Ο τρίτος λόγος για τον οποίο οι Δ.Ε.Κ.Ο. έχουν εξελιχθεί σ' ένα μηχανισμό συσσώρευσης τεράστιων χρεών είναι γιατί οι διοικήσεις τους, γνωρίζοντας ότι πάντα υπάρχει κάποιος να πληρώσει το λογαριασμό –το μεγάλο κράτος με τις βαθιές τσέπες– επέδειξαν μια διαχρονική, θα έλεγα, χαλαρότητα στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος.

Αν σ' αυτό το μείγμα προσθέσετε τώρα και το γεγονός ότι οι υπηρεσίες που παρέχουν οι Δ.Ε.Κ.Ο. στους πολίτες δεν ανταποκρίνονται καθόλου στις προσδοκίες τους, θα αντιληφθείτε γιατί οι πολίτες όχι απλά επικροτούν τις αλλαγές, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά, περίπου, τις απαιτούν.

Το πώς φθάσαμε εδώ, είναι λίγο πολύ γνωστό. Αντιμετωπίσατε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τις δημόσιες επιχειρήσεις, όχι ως επιχειρήσεις, αλλά ως επέκταση του κράτους, θα έλεγα ως τσιφλίκι σας.

Διορίζατε καλοπληρωμένους υπαλλήλους στα πλαίσια κομματικών εξυπηρέτησεων –και θυμίζω ότι πολλές Δ.Ε.Κ.Ο. δεν ενέπιπταν στις διατάξεις του Α.Σ.Ε.Π.– και αδιαφορούσατε προκλητικά για το ποιος θα πληρώσει το λογαριασμό. Οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο. εκμεταλλεύτηκαν με τη σειρά τους την ισχυρή, αν θέλετε, συνδικαλιστική τους παρουσία πολύ αποτελεσματικά, θα έλεγα –και ίσως καλά έκαναν οι ίδιοι. Αλλά οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπό το φόβο των απεργιών, υπό το φόβο ότι κάποιος θα κατεβάσει το διακόπτη για παράδειγμα της Δ.Ε.Η. ή θα ακινητοποιήσει τα λεωφορεία και προκειμένου βέβαια να εξασφαλίζουν την κομματική υποστήριξη των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο., ενέδιδαν με πολύ μεγάλη ευκολία σε μισθολογικές απαιτήσεις, που τουλάχιστον κατά την άποψή μου, κύριοι συνάδελφοι, αποδείχτηκε από τα γεγονότα ότι ήταν παράλογες.

Το αποτέλεσμα είναι ότι οι περισσότερες Δ.Ε.Κ.Ο. σήμερα έχουν ένα εργασιακό καθεστώς, το οποίο αποκλίνει σημαντικά από το εργασιακό καθεστώς, το οποίο έχουμε στον ιδιωτικό τομέα. Το γεγονός αυτό εγώ δεν θα δίσταζα να το χαρακτηρίσω ως πρόκληση για την υπόλοιπη κοινωνία, διότι αν οι Δ.Ε.Κ.Ο., κύριοι συνάδελφοι, ήταν κερδοφόρες, δεν θα κάναμε αυτήν τη συζήτηση σήμερα.

Τη συζήτηση την κάνουμε επειδή οι Δ.Ε.Κ.Ο. χάνουν δισεκατομμύρια ευρώ και τελικά, ο Έλληνας φορολογούμενος είναι αυτός ο οποίος καλείται να πληρώσει το λογαριασμό. Γι' αυτό

και η παρέμβαση την οποία υιοθετούμε, είναι κάτι παραπάνω από επιβεβλημένη.

Ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε και στο παράδειγμα του Ο.Σ.Ε., το οποίο νομίζω ότι είναι το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα μιας Δ.Ε.Κ.Ο., η οποία έχει εξελιχθεί σε πύθο των Δαναΐδων για τον Έλληνα φορολογούμενο. Το 2004 ο Ο.Σ.Ε. είχε ζημιές εξαπλάσιες των εσόδων του. Ξέρετε, εγώ στην προηγούμενή μου δουλειά είχα δει χιλιάδες ισολογισμούς εταιρειών και δεν είχα δει ποτέ ξανά το φαινόμενο να υπάρχει επιχείρηση, η οποία να έχει ζημιές εξαπλάσιες των εσόδων της. Υπήρχαν συσσωρευμένα χρέη, τα οποία ξεπερνούν τα 5.000.000.000 ευρώ και μόνο για το 2006 –και σας παραπέμπω στον προϋπολογισμό και την εισηγητική του έκθεση. Ο Ο.Σ.Ε. θα χρειαστεί να δανειστεί 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ για να καλύψει το λειτουργικό του άνοιγμα, φυσικά με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, διότι δεν μπορεί να δανειστεί με άλλο τρόπο. Με τη δικαιολογία της παροχής δημόσιας υπηρεσίας, ο Ο.Σ.Ε. μετατράπηκε σ' έναν υπερχρεωμένο και σπάταλο κρατικό δεινόσαυρο.

Το σχέδιο νόμου, το οποίο συζητούμε σήμερα, βάζει μια τάξη στον τρόπο διοίκησης και λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο.. Το ζητούμενο εδώ είναι πολύ συγκεκριμένο: Πώς οι Δ.Ε.Κ.Ο. θα γίνουν πιο ανταγωνιστικές, πώς θα λειτουργήσουν στα πρότυπα της σύγχρονης εταιρικής διακυβέρνησης, πώς θα αποκοπούν από αυτόν τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του κράτους και πώς θα παρέχουν ποιοτικότερες υπηρεσίες στους πολίτες. Με άλλα λόγια, ζητούμενο είναι πώς τα χρήματα των φορολογουμένων θα πιάνουν περισσότερο τόπο. Αυτός είναι ο κεντρικός σκοπός του νομοσχεδίου και σε αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το νομοσχέδιο εισάγει μια σειρά από σημαντικές ρυθμίσεις, σε ό,τι αφορά τον τρόπο λειτουργίας των Δ.Ε.Κ.Ο.. Για οικονομία χρόνου, κύριε Πρόεδρε, δεν θα τις αναφέρω, αλλά θα πω μόνο ότι η σημαντικότερη τομή που γίνεται με το νομοσχέδιο αφορά τις εργασιακές σχέσεις, αφορά τη δυνατότητα οι νεοπροσλαμβανόμενοι στις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Δ.Ε.Κ.Ο. να προσλαμβάνονται με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου. Και αυτό βέβαια, αφορά και το περιβόητο άρθρο 14, για το οποίο πολλά ακούσαμε από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, παραγνωρίζετε όμως το γεγονός ότι το 1998 με το ν. 2579 ψηφίσατε, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ακριβώς την ίδια διάταξη. Η συμπεριφορά σας είναι τουλάχιστον υποκριτική όσον αφορά το άρθρο 14.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Εσείς θυμάστε τα ΕΛ.ΤΑ., όταν ο πατέρας σας ήταν Πρωθυπουργός;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα έχετε την ευκαιρία να δευτερολογήσετε, κύριε συνάδελφε, και να τα πείτε αυτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

Συνεχίστε, κύριε Μητσotάκη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι πολύ υποκριτική η συμπεριφορά σας, όταν εσείς κάνατε ακριβώς τα ίδια, να έρχεστε και να κατηγορείτε αυτήν την Κυβέρνηση, γιατί δίνει, μέσω της Βουλής, μια λύση σε μια ενδεχόμενη διαφωνία μεταξύ διοίκησης και εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελικά, η Βουλή είναι το ανώτατο όργανο το οποίο πρέπει να αποφανθεί για το πού θα πάνε τα χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων και αυτό ακριβώς κάνουμε.

Θα ήθελα να κάνω μια τελευταία παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε. Έχω μια μικρή ένσταση μόνο στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ. Αυτή αφορά στο άρθρο 4 και στην παράγραφο 11, δηλαδή στο γεγονός ότι επιβάλλουμε ένα πλαφόν, ένα ανώτατο όριο στους μισθούς των προέδρων και των διευθυνόντων συμβούλων των Δ.Ε.Κ.Ο. που φτάνει στο ύψος του μισθού του Προέδρου του Αρείου Πάγου.

Εγώ θεωρώ ότι είναι μεγάλη πρόκληση για τις Δ.Ε.Κ.Ο. να προσελκύσουμε τους καλύτερους μάντζερς, οι οποίοι θα διαχειριστούν επιχειρήσεις εξαιρετικά σημαντικές.

Θα προσυπέγραφα –και δεν ξέρω αν υπάρχει δυνατότητα να συμπεριληφθεί με κάποιο τρόπο στο νόμο- την πρόταση και την σκέψη του κ. Γεωργιάδη να βρεθεί κάποιος τρόπος, κύριε Υπουργέ, να δοθεί ένα bonus παραγωγικότητας –κρατώντας την αμοιβή εκεί που είναι. Έτσι θα μπορούμε πραγματικά να κάνουμε πράξη την άποψή μας, δηλαδή ότι όλοι οι μανάτζερς, όλοι οι διευθύνοντες σύμβουλοι, οι πρόεδροι αυτών των μεγάλων επιχειρήσεων...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Υπήρξε στον νόμο...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε συνάδελφε! Σας παρακαλώ!

Αυτό, λοιπόν, γίνεται για να μπορούν να αξιολογούνται βάσει της απόδοσής τους, να κρίνονται συνέχεια και εφόσον επιτυγχάνουν τους στόχους τους οποίους έχουν θέσει, να αμείβονται και με υψηλότερες απολαβές από αυτές που καθορίζει ο νόμος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καλλιώρας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία τολμά και προχωρά μπροστά με δομικές μεταρρυθμίσεις. Προχωρά στο να δημιουργήσει μια νέα εποχή. Οι πολίτες απαιτούν. Ζητούν αλλαγές. Ζητούν τομές. Η Νέα Δημοκρατία τολμά και τις μεταρρυθμίσεις. Τα μάτια της τα έχει στραμμένα στην περιφέρεια και, επίσης, κόντρα στους βολεμένους. Αυτό είναι το νόημα του νομοσχεδίου.

Από την άλλη πλευρά, το ΠΑΣΟΚ έχει πολλών ειδών ανακολουθίες, με πρώτη και καλύτερη την ανακολουθία που υπάρχει σε χρονική έννοια. Θα επικαλεστώ τον κ. Παπαντωνίου και την ομιλία που ακούσαμε από τον κύριο Υπουργό πριν από λίγο.

Ο κ. Παπαντωνίου και το κόμμα του άλλα έλεγαν το 1998 και άλλα τώρα στη Βουλή. Ακούμε έκαστο από τους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ο κ. Παπαντωνίου, λοιπόν, έλεγε –παραφράζω τα λόγια του- τα εξής: «Χωρίς την αλλαγή εργασιακών σχέσεων και μ' αυτούς τους απαρχαιωμένους κανονισμούς εργασίας, οι Δ.Ε.Κ.Ο. είναι καταδικασμένες να αφανιστούν». Αυτά τα έσχασαν και έρχονται όλοι τους στην Αίθουσα, λέγοντας παρόμοια πράγματα, δηλαδή ότι αυτά που λέγαμε το 1998 δεν τα λέμε το 2005. Αυτή είναι η πρώτη ανακολουθία.

Η δεύτερη ανακολουθία έγκειται στο ότι είναι σαν να υπάρχουν δύο Αρχηγοί στο ΠΑΣΟΚ.: Από τη μια ο κ. Παπανδρέου, ο επίσημος Αρχηγός, και από την άλλη ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος προσπαθεί να μαζέψει τους «ατάκτους». Συγγνώμη για τη φράση μου. Ο μεν πρώτος, με επικεφαλίδα, ζητεί αλλαγές μεν, με διάλογο δε, ενώ ο κ. Βενιζέλος δεν θέλει ούτε αλλαγές ούτε διάλογο. Αυτό το ακούσαμε. Καταγράφηκε σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά κυρίως στην επιτροπή.

Έτσι, έχουμε δύο πολιτικές γραμμές στο ΠΑΣΟΚ.. Αυτό όχι μόνο καθιστά το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης διπρόσωπο, αλλά δεν μπορούμε και εμείς οι υπόλοιποι να καταλάβουμε σε ποια γραμμή από τις δύο θα πρέπει να απαντήσουμε. Βεβαίως -ευτυχώς για το ΠΑΣΟΚ.- αυτές οι δύο ανακολουθίες, όσον αφορά το χρόνο και όσον αφορά την εσωκομματική αντιπολίτευση, καλύπτονται. Ευτυχώς που υπάρχουν κυρίως τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και τα ηλεκτρονικά μέσα μαζικής ενημέρωσης που δίνουν γραμμή στο ΠΑΣΟΚ.!

Αυτές τις μέρες έχω ταρακουνθεί πολιτικά, κύριε Πρόεδρε, επειδή υπάρχουν συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που τολμούν κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων των Επιτροπών να ανοίγουν εφημερίδες και να διαβάζουν αποσπάσματα από τις εφημερίδες. Τρεις φορές μου έχει συμβεί. Αυτό είναι συγκλονιστικό στοιχείο! Έφθασε το ΠΑΣΟΚ., ένα κόμμα εξουσίας, να έρχεται και να αραδιάζει, με πρώην Υπουργούς, γραμμές που παίρνουν από δημοσιογράφους εφημερίδων! Μάρτυς τα Πρακτικά. Πού καταντήσαμε!

Έτσι, φυσικό ήταν πού θα καταντούσαν οι Δ.Ε.Κ.Ο. όλα αυτά τα χρόνια! Και επειδή αναφέρθηκε ο Ο.Σ.Ε. τρεις-τέσσερις φορές, θα πω κι εγώ την ιστορία του Ο.Σ.Ε..

Τα ελλείμματα του Ο.Σ.Ε., κύριε Πρόεδρε, είναι 4.000.000.000, που σημαίνει ότι θα μπορούσαμε να φτιάξουμε σαράντα χιλιάδες εργατικές κατοικίες των 100.000 ευρώ η μία ή να δώναμε 5.000 ευρώ σε οκτακόσιες χιλιάδες συνταξιούχους, κάτι που δεν το κάναμε.

Επίσης, άκουσα τον εισηγητή της Μειοψηφίας να λέει ότι το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί ιδιόμορφο βαλκανικό κράμα ενός αυταρχικού πελατειακού κρατισμού. Δεν μας λέει, όμως, για την ταμπακίερα, δηλαδή ότι αυτό το κράμα έρχεται να αλλάξει τα δεδομένα. Γιατί δεν μιλάτε για την ταμπακίερα;

Δεν είναι 350.000.000 ευρώ τα ελλείμματα για φέτος και του χρόνου 650.000.000 ευρώ, αν δεν προχωρήσουμε σ' αυτό που κάνουμε σήμερα, στη νέα δομή, στη νέα πνοή για τις Δ.Ε.Κ.Ο.;

Ακούγονται, επίσης και άλλα πολλά. Μιλούν για άρση της μονιμότητας –οι του ΠΑΣΟΚ. κυρίως- και το φέρνουν ως κάτι πρωτάκουστο. Όμως, μου προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση που ο λαός σ' όλες στις ποιοτικές έρευνες σε ποσοστό πάνω από 70% ζητεί την άρση της μονιμότητας. Δηλαδή το ΠΑΣΟΚ. ξανά κοιτάζει την πλάτη του ελληνικού λαού, ο οποίος έχει φύγει μπροστά από τα κόμματα.

Από και πέρα θα πω και δύο πιο συγκεκριμένα παραδείγματα. Γιατί, κύριοι του ΠΑΣΟΚ -δεν άκουσα κανέναν από εσάς, εάν έβαζα το ερώτημα και απαντούσα ευθέως μόνος μου- όταν το 2004 ο μέσος μισθός στον ιδιωτικό τομέα είναι κάτω από 20.000 ευρώ, στο δημόσιο είναι κοντά στις 30.000 ευρώ και σε ορισμένες Δ.Ε.Κ.Ο. -για παράδειγμα στα «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ», με δύο χιλιάδες εξακόσιους υπαλλήλους- είναι κοντά στις 70.000 ευρώ; Θέλετε να σας πω και για τον Οργανισμό Λιμένος Πειραιώς; Είναι 65.000 ευρώ με περιπτώσεις έως 150.000-160.000 ευρώ. Αυτές δεν είναι κοινωνικές αδικίες; Δεν υπάρχουν «ρετιρέ», «ουρανοξύστες» μάλιστα εργαζομένων; Σε βάρος ποιων; Για ποια κοινωνική δικαιοσύνη συζητάτε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Η Νέα Δημοκρατία δεν θα σας κάνει τη χάρη. Θα κοιτάξει τους πολίτες, την Ελλάδα και θα κοιτάξει μπροστά. Εμείς θέλουμε να υπάρχουν βολεμένοι Έλληνες και όχι βολεμένοι στις Δ.Ε.Κ.Ο.!

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Κοντογιάννης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ζητούμενο για πολλές κυβερνήσεις ήταν πώς θα καταφέρουν να βάλουν τέλος στα τεράστια προβλήματα που δημιουργήσαν και εξακολουθούν να δημιουργούν στην οικονομία μας οι Δ.Ε.Κ.Ο.. Υποτίθεται ότι είναι εταιρείες κοινής ωφέλειας, οι οποίες, όμως, λόγω της κακοδιαχείρισης και της διαφθοράς, αλλά και επειδή οι προηγούμενες κυβερνήσεις τις είδαν ως προέκταση των κομματικών τους γραφείων, για την τακτοποίηση των οπαδών και φίλων τους, κατάντησαν πληγή και τροχοπέδη για την εθνική οικονομία.

Η αναφορά στο παρελθόν δεν είναι προσπάθεια μετάθεσης ευθυνών. Δυστυχώς, είναι η σκληρή πραγματικότητα. Και δεν ωφελεί να κλείνουμε τα μάτια σ' αυτήν. Όχι γιατί έτσι βολεύει εμάς, που σήμερα κυβερνούμε, αλλά γιατί η υπενθύμιση λαθών αποτρέπει την επανάληψή τους.

Επιτέλους, ο λαός δικαιούται να ξέρει την αλήθεια. Δικαιούται να γνωρίζει ποιοι και για ποιους λόγους έφεραν τις Δ.Ε.Κ.Ο. στη σημερινή κατάσταση. Δικαιούται να γνωρίζει, για να μπορεί να στηρίζει ή να αντιτάσσεται σε μέτρα και μεταρρυθμίσεις, όπως αυτή που συζητούμε σήμερα εδώ.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο ότι ο λαός επικροτεί τις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για αλλαγές στις Δ.Ε.Κ.Ο. σε ποσοστό 61%, σύμφωνα με την τελευταία δημοσκόπηση της VPRC, που έγινε για λογαριασμό του ΣΚΑΙ.

Κύριε Πρόεδρε, ο λαός μας εμπιστεύθηκε, για να κάνουμε ριζικές μεταρρυθμίσεις και να πατάξουμε τη διαφθορά. Υποσχθήκαμε στους Έλληνες την εξυγίανση του ευρύτερου δημόσιου τομέα και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, που εμποτεύονται απ' αυτόν. Αυτό ακριβώς θα επιτύχουμε με το

συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Η κακοδιαχείριση και ο κομματισμός στη λειτουργία των Δ.Ε.Κ.Ο. είχαν αποτέλεσμα την υπερχρέωσή τους και τους αλληπάλληλους δανεισμούς. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Ακούστηκαν στη συνεδρίαση, αλλά καλό είναι να τους εμπεδώσουμε.

Η μέση δαπάνη για έξοδα προσωπικού στις εισηγμένες Δ.Ε.Κ.Ο. ανέρχεται περίπου σε 45.654 ευρώ κατ' άτομο, ενώ η αντίστοιχη δαπάνη στον ιδιωτικό τομέα είναι 23.326 ευρώ. Αντίστοιχα, για το στενό δημόσιο τομέα είναι 30.573 ευρώ. Δηλαδή η δαπάνη για τα έξοδα προσωπικού στις Δ.Ε.Κ.Ο. είναι περίπου κατά 93% υψηλότερη από το μέσο όρο των αμοιβών στην ιδιωτική οικονομία.

Υπάρχουν, όμως, και περιπτώσεις πιο προκλητικές για τον απλό λαό, όπως αυτές που αναφέρθηκαν προηγουμένως για τα «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ», που η μέση δαπάνη φθάνει τα 64.387 ευρώ, στον Ο.Λ.Π. τα 61.366 ευρώ και στον Η.Σ.Α.Π. τα 57.419 ευρώ. Και όλα αυτά όταν τα χρέη των ΕΛ.ΠΕ. ανέρχονται σε 265,35 εκατομμύρια ευρώ, του Ο.Λ.Π. σε 14,62 εκατομμύρια ευρώ και του Η.Σ.Α.Π. σε 72,40 εκατομμύρια ευρώ.

Χαρακτηριστικό βέβαια παράδειγμα κακοδιαχείρισης -ακούστηκε, θα το ξαναπούμε, θα ξανακουστεί- και αύριο είναι ο Ο.Σ.Ε. για τον οποίο το 2003 τα έσοδά του ήταν μόλις 165.000.000 ευρώ, ποσό που δεν αρκούσε ούτε για την πληρωμή των υπαλλήλων του, που ήταν 294.000.000 ευρώ.

Όλα αυτά βέβαια τα χρέη τα φορτώνεται στην πλάτη του ελληνικός λαός, ο Έλληνας φορολογούμενος. Επιβαρύνονται σήμερα οι Έλληνες πολίτες 12.000.000.000 ευρώ από τα χρέη των Δ.Ε.Κ.Ο..

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να θέσει ένα ξεκάθαρο πλαίσιο δράσης των Δ.Ε.Κ.Ο., έτσι ώστε να επιτελούν κοινωνικό έργο, να εξυπηρετούν τους πολίτες και να είναι ανταγωνιστικές στο διεθνές επιχειρηματικό προϊόν περιβάλλον.

Με το παρόν νομοσχέδιο εισάγονται οι αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης και των διεθνών λογιστικών προτύπων σε όλες τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Προάγεται η ανταγωνιστικότητα των Δ.Ε.Κ.Ο., αφού καθίσταται υποχρεωτική η κατάρτιση στρατηγικών και επιχειρηματικών σχεδίων, που υποβάλλονται στη Διευρυτική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών, που συνιστά το παρόν νομοσχέδιο. Ενισχύεται η εποπτεία των Δ.Ε.Κ.Ο. για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή των προγραμμάτων εξυγίανσης και λειτουργίας τους. Η Διευρυτική Επιτροπή Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών λειτουργεί και ως επόπτης των Δ.Ε.Κ.Ο. επιβάλλοντας κυρώσεις σε περίπτωση παραβάσεων. Άλλωστε ο εσωτερικός έλεγχος των Δ.Ε.Κ.Ο. θα γίνεται από ανεξάρτητους ελεγκτές. Οι Δ.Ε.Κ.Ο. δεν αφήνονται χωρίς κρατικό έλεγχο και οικονομική εποπτεία. Οι κυρώσεις γίνονται πιο αυστηρές και συνίστανται, πρώτον, σε δέσμευση των εσόδων των ΔΕΚΟ από τον κρατικό προϋπολογισμό μέχρι 50%, δεύτερον σε μη χορήγηση της εγγύησης του ελληνικού δημοσίου και τρίτον σε παύση του διοικητικού συμβουλίου από τα καθήκοντά του.

Προστατεύονται τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων στις Δ.Ε.Κ.Ο., εξασφαλίζοντας όμως την ανταγωνιστικότητα και την ευρωστία των επιχειρήσεων. Και επειδή γίνεται πολύς λόγος για εργαζομένους δύο ταχυτήτων, καλό θα ήταν, όλοι όσοι υποστηρίζουν το συγκεκριμένο επιχείρημα, να θυμηθούν ποιοι κατέστησαν δεκάδες χιλιάδες εργαζομένους ομήρους με τις περιβόητες συμβάσεις αποικιακού χαρακτήρα, τις συμβάσεις έργου. Σε πολλές Δ.Ε.Κ.Ο. προσλαμβάνονταν εργαζόμενοι με συμβάσεις, οι οποίες δεν προέβλεπαν ούτε δώρα Χριστουγέννων, ούτε δώρα Πάσχα, ούτε καν άδειες. Και να μιλήσουμε συγκεκριμένα. Μιλάμε για την Ε.Ρ.Τ. όπου εκεί είχαμε τεσσάρων ειδών συμβάσεις, τις συμβάσεις αορίστου χρόνου, τις ετήσιες συμβάσεις, τις συμβάσεις έργου και βέβαια τις ειδικές συμβάσεις στους «ημετέρους».

Εμείς αναλαμβάνοντας το πολιτικό κόστος, λέμε στο λαό την αλήθεια και προτείνουμε οι νεοπροσλαμβανόμενοι να συνάψουν κατ' αρχάς σύμβαση εξαρτημένης εργασίας για δοκιμαστική περίοδο επτά μηνών, με δυνατότητα να μετατραπεί στη συνέχεια σε σύμβαση αορίστου χρόνου χωρίς να παρακάμπε-

ται το Α.Σ.Ε.Π..

Όσον αφορά το περιβόητο άρθρο 14, νομίζω ότι ο χρόνος των τεσσάρων μηνών είναι ικανός για να υπάρξει συνεννόηση. Και άλλωστε είναι πράξη ανάγκης, είναι πράξη κοινωνικής και πολιτικής ευθύνης. Έχει πολιτικό κόστος, κακά τα ψέματα, αλλά γι' αυτό μας ψηφίζει ο ελληνικός λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και γι' αυτό βρισκόμαστε εδώ για να αναλαμβάνουμε το πολιτικό κόστος. Όχι για να είμαστε πρόσκαιρα ευχάριστοι.

Κύριε Πρόεδρε, το παρόν νομοσχέδιο επιφέρει μία από τις μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις των τελευταίων δεκαπέντε ετών. Υποσχθήκαμε στον ελληνικό λαό ένα καλύτερο μέλλον και ότι θα του το εξασφαλίσουμε αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος, μαχόμενοι τα συνδικαλιστικά και κομματικά συμφέροντα που οδήγησαν τις Δ.Ε.Κ.Ο. στο σημερινό χάλι.

Είναι γεγονός ότι οι Δ.Ε.Κ.Ο. στο _ του αιώνα που κυβέρνησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αποτέλεσαν το χωνευτήρι των κομματικών του υποχρεώσεων. Αυτό μπορεί να ικανοποίησε τους λίγους που βολεύθηκαν, αλλά αποτέλεσε πληγή ανοικτή για την ελληνική οικονομία, αφού τα αποτελέσματα της κακοδιαχείρισης και της σπατάλης για εξυπηρέτηση των κομματικών αναγκών και των πελατειακών σχέσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα πληρώνει στο σύνολό του ο ελληνικός λαός. Και αν δεν είχε την τόλμη η παρούσα Κυβέρνηση να βάλει το μαχαίρι στο κόκαλο, φοβάμαι πολύ ότι τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής θα τα πλήρωναν και τα δισέγγονά μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν στις 8 Μαρτίου 2004 η Νέα Δημοκρατία έγινε Κυβέρνηση της χώρας με την εντολή και την προεκλογική δέσμευση της επανίδρυσης του κράτους, όπως είχαμε υποσχεθεί, πολλοί θεωρώ ότι είχαν μολις, σκεπτόμενοι ότι θα χάσουν τα προνόμιά τους, τη βολέψή τους, τις προμήθειές τους, τις χαριστικές τους υπερωρίες, όλα εκείνα δηλαδή που αναπτύχθηκαν σε μία μικροκαπιταλιστική οικονομία με πολλά ολιγοπώλια και μονοπώλια.

Όταν αργότερα ξεδιπλώθηκε ο ρεαλιστικός σχεδιασμός της ήπιας προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας, θα έλεγα ότι πάρα πολλοί πίστεψαν πως αυτή η Κυβέρνηση ουσιαστικά παραδόθηκε σε μία κακώς εννοούμενη αδυναμία, να θίξει τις στρεβλώσεις της ελληνικής οικονομίας. Η ήπια προσαρμογή, η δημοκρατική δηλαδή αντίληψη της εξομάλυνσης με μια πραγματικά ευρωπαϊκή οικονομία, δεν μπορεί να εκλαμβάνεται ούτε ως αδυναμία, ούτε καν ως ανοχή, για όλα αυτά που επί χρόνια αποτελούσαν αίτιο μονομαχίας στα προεκλογικά μπαλκόνια και μετά οι κυβερνήσεις τα ξέχναγαν.

Θεωρώ ότι το παρόν σχέδιο νόμου ικανοποιεί δύο στόχους. Το στόχο του ουσιαστικού ελέγχου της Κυβέρνησης στις Δ.Ε.Κ.Ο., ώστε να είναι πάντοτε ευθυγραμμισμένες με τον πυρήνα της οικονομικής πολιτικής της χώρας και να βαδίζουν σε παράλληλη γραμμή ανάπτυξης και δεύτερον το στόχο της οριοθέτησης των εργασιακών σχέσεων υπό την ομπρέλα του κράτους, που έτσι και αλλιώς χρηματοδοτεί για επενδυτικά σχέδια ή ακόμα και εγγυάται για δανειακές ανάγκες των αντίστοιχων αυτών εταιρειών.

Για την Αντιπολίτευση θα πω ότι το σχέδιο νόμου δεν έχει μόνο ένα άρθρο, το άρθρο 14 στο οποίο εμμένετε με λαϊκίστικη μονομανία, αλλά εισάγει και άλλες καινοτόμες ρυθμίσεις και όρους, ώστε ο κοινωνικός ρόλος των Δ.Ε.Κ.Ο. να αποκτήσει ουσιαστικό έλεγχο του κράτους και λογοδοσία.

Θεωρώ π.χ. σημαντικό την εισαγωγή των αρχών της εταιρικής διακυβέρνησης και των διεθνών λογιστικών προτύπων, διότι ουσιαστικά εξαφανίζει την καχυποψία του πολίτη, του Έλληνα ή του ξένου επενδυτή και απομακρύνει τους αετονύχηδες προμηθευτές, που μέχρι τώρα συντηρούσαν συνθήκες διαπλοκής.

Θεωρώ ιδιαιτέρως σημαντικό την καθιέρωση του εσωτερικού ελέγχου στις Δ.Ε.Κ.Ο. από ανεξάρτητους εσωτερικούς ελεγκτές, που δεν θα έχουν υπαλληλική σχέση ή εξαρτημένη εργασία. Αυτός ο έλεγχος είναι ίσως ο μόνος τρόπος να αποκτή-

σουμε διοίκηση με αποδοτικότητα. Είναι ο μόνος τρόπος, είναι το μόνο φάρμακο στην αδυναμία της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας να ασκήσει σκληρή γραμμή και να συγκρουστεί με τα διακομματικά κεκτημένα, αυτά τα κεκτημένα που αποτελούν σήμερα τα βαρίδια της Ελλάδος, είναι ο μαγνήτης που μας έλκει προς το παρελθόν. Τα κεκτημένα είναι αυτά που σήμερα έχουν ενώσει αντίπαλες συνδικαλιστικές οργανώσεις του παρελθόντος, που κάποτε «παίζανε» πριν από δεκαπέντε και είκοσι χρόνια ξύλο στην Ομόνοια και το θυμόμαστε όλοι και σήμερα συμφωνούμε σε μια ενιαία στάση, τη στάση της συντεχνίας των βολεμένων, αυτών που ζουν καλύτερα από χιλιάδες άλλους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, αυτών που δεν νοιάζονται για τη γειτονιά τους αλλά για το σπίτι τους, αυτούς που δεν βλέπουν το δάσος, αλλά βλέπουν μόνο το δένδρο, αυτούς που ο ιδρυτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ονόμασε ρετιρέ και αυτοί που τον αντικατέστησαν τα ενίσχυσαν τα ρετιρέ, τα μεγάλωσαν και τα χρωμάτισαν κομματικά.

Στην Ελλάδα του σήμερα, θεωρώ ότι ο χάρτης των υποχρεώσεων των Δ.Ε.Κ.Ο. προς τους καταναλωτές είναι μία σημαντική καινοτομία, γιατί σε αυτήν την πατρίδα, τη μικρή χώρα, όπου ο ανταγωνισμός δεν είχε τουλάχιστον μέχρι πρότινος θεσμοθετηθεί νομικά, άρα οι Δ.Ε.Κ.Ο. ήταν και παραμένουν ενδεχομένως για αρκετό χρονικό διάστημα χωρίς αντίπαλο, η εξυπηρέτηση του πολίτη ακολουθούσε τους κανόνες της αδιαφορίας και της έλλειψης λογοδοσίας.

Ποιότητα ζωής δεν είναι μόνο η συσσώρευση πλούτου. Ποιότητα ζωής είναι και ο σεβασμός του πολίτη και η εξυπηρέτησή του.

Τα παραπάνω τα ανέφερα διότι θα ήθελα να υποδηλώσω με αυτόν τον τρόπο, ότι η οικονομετρική καμιά φορά ανάγνωση των νομοσχεδίων, τα οποία αναλύουμε σε αυτήν την Αίθουσα, δεν είναι πάντοτε η σωστή. Αδικοούνται σχέδια νόμου, επειδή μονομαχούμε μόνο για τα οικονομικά ζητήματα. Ζητήματα άλλα, όπως αυτά που ανέφερα, δεν απετέλεσαν ούτε καν αντικείμενο κριτικής των λεγόμενων κοινωνικών εταίρων είτε είναι ο Σ.Ε.Β. είτε είναι η Γ.Σ.Ε.Ε. για να πάρω τα δύο άκρα του κοινωνικού νήματος.

Διότι παραδείγματος χάριν, η Γ.Σ.Ε.Ε. παρήγε όλα αυτά τα χρόνια προέδρους που στόλιζαν ψηφοδέλτια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δικαίως για τις υπηρεσίες τους, όμως δεν την είδα ποτέ να θίγει τα κακώς κείμενα στις Δ.Ε.Κ.Ο., δεν την είδα ποτέ να πολεμά λεόντιες συμφωνίες και προμήθειες, παρά το γεγονός ότι συμμετείχε με μέλος η Γ.Σ.Ε.Ε. σε διοικητικά συμβούλια μεγάλων Δ.Ε.Κ.Ο., όπως παραδείγματος χάριν είναι ο Ο.Τ.Ε.. Ούτε σήμερα συγκινείται απ' αυτόν τον τρύπιο κουβά του εθνικού προϋπολογισμού. Η άρση του βολέματος των νεοεισερχομένων, η δοκιμαστική περίοδος, η ουσιαστική άρση της μονιμότητας είναι μία θέση για απόδοση και αποδοτικότητα.

Και θα συμφωνήσω κι εγώ με την πρόταση του κ. Γεωργιάδη για τις διοικήσεις των Δ.Ε.Κ.Ο., ότι πρέπει να έχουν εκείνο το bonus της καλής απόδοσης. Διότι εμείς μεν νομοθετούμε σ' αυτήν την Αίθουσα, έχουμε ανάγκη, όμως, από εργάτες της διοίκησης, που θα αποδίδουν.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να πω ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν εκτονώνει τα τεράστια χρέη του προϋπολογισμού σε φορομπηχτική πολιτική, που έκαναν άλλες κυβερνήσεις στο παρελθόν και το πλήρωσαν. Θέλω επίσης να πω ότι εσείς και ο φιλικός σας Τύπος –και απευθύνομαι κυρίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση– είχατε κρεμάσει τις ελπίδες σας στις κρίσεις του κ. Αλμουίνια σχετικά με την τιμωρία της ευρωπαϊκής κυβέρνησης για τη λάθος οικονομική πολιτική. Οφείλω όμως να σας πω ότι μετά από την πρώτη συνεδρίαση του ECOFIN την περασμένη Τρίτη ουσιαστικά απεδέχθη τους όρους της ήπιας προσαρμογής. Μπορείτε να ξεκρεμάσετε τώρα απ' τα γραφεία σας τον κ. Αλμουίνια και να δείτε πραγματικά τι σημαίνει ήπια προσαρμογή οικονομικής πολιτικής, να δείτε τι κάνουν οι άλλες πιο ισχυρές χώρες από εμάς, όπως η κυβέρνηση της Γερμανίας, που είναι η κυβέρνηση του μεγάλου συνασπισμού και να συμβουλευτείτε τους συμμάχους σας, τη σοσιαλιστική ομάδα, τους σοσιαλδημοκράτες. Όταν τους συναντήσετε, να τους ρωτήσετε τι κάνουν και να δείτε τι σημαίνει ήπια προσαρμογή οικονομίας

και ουσιαστική πρόοδος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο κ. Θεοχάρης Τσιόκας.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Αν ξεκινήσω από το τι σημαίνει ήπια προσαρμογή με όλες αυτές τις οικονομικές επιπτώσεις και την οικονομική επιτήρηση της Ελλάδας, δεν θα έχω τελειωμό. Επειδή, όμως, θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό το νομοσχέδιο αυτό με την έννοια ότι σηματοδοτεί μία κίνηση προς τα πίσω της ελληνικής οικονομίας, θα ήθελα να επαναφέρω τη συζήτηση στο περιεχόμενό της. Τι συζητάμε σήμερα; Και τι θα έπρεπε να συζητάμε; Αυτό είναι το σημαντικό ερώτημα.

Συζητάμε για τους οργανισμούς κοινής ωφελείας, τη δυνατότητα βιωσιμότητάς τους με στόχο την παροχή των καλύτερων δυνατών υπηρεσιών στον πολίτη και στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας. Και όλα αυτά θα έπρεπε κανονικά να τα συζητάμε κάτω από το πρίσμα, που διαμορφώνει το νέο περιβάλλον με την ανταποδοτικότητα, την ποιότητα που πρέπει να παρέχουν, το κόστος παροχής υπηρεσιών και βέβαια με βασικό κριτήριο ότι η παροχή υπηρεσιών πρέπει να απευθύνεται στο σύνολο των πολιτών. Οι οργανισμοί κοινής ωφελείας είναι καθολικές υπηρεσίες κι αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

Αντί, λοιπόν, να συζητάμε όλα αυτά κι αντί να αποτιμάμε την επίπτωση που έχουν όλες αυτές οι πρωτοβουλίες στο σχεδιασμό της ανάπτυξης και της εθνικής οικονομίας, άναυδοι όλοι οι πολίτες βλέπουν να κλιμακώνεται σταθερά, εδώ και είκοσι μήνες, με ενορχηστρωτή την Κυβέρνηση, μία βίαιη επίθεση των λίγων και ισχυρών σε βάρος των πολλών, σε βάρος της κοινωνικής συνοχής, των δυνάμεων της εργασίας, της ελληνικής περιφέρειας και του υγιούς ανταγωνισμού, μία επίθεση η οποία στο ταμείο της αφήνει τη διεύρυνση της Ελλάδας των κοινωνικών ανισοτήτων. Πώς αλλιώς αντικειμενικά μπορεί να κρίνει κάποιος αυτό το σχέδιο νόμου που δήθεν ασχολείται με τις Δ.Ε.Κ.Ο., ενώ στην πράξη δεν ασχολείται με κανένα από τα θέματα που έχω θίξει;

Μέσα από την απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων θέλει να παραδώσει ένα τμήμα απαξιωμένο, κομματικό λάφυρο στη γαλάζια γενιά κι ένα άλλο κομμάτι, φιλέτο, προνομιούχο σε διάφορες οικονομικές διευθετήσεις. Αυτός είναι ο πραγματικός στόχος του νομοσχεδίου. Γι' αυτό και στο σχέδιο νόμου δεν γίνεται καμιά ειδική αναφορά για την ειδική αποτίμηση του ρόλου της κάθε ΔΕΚΟ με βάση και την κερδοφορία και την κοινωνική παροχή. Δεν μπαίνει καν στον κόπο η Κυβέρνηση να κάνει αυτό που κάνουν όλοι οι σώφρονες ανεξαρτήτως παρατάξεων, να κάνει δηλαδή τη διάκριση και χωριστή αποτύπωση για κάθε ΔΕΚΟ της κερδοφορίας και του κοινωνικού κόστους ή του κοινωνικού ισολογισμού.

Αυτό όμως δεν συμβαίνει εδώ και είκοσι μήνες, όπου έχουμε τις αλλαγές των διοικήσεων σε όλες τις Δ.Ε.Κ.Ο.; Δεν έχουμε μείωση στην ουσία της προσπάθειας εξυγίανσής τους; Αν δεν ήταν η Ρουμανία, για την οποία κατηγορείτο ο Ο.Τ.Ε. που έκανε τις επενδύσεις, σήμερα θα ήταν μέσα. Στον ΟΠΑΠ έχουμε μείωση της κερδοφορίας κατά 19%. Στα ΕΛ.ΤΑ. έχουμε μείωση της κερδοφορίας, στους είκοσι μήνες, κατά 14%. Στη Δ.Ε.Η. έχουμε μείωση της κερδοφορίας κατά 43%. Όλα αυτά στους είκοσι μήνες. Οι εργαζόμενοι φτάνει γι' αυτό ή οι διοικήσεις ή η πολιτική της Κυβέρνησης;

Δεν θέλει η Νέα Δημοκρατία να συζητήσουμε για τη χρησιμότητα, το ρόλο και την ανταγωνιστικότητα για την κάθε μια απ' αυτές. Δεν την ενδιαφέρουν οι κοινωνικές επιπτώσεις. Γυρίζει την Ελλάδα πίσω, γυρίζει το ρολόι της Ελλάδας πίσω.

Πιστεύει η Νέα Δημοκρατία ότι το πρόβλημα στην Ελλάδα της οικονομίας και των Δ.Ε.Κ.Ο., είναι πρόβλημα αποδοχών των εργαζομένων, είναι πρόβλημα εργασιακών σχέσεων. Πιστεύει ότι το εργασιακό καθεστώς της Κίνας, της Ινδίας και άλλων τριτοκοσμικών οικονομιών θα είναι το πρότυπο της ανάπτυξης της χώρας μας! Θα είναι το πρότυπο της αναδιάρθρωσης του δημόσιου τομέα. Δηλαδή η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα του δημόσιου τομέα περνάει μέσα από τη μείωση της ζήτησης, μέσα από την ενοχοποίηση και απαξίωση των δυνάμεων της

εργασίας, μέσα από την ανασφάλεια και την κομματική κατάληψη. Αφού όμως δεν ξέρει, γιατί δεν ρωτά να μάθει ότι η μείωση του μισθολογικού κόστους σε καμία χώρα, πέρα από τα πρόσκαιρα οικονομικά αποτελέσματα, δεν έφερε ανάπτυξη;

Ακόμα και στον πιο δύσπιστο αποκαλύπτεται ότι δεν ενδιαφέρεται κανείς στη Νέα Δημοκρατία για την παροχή φθηνών ποιοτικών υπηρεσιών σ' όλους τους πολίτες. Εμφανίζουν ως κορυφή του παγόβουνου τις εργασιακές σχέσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο., για να ευτελίσουν τις εργασιακές σχέσεις στον ιδιωτικό τομέα. Όταν καταργείς τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τις συλλογικές συμβάσεις, δεν ανοίγεις το δρόμο για την κατάργηση και των συλλογικών συμβάσεων στον ιδιωτικό τομέα; Τι θέλουμε, λοιπόν; Σύγκλιση με ποιους; Ας μας το πει η Νέα Δημοκρατία. Με την Κίνα και με την Ινδία;

Η επίθεση, λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι μια καινούργια επίθεση. Κλιμακώνεται εδώ και καιρό. Μείωση του κόστους υπερεργασίας, μείωση του κόστους υπερωριών, αλλαγή της διευθέτησης του χρόνου εργασίας, απελευθέρωση του ωραρίου, απελευθέρωση των απολύσεων, άνοιγμα του ασφαλιστικού με άνισους όρους. Και τώρα ολοκληρώνεται με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, με το διαχωρισμό των εργαζομένων σε παλιούς και νέους, με προσλήψεις με συνευθείς.

Και με ποια κριτήρια όλα αυτά; Μιλάμε για ζημιογόνες Δ.Ε.Κ.Ο.. Γιατί η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει να προσδιορίσει τον όρο «ζημιογόνες»; Όλες οι Δ.Ε.Κ.Ο. είναι ίδιες; Πόσο κερδοφόρος θα είναι ο Ο.Σ.Ε., αν στην Ελλάδα αφήσουμε να κυκλοφορεί μόνο η γραμμή Θεσσαλονίκη-Αθήνα; Θεσσαλονίκη-Αλεξανδρούπολη δεν πρέπει να πάει; Θεσσαλονίκη-Κοζάνη δεν πρέπει να πάει; Γιατί φταίει, λοιπόν, οι εργαζόμενοι στα ΕΛ.ΤΑ. ή στη Δ.Ε.Η.; Δεν πρέπει οι Δ.Ε.Κ.Ο. να τελούν κοινωνικό έργο; Οι αστικές συγκοινωνίες δεν πρέπει να είναι φτηνές για τους εργαζόμενους;

Αυτά λοιπόν, είναι ερωτήματα πάνω στα οποία η Νέα Δημοκρατία πρέπει να απαντήσει. Ενδιαφέρεται να εξυπηρετήσει η Νέα Δημοκρατία με τις πολιτικές της όλο τον ελληνικό χώρο με ασφάλεια και με τις ίδιες ευκαιρίες ή μόνο για τα «προνομιούχα» τμήματά τους για τα οποία ενδιαφέρονται οι ιδιώτες;

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορεί να «παλέψει» την άλλη πολιτική, την οποία εμείς προτείνουμε. Γιατί πρέπει πρώτα να αποδεχθεί να «παλεύει» στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, ώστε να διαμορφώνει συσχετισμούς δυνάμεων που, αντί να τριτοκοσμικοποιούν τις εργασιακές σχέσεις, να διαφαλίζουν την ποιότητα των εγγυήσεων στις εργασιακές σχέσεις. Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι η Νέα Δημοκρατία δεν κατανοεί τον όρο μεταρρύθμιση, γιατί δεν απαντά στο ερώτημα ποιος κερδίζει από τις μεταρρυθμίσεις. Με τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας απορρυθμίζονται τα πάντα και κερδίζουν οι λίγοι. Με τον άλλο δρόμο που προτείνουμε εμείς ωφελούνται οι πολλοί και ωφελείται ολόκληρη η ελληνική κοινωνία.

Είναι λοιπόν, η ώρα να μιλήσει η ελληνική κοινωνία και η κοινωνική πλειοψηφία για ένα άλλο σχέδιο ανάπτυξης, για ένα νέο ρόλο των Δ.Ε.Κ.Ο. που με ασφάλεια οι εργαζόμενοι, οι κοινωνικοί εταίροι θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη που εμείς προτείνουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Σγουριδής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο. εξαγγέλθηκε από την Κυβέρνηση, με τυμπανοκρουσίες ως η μέγιστη μεταρρύθμιση, ότι είναι το νομοσχέδιο που θα εξυγιάνει τις δημόσιες επιχειρήσεις και τους οργανισμούς και ως μία μεγάλη καινοτομία.

Τι επιδιώκεται με αυτό το θόρυβο; Κατά βάση εξυπηρετεί έναν επικοινωνιακό αντιπερισπασμό -και εν' όψει του προϋπολογισμού- για να κρύψει τα χάλια της οικονομίας.

Ήδη ο κ. Αλογοσκούφης ψέλλισε κάτι λίγα από τη δημιουργική λογιστική στον προϋπολογισμό.

Για να περάσετε ως μεγάλη αλλαγή το θέμα των Δ.Ε.Κ.Ο. επιτρατεύσατε τη δημόσια τηλεόραση, που ξέρει καλά τη δου-

λειά της, ως προπαγανδιστικό όργανο, αφού τη μετατρέψατε σε μία καινούργια Υ.Ε.Ν.Ε.Δ..

Μόνο που αυτή η φαινομενική εξυγίανση, κύριοι συνάδελφοι, φορτώνεται στους εργαζόμενους. Δηλαδή, οι πλούσια αμειβόμενοι, αλλά τεμπέληδες, εργαζόμενοι χρέωσαν τις Δ.Ε.Κ.Ο. Πάνω εδώ στήσατε το επικοινωνιακό σας παιχνίδι.

Δυστυχώς, όμως, για εσάς αδιάφυστος κριτής είναι η αγορά, η οποία πάντα ψύχραιμα αναλύει κάποια πράγματα και βλέπει τα δεδομένα κατάματα. Ξέρετε τι εισπράττει και τι σκέφτεται η αγορά από όλα αυτά; Θα σας το πω.

Αν ο κύριος μέτοχος της Δ.Ε.Κ.Ο., που είναι το κράτος και η κυβέρνηση, χρειάζεται νόμο για να ελέγξει τις διοικήσεις που το ίδιο διορίζει, αν η κυβέρνηση θεωρεί ότι χρειάζεται νόμο για να ελέγξει έναν αποτελεσματικό μάντζερ στις διοικήσεις, τότε το έλλειμμα της διακυβέρνησης είναι μεγάλο και η κατάσταση είναι επικίνδυνη. Διότι ούτε η αποτελεσματική διακυβέρνηση των Δ.Ε.Κ.Ο. ούτε ένας αποτελεσματικός μάντζερ χρειάζεται νομοθέτηση.

Αυτά λέει η αγορά και γελάει με τη δήθεν μεταρρύθμιση, την οποία εσείς αναγγέλλετε.

Κατά τη δική μου άποψη θα ήταν μία σοβαρή προσπάθεια για τις Δ.Ε.Κ.Ο. αν επαναπροσδιορίζατε τι θεωρείτε δημόσια προσφορά και παροχή.

Το κριτήριο της παραμονής ή απόσυρσης του κράτους από τις αγορές δημοσίων αγαθών, κατά τη δική μου άποψη, πρέπει να είναι ένα: Η εξασφάλιση ανταγωνιστικών ιδιωτικών επενδύσεων που θα αντικαταστήσουν το δημόσιο, αλλά θα διατηρήσουν τη χώρα στην πρώτη γραμμή της ποιότητας παροχής υπηρεσιών.

Δηλαδή, αν δεν υπήρχε η Δ.Ε.Η., θα επένδυε κανένας ιδιώτης, κύριοι συνάδελφοι, στην ενέργεια; Κανένας. Αν δεν υπήρχε η ΔΕΠΑ, θα επένδυε κανένας ιδιώτης για τα δευτερεύοντα και τριτεύοντα δίκτυα; Κανένας. Αν δεν υπήρχαν τα ΕΛΠΕ, υπάρχει περίπτωση να έρθει κάποιος ιδιώτης να επενδύσει στα βιοκαύσιμα; Όχι.

Άρα, λοιπόν, οι δημόσιες επιχειρήσεις και οι οργανισμοί είναι αυτοί που δίνουν το έναυσμα για να έρθει και ο ιδιώτης να επενδύσει. Δημιουργούν το επενδυτικό κλίμα.

Αν δεν υπήρχε η Δ.Ε.Η., θα πήγαινε ρεύμα στα απομακρυσμένα Πομακοχώρια; Δεν θα πήγαινε. Αν δεν υπήρχε ο Ο.Σ.Ε. να πηγαίνει τον ένα φαντάρο από την Ξάνθη στο Διδυμότειχο, αυτή η εταιρεία θα ήταν κερδοφόρα; Θα ήταν κερδοφόρα.

Όπως σωστά είπε ο κατελθών του Βήματος συνάδελφος, αν κρατούσαμε μόνο τη γραμμή Θεσσαλονίκη - Αθήνα σφώς ο Ο.Σ.Ε. θα ήταν κερδοφόρος. Όταν, όμως, πηγαίνει μέχρι το Διδυμότειχο και την Ορεστιάδα και δεν μπορεί να έχει επικοινωνία με άλλες χώρες -τώρα ανοίγουν οι γραμμές- δεν θα είναι ζημιογόνος;

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όπως γίνεται με τα πλοία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, επανέρχομαι στο νομοσχέδιο.

Κατ' αρχάς ένα θετικό στοιχείο έχει το νομοσχέδιο. Ένα μόνο. Ότι εναρμονίζει με τον Κοινοτικό Κανονισμό 1606/2002 το θέμα το οικονομικό. Βάζει, δηλαδή, τα διεθνή λογιστικά πρότυπα και καθιερώνει την υποχρέωση του λογιστικού διαχωρισμού της παροχής δημόσιας υπηρεσίας από τις ανοιχτές στον ανταγωνισμό δραστηριότητες. Αυτό είναι θετικό.

Υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι του νομοσχεδίου που είναι ουδέτερο ως αδιάφορο, γιατί επαναδιατυπώνει με το νομοσχέδιο κάποιες υποχρεώσεις των Δ.Ε.Κ.Ο., οι οποίες είτε υπάρχουν από προηγούμενους νόμους είτε σε εγκυκλίους, όπως τα στρατηγικά και επιχειρησιακά, οι περιορισμοί στις εγγυήσεις του δημοσίου, η τιμολογιακή πολιτική, η επενδυτική πολιτική. Αυτά ήδη υπάρχουν. Το θέμα ότι κάνετε την εποπτεία από μία Διυπουργική Επιτροπή, ενώ πρώτα ήταν αρμοδιότητα του Υπουργού, δεν λέει κάτι, δεν είναι κάτι καινούργιο. Δηλαδή, ο Υπουργός της κυβέρνησης, ο οποίος συμμετέχει στο Υπουργικό Συμβούλιο, δεν έχει λόγο; Το Υπουργικό Συμβούλιο δεν έχει λόγο και φτιάξατε τη Διυπουργική Επιτροπή; Δεν νομίζω ότι είναι κάτι το θετικό και το καινούργιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έρχομαι τώρα στα αρνητικά του νομοσχεδίου, τα οποία είναι τραγικά.

Πρώτον, τιμωρούνται οι Δ.Ε.Κ.Ο. για πράξεις και παραλείψεις των διοικήσεών τους. Σε μία Δ.Ε.Κ.Ο., λοιπόν, που έχει αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα και επιχορηγείται, σε αυτήν τη Δ.Ε.Κ.Ο. κατά βάση περικόπτονται οι επιχορηγήσεις. Φταίει, δηλαδή, η Δ.Ε.Κ.Ο. αν το διοικητικό συμβούλιο, το οποίο τοποθετήσατε –η οποιαδήποτε κυβέρνηση, εσείς– δεν πάει καλά;

Δεν θα μπω στα άρθρα 13 και 14. Δεν έχω χρόνο. Μόνο ένα θα πω. Ποιο είναι το έγκλημα, το οποίο κάνετε; Προσπαθείτε να βάλετε σε αντιπαράθεση τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα με τους εργαζόμενους στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Είναι τεράστιο λάθος.

Οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουν ανάγκη της προστασίας των συλλογικών συμβάσεων, οι οποίες δεν τηρούνται. Αν πάρετε τις συλλογικές συμβάσεις, οι οποίες υπάρχουν στον ιδιωτικό τομέα, είναι παρόμοιες με τις συμβάσεις, που υπάρχουν στο δημόσιο τομέα. Ίδιες. Ένας εργοδηγός σε τεχνική εταιρεία παίρνει κανονικά τα ίδια λεφτά μ' έναν εργοδηγό ο οποίος δουλεύει στο δημόσιο, στη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών. Δυστυχώς, όμως, στην πραγματικότητα δεν παίρνει τα ίδια λεφτά, διότι δεν τηρούνται οι συλλογικές συμβάσεις. Εκεί, λοιπόν, πρέπει να υπάρξει προστασία. Αυτό είναι το τεράστιο λάθος που κάνουμε διαχωρίζοντας τους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ : Κλείνω μόνο με αυτό. Κατά βάση, βάζοντας πλαφόν στις αμοιβές του προέδρου ή του διευθύνοντος συμβούλου και με τη δυνατότητα της παύσης, τι κάνε-

τε; Κάνετε να είναι ασύμφορη η τοποθέτηση οποιουδήποτε μάνατζερ από τον ιδιωτικό τομέα στις δημόσιες επιχειρήσεις. Αυτό θα οδηγήσει στο να έχετε στελέχη τύπου «Παλαιοκρασσά». Είχε δικαίωμα 1600 MW να επενδύσει η Δ.Ε.Η., ήταν 1.000.000.000 ευρώ, ατμομηχανή στην οικονομία. Και ο κ. Παλαιοκρασσάς σκάλιζε φακέλους, μπας και κάποιος έκλεψε κανέναν από τους ταινιόδρομους. Έ, τέτοιους μάνατζερ θα βάλετε, που θα οδηγήσουν τη χώρα πίσω.

Δυστυχώς, αποδεικνύεται άνθρακες το νομοσχέδιο αυτό για τις Δ.Ε.Κ.Ο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Δευτέρας 21 Νοεμβρίου 2005 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Δευτέρας 21 Νοεμβρίου 2005 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.01' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 14 Δεκεμβρίου 2005 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (Δ.Ε.Κ.Ο.)», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ